

تحليل اقتصادى سياست‌هاى كشاورزى

تأليف

دكتور على شهناوى

عضو هيات علمى مركز تحقيقات و آموزش
كشاورزى و منابع طبيعى استان آذربايجان شرقى

سرشناسه	شهنوازی، علی، ۱۳۵۵-
عنوان و نام پدیدآور	تملیل اقتصادی سیاست‌های کشاورزی / تألیف علی شهنوازی.
مشفصات نشر	تیریز : انتشارات انس، ۱۳۹۵.
مشفصات ظاهری	۲۴۸ ص: جدول
شابک	۲-۵۶-۷۲۵۷-۶۰۰-۹۷۸: ۲۵۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست‌نویسی	فیا
موضوع	کشاورزی و دولت -- ایران -- جنبه‌های اقتصادی
موضوع	Agriculture and state -- Iran -- Economic aspects:
موضوع	کشاورزی -- ایران -- جنبه‌های اقتصادی
موضوع	Agriculture -- Iran -- Economic aspects:
موضوع	کشاورزی و دولت -- ایران -- الگوهای ریاضی
موضوع	Agriculture and state -- Iran -- Mathematical models:
موضوع	کشاورزی -- ایران -- جنبه‌های اقتصادی -- الگوهای ریاضی
موضوع	Agriculture -- Economic aspects -- Iran -- Mathematical models:
رده‌بندی کنگره	۳۱۳۹۵ ت ۹ ش / ۲ / ۲۰۶۵ HD
رده‌بندی دیویی	۱۸۵۵ / ۳۳۸
شماره کتابشناسی ملی	۴۶۹۳۷۸۰:

تملیل اقتصادی سیاست‌های کشاورزی

مؤلف :	دکتر علی شهنوازی
ناشر :	انس
طراح جلد :	مهندس امسان مطلبی
نوبت چاپ :	اول ۱۳۹۵
تعداد صفحه :	۲۴۸ رقی
تیراژ :	۱۰۰۰ نسخه
چاپ و صحافی :	سهند . شهر صحافی
شابک :	۲-۵۶-۷۲۵۷-۶۰۰-۹۷۸
قیمت :	۲۵۰۰۰ تومان

تیریز، خیابان ارک جدید (مصلی) مابین طالقانی و ارتش

تلفن ۰۹۱۴۴۱۴۳۹۱۳ و ۳۵۵۶۰۸۶۶

انتشارات انس

فهرست مطالب

پیشگفتار	۱۳
مقدمه	۱۵

فصل اول سیاست‌های کشاورزی

۱-۱- سیاست	۱۷
۲-۱- مداخله	۱۸
۳-۱- شکست بازار	۱۸
۴-۱- سیاست عدم مداخله	۲۰
۵-۱- آثار جانبی سیاست	۲۰
۶-۱- تقسیم‌بندی سیاست‌های کشاورزی	۲۱
۷-۱- مبادله و عناصر بازار	۲۲
۸-۱- ارزیابی سیاست	۲۲
منابع	۲۳

فصل دوم چارچوب تحلیل سیاستی

۱-۲- اجزای چارچوب تحلیل سیاستی	۲۵
۲-۲- نمودار چارچوب تحلیل سیاستی	۲۶
۳-۲- اهداف چارچوب تحلیل سیاستی	۲۷

۲۸	۴-۲- سیاست‌های چارچوب تحلیل سیاستی.....
۲۹	۲-۴-۱- سیاست‌های قیمت محصولات کشاورزی.....
۳۰	۲-۴-۲- سیاست‌های کلان اقتصادی.....
۳۱	۲-۴-۳- سیاست‌های سرمایه‌گذاری عمومی.....
۳۲	منابع.....

فصل سوم

کاربرد چارچوب تحلیل سیاستی

۳۳	۳-۱- بسته تسریع رونق اقتصادی.....
۳۶	۳-۲- نقشه راه کشاورزی مقاومتی و سند توسعه پایدار سازمان ملل متحد.....
۳۸	۳-۳- نتیجه‌گیری.....
۳۹	منابع.....

فصل چهارم

برنامه توسعه اقتصادی بخش کشاورزی: الگوی بتا

۴۱	۴-۱- ساختار الگوی بتا.....
۴۲	۴-۲- اجزای الگوی بتا.....
۴۳	۴-۳- نمایش نموداری الگوی بتا.....

فصل پنجم

بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران

۴۷	۵-۱- بهره‌وری در کشورهای منطقه.....
۴۹	۵-۲- ارزش اقتصادی بهبود بهره‌وری.....
۵۱	۵-۳- تحقیق و توسعه راه‌کاری برای بهبود بهره‌وری.....
۶۰	۵-۴- نتیجه‌گیری.....
۶۰	منابع.....

فصل ششم

بهره‌وری و رقابت پذیری

۶۳	۶-۱- رقابت پذیری.....
۶۴	۶-۲- بهره‌وری.....

۶۶	۳-۶- اندازه گیری بهره‌وری.....
۶۸	۴-۶- اجزای تغییرات بهره‌وری.....
۷۰	منابع.....

فصل هفتم

محاسبه بهره‌وری: الگوی ریاضی

۷۱	۱-۷- شاخص مالم کوئیست.....
۷۲	۲-۷- اجزای شاخص مالم کوئیست.....
۷۳	۳-۷- برآورد شاخص مالم کوئیست.....
۷۶	منابع.....

فصل هشتم

محاسبه بهره‌وری: یافته‌های تجربی

۷۷	۱-۸- داده‌های مورد استفاده.....
۸۰	۲-۸- نتایج محاسبه تغییرات بهره‌وری.....
۸۸	۳-۸- نتیجه گیری.....
۸۸	منابع.....

فصل نهم

کارایی محصولی: الگوهای ریاضی

۸۹	۱-۹- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها.....
۹۱	۲-۹- کارایی متقاطع.....
۹۲	۳-۹- آبر کارایی یا کارایی ویژه.....
۹۳	۴-۹- تحلیل پوششی داده‌ها با اعداد صحیح (MIP-DEA).....
۹۶	منابع.....

فصل دهم

کارایی محصولی: یافته‌های تجربی

۹۷	۱-۱۰- داده‌های مورد استفاده.....
۹۹	۲-۱۰- رتبه کارایی محصولات زراعی آبی.....
۱۰۵	۳-۱۰- گروه‌بندی بر اساس کارایی.....

۱۰۸	۴-۱۰- نتیجه گیری
۱۰۹	منابع

فصل یازدهم

کارایی منطقه‌ای: الگوهای ریاضی

۱۱۱	۱-۱۱- محدودیت‌های الگوی DEA
۱۱۳	۲-۱۱- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها با ضرایب همبستگی
۱۱۴	۳-۱۱- نتیجه گیری
۱۱۵	منابع

فصل دوازدهم

کارایی منطقه‌ای: یافته‌های تجربی

۱۱۷	۱-۱۲- داده‌های مورد استفاده
۱۲۰	۲-۱۲- الگوی مصرف نهاده‌ها
۱۲۱	۳-۱۲- تعیین کارایی منطقه‌ای
۱۲۳	۴-۱۲- نتایج کارایی منطقه‌ای
۱۲۵	۵-۱۲- نتیجه گیری
۱۲۶	منابع

فصل سیزدهم

کارایی مصرف آب: الگوهای ریاضی

۱۲۷	۱-۱۳- چارچوب مطالعه
۱۲۸	۲-۱۳- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها
۱۳۱	۳-۱۳- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها با اعداد صحیح
۱۳۳	منابع

فصل چهاردهم

کارایی مصرف آب: یافته‌های تجربی

۱۳۵	۱-۱۴- داده‌های مورد استفاده
۱۳۷	۲-۱۴- امتیاز و رتبه کارایی در الگوی DEACC
۱۴۰	۳-۱۴- راه کارهای بهبود کارایی

۱۴۰۴-۱۴- رتبه کارایی مصرف آب با الگوی MIP-DEA
۱۴۲۵-۱۴- نتیجه گیری
۱۴۴منابع

فصل پانزدهم

ترکیب بهینه نهاده‌ها: الگوهای ریاضی

۱۴۷۱-۱۵- تعیین مجموعه مرجع
۱۴۹۲-۱۵- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداقل سازی هزینه
۱۵۰۳-۱۵- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداکثر سازی درآمد
۱۵۱۴-۱۵- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداکثر سازی سود
۱۵۱منابع

فصل شانزدهم

ترکیب بهینه نهاده‌ها: یافته‌های تجربی

۱۵۳۱-۱۶- داده‌های مورد استفاده
۱۵۵۲-۱۶- تعیین مجموعه مرجع
۱۵۸۳-۱۶- ترکیب بهینه نهاده‌ها با رویکرد کاهش هزینه
۱۶۲۴-۱۶- ترکیب بهینه نهاده‌ها با رویکرد افزایش درآمد و سود
۱۶۳۵-۱۶- ترکیب بهینه نهاده‌ها با بازده متغیر نسبت به مقیاس
۱۶۶۶-۱۶- نتیجه گیری
۱۶۷منابع

فصل هفدهم

رهیافت مازاد اقتصادی: الگوی نموداری

۱۶۹۱-۱۷- الگوی نموداری
۱۷۱۲-۱۷- مازادهای اقتصادی
۱۷۲منابع

فصل هجدهم

رهیافت مازاد اقتصادی: الگوی ریاضی

۱۷۶۱-۱۸- پارامتر جابجایی
-----	----------------------------

۱۸۰ تغییر در قیمت و مقدار تعادلی
۱۸۱ تغییر در مازاد اقتصادی مصرف کنندگان
۱۸۲ تغییر در مازاد اقتصادی تولید کنندگان
۱۸۳ تغییر در مازاد اقتصادی کل
۱۸۴ آثار تولیدی و هزینه‌ای انتقال عرضه
۱۸۸ منابع

فصل نوزدهم

انتقال موازی منحنی عرضه

۱۸۹ ۱-۱۹- الگوی نموداری
۱۹۲ ۲-۱۹- آثار رفاهی
۱۹۳ ۳-۱۹- نتیجه گیری
۱۹۶ منابع

فصل بیستم

انتقال غیر موازی منحنی عرضه

۱۹۷ ۱-۲۰- پارامتر جابجایی
۱۹۸ ۲-۲۰- ماتریس و نتیجه
۲۰۰ ۳-۲۰- داده‌های مورد استفاده
۲۰۱ ۴-۲۰- تغییر در مازادهای اقتصادی
۲۰۳ ۵-۲۰- نتیجه گیری
۲۰۴ منابع

فصل بیست و یکم

ادغام افقی بازارها

۲۰۵ ۱-۲۱- الگوی نموداری
۲۰۷ ۲-۲۱- الگوی ریاضی
۲۱۰ منابع

فصل بیست و دوم

ادغام افقی بازارها: یافته‌های تجربی

۲۱۱	۱-۲۲- داده‌های مورد استفاده.....
۲۱۴	۲-۲۲- تغییر در مازادهای اقتصادی.....
۲۱۸	۳-۲۲- نتیجه‌گیری.....
۲۲۰	منابع.....

فصل بیست و سوم

ادغام عمودی بازارها

۲۲۱	۱-۲۳- نوع فناوری.....
۲۲۵	۲-۲۳- آثار اقتصادی تغییر فنی خنثی.....
۲۲۷	۳-۲۳- آثار اقتصادی تغییر فنی اریب.....
۲۳۰	منابع.....

فصل بیست و چهارم

ادغام عمودی بازارها: یافته‌های تجربی

۲۳۳	۱-۲۴- داده‌های مورد استفاده.....
۲۳۴	۲-۲۴- تغییر در مازادهای اقتصادی.....
۲۴۴	۳-۲۴- نتیجه‌گیری.....
۲۴۵	منابع.....

تقدیم به پروانہ و آیدین

پیشگفتار

تحلیل اقتصادی سیاست‌های کشاورزی در واقع کاربرد تئوری‌های اقتصادی به منظور توضیح بهتر پدیده‌های اقتصادی در بخش کشاورزی می‌باشد. چنانچه تئوری و واقعیت را دو انتهای یک فرآیند در نظر بگیریم در آن صورت هماهنگ نمودن این دو جریان کاری است که تحلیل‌گر اقتصادی انجام می‌دهد. در این بین نه تنها به آموخته‌های علمی و پژوهش‌های دیگر محققان توجه می‌شود بلکه همزمان با حرکت از سمت وقایع اقتصادی، محقق می‌کوشد تئوری‌های مناسب‌تری برای تحلیل و تفسیر فعل و انفعالات اقتصادی شناسایی و آن‌ها را بومی‌سازی نماید، به عبارت دیگر تحلیل‌گر علاوه بر دانش اقتصادی به تجربه کافی برای شناسایی نیازها، تقاضاها، قوانین و اولویت‌ها در طول زمان نیز نیاز دارد. تجمیع این موارد زمان‌بر بوده و همواره قابل ارتقا و بهبود هستند.

علم اقتصاد از لحاظ مبانی نظری غنی می‌باشد ولی عرضه دانش مناسب متأثر از تقاضای مؤثر است. با نگاهی به بخش کشاورزی مشاهده می‌شود که در حال حاضر مباحث مربوط به کارایی، بهره‌وری، تخصیص بهینه،

ارزش گذاری، اولویت بندی در مرکز توجه قرار دارند، لذا مطالب کتاب نیز بر پایه همین تقاضا تهیه و تنظیم شده است.

ویژگی کتاب ارائه مطالب نظری و تجربی در کنار یکدیگر می باشد و در هر قسمت که الگویی ارائه شده در ادامه آن نیز نتایج تجربی به همراه داده های مورد استفاده گزارش شده است. لذا، مطالب کتاب علاوه بر اینکه به موضوع تحلیل اقتصادی سیاست های کشاورزی می پردازد با معرفی، برآورد و تحلیل نتایج الگوهای متعدد، می تواند راهنمایی مناسب برای کارشناسان و دانشجویان رشته های اقتصاد و مدیریت کشاورزی باشد.

علی شهنوازی

پائیز ۱۳۹۵

مقدمه

سیاست‌های کشاورزی با توجه به اهداف، اولویت‌ها و ابزارهای در دسترس به شکل‌های مختلفی قابل بررسی و ارزیابی می‌باشند. کتاب پیش‌رو ابتدا به مفاهیم سیاست‌های کشاورزی پرداخته، سپس با ارائه الگوی توسعه اقتصادی بخش کشاورزی به اهمیت ارزیابی و ارتقای بهره‌وری تأکید نموده است. در ادامه نیز به مباحث مربوط به بهره‌وری و آثار اقتصادی مداخله توجه کرده است. با مروری بر کتاب، می‌توان آن را بدین صورت خلاصه نمود:

در فصل نخست سیاست‌های کشاورزی تعریف و دلایل حضور بخش عمومی در بازارهای کشاورزی به همراه عواقب احتمالی آن توضیح داده شده است. در فصل دوم چارچوب تحلیل سیاستی و عناصر تشکیل دهنده آن معرفی و این چارچوب در فصل سوم با چند مثال بیش‌تر توضیح داده شده است. در فصل چهارم نیز الگوی بتا به بخش کشاورزی پیشنهاد شده است. در فصل پنجم وضعیت بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران و کشورهای منطقه بررسی و در فصل ششم به ارتباط بهره‌وری و رقابت‌پذیری توجه شده است. در فصل‌های هفتم و هشتم نحوه محاسبه تغییرات بهره‌وری و نتایج یافته‌های میدانی گزارش

گردیده و فصول ۹ تا ۱۲ به تعیین امتیاز و رتبه کارایی محصولی و منطقه‌ای پرداخته است. در فصل‌های ۱۳ و ۱۴ به کارایی مصرف آب توجه شده و الگوهای برای تعیین آن مطرح گردیده است. در فصول ۱۵ و ۱۶ تأثیر نوع رویکرد بر استفاده و تخصیص نهاده‌ها بررسی شده و فصل‌های پایانی ۱۷ تا ۲۴ کتاب نیز به تحلیل آثار درآمدی و توزیعی اعمال سیاست با استفاده از رهیافت مازاد اقتصادی پرداخته است.

فصل اول

سیاست‌های کشاورزی

در این فصل به تعریف سیاست، شکست بازار و دلایل دخالت دولت به‌عنوان نماینده بخش عمومی در بازارهای کشاورزی پرداخته‌شده و به آثار جانبی مداخله اشاره می‌گردد. همچنین با معرفی سیاست عدم مداخله توضیح داده می‌شود که چگونه در پاره‌ای از مواقع عدم دخالت بهتر از هر سیاست دیگری می‌باشد.

۱-۱- سیاست

فاصله گرفتن از شرایط فعلی و حرکت به سوی موقعیتی که مورد رضایت اکثر مردم باشد، آرزویی است که همه افراد کشور کم‌وبیش در اذهان خود پرورش می‌دهند. دستیابی به این خواسته با سازوکار معمولی امکان‌پذیر نمی‌باشد، به عبارت دیگر کارکرد اجزای اقتصاد به تنهایی قادر نیست تمام الزامات توسعه اقتصادی را فراهم بیاورد؛ مثلاً امید به این که خدمات آموزشی و بهداشتی روزی همگانی بشوند یا ضریب مکانیزاسیون در مدت کوتاهی به دو

برسد، بعید به نظر می‌رسد. برای رفع این کاستی‌هاست که دولت‌ها شکل گرفته‌اند تا تلاشی مدیریت شده به منظور رفع موانع توسعه، صورت پذیرد. دولت‌ها، ساختارهای خود را مهندسی نموده و از طریق آن‌ها اعمال نفوذ می‌کنند. با آنکه کیفیت کارکرد دولت‌ها از لحاظ تصمیم‌گیری و نحوه اجرا در مناطق مختلف یکسان نیست ولی در همه جا این فرآیند تعیین هدف و شیوه‌های مورد استفاده برای دستیابی به آن، با نام سیاست شناخته می‌شود. در این میان فرض می‌شود دولت‌ها بیش‌تر بر منافع جمعی و نحوه توزیع آن تمرکز و نظارت نموده و دارای ویژگی‌های مطلوب اخلاقی هستند.

۱-۲-۲- مداخله

دولت‌ها از طریق نهادها یا افراد به اعمال تصمیم‌های اتخاذ شده می‌پردازند و پیش‌فرض این است که این نهادها یا افراد نیز رویکردی مثبت و جمع‌گرایانه دارند. زمانی که دولت با بدنه خود وارد میدان می‌شود، اصطلاحاً می‌گویند مداخله رخ داده است. این مداخله می‌تواند در عرصه اقتصادی، فرهنگی یا هر عرصه دیگری باشد که در این کتاب به سیاست‌های اقتصادی دولت در بخش کشاورزی پرداخته می‌شود.

۱-۳- شکست بازار

در بخش کشاورزی محصولات فراوانی در حال تولید و مصرف می‌باشند. تصمیماتی که افراد و خانوارها در خصوص هر محصول اتخاذ می‌کنند روی-هم مکانیسمی را شکل می‌دهند که در علم اقتصاد از آن با عنوان بازار یاد می‌شود، در این بازارهاست که قیمت‌ها و مقادیر تعادلی تولید و مصرف تعیین می‌گردند. با آنکه انواع متنوعی از بازارها با توجه به تعداد و اندازه طرفین،

کیفیت جریان اطلاعات، زیرساخت‌ها، زمان و مکان وجود داشته ولی این بازار رقابت کامل است که طرفدار بیش‌تری دارد، زیرا در این بازار می‌باشد که بیش‌ترین تولید در کم‌ترین قیمت عرضه‌شده و حداکثر رفاه ممکن ایجاد می‌گردد. با توجه به این مسئله، دولت به‌عنوان نماینده بخش عمومی در چند حالت مجوز ورود به اقتصاد (بازار) را پیدا می‌کند که هر کدام به‌نوعی بیانگر عدم توانایی بازار در تأمین حداکثر رفاه بوده و اصطلاحاً با نام شکست بازار شناخته می‌شوند. شایع‌ترین حالت، زمانی است که بازارها وجود دارند ولی کامل نیستند. در این شرایط بخشی از رفاه جامعه به دلیل عدم تخصیص بهینه منابع در حال از دست رفتن می‌باشد، حالت دوم زمانی است که عرضه و تقاضا به دلایلی به یکدیگر نمی‌رسند و در حالت سوم اصلاً عرضه و تقاضایی برای محصول وجود ندارد که در این حالت گفته می‌شود بازار کار نمی‌کند.

شکست بازار به دلایل متعددی اتفاق می‌افتد ولی بیش‌تر عدم وجود رقابت، شکست یا کمبود اطلاعات، وجود منابع مشترک، عوامل خارجی، وجود محصولات عمومی، هزینه‌های مبادله، نابرابری و وجود موضوعات کلان اقتصادی را دلایل اصلی می‌شمارند. وقتی دولت وارد بازار می‌شود قسمتی از آن تصمیم می‌گیرد و بخش‌هایی دیگر اجرا می‌کنند. هراندازه کیفیت تصمیمات و نحوه اجرای آن‌ها بهتر باشند به همان مقدار احتمال موفقیت سیاست‌ها در بهبود رفاه جامعه نیز افزایش پیدا می‌کند ولی عدم هماهنگی میان اجزای مختلف دولت، عدم آشنایی با وضعیت موجود (عرضه و تقاضا)، عدم شناخت محدودیت‌ها، وجود آفت‌های سازمانی از قبیل فساد، رشوه و ناسازگاری درونی تصمیمات با یکدیگر، بحران دیگری به نام شکست

دولت را به وجود می‌آورد که مردم و دولت را از دستیابی به اهداف خود محروم می‌سازند.

۱-۴- سیاست عدم مداخله

عدم کارآمدی دولت در مدیریت بازارها خود سیاست دیگری به عنوان سیاست عدم مداخله را مطرح می‌سازد که ارتباط تنگاتنگی با تئوری بهینه دوم دارد. بنابراین تقسیم وظایف میان دولت و بخش خصوصی در اقتصاد، موضوعی است که در بررسی اقتصادی سیاست‌های کشاورزی مورد توجه است. البته حجم و شدت دخالت دولت در اقتصاد متأثر از دیدگاه‌های اقتصادی سیاستمداران نیز بوده و می‌تواند طیف وسیعی از مشارکت، جایگزینی یا همکاری بین دولت و بخش خصوصی را به خود بگیرد.

۱-۵- آثار جانبی سیاست

به طور خلاصه می‌توان گفت که دخالت‌های دولت در بازار محصولات کشاورزی همانند چاقویی چند لبه کار نموده و ضروری است آثار مستقیم و غیرمستقیم اعمال سیاست‌ها شناسایی و با اطلاع از آن‌ها اقدام به سیاست‌گذاری نمود. به این آثار اقتصادی غیرمستقیم، آثار جانبی^۱ نیز گفته می‌شود. به طور مثال این پرسش که توسعه آبیاری تحت فشار چه تأثیری بر تولید، استفاده از نهاده‌ها، مزیت‌های نسبی، کشت سایر محصولات، بهره‌وری، صادرات، واردات و میزان دستیابی به اهداف در بخش کشاورزی داشته معمولاً بدون جواب مانده و تلاش برای ارائه پاسخ به آن در محیط‌های تصمیم‌گیری، به

^۱ Side Effects

دلیل نبود اطلاعات کافی غالباً به کشمکش‌های درون‌سازمانی، منتهی می‌شود که این خود ضرورت توجه بیش‌تر به بررسی اقتصادی سیاست‌های کشاورزی را نشان می‌دهد.

۱-۶- تقسیم‌بندی سیاست‌های کشاورزی

سیاست‌های کشاورزی به شیوه‌های مختلفی قابل بررسی و پژوهش می‌باشند ولی چنانچه بخواهیم سیاست‌های کشاورزی را از لحاظ اقتصادی بررسی نماییم، بهتر است آن‌ها را در گروه‌هایی، سازمان‌دهی کرده تا علاوه بر سهولت شناسایی در میدان عمل، بتوانیم ارتباطی میان سیاست‌های اجرایی با ادبیات موضوع و مطالعات انجام‌یافته نیز برقرار سازیم. سیاست‌های کشاورزی را می‌توان به درآمدی و قیمتی یا قیمتی و غیر قیمتی تقسیم نمود یا حول محور قیمت‌ها، بازاریابی و فناوری به بررسی آن‌ها پرداخت. در یک گروه‌بندی دیگر سیاست‌های کشاورزی را می‌توان به قیمتی، نهاده‌ای، اعتباری، اصلاحات ارضی، مکانیزاسیون، بازاریابی، آب و پژوهشی نیز تقسیم نمود (الیس، ۱۹۹۴). اعمال قیمت‌های تضمینی محصولات کشاورزی، تأمین نهاده کود شیمیایی، اعطای وام‌های کشاورزی برای تأمین سرمایه در گردش، واگذاری و یکپارچه‌سازی اراضی کشاورزی، توسعه آبیاری تحت فشار، برگزاری نمایشگاه‌های کشاورزی، احداث سدها و بهینه‌سازی کانال‌های آبیاری و انجام طرح‌های آموزشی و پژوهشی و انتقال نتایج آن‌ها به بهره‌برداران، از جمله سیاست‌هایی هستند که در بخش کشاورزی در حال اجرا می‌باشند. به نظر می‌رسد افزایش شناخت از کیفیت، مقدار و توزیع نهاده‌های موجود و به‌طور خلاصه ویژگی‌های اقتصادی و اجتماعی بهره‌برداران، بهبود هماهنگی درونی

میان سیاست‌های در دست اجرا و تهیه شاخص‌هایی برای ارزیابی و تعیین میزان همسوئی نتایج با اهداف اسناد بالادستی و تدوین اولویت‌بندی مناسب، بتواند به موفقیت سیاست‌ها یاری رساند.

۱-۷- مبادله و عناصر بازار

در بررسی سیاست‌های اقتصادی معمولاً وجود اهداف متناقض مشاهده شده و اصطلاحاً می‌گوییم مبادله میان اهداف وجود دارد که مدیریت این موارد، نیازمند شناخت آثار احتمالی سیاست‌های اقتصادی و طراحی سیاست‌های تکمیلی می‌باشد.

سیاست‌های کشاورزی در چارچوب محدودیت‌های اقتصادی که در قالب عرضه، تقاضا و قیمت‌ها مطرح هستند به ایفای نقش می‌پردازند. عرضه کل یک کشور به میزان عوامل تولید موجود از قبیل زمین، نیروی کار و آب از یک طرف و به فناوری، قیمت‌های نسبی نهاده‌ها و توانایی‌های مدیریتی از طرف دیگر بستگی دارد. مجموعه این عوامل تابع تولید کشور را مشخص می‌سازند. تقاضای کل کشور تحت تأثیر جمعیت، درآمد، سلیقه و قیمت‌های نسبی کالاها بوده و قیمت‌ها نیز فرصت‌های موجود برای واردات به‌منظور افزایش عرضه و صادرات برای تقویت تقاضای محصولات یا نهاده‌ها را تعیین می‌کنند. این سه عنصر در کنار هم بازار محصولات کشاورزی را تشکیل می‌دهند.

۱-۸- ارزیابی سیاست

در نهایت می‌توان گفت که برای بهبود اثربخشی سیاست‌های کشاورزی و حرکت در راستای طراحی و اجرای بهتر سیاست‌های کشاورزی، نیازمند به

دریافت داده‌های میدانی و مقایسه آن‌ها با اهداف مورد نظر هستیم. این ارزیابی در مراحل مختلف پیش، حین و پس از اجرا انجام یافته و امکان اعمال اصلاحات مورد نیاز در شیوه اجرای سیاست را فراهم می‌سازد. در حال حاضر مشاهده می‌شود در نحوه اجرای سیاست‌های اقتصادی در بخش کشاورزی این سازوکار کم‌رنگ بوده و گزارش دهی از اثربخشی فعالیت‌ها به گونه‌ای نمی‌باشد که امکان ارزیابی مؤثر و بازتعریف اهداف و راه کارها را امکان‌پذیر نماید، لذا تقویت نظام پایش آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی می‌تواند با فراهم نمودن اطلاعات لازم برای تصمیم‌گیری‌های مناسب‌تر، شرایط را برای مدیریت بهتر منابع فراهم نماید.

منابع

Ellis F. 1994 .Agricultural Policies in Developing Countries . Cambridge University Press.

فصل دوم

چارچوب تحلیل سیاستی

به منظور تحلیل اقتصادی سیاست‌های کشاورزی، نیاز است چارچوبی روشن و شفاف برای بررسی گزینه‌های مختلف سیاستی داشته باشیم. دستیابی به این چارچوب، تضمین‌کننده کاهش اختلاف در تحلیل‌ها و تمرکز بیش‌تر بر جزئیات خواهد بود. این که آثار اقتصادی سیاست‌ها چه مواردی می‌توانند باشند یا گروه‌های مختلف چگونه از اجرای یک سیاست متأثر می‌شوند منوط به دستیابی به یک چارچوب تحلیلی سازمان‌یافته می‌باشد. از این چارچوب در ادبیات موضوع به عنوان چارچوب تحلیل سیاست کشاورزی^۱ یاد می‌شود.

۲-۱- اجزای چارچوب تحلیل سیاستی

در یک چارچوب تحلیل سیاستی، منظور از چارچوب، عبارت از رهیافتی سازگار و سازماندهی‌شده برای تولید تفکری شفاف بوده و لازم است به گونه‌ای طراحی گردد که امکان مطالعه ارتباط عناصر موجود در سیستم

^۱ Framework for Agricultural Policy Analysis

اقتصادی و تأثیر اقدامات یک گروه بر گروه دیگر را فراهم آورد. کشاورزی نیز دربرگیرنده نهاده‌ها، کالاها و خدماتی است که در بخش کشاورزی تولید و مصرف می‌شوند. همچنین سیاست‌ها تدابیری هستند که توسط دولت‌ها به منظور تغییر رفتار اقتصادی گروه‌های مختلف، اعمال شده و تحلیل نیز ارزیابی آثار تصمیمات دولت یا بخش عمومی بر رفتارهای اقتصادی می‌باشد، در نتیجه چارچوب تحلیل سیاست کشاورزی یک سیستم منطقی برای تحلیل آثار اقتصادی سیاست‌های دولت بر گروه‌های مختلف از قبیل تولیدکنندگان، عوامل بازاریابی، مصرف‌کنندگان و مالیات‌دهندگان است.

پیرسون و همکاران (۲۰۰۳) اهداف^۱، محدودیت‌ها^۲، سیاست‌ها^۳ و استراتژی‌ها^۴ را چهار جزء اصلی یک چارچوب سیاستی در نظر گرفته‌اند. به اعتقاد ایشان، اهداف، درواقع آرمان‌هایی هستند که توسط سیاست‌گذاران تعریف شده و پیگیری می‌شوند. محدودیت‌ها نیز واقعیت‌های موجود اقتصادی بوده و سیاست‌ها ابزارهایی هستند که دولت برای تغییر رفتارهای اقتصادی از آن‌ها استفاده می‌کند، استراتژی‌ها نیز با تعریف رویکردها، معرفی می‌شوند.

۲-۲- نمودار چارچوب تحلیل سیاستی

شکل ۲-۱، نمایش نموداری چارچوب تحلیل سیاستی می‌باشد. نمودار از تعیین اهداف آغاز و با تعریف استراتژی، اقدام به طراحی سیاست‌هایی

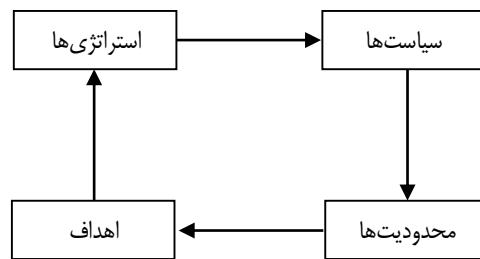
^۱ Objectives

^۲ Constraints

^۳ Policies

^۴ Strategies

هماهنگ می‌گردد. مجموعه این سیاست‌ها در قالب برنامه‌ها با لحاظ نمودن محدودیت‌هایی که توسط پارامترهای اقتصادی از قبیل عرضه، تقاضا و قیمت مشخص می‌شوند برای دستیابی به اهداف، عملیاتی و اجرایی می‌گردند. پاسخ به این پرسش که سیاست‌های اجرا شده تا چه اندازه مؤثر و کارا بوده‌اند نیز در فرایند ارزیابی مشخص می‌شود. اجزای چارچوب تحلیل سیاستی به گونه‌ای تعریف می‌شوند که بیش‌ترین ارتباط را با تئوری‌های اقتصادی داشته، قابل سنجش و مدیریت پذیر باشند.

شکل ۲-۱: نمایش نموداری چارچوب سیاستی (پیرسون و همکاران، ۲۰۰۳)

۲-۳- اهداف چارچوب تحلیل سیاستی

در یک چارچوب سیاستی، کارایی^۱، برابری^۲ و امنیت^۳، به‌عنوان اهداف اصلی^۴ مطرح می‌باشند. کارایی به نحوه تخصیص منابع و تولیدات مربوط بوده و زمانی حاصل می‌گردد که تخصیص منابع منجر به بیش‌ترین درآمد و

^۱ Efficiency

^۲ Equity

^۳ Security

^۴ Fundamental Objectives

تخصیص تولیدات نیز به حداکثر رضایت، منجر گردد. برابری به نحوه توزیع درآمدها مربوط بوده و امنیت نیز به دسترسی افراد جامعه به مواد غذایی در قیمت‌های مناسب و پایدار ارتباط دارد. در پاره‌ای از مواقع میان اهداف سیاستی تضاد ایجاد می‌گردد، به گونه‌ای که بهبود یک هدف در گرو کاهش میزان دستیابی به هدف دیگر می‌باشد در این مواقع همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، می‌گویند میان اهداف، مبادله وجود دارد.

۲-۴- سیاست‌های چارچوب تحلیل سیاستی

سیاست‌هایی که بخش کشاورزی را تحت تأثیر قرار می‌دهند شامل سیاست‌های قیمت محصولات کشاورزی^۱، سیاست‌های کلان اقتصادی^۲ و سیاست‌های سرمایه‌گذاری عمومی^۳ می‌باشند. سیاست‌های قیمتی در یک‌زمان مشخص، تنها بازار یک محصول یا نهاد را متأثر ساخته ولی دامنه تأثیرگذاری سیاست‌های کلان اقتصادی وسیع بوده و هم‌زمان می‌توانند مجموعه‌ای از کالاها و نهادها را تحت تأثیر قرار دهند. سیاست‌های سرمایه‌گذاری عمومی نیز نحوه تخصیص منابع سرمایه‌گذاری میان گزینه‌های جایگزین را مشخص نموده و از آنجا که منطقه‌ای هستند گروه‌های مختلف تولیدی، مصرفی و بازرگانی را به صورت متفاوت متأثر می‌سازند.

^۱ Agricultural Price Policies

^۲ Macro-Economic Policies

^۳ Public Investment Policies

۲-۴-۱- سیاست‌های قیمت محصولات کشاورزی

اجرای سیاست‌های قیمتی، گروه‌های مختلف را به شکل‌های متفاوتی تحت تأثیر قرار داده و اجرای یک سیاست می‌تواند با توزیع مجدد درآمد^۱ یا انتقال درآمدی^۲ همراه باشد. معمولاً در ارزیابی آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی، جامعه به سه گروه مصرف‌کننده، تولیدکننده و دولت تقسیم می‌شود. اعمال سیاست‌ها می‌تواند به نفع یا زیان هر یک از این گروه‌ها بوده و همواره در اجرای آن‌ها، گروهی سود و در مقابل گروهی متحمل زیان می‌گردند. سیاست‌های یارانه‌ای باعث انتقال درآمدی میان منابع عمومی از یک طرف و تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان از طرف دیگر شده و دریافت مالیات نیز منجر به ایجاد جریان درآمدی به سمت بودجه عمومی می‌گردد. اعمال سیاست‌های تعرفه‌ای یا محدودیت‌های مقداری در مسیر صادرات یا واردات باعث تغییر قیمت‌های داخلی شده و میزان تولید، مصرف، صادرات و واردات را تحت تأثیر قرار می‌دهند. اعمال محدودیت‌های صادراتی نیز به کاهش قیمت و وضع موانع وارداتی به افزایش قیمت کالا منجر خواهند شد. مؤثر بودن کنترل‌های مستقیم^۳، در بیش‌تر مواقع نیازمند همراهی سیاست‌های تجاری، مالیاتی یا یارانه‌ای بوده، در غیر این صورت شکل‌گیری بازار سیاه^۴ کوشش‌های انجام‌یافته را بی‌تأثیر می‌سازد.

^۱ Income Distribution

^۲ Income Transfer

^۳ Direct Controls

^۴ Black Market

۲-۴-۲- سیاست‌های کلان اقتصادی

تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان کالاهای کشاورزی به‌طور قابل‌توجهی تحت تأثیر سیاست‌های کلان اقتصادی می‌باشند. این سیاست‌ها در سه گروه پولی و مالی، نرخ ارز و قیمت عوامل و منابع طبیعی و کاربری اراضی قرار می‌گیرند. سیاست‌های پولی و مالی هسته مرکزی سیاست‌های کلان اقتصادی هستند و سطح فعالیت‌های اقتصادی و قیمت‌ها را مشخص می‌سازند. شاخص کل قیمت یا تورم متأثر از سیاست‌های پولی و مالی بوده و توسط شاخص‌های قیمتی تولیدکننده و مصرف‌کننده اندازه‌گیری می‌شوند. سیاست‌های پولی میزان عرضه پول و درنهایت تقاضای کل را مشخص ساخته و سیاست‌های مالی نیز درآمدها و مخارج دولت را تعیین می‌کنند.

سیاست‌های نرخ ارز به‌صورت مستقیم قیمت‌ها و هزینه‌ها را در بخش کشاورزی تحت تأثیر قرار می‌دهند. بسیاری از کالاهای کشاورزی در بازارهای جهانی مورد دادوستد بوده و بخشی از عرضه یا تقاضای داخلی به بازارهای جهانی صادر یا وارد می‌گردد. از آنجاکه نرخ ارز تبدیل‌کننده ارز داخلی به ارزهای خارجی است، در نتیجه تغییر در نرخ ارز، قیمت کالا و خدمات را متأثر خواهد ساخت.

سیاست‌های قیمت عوامل، هزینه تولید را تحت تأثیر قرار داده و از آنجاکه در بیش‌تر موارد عمده هزینه تولید محصولات کشاورزی به تأمین زمین، نیروی کار و سرمایه بستگی دارد، سیاست‌هایی از قبیل تعیین نرخ‌های اجاره، حداقل دستمزد و نرخ سود بانکی، هزینه تولید و در نتیجه قیمت تمام‌شده و قیمت تعادلی را در بازار محصولات کشاورزی تغییر می‌دهند. با توجه به سطح

وابستگی متفاوت تولیدات به عوامل تولید، تأثیرپذیری بازار محصولات کشاورزی نیز یکسان نخواهد بود.

۲-۴-۳- سیاست‌های سرمایه‌گذاری عمومی

سومین گروه از سیاست‌هایی که بخش کشاورزی را تحت تأثیر قرار می‌دهد مربوط به سیاست‌های سرمایه‌گذاری عمومی بوده که شامل سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، سرمایه انسانی و تحقیق و توسعه می‌باشد. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها شامل احداث جاده‌ها، بندرها و شبکه‌های آبیاری است که به آن‌ها اصطلاحاً کالاها و خدمات عمومی نیز گفته می‌شود. این گونه کالاها و خدمات معمولاً بدون دخالت بخش عمومی کم‌تر از میزان بهینه، تولید و عرضه می‌شوند و از آنجا که محدود به مناطق خاصی می‌باشند، تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان همان مناطق را نیز بیش‌تر تحت تأثیر قرار می‌دهند.

سرمایه‌گذاری در آموزش و بهداشت جزء سیاست‌های بهبود سرمایه انسانی می‌باشد. مدارس عمومی، مراکز ترویج، درمانگاه‌ها و آگاهی‌رسانی بهداشتی از جمله اقدامات بخش عمومی در این زمینه است. سیاست‌های مربوط به تحقیق و توسعه نیز به مجموعه فعالیت‌هایی گفته می‌شود که وظیفه تولید یا انتقال دانش و فناوری‌های نوین به مزرعه یا فرایند بازاریابی را به عهده دارد. این دانش توسط نهادهای داخلی یا بین‌المللی تولید و ارائه می‌شوند. ارقام اصلاح‌شده، ادوات کشاورزی و اطلاعات مربوط به نحوه استفاده بهینه از نهاده‌ها جزء این گروه هستند.

منابع

Pearson S., Gotsch C. and Bahri S. 2003. Applications of the Policy Analysis Matrix in Indonesian Agriculture.

فصل سوم

کاربرد چارچوب تحلیل سیاستی

رعایت اصول چارچوب تحلیل سیاستی در برنامه‌ریزی‌های منطقه‌ای و ملی می‌تواند احتمال موفقیت کوشش‌های انجام‌یافته را افزایش دهد. در این فصل دو نمونه از برنامه‌های اقتصادی که در سطوح ملی و منطقه‌ای ارائه شده‌اند را بررسی و به میزان رعایت اصول پیش‌گفته در آن‌ها دقت می‌گردد. برنامه نخست بسته تسریع رونق اقتصادی مربوط به دولت یازدهم و دیگری نقشه راه کشاورزی مقاوم‌تری استان آذربایجان شرقی می‌باشد. در بررسی برنامه دوم به سند سازمان ملل متحد برای توسعه پایدار (۲۰۱۵) نیز توجه می‌شود.

۳-۱- بسته تسریع رونق اقتصادی

۲۵ مهر ۱۳۹۴ تصمیم‌گیران اقتصادی دولت یازدهم، ولی‌الله سیف، علی‌طیب‌نیا و محمدباقر نوبخت از بسته‌ای برای تسریع رونق اقتصادی کشور رونمایی کردند. از ویژگی‌های این بسته، می‌توان به کوتاه‌مدت بودن اهداف، انتخاب سیاست‌هایی متعادل و مدیریت‌پذیر بودن آن‌ها، اشاره نمود. باآنکه در

دیدگاه گروهی، مجموعه سیاست‌های اتخاذی، توانایی لازم برای تحرک- بخشی به اقتصاد را ندارند یا بیش‌تر به نفع طیف خاصی هستند ولی با مطالعه دقیق‌تر مجموعه سیاست‌ها و در نظر گرفتن محدودیت‌های موجود، می‌توان از عبارت کوچک ولی کارا برای آن استفاده نمود.

شاید اولین سؤالی که در برخورد با این بسته ذهن را به خود درگیر می‌نماید، استفاده از واژه رونق اقتصادی به جای رشد اقتصادی باشد. پرسشی که تهیه‌کنندگان آن با اشاره به هدف قرار دادن انبارهای کالاهای بادوام و تلاش برای انتقال آن‌ها به بازار مصرف، پاسخ داده‌اند. اساساً این بسته، تلاش می‌کند با انتقال کالاها از انبارها از میزان موجودی انباشته کاسته و بر میزان مصرف بیفزاید، در نتیجه از این نقطه نظر انتظار تورم وجود ندارد ولی از طرف دیگر با افزایش بودجه‌های عمرانی به ۳۵۰۰۰ میلیارد تومان، می‌شود افزایش در سطح عمومی قیمت‌ها را پیش‌بینی نمود.

موضوع تأثیر کلی اجرای سیاست‌های بسته بر تورم تا حدی پیچیده است، زیرا مجموعه سیاست‌های پیشنهادی به گونه‌ای سازمان‌دهی شده‌اند که آثار همدیگر بر تورم را خنثی نموده ولی همزمان به هدف دولت برای دستیابی به رشد اقتصادی با تورمی کنترل‌شده، یاری می‌رسانند، در نتیجه اطلاق واژه متعادل برای بسته، قابل توجیه است.

در توضیح بیش‌تر برای هماهنگ بودن سیاست‌های اقتصادی که از آن به‌عنوان متعادل بودن نیز یاد شد، می‌توان به اعمال همزمان کاهش نرخ سپرده قانونی، انتشار اسناد خزانه و اوراق مشارکت نام برد. با آنکه سیاست نخست با کاهش هزینه تمام‌شده تسهیلات، تمایل به کاهش نرخ سود بانکی دارد ولی

سیاست دوم همزمان با انتقال وجوه سفته‌بازی به یک بازار بلندمدت با کاهش تمایل به سپرده‌گذاری، می‌تواند به تنهایی به افزایش سود بانکی منجر گردد، در نتیجه انتظار می‌رود اجرای توأم این سیاست‌ها با کاهش آثار یکدیگر به تغییرات اساسی در نرخ سود بانکی منجر نشوند، موضوعی که بیش‌تر افراد به آن نتیجه رسیده بودند ولی علت این نتیجه‌گیری نه عدم تأثیرگذاری بلکه هماهنگی درونی سیاست‌های بسته است.

در مورد اعطای تسهیلات به کالاهای بادوام مصرفی از قبیل مسکن، خودرو^۱ و لوازم بادوام نیز می‌توان گفت، این بخش با آنکه در ابتدای بسته معرفی و مطرح شده ولی از لحاظ تأثیرگذاری بر ساختار اقتصاد از اهمیت کم-تری برخوردار می‌باشد، با این وجود این بخش نه از این لحاظ که بیش‌تر به نفع خودروسازهاست بلکه به دلیل تقویت انتظار مصرف‌کننده بر کاهش قیمت‌ها در آینده در مسیری خلاف آنچه سیاست‌گذار در طراحی بسته در نظر داشته، می‌تواند عمل نماید، به عبارت دیگر تلاش برای فروش بیش‌تر با تقویت انتظار کاهش قیمت‌ها همراه شده و تأثیر نهایی آن، احتمالاً تعویق بیش‌تر در خرید، انتقال آن به آینده و کاهش قیمت‌ها می‌باشد، نتیجه‌ای که دولت نیز نگران آن است.

در مورد تسهیلات پرداختی به کالاهای بادوام در شرایطی که خود تولیدکنندگان تمایل به فروش اقساطی دارند نیز جای تردید و سؤال است، به

^۱ اجرای فروش خودرو با استفاده از تسهیلات پیشنهادی در ۱۸ آبان ۱۳۹۴ آغاز و در مدت شش روز، ۱۱۰ هزار خودرو به فروش رفت. استقبال فراوان از این طرح باعث گردید، برنامه‌ای که برای شش ماه طراحی شده بود با تعیین سقف فروش ۱۱۰ هزار خودرویی در ۲۳ آبان ۱۳۹۴ به پایان برسد.

نظر می‌رسد این بخش از بسته صرفاً به منظور اعمال نظر جریان‌های حامی تولیدکنندگان، مطرح شده باشد.

در کنار بررسی بسته تسریع رونق اقتصادی از زوایای مختلف، شاید توجه به آثار جانبی اجرای آن بر اقتصاد نیز مفید باشد. از این نقطه نظر می‌توان گفت که احتمالاً با عملیاتی شدن بسته اقتصادی، ارزش پول ملی افزایش و نرخ ارز^۱ و شاخص بورس کاهش یابد. در نتیجه انتظار می‌رود، صادرات دشوارتر شده که توجه به این نکته، در مدیریت آثار اقتصادی بسته تسریع رونق اقتصادی، می‌تواند مفید باشد.

در کل می‌شود گفت که بسته پیشنهادی با احترام به قوانین بازار، در حد خودش توانایی تحریک بخشی به اقتصاد را داشته و می‌تواند به دستیابی به رشد اقتصادی سه درصدی مورد نظر، یاری رساند.

۳-۲- نقشه راه کشاورزی مقاومتی و سند توسعه سازمان ملل متحد

در تاریخ ۲۵ الی ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۵ برابر با ۳ الی ۵ مهر ۱۳۹۴، بیانیه‌ای با حضور نمایندگان کشورهای جهان در سازمان ملل متحد به تصویب رسید. این سند که با آرمان^۲ جایگزین سند توسعه هزاره مصوب سال ۲۰۰۰ گردید دارای هدف^۳ می‌باشد. بیانیه جدید با رویکرد توسعه پایدار طراحی شده و برنامه‌ای ۱۵ ساله باهدف دستیابی به دنیایی بهتر می‌باشد.

^۱ بعد از اجرای سیاست‌های بسته تسریع رونق اقتصادی، نرخ ارز افزایش یافت که دلیل آن را می‌توان در پیگیری سیاست کاهش نرخ سود بانکی جستجو نمود.

^۲ Goal

^۳ Target

مقایسه این سند با نقشه راه کشاورزی مقاومتی استان آذربایجان شرقی، تشابهات و تمایزاتی را مشخص می‌سازد. از جمله ویژگی‌های مشترک می‌توان توجه به محیط‌زیست، منابع آب، تنوع ژنتیکی، تلاش برای افزایش آگاهی عمومی و دسترسی به منابع مالی را نام برد ولی تفاوت‌هایی از قبیل زمان‌دار بودن و کمی بودن اهداف نیز قابل مشاهده است.

توجه به نقشه راه کشاورزی مقاومتی نشان می‌دهد که این سند اهداف کمی نداشته، زمانمند نبوده و وضعیت موجود را در همه موارد نامطلوب شناسایی می‌کند ولی سند ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد اهمیت بیش‌تری به تصویر وضعیت مطلوب داده تا به وضعیت فعلی، به عبارت دیگر رویکرد بهبود وضعیت در هر سطحی از توسعه می‌باشد.

در طراحی اسناد توسعه، به نظر می‌رسد توجه به چهار جزء رویکرد، اهداف، سیاست‌ها و محدودیت‌ها باعث افزایش مدیریت‌پذیری برنامه شود. در سند ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد، نوع رویکرد، توسعه پایدار و آرمان‌ها و اهداف به صورت کمی یا کیفی مشخص شده‌اند ولی سیاست‌ها به عنوان ابزارهایی برای دستیابی به اهداف و همچنین محدودیت‌ها نامشخص می‌باشند که دلیل آن لحاظ شرایط منطقه‌ای و محلی شامل ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در برنامه‌ریزی می‌باشد. در نقشه راه کشاورزی مقاومتی رویکرد، اهداف، سیاست‌ها و محدودیت‌ها یا مشخص نبوده یا درهم‌تنیده هستند. به عنوان مثال ایجاد سیل‌بندها بیش‌تر سیاست می‌باشد تا هدف که برای کاهش خسارت سیل، قابل اجرا می‌باشد یا در خصوص بازاریابی و صادرات، ارتقاء مصرف سرانه محصولات کشاورزی به عنوان یک

هدف مطرح است نه یک سیاست. علاوه بر این چگونه می‌توان به اهداف افزایش صادرات و تقویت مصرف داخلی همزمان پاسخ داد، به عبارت دیگر هم‌سویی در اهداف و سیاست‌ها در پاره‌ای از مواقع مشاهده نمی‌شود. نکته دیگری که در نقشه راه کشاورزی مقاومتی مشاهده می‌شود نگاه مریکانتیلیستی به تجارت است، یعنی توسعه صادرات همزمان با تلاش برای کاهش واردات، رویکردی که اکنون با دیگر نگرش‌ها جایگزین شده است. به نظر می‌رسد با افزایش هماهنگی میان برنامه‌های منطقه‌ای و تلاش‌های جهانی، امکان استفاده از یافته‌های بین‌المللی بیش‌تر شده و شرایط برای ارزیابی و مقایسه کوشش‌های منطقه‌ای با موارد مشابه جهانی، مساعدتر گردد. در انتها، برای بهبود نقشه راه کشاورزی مقاومتی استفاده از ویژگی‌های سند ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد برای توسعه پایدار، پیشنهاد می‌شود. این موارد در جدول ۳-۱، خلاصه و جمع‌بندی شده‌اند.

۳-۳- نتیجه‌گیری

از بررسی برنامه‌های پیش‌گفته این گونه می‌توان نتیجه گرفت که دو برنامه تسریع رونق اقتصادی و سند توسعه پایدار سازمان ملل متحد با تعیین آرمان‌ها، اهداف و رعایت محدودیت‌ها از نمونه‌های موفق برنامه‌ریزی بوده که در نتیجه رعایت عناصر چارچوب سیاستی به این سطح از کیفیت دست یافته‌اند ولی در مورد نقشه راه مقاومتی کشاورزی استان آذربایجان شرقی عدم توجه به تعیین رویکردها، غیر کمی بودن اهداف و عدم تعریف بازه زمانی به‌عنوان یک محدودیت با نواقصی همراه می‌باشد که امکان بهبود آن با رعایت چارچوب سیاستی بحث شده در فصل دوم وجود دارد.

جدول ۳-۱: آرمان‌ها و اهداف مرتبط با بخش کشاورزی در سند ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد		
آرمان	خلاصه آرمان	تعدادی از اهداف
۱	پایان فقر	تا ۱۵ سال آینده، فقر شدید در مناطق روستایی از میان برداشته شود. در حال حاضر درآمد روزانه کم‌تر از ۴۵۰۰ تومان (۱/۲۵ دلار) فقر شدید می‌باشد.
۲	پایان گرسنگی	بهره‌وری کشاورزی و درآمدهای بهره‌برداران خرده‌پا تا ۲۰۳۰، دو برابر شود، کیفیت زمین و خاک افزایش یابد. سرمایه‌گذاری افزایش‌یافته و دسترسی به اطلاعات بازار بیش‌تر شود.
۴	ارتقای عدالت در آموزش	تا ۲۰۳۰ مهارت‌های شغلی جوانان و افراد بالغ افزایش، نابرابری‌های آموزشی کاهش و مهارت‌های توسعه‌یافته پایدار افزایش یابند.
۶	مدیریت منابع آب	ارتقای کارایی مصرف آب و حفاظت از منابع آب
۷	انرژی‌های نوین	افزایش دسترسی به انرژی پاک و ارتقاء کارایی انرژی
۸	رشد اقتصادی پایدار	دستیابی به نرخ رشد ۷ درصدی، توسعه پایدار گردشگری و افزایش دسترسی به خدمات مالی و بانکی
۹	تقویت زیرساخت‌ها و ایجاد صنایع پایدار	افزایش دسترسی به خدمات مالی به‌ویژه برای صنایع کوچک و تقویت تحقیق و توسعه
۱۰	کاهش نابرابری	افزایش درآمد چهار دهک پایین درآمدی بیش‌تر از میانگین رشد
۱۱	سکونت‌گاه‌های روستایی	کاهش تلفات حوادث طبیعی
۱۲	دستیابی به الگوهای مصرف و تولید پایدار	مدیریت پایدار و کارا از منابع طبیعی، کاهش ضایعات، مدیریت ضایعات، اطمینان از آگاهی مردم از مفاهیم توسعه پایدار، اطمینان از تأثیر گردشگری بر ایجاد شغل و ارتقای فرهنگ
۱۵	حفاظت، بازیابی و ارتقای پایداری جنگل‌ها، مقابله با بیابان‌زایی و فرسایش زمین و تقویت تنوع زیستی	محافظت از منابع آب‌های داخلی، مقابله با جنگل‌زدایی، حفاظت از کوهستان-ها، مقابله با فرسایش خاک و مبارزه با قاچاق گونه‌های محافظت‌شده

منابع

United Nations. 2015. Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development.

فصل چهارم

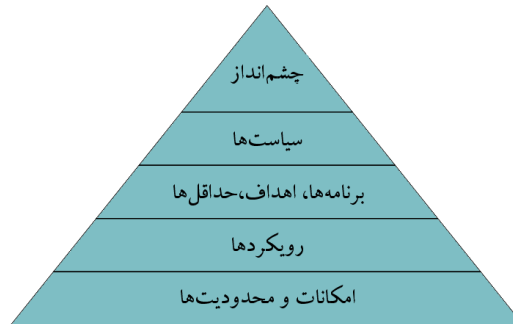
برنامه توسعه اقتصادی بخش کشاورزی: الگوی بتا

به منظور هماهنگ‌تر نمودن کوشش‌های انجام‌یافته در بخش کشاورزی و طراحی چارچوبی برای ارزیابی و سیاست‌گذاری، در این فصل الگویی برای توسعه اقتصادی بخش کشاورزی معرفی می‌شود. این الگو که الگوی بتا نامیده شده است، می‌کوشد با سازمان‌دهی فعالیت‌ها، چرخه بهره‌وری را در بخش کشاورزی سریع‌تر به حرکت دریاورد.

۴-۱- ساختار الگوی بتا

الگوی بتا تلاش می‌کند یک چارچوب ذهنی مشخص برای ارزیابی فعالیت‌های انجام‌یافته در بخش کشاورزی در سطوح منطقه‌ای و ملی ارائه نماید تا به واسطه آن و در راستای اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله، برنامه‌های توسعه، لوایح بودجه و قانون افزایش بهره‌وری بخش کشاورزی و منابع طبیعی، گام‌هایی هدفمند و مؤثر در بخش کشاورزی برداشته شود. الگوی بتا، بر اساس

پنج محور چشم‌انداز و مأموریت، امکانات و محدودیت‌ها، رویکردها، برنامه‌ها، اهداف، حداقل‌ها و شاخص‌ها و سیاست‌ها، شکل گرفته است. شکل ۴-۱، هرم اهداف را در این الگو نمایش می‌دهد.

شکل ۴-۱: هرم اهداف الگوی بتا

۴-۲- اجزای الگوی بتا

چشم‌انداز و مأموریت الگوی بتا، دستیابی به یک بخش کشاورزی توسعه‌یافته و رو به رشد در اقتصاد ایران است که علاوه بر مساعدت مؤثر در تأمین امنیت غذایی کشور، از ویژگی‌های مثبت توسعه اقتصادی نیز برخوردار می‌باشد. به منظور دستیابی به این چشم‌انداز ضروری است تا با اتکا به منابع داخلی، رویکردی روبه‌جلو و توسعه محور با تأکید بر استفاده بهینه از ظرفیت‌های غیرفعال و ارتقای بهره‌وری داشته باشیم. الگوی بتا، ده برنامه اصلی به شرح زیر را پیگیری می‌کند:

- کاهش قیمت تمام‌شده محصولات،
- افزایش سهم بخش کشاورزی از سرمایه‌گذاری‌های جذب‌شده (داخلی و خارجی)،

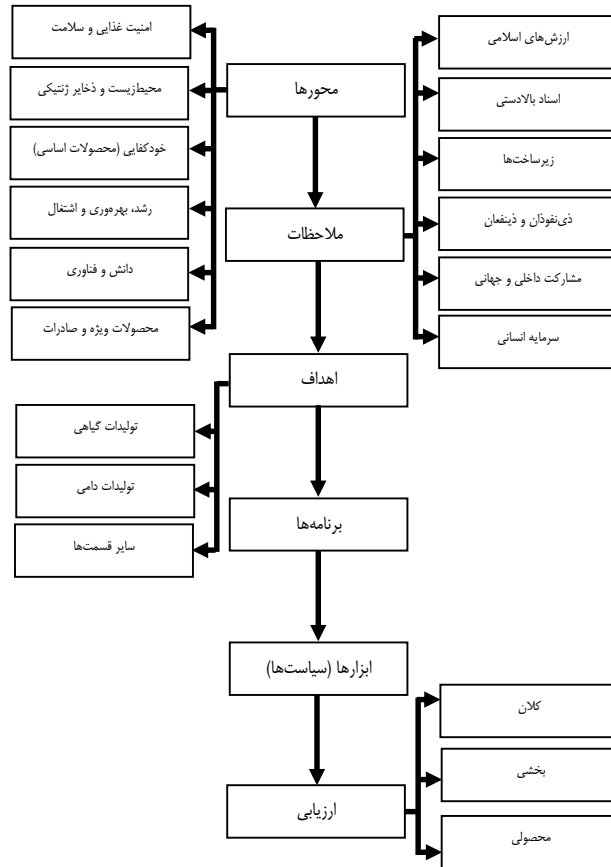
- افزایش بهره‌وری جزئی و کلی در استفاده از منابع پایه در بخش کشاورزی،
- افزایش سهم دریافتی تولیدکنندگان از قیمت نهایی مصرف‌کننده،
- افزایش سهم بخش کشاورزی از کل ارزش افزوده،
- افزایش سهم بخش کشاورزی از کل صادرات،
- ارتقای شاخص‌های توسعه انسانی در مناطق روستایی،
- حفظ ارزش افزوده در بخش روستایی با کاهش خام فروشی و مدیریت ضایعات،
- افزایش ظرفیت اشتغال در بخش روستایی و
- کاهش شکاف درآمدی بین بخش‌های روستایی و شهری.

۴-۳- نمایش نموداری الگوی بتا

در شکل ۴-۲، چگونگی عملیاتی نمودن الگوی بتا نمایش داده شده است. در ستون اصلی نمودار، محورهای ملاحظات، اهداف، برنامه‌ها، سیاست‌ها و ارزیابی آمده است. محورهای الگوی بتا شامل امنیت غذایی و سلامت، محیط‌زیست و ذخایر ژنتیکی، خودکفایی، رشد، بهره‌وری و اشتغال، دانش و فناوری و محصولات ویژه و صادرات می‌باشد. ملاحظاتی که در طراحی الگو در نظر گرفته شده عبارت از ارزش‌های اسلامی، اسناد بالادستی، زیرساخت‌ها، ذی‌نفعان و ذینفعان، مشارکت داخلی و جهانی و سرمایه انسانی می‌باشد.

در الگوی بتا بر اساس محورهای ملاحظات موجود، اهداف در زیر بخش‌های عمده از قبیل تولیدات گیاهی و دامی تعیین و بر اساس آن، برنامه‌ها که شامل سیاست‌هایی هماهنگ می‌باشند، ارائه می‌شوند. در الگوی بتا همزمان

با اجرای سیاست‌ها، فرآیند ارزیابی نیز آغاز می‌شود. اطلاعات حاصل از این ارزیابی‌ها مجدداً به چرخه برگشته و در طراحی اهداف، سیاست‌ها و برنامه‌های مؤثرتر به کار گرفته می‌شوند.

شکل ۴-۲: نمایش نموداری الگوی بتا

در الگوی بتا محصولات اساسی یا راهبردی شامل گندم، جو، ذرت، برنج، گوشت سفید، گوشت قرمز، آبی، شیر، تخم‌مرغ، دانه‌های روغنی،

چغندر قند، نیشکر، سیب زمینی و علوفه بوده و محصولات ویژه و خاص نیز شامل پسته، زعفران، خرما، گیاهان دارویی و معطر، انار، گیلاس، خاویار و میگو، بادام، فندق، گردو، انگور و کشمش، سیب، مرکبات، حبوبات، عسل، چای، انجیر، زرشک، کیوی، سبزیجات و صیفی جات، پیله ابریشم، چوب و پنبه هستند. الگوی بتا بر اساس اسناد بالادستی، قانون بهره‌وری و نقشه جامع علمی کشور (بخش کشاورزی) تهیه شده است.

فصل پنجم

بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران

برای دستیابی به رفاه، ثبات و امنیت بیشتر، ضروری است تولید محصولات موردنیاز افزایش یابد که از این افزایش تولید در ادبیات اقتصادی با عنوان رشد اقتصادی یاد می‌شود. مطالعات رشد اقتصادی نشان می‌دهد که دو رویکرد کلی برای دستیابی به رشد بیشتر اقتصادی وجود دارد؛ نخست، کاربرد بیشتر تر نهاده‌ها از طریق افزایش سطح زیر کشت، احداث سدها، افزایش منابع آب در دسترس یا کاربرد بیشتر نیروی ماشین و دوم، استفاده بهتر از منابع موجود که اصطلاحاً از آن با نام بهبود بهره‌وری یاد می‌شود. در مورد این موضوع در سال ۱۳۸۸ قانونی با عنوان قانون افزایش بهره‌وری کشاورزی و منابع طبیعی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

۵-۱- بهره‌وری در کشورهای منطقه

اخیراً مؤسسه بین‌المللی تحقیقات سیاست غذایی (۲۰۱۳) گزارشی منتشر کرده که در آن به مقایسه رشد بخش کشاورزی در میان کشورهای مختلف

پرداخته است. بر اساس این گزارش در طول سال‌های ۲۰۰۱ الی ۲۰۰۹، رشد بخش کشاورزی در ایران ۲/۵۷ درصد بوده که ۱/۱۳ درصد یا ۴۴ درصد آن ناشی از بهبود بهره‌وری بوده است.

با آنکه رشد بهره‌وری در ایران برخلاف کشورهای چوچون عراق (۲/۳۱- درصد)، سوریه (۷۸- درصد) و امارات متحده عربی (۶۴- درصد) همواره مثبت بوده باین‌وجود میزان آن از افزایش بهره‌وری در کشورهای از قبیل الجزایر (۳/۵۲ درصد)، مصر (۱/۵۹ درصد)، اردن (۵/۲۲ درصد)، کویت (۲/۰۵ درصد)، لبنان (۳/۱۱ درصد)، مراکش (۳/۶۳ درصد)، قطر (۳/۴۸ درصد)، عربستان سعودی (۲/۵۲ درصد)، تونس (۱/۶۵ درصد)، ترکیه (۲/۵۴ درصد) و یمن (۳/۲۳ درصد)، کم‌تر بوده است.

نکته قابل توجه در بررسی رشد بهره‌وری کشورهای منطقه منا که در سند چشم‌انداز جزء کشورهای هدف برای مقایسه هستند این است که در این مجموعه، کشورهای که رشد بیش‌تری در بهره‌وری داشته‌اند همزمان توانسته‌اند در بخش کشاورزی به نرخ‌های بالاتری از رشد دست یابند (الجزایر، مصر، اردن، کویت، مراکش، قطر، عربستان سعودی، تونس و یمن) حتی در بعضی از این کشورها از قبیل اردن و ترکیه، رشد بهره‌وری بیش‌تر از رشد اقتصادی بخش کشاورزی بوده است، به عبارت دیگر در این کشورها علاوه بر این که نهاده کم‌تری در تولید هر واحد محصولات کشاورزی استفاده شده میزان کلی نهاده مورد استفاده نیز کاهش یافته است.

برای درک اهمیت بهبود بهره‌وری لازم است ارتباط آن با قیمت تمام‌شده، سهم بازاری و قدرت اقتصادی مشخص گردد. هر اندازه بهبود بهره‌وری در

مقایسه با سایر کشورها بیش‌تر باشد به معنای کاهش بیش‌تر قیمت تمام‌شده و افزایش سهم بازار از طریق صادرات بیش‌تر یا کاهش واردات می‌باشد. بهبود بهره‌وری در تأمین امنیت غذایی نقش بسزایی دارد. در شرایط حاضر که ایران مرحله گذار از اقتصاد متکی به کشاورزی به اقتصاد صنعتی را طی می‌کند و با کاهش منابع موردنیاز برای تولید کشاورزی از قبیل نیروی کار، زمین‌های مستعد، آب و سرمایه مواجه می‌باشد، ضروری است توجه بیش‌تری به بهبود بهره‌وری در این بخش گردد.

بر پایه همین گزارش، رتبه بهره‌وری جزئی زمین و نیروی کار در بخش کشاورزی ایران در سال ۲۰۰۹ میان ۱۷ کشور منطقه منا به ترتیب هشتم و دوازدهم بوده و به عبارت دیگر ایران در مقایسه با سایر کشورهای منطقه از اراضی و نیروی کار کشاورزی خود نتوانسته به صورت کارآمد استفاده نماید که این مطلب در مورد نیروی کار کشاورزی جدی‌تر می‌باشد.

۵-۲- ارزش اقتصادی بهبود بهره‌وری

بهره‌وری و نقش آن در دستیابی به اهداف اقتصادی موضوعی است که حجم وسیعی از مطالعات را به خود اختصاص داده است. البته این موضوع باعلاقه سیاستمداران نیز همراه شده، به طوری که برنامه توسعه‌ای نمی‌باشد که در آن از اهداف مربوط به بهره‌وری صحبتی نشده باشد. بر اساس دانش موجود سه راه عمده برای بهبود بهره‌وری وجود دارد؛ نخست افزایش مهارت بهره‌برداران در استفاده از فناوری در دسترس، دوم معرفی نوآوری‌های جدید و سوم مدیریت مقیاس فعالیت تولیدی. برگزاری دوره‌های آموزشی و ترویجی می‌تواند مثالی برای مهارت‌سازی، تولید ارقام جدید نمونه‌ای برای نوآوری و

یکپارچه‌سازی اراضی کشاورزی موردی برای مقیاس فعالیت است. این تلاش - ها از آنجا که باعث بهبود تولید در طول سال‌های آینده می‌گردند نوعی سرمایه - گذاری به حساب می‌آیند. در نتیجه این سؤال وجود دارد که آیا می‌توان ترکیب فعالیت‌ها را به گونه‌ای طراحی کرد که حداکثر خروجی مورد انتظار ایجاد گردد، به عبارت دیگر سطح بهینگی فعالیت‌های سرمایه‌گذاری در زیر بخش‌ها، محصولات و عوامل تولید مختلف چگونه باید باشد. بررسی این موضوع به ما کمک می‌کند که اولاً چارچوب نظری مناسبی برای توضیح پدیده‌های مورد بحث طراحی نماییم؛ دوم میزان خروجی مورد انتظار را برآورد نموده و آن را با ورودی مورد نیاز مقایسه کنیم؛ سوم اولویت‌بندی را بر اساس منافع و هزینه‌ها انجام دهیم؛ چهارم تأثیر هر تغییر سیاستی بر عوامل تولید و سهم آن‌ها از درآمد را شناسایی و پنجم زمینه مدیریت بهینه منابع محدود بخش کشاورزی را فراهم نماییم.

مراجعه به آمار نشان می‌دهد که سهم مخارج کشاورزی به کل درآمد ناخالص بخش در طول سال‌های ۱۹۸۰ الی ۲۰۱۰ از ۷/۲ به ۳/۲ درصد کاهش یافته است. صندوق بین‌المللی پول (۲۰۱۳) نرخ رشد اقتصادی ایران را در سال ۲۰۱۲، ۱/۹- درصد گزارش نموده که از میانگین رشد اقتصادی منطقه منا (۴/۸ درصد) کم‌تر می‌باشد. به نظر می‌رسد حفظ و ارتقای وضعیت موجود لزوماً در گرو استفاده بهینه از منابع و بهبود بهره‌وری است و ضروری می‌باشد به این مطلب توجه گردد که موقعیت اقتصادی کشور صرفاً به مقادیر مطلق شاخص‌های اقتصادی مربوط نبوده بلکه تغییرات آن‌ها در مقایسه با سایر

کشورهای که در نهایت سطح و میزان موفقیت اقتصادی و سیاسی کشور را تعیین خواهد نمود.

بهبود بهره‌وری نیازمند تغییر فنی^۱ می‌باشد. در تغییر فنی یا نسبت استفاده از عوامل در تولید هر واحد از محصول ثابت می‌ماند یا این نسبت تغییر می‌کند. در حالت نخست تغییر فنی خنثی^۲ و در حالت دوم تغییر فنی اریب^۳ می‌باشد، لذا چارچوب نظری مورد نیاز علاوه بر تأمین پاسخ مناسب برای پرسش‌های پیشین، لازم است نوع تغییر فنی را نیز در نظر گیرد. این چارچوب نظری در نتیجه پژوهش‌های لیندر و جارت (۱۹۷۸)، نورتون و دیویس (۱۹۸۱) و آلستون (۱۹۹۱)، آلستون و همکاران (۱۹۹۵) توسعه داده شده است. روش پیشنهادی که در فصل‌های بعدی بیش‌تر توضیح داده خواهد شد بر پایه مزادهای اقتصادی می‌باشد. این روش که به نام الگوی مزاد اقتصادی شناخته می‌شود به دلیل ویژگی‌های مطلوب و توانایی بررسی موقعیت‌های متنوع، کاربرد وسیعی در بررسی و تعیین ارزش اقتصادی بهبود بهره‌وری دارد.

۵-۳- تحقیق و توسعه راه‌کاری برای بهبود بهره‌وری

تغییر برنامه‌ریزی شده در بازارهای محصولات کشاورزی از طرق مختلف میسر می‌باشد که می‌توان آن‌ها را در قالب سیاست‌های کشاورزی تقسیم‌بندی و بررسی نمود. از میان این سیاست‌ها، سیاست تحقیقات کشاورزی^۴ به تولید

^۱ Technical Change

^۲ Natural Technical Change

^۳ Biased Technical Change

^۴ Agricultural Research Policy

دانش در بخش کشاورزی به‌منظور تغییر در مرزهای تولید و استفاده بهتر از دانش موجود پرداخته و می‌تواند در ارتقای بهره‌وری در بخش کشاورزی مؤثر باشد. پرسشی که بخش عمومی همواره با آن مواجه می‌باشد این است که خروجی و اثربخشی تلاش‌های پژوهشی در این عرصه چگونه است، به‌عبارت‌دیگر جامعه در پی آگاهی از نسبت منفعت به هزینه در فعالیت‌های تحقیقات کشاورزی می‌باشد. در سال‌های اخیر که این پرسش با شدت بیش-تری مطرح گردیده در پاسخ نیز مطالعاتی انجام یافته که در ادامه به نتایج تعدادی از آن‌ها اشاره می‌گردد.

حسن‌پور و همکاران (۱۳۸۵) با بررسی آثار اقتصادی اصلاح و معرفی ارقام ایزه و سرارود در استان‌های کهگیلویه و بویراحمد و کرمانشاه به این نتیجه رسیدند که ارقام جدید بدون تأثیر معنی‌دار بر هزینه تولید باعث افزایش عملکرد محصول به میزان قابل توجهی شده‌اند، به‌طوری‌که هر ریال سرمایه-گذاری در تحقیق و توسعه در زمینه اصلاح ارقام جو دیم به ترتیب باعث افزایش درآمد زارعین به‌اندازه ۳/۳۶ و ۷/۶۶ ریال در سال می‌گردد. همچنین تفاوت زیادی در نمره پذیرش نوآوری میان زارعین گزارش گردید، به‌طوری‌که مقدار قابل توجهی از منافع بالقوه تغییر فنی ناشی از پذیرش ارقام اصلاح‌شده به دلیل عدم رعایت اصول بهزراعی هرساله از دست می‌رود که سرمایه‌گذاری در این زمینه می‌تواند باعث افزایش اثرگذاری یافته‌های پژوهشی شود.

حسینی و همکاران (۱۳۸۵) به بررسی آثار اقتصادی رقم اصلاح‌شده چغندر قند به نام رسول که در سال ۱۳۷۹ توسط مؤسسه تحقیقات و تهیه بذر

چغندر قند معرفی شده بود، پرداختند. روش مورد استفاده بر پایه الگوی مازاد اقتصادی بوده و تأثیر کاربرد نوآوری به شکل انتقال غیر موازی در منحنی عرضه شکر چغندری در نظر گرفته شد. پژوهشگران با فرض ثبات قیمت شکر در بازار، منحنی تقاضا را افقی در نظر گرفته و نشان دادند که در این شرایط کل منافع ناشی از بهبود عملکرد و عیار چغندر قند به تولیدکنندگان منتقل می‌شود. طول دوره مطالعه از سال ۱۳۷۲ الی ۱۳۸۵ بوده که هشت سال آن مرحله معرفی و توسعه (از ۱۳۷۲ الی ۱۳۷۹) و شش سال آن مرحله پذیرش (از ۱۳۸۰ الی ۱۳۸۵) بوده است. بر اساس اطلاعات مطالعه، در نتیجه کشت رقم رسول، عملکرد و عیار چغندر قند نسبت به رقم شاهد سیمین در مزارع تحقیقاتی به ترتیب ۱۴ و ۱۹/۵ درصد افزایش داشته که در نتیجه آن رفاه اقتصادی جامعه (تولیدکنندگان)، به اندازه ۴۶ میلیارد ریال در طول دوره افزایش یافته است. مقایسه هزینه‌ها با منافع ناشی از تغییر فنی ایجاد شده بیانگر آن بود که بازده اجتماعی سرمایه‌گذاری در تحقیقات عمومی^۱ در مورد رقم رسول در حدود ۱۱۷ درصد است. نتایج پژوهش همچنین بیانگر صرفه‌جویی ارزی به میزان ۲۸/۷ میلیون دلار به دلیل کاهش واردات شکر بود.

حسینی و حسن‌پور (۱۳۸۵) نشان دادند که توسعه و معرفی ارقام جدید چغندر قند در یک بازه زمانی بلندمدت (۱۳۵۰ الی ۱۳۹۵) باعث انتقال منحنی عرضه به سمت راست و افزایش تولید شکر چغندری از طریق افزایش عملکرد و عیار چغندر قند شده و جامعه به‌طور خالص از سرمایه‌گذاری تحقیقاتی، ۱۰۸/۱ میلیارد ریال نفع برده است. البته سهم چغندر کاران و فرآوری کنندگان

^۱ Public Research Investment

و مالیات‌دهندگان یکسان نبوده و در سال‌های مختلف، متفاوت به دست آمد. بررسی توزیع درآمدی نشان داد که ۱۷۴ درصد منافع به تولیدکنندگان و ۷۴- درصد منافع به مالیات‌دهندگان منتقل شده، به عبارت دیگر انتقال درآمدی از گروه مالیات‌دهنده به بخش تولیدی اتفاق افتاده است. تابع تولید متصور در این پژوهش از نوع لئونتیف بوده، لذا نسبت‌های تولیدی ثابت در نظر گرفته شد. در این تابع تولید، چغندر قند با خدمات بازار رسانی ترکیب و شکر چغندری را تولید می‌کند. توزیع منافع ناشی از تغییر فنی بیانگر آن بود که تحقیقات چغندر قند بیش‌تر به نفع چغندرکاران بوده تا عوامل فرآوری، به طوری که سهم چغندرکاران از منافع تولیدکنندگان در حدود ۱۰۰ درصد و سهم فرآوری کنندگان اندک و منفی می‌باشد. نسبت منفعت به هزینه و نرخ بازده داخلی این فناوری برای کل جامعه نیز به ترتیب $۵/۳$ و $۳۳/۷$ درصد محاسبه شد.

در مطالعه‌ای که توسط نجفی و شجری (۱۳۸۵) انجام یافت مشخص گردید که با پذیرش بذور اصلاح شده گندم میزان تولید افزایش و هزینه تولید هر واحد گندم کاهش یافته است. این مطالعه در چارچوب رهیافت مازاد اقتصادی با در نظر گرفتن سایر سیاست‌هایی که در بازار گندم توسط دولت جهت افزایش قیمت دریافتی تولیدکنندگان و کاهش قیمت پرداختی مصرف‌کنندگان اعمال می‌گردد به توزیع منافع تحقیقات در میان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان پرداخت و نشان داد که تحقیقات باعث افزایش منافع رفاهی گروه‌های مختلف جامعه شده و توزیع این منافع متأثر از سطح خودمصرفی گندم است، به طوری که با افزایش خودمصرفی سهم منافع تولیدکنندگان

افزایش می‌یابد. این یافته بیانگر آن بود که اگر قرار باشد هزینه‌های سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های پژوهشی از نفع برندگان آن دریافت گردد، در آن صورت سهم‌گندم‌کاران با افزایش میزان عرضه به بازار، کاهش می‌یابد.

پژوهش حسینی و همکاران (۱۳۸۶) نشان داد که یافته‌های پژوهشی در شرایط آب و هوایی مختلف نتایج یکسانی نداشته، لذا در مهندسی منافع تحقیقات کشاورزی باید عامل مکان را در نظر گرفت. بررسی ایشان نشان داد که برآیند تغییرات عملکرد ریشه و عیار چغندر قند ناشی از کشت ارقام جدید در طول سال‌های ۱۳۶۱ تا ۱۳۸۲ در هفت ایستگاه پژوهشی ضرورتاً مثبت نبوده و گاهی منفی می‌باشد که این تغییرات منفی در ایستگاه‌های تحقیقاتی شیراز، کرمانشاه و میاندوآب نمود بیش‌تری داشته است. البته ایستگاه مشهد با تغییر در عملکرد معادل ۱۷/۲۱ درصد بیش‌ترین انتقال افقی در منحنی عرضه را جذب نموده است. نکته برجسته مطالعه، تفکیک تأثیر تغییر عملکرد ریشه و عیار چغندر قند بر انتقال منحنی عرضه شکر بود. نتایج نشان داد که انتقال منحنی عرضه بیش‌تر تحت تأثیر تغییرات عملکرد ریشه بوده و منحنی عرضه شکر به میزان ۷/۱۸ درصد انتقال یافته است.

در بررسی تأثیر تحقیقات و آموزش و ترویج کشاورزی در طول سال‌های ۱۳۵۸ الی ۱۳۸۳ بر بهره‌وری کل عوامل تولید نشان داده شد که مخارج صرف شده در تحقیقات کشاورزی با وقفه‌ای دوساله تأثیر مثبت و معنی‌داری در بهبود بهره‌وری کل عوامل تولید داشته است. همچنین مخارج آموزش کشاورزی تأثیری مثبت و معنی‌دار بر بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش کشاورزی ایجاد نموده با این تفاوت که زمان تأثیرگذاری آموزش سریع‌تر از تحقیقات

می‌باشد. با این وجود برخلاف تحقیقات و آموزش، رابطه معنی‌داری میان ترویج کشاورزی و بهره‌وری عوامل تولید گزارش نگردید. بیش‌ترین بهبود در بهره‌وری کل عوامل تولید برای سال ۱۳۷۱ محاسبه و کاوش در نرخ بازده سرمایه‌گذاری در تحقیقات و آموزش کشاورزی بیانگر آن بود که این مخارج در طول سال‌های مورد مطالعه به ترتیب ۲۹/۵۷ و ۲۶/۳۳ درصد سالانه بازدهی داشته‌اند. توزیع منافع میان تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان گندم با استفاده از اطلاعات استان‌های فارس، اصفهان، همدان، آذربایجان شرقی، خراسان، هرمزگان و بوشهر نشان داد که با افزایش مقدار محصول عرضه‌شده به بازار، کاربرد یافته‌های پژوهشی دارای آثار اقتصادی بیش‌تری خواهند بود. همچنین افزایش کشش قیمتی عرضه و تقاضا باعث کاهش منافع رفاهی مورد انتظار می‌گردد. توزیع منافع تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی در مورد گندم نسبت به میزان محصول عرضه‌شده و کشش‌ها متفاوت بوده، به طوری که با افزایش میزان عرضه محصول به بازار سهم تولیدکنندگان از منافع کاهش می‌یابد (سلطانی و همکاران، ۱۳۸۷).

خاکسار آستانه و کرباسی (۱۳۸۹) با مطالعه نقش سرمایه‌گذاری در تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی بر بهبود بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش کشاورزی در طول سال‌های ۱۳۵۷ الی ۱۳۸۳ نشان دادند که یک درصد افزایش در بودجه‌های تحقیقات و آموزش و ترویج کشاورزی به ترتیب باعث افزایش بهره‌وری کل عوامل تولید به میزان ۰/۰۸ و ۰/۰۴ درصد می‌شود. این تأثیر بیش‌تر از نقش رشد اقتصادی و مساعد بودن شرایط بارندگی بر بهبود بهره‌وری بود. دو متغیر اخیر هر کدام باعث افزایش ۰/۰۲ درصدی در بهره‌وری

عوامل تولید در بخش کشاورزی شده و بر اساس نتایج با انتقال دانش و نوآوری به بخش کشاورزی، بهره‌وری به‌طور میانگین سالانه ۰/۵۳ درصد بهبودیافته است. برخلاف نتایج مطالعه سلطانی و همکاران (۱۳۸۷) در این بررسی ارتباطی میان متغیر مجازی انقلاب و جنگ بر بهره‌وری گزارش نگردید.

مهرابی بشرآبادی و جاودان (۱۳۹۰) با استفاده از داده‌های سال‌های ۱۳۵۳ تا ۱۳۸۶ به بررسی عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی و بهبود بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش کشاورزی پرداختند. نتایج مطالعه نشان داد که در کوتاه‌مدت و بلندمدت مخارج تحقیق و توسعه به همراه ضریب مکانیزاسیون دارای تأثیر مثبت و معنی‌داری بر رشد و بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش کشاورزی می‌باشند، به طوری که یک درصد افزایش در مخارج تحقیق و توسعه و ضریب مکانیزاسیون به ترتیب باعث بهبود بهره‌وری کل عوامل تولید به میزان ۰/۰۰۸ و ۰/۰۰۴ درصد می‌گردد. در این پژوهش تأثیر مثبت و معنی‌دار متغیرهای مصرف انرژی و تولید ملی بر بهبود بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش کشاورزی نیز نشان داده شد.

در بررسی که توسط کرباسی و سخدری (۱۳۹۰) به منظور مطالعه ارتباط میان مخارج تحقیقات و بهره‌وری انجام شد این نتیجه حاصل گردید که ارتباط مثبت و یک‌طرفه‌ای میان هزینه تحقیقات و بهره‌وری وجود دارد، به عبارت دیگر تحقیقات است که بر بهره‌وری تأثیر گذاشته و بهره‌وری بر تحقیقات در بازه زمانی مورد پژوهش (۱۳۵۷ تا ۱۳۸۶) مؤثر نمی‌باشد. نتایج همچنین بیانگر پایداری این رابطه در بلندمدت در اقتصاد کشاورزی ایران بود.

شهنوازی و حسینی (۱۳۹۰) با برآورد پارامتر جابجایی نشان دادند که توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام، با کم کردن انتقال منحنی عرضه به سمت چپ، زیان اقتصادی سرمای دیررس بهاره را کاهش و مازاد اقتصادی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان را تغییر داده است. یافته‌های پژوهش، مشخص نمود که مجموع ارزش حال تغییر در مازاد تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان در شرایط وقوع سرمای دیررس بهاره به ترتیب برابر با $۸/۰۹$ و $۱۱/۲۷$ میلیارد ریال بوده و سهم مصرف‌کنندگان از منافع توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام، ۵۸ درصد می‌باشد. در این پژوهش ارزش خالص حال منافع اجتماعی ناشی از سرمایه‌گذاری در توسعه و معرفی ارقام اصلاح‌شده بادام دیرگل در ایران با توجه به هزینه‌های تحقیق و ترویج، $۱۰/۷$ میلیارد ریال و نرخ بازده داخلی سرمایه‌گذاری ۱۵ درصد محاسبه شد.

شهنوازی (۱۳۹۲) به بررسی میزان منافع مورد انتظار ناشی از سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های پژوهشی بادام و نحوه توزیع آن میان گروه‌های هم‌سود با فرض اقتصادی باز در دو حالت انتقال موازی و غیر موازی منحنی عرضه، پرداخت. نتایج نشان داد با افزایش یک‌درصدی عملکرد در یک انتقال موازی، سالانه $۵۹/۳$ میلیارد ریال منفعت اجتماعی ایجاد می‌گردد که از این مقدار $۵۶/۸$ میلیارد ریال به تولیدکنندگان و $۲/۵$ میلیارد ریال به مصرف‌کنندگان بادام در ایران منتقل می‌شود. همچنین در نتیجه کاهش قیمت جهانی، تولیدکنندگان بادام در سایر کشورها به اندازه ۳۹ میلیارد ریال زیان و مصرف‌کنندگان در آن کشورها به میزان $۳۹/۰۳$ میلیارد ریال سود می‌برند. در انتقال غیر موازی تغییری در آثار رفاهی مورد انتظار برای تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان سایر نقاط

جهان ایجاد نشده ولی مقدار منافع داخلی از ۵۹/۳ به ۲۹/۷ میلیارد ریال کاهش می‌یابد. یافته‌های پژوهش نشان داد که میان ارزش اقتصادی فعالیت‌های پژوهشی که در پی افزایش عملکرد یا کاهش در هزینه‌های تولید بادام می‌باشند تفاوت قابل توجهی وجود دارد، به طوری که با کاهش یک درصدی در هزینه هر هکتار باغ بادام و انتقال موازی منحنی عرضه، مجموع منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی ۴۱/۵ میلیارد ریال بوده که به میزان ۱۷/۱ میلیارد ریال کم‌تر از وضعیت پیشین است. در مقابل زیان تولیدکنندگان خارجی از ۳۹ به ۲۷/۳ میلیارد ریال کاهش می‌یابد، به عبارت دیگر تحقیقات بادام در ایران بیش‌تر به نفع تولیدکنندگان داخلی بوده و میزان منافع مورد انتظار به نحوه تأثیرگذاری یافته‌های پژوهشی و چگونگی انتقال منحنی عرضه بستگی دارد. در مجموع باید گفت که اثرگذاری فعالیت‌های تحقیق و توسعه بر رشد و رفاه اقتصادی امری اثبات شده می‌باشد ولی این که چگونه می‌توان تحقیقات کشاورزی را به گونه‌ای مهندسی نمود که بر بازدهی موجود افزوده شود، پرسشی بهتر و کاربردی‌تر است. مطالعات اقتصادی که در زمینه اثربخشی تحقیقات در ایران انجام یافته، محدود و پراکنده می‌باشند. این مطالعات از روش‌هایی متفاوت و در مراحل مختلف پژوهشی به بررسی اقتصادی فرآیند تولید دانش کشاورزی پرداخته‌اند. این مسائل منجر گردیده که نشود نقشه جامعی از آثار اقتصادی فعالیت‌های پژوهشی ترسیم نمود. از طرف دیگر عدم آشنایی محققین با نحوه ارزیابی فعالیت‌های تحقیق و توسعه و عدم احساس نیاز به بررسی اقتصادی آثار احتمالی تحقیقات، باعث شده اقتصاد تحقیقات کشاورزی به صورت کاربردی شکل نگیرد. تلاش برای بهبود این حلقه کمک

خواهد نمود که تخصیص اعتبارات به فعالیت‌های پژوهشی با هدفمندی بیش-تری انجام پذیرد.

۵-۴- نتیجه‌گیری

بررسی مطالعات گذشته نشان می‌دهد که بیش‌تر آن‌ها به مطالعه آثار اقتصادی تغییرات فنی پذیرفته‌شده پرداخته و کم‌تر به تحلیل ویژگی‌های اقتصادی فناوری‌های پذیرفته‌نشده توجه نموده‌اند، به عبارت دیگر تمرکز بر موارد موفقیت‌آمیز بوده و پژوهش مربوط تنها میزان موفقیت را بررسی کرده است. همچنین در بیش‌تر مواقع توجهی به نحوه توزیع منافع در میان عوامل تولید نشده است.

منابع

- حسن پور ب.، نعمتی ع. و زارع ا. ۱۳۸۵. بررسی بازده سرمایه‌گذاری در تحقیقات ارقام اصلاح‌شده جو دیم در کشور. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۵۵: ۴۶-۱۵.
- حسینی س. ص. و حسن پور ا. ۱۳۸۵. ارزیابی اقتصادی تحقیقات کشاورزی در ایران: مورد چغندر قند. مجله علوم کشاورزی ایران، ۳۷ (۲): ۸۳-۷۵.
- حسینی س. ص.، حسن پور ا. و صادقیان س. ی. ۱۳۸۵. برآورد نرخ بازده اجتماعی تحقیقات به‌نژادی چغندر قند: رقم رسول. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۰ (۳): ۲۷۴-۲۶۷.
- حسینی س. ص.، صادقیان س. ی. و حسن پور ا. ۱۳۸۶. بررسی اثر تحقیقات چغندر قند روی انتقال عرضه شکر در ایران. چغندر قند، ۲۳ (۱): ۹۲-۷۹.
- خاکسار آستانه ح. و کرباسی ع. ر. ۱۳۸۹. بررسی سرمایه‌گذاری در تحقیقات و ترویج کشاورزی ایران. نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۲۴ (۱): ۴۸-۴۲.
- سلطانی غ. ر.، شجری ش. و سلطان‌زاده س. ۱۳۸۷. بازده اقتصادی و توزیع منافع

اجتماعی پژوهش، آموزش و ترویج کشاورزی در ایران. اقتصاد کشاورزی، ۲(۴): ۱۹-۱.

شهنوازی ع. ۱۳۹۲. ارزیابی منافع اقتصادی تحقیقات بادام ایران با استفاده از الگوی مازاد اقتصادی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۵(۱): ۱۴۲-۱۲۱.

شهنوازی ع. و حسینی س. ص. ۱۳۹۰. ارزیابی منافع اقتصادی تحقیق و ترویج ارقام بادام دیرگل در ایران. مجله اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۲۵(۲): ۲۷۵-۲۶۳.

کرباسی ع. ر. و سخدری ح. ۱۳۹۰. بررسی رابطه هزینه تحقیقات و بهره‌وری تولیدات کشاورزی در ایران. فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، ۱۱(۴): ۳۲-۱۹.

مهرابی بشرآبادی ح. و جاودان ا. ۱۳۹۰. تأثیر تحقیق و توسعه بر رشد و بهره‌وری در بخش کشاورزی ایران. نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۲۵(۲): ۱۸۰-۱۷۲.

نجنفی ب. و شجری ش. ۱۳۸۵. توزیع منافع حاصل از پیشرفت‌های تکنولوژیکی در تولید گندم در ایران. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۴(۵۶): ۲۰-۱.

Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.

Alston M. J. 1991. Research Benefits in a Multimarket Setting: A Review. Review of Marketing and Agricultural Economics, 59(1): 23-52.

International Food Policy Research Institute. 2013. Global Food Policy Report 2012. Washington, DC.

International Monetary Fund. 2013. World Economic Outlook, Washington, DC.

Norton G. W. and Davis J. S. 1981. Evaluating Returns to Agricultural Research: A Review. American Journal of Agricultural Economics, 63(4): 685-699.

Linder R. J. and Jarrett F. G. 1978. Supply Shifts and the Size of Research Benefits. American Journal of Agricultural Economics, 60(1): 48-58.

بهره‌وری و رقابت‌پذیری

آنچه در بررسی سیاست‌های کشاورزی دارای اهمیت می‌باشد توجه به نقش آن‌ها در ارتقای توانایی واحدهای تولیدی در رقابت‌های جهانی است. در تحلیل اقتصادی سیاست‌های کشاورزی لازم است به ارتباط بهره‌وری و رقابت‌پذیری توجه گردد. فصل حاضر به این موضوع می‌پردازد.

۶-۱- رقابت‌پذیری

رقابت‌پذیری^۱، توانایی یک بنگاه برای حضور در بازارها به گونه‌ای که با در نظر گرفتن قیمت، مقدار و کیفیت، بتواند سودآوری‌ای داشته باشد که زمینه پیشرفت واحد تولیدی را فراهم نماید، تعریف می‌شود. این که چگونه می‌توان رقابت‌پذیری را بررسی و مطالعه نمود، اختلاف نظر وجود دارد. بعضی‌ها رقابت‌پذیری را به عنوان سهم از بازار تعریف می‌کنند ولی گروهی با این عقیده مخالفت نموده و معتقدند تأکید بر سهم‌ها در ارزیابی رقابت‌پذیری در واقع دفاع

^۱ Competitiveness

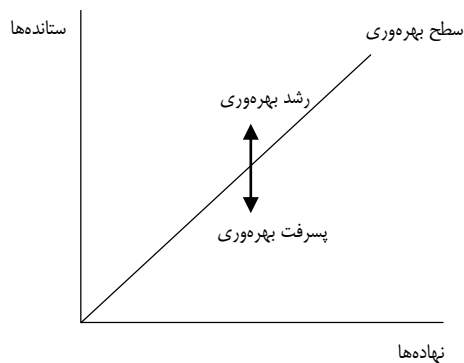
از حمایت گرایبی بوده و زمینه‌سازی برای افزایش مداخلات تجاری، کاهش تجارت و رشد اقتصادی در سطوح ملی و جهانی می‌باشد. گروه دوم، بهره‌وری را ملاکی برای رقابت‌پذیری می‌دانند. در این گروه کروگمن و پورتر قرار دارند.

۶-۲- بهره‌وری

این که چگونه می‌توان بهره‌وری را بهبود و از آن طریق موقعیت بازاری بنگاه را ارتقاء داد، موضوعی است که همراه با اهمیت یافتن بهره‌وری در ذهن ایجاد می‌شود. در پاسخ به این پرسش دو رویکرد کلی وجود دارد. راه کار نخست بهبود فضای اقتصادی کسب و کار با توسعه زیرساخت‌ها، نهادهای حمایتی، اصلاح قوانین، بازمهندسی تولید و تکمیل چرخه نوآوری است. جهت‌گیری دوم نیز اجرای سیاست‌های یارانه‌ای و کنترلی به منظور مدیریت هزینه و درآمد واحدهای اقتصادی می‌باشد. اجرای هر یک از موارد فوق دارای هزینه‌های اقتصادی بوده که به نظر می‌رسد کاهش رفاه اقتصادی مورد انتظار از اجرای سیاست‌های مستقیم بیش‌تر از اصلاحات موردنظر در رویکرد اول باشد. لذا، در حال حاضر بسترسازی، جایگزین حضور مستقیم در بازارها شده است.

در پاسخ به این پرسش که بهره‌وری چگونه اندازه‌گیری شود، روش‌های متعددی پیشنهاد شده است. پاره‌ای از روش‌ها صرفاً بهره‌وری و تغییرات آن را اندازه‌گیری می‌کنند ولی تعدادی دیگر به شناسایی راه کارهای بهبود بهره‌وری می‌پردازند. البته گروهی نیز می‌کوشند ارزش اقتصادی بهبود بهره‌وری و چگونگی توزیع منافع و هزینه‌ها را میان گروه‌های مختلف بررسی کنند

(شهنوازی، ۱۳۹۵). پیش از این که به بررسی اجمالی روش‌های موجود بپردازیم، تعریف ساده‌ای از بهره‌وری که اختلاف چندانی در آن وجود ندارد، ارائه می‌گردد. طبق تعریف، بهره‌وری توانایی بنگاه در تبدیل نهاده‌ها به ستانده‌ها با استفاده از فناوری موجود می‌باشد. هر اندازه نسبت ستانده به نهاده بیش‌تر باشد می‌گوییم بنگاه بهره‌وری بیش‌تری دارد. رشد بهره‌وری در واقع افزایش این نسبت در طول زمان است. می‌توان این مفاهیم را در شکل ۶-۱، به صورت نموداری نشان داد.

شکل ۶-۱: بهره‌وری و تغییرات آن

شکل ۶-۱، تغییرات بهره‌وری را نشان می‌دهد. در محور افقی نهاده‌ها و در محور عمودی محصولات بنگاه‌هایی که از لحاظ تولید و فناوری نسبتاً همگن می‌باشند، نمایش داده شده‌اند. نسبت این دو، سطح بهره‌وری می‌باشد. البته در شکل ۶-۱، به طور ضمنی فرض شده با افزایش مقیاس فعالیت، بهره‌وری تغییر نمی‌کند. تغییر شیب این خط به سمت بالا، رشد بهره‌وری و کاهش آن پسرفت بهره‌وری را مشخص می‌کند.

بهره‌وری با ویژگی‌هایی که گفته شد ارتباطات جالبی با فناوری، آموزش و سایر پارامترهای اقتصادی دارد. به‌عنوان مثال برخلاف تصور که فرض می‌شود فناوری‌های نوین همواره باعث بهبود بهره‌وری می‌گردد، مطالعات نشان می‌دهند گاهی کاربرد یافته‌های جدید به دلیل عدم آموزش کافی به پسرقت بهره‌وری منتهی شده‌اند که این خود یکی از دلایل مقاومت بهره‌برداران در پذیرش یافته‌های نوین می‌باشد (گری و همکاران، ۲۰۱۲).

۶-۳- اندازه‌گیری بهره‌وری

بررسی ارتباط میان عناصر سازنده بهره‌وری همچنان در ادبیات موضوع ادامه داشته و هرروز از زاویه‌ای جدید به موضوع پرداخته می‌شود. این که چگونه بهره‌وری را بسنجیم چالشی میان هدف، سهولت و کاربرد می‌باشد. در ساده‌ترین شیوه از تقسیم تولید به یکی از نهاده‌ها، می‌توان بهره‌وری را محاسبه نمود. در این حالت بهره‌وری جزئی^۱ به‌دست آمده و به‌عنوان یک شاخص، قابل‌استفاده خواهد بود. بهره‌وری زمین (عملکرد) و بهره‌وری نیروی کار از جمله این شاخص‌ها می‌باشند.

زمانی که یک نهاده و یک محصول داشته باشیم، محاسبه بهره‌وری جزئی می‌تواند توجه بیشتری داشته باشد ولی معمولاً در فرآیند تولید از چند نهاده برای تولید چند محصول استفاده می‌شود. در این حالت به دست آوردن تصویری کلی از بهره‌وری و تغییرات آن با اتکا به نتایج بهره‌وری جزئی دشوار خواهد بود. به‌عنوان مثال فرض کنید مصرف کود شیمیایی امسال به دلایلی کاهش یابد در نتیجه بهره‌وری زمین یا نیروی کار متأثر خواهد شد درحالی که

^۱ Partial Productivity

هیچ‌گونه تغییر اساسی در کیفیت زمین و نیروی کار ایجاد نشده است. در این شرایط تفکیک تغییرات و در نظرگیری کلیه عوامل، کار بسیار دشواری خواهد بود. برای رفع این مشکل، دانشمندان علوم اقتصادی و مدیریتی، نظریه بهره‌وری کل عوامل تولید^۱ را مطرح ساختند. بر پایه این تئوری، همزمان می‌توان به مطالعه ارتباط نهادها و ستانده‌ها پرداخت. البته طرفداران این رویکرد، بعدها با توجه به این موضوع که امکان لحاظ نمودن کلیه نهادها و محصولات در محاسبات وجود ندارد به بهره‌وری چندعاملی^۲ رضایت دادند.

در سال‌های ابتدایی برای بررسی بهره‌وری کل عوامل تولید از شاخص‌هایی چون پاشه و لاسپیرز استفاده می‌شد ولی بعدها تمایل به شاخص‌های ترنکوئیست-تیل و فیشرفزایش یافت. این شاخص‌ها با داده‌های سری زمانی هماهنگی بیش‌تری داشته و امکان تجمیع و مقایسه واحدها در طول زمان را فراهم می‌کنند ولی برای مقایسه‌های مقطعی، تناسب چندانی ندارند که این موضوع در حال حاضر با معرفی شاخصی به نام EKS^۳ رفع شده است.

در ادامه پژوهش‌ها، علاقه از اندازه‌گیری صرف به مدیریت بهره‌وری منتقل گردید. یافتن پاسخ به این سؤال که چگونه می‌شود واحدهای مشابه، خروجی‌های متفاوتی داشته باشند بسیار وسوسه‌برانگیزتر از آن چیزی بود که در ابتدا به نظر می‌رسید، زیرا میزان منافی که در کاهش و رفع شکاف واحدهای مختلف وجود دارد گاهی بسیار بیش‌تر از تأثیر هر نوع انقلاب سبزی می‌تواند

^۱ Total Factor Productivity

^۲ Multi Factor Productivity

^۳ Elteto-Koves-Szulc

باشد. مشاهده عملکردهای خارق‌العاده که در معرفی بهره‌برداران نمونه مشاهده می‌گردد، انگیزه قوی برای سرمایه‌گذاری در شناخت بهتر عناصر تشکیل‌دهنده بهره‌وری را ایجاد می‌کند.

در پاسخ به این پرسش، روش‌های پارامتری و ناپارامتری بسیاری توسعه یافته‌اند که در حال حاضر به نظر می‌رسد روش‌های ناپارامتری با اقبال بیشتری مواجه شده‌اند. خروجی الگوهای پارامتری کلان‌نگر و الگوهای ناپارامتری خرد‌نگر بوده و بیش‌تر برای مدیریت بهره‌وری در سطح مزرعه، کاربرد دارند. از میان روش‌های ناپارامتری، می‌توان از رهیافت تحلیل پوششی داده‌ها^۱ نام برد که در ادبیات اقتصادی از آن به نام DEA نیز یاد می‌شود. این روش توانایی تفکیک بهره‌وری به اجزای سازنده آن را دارد.

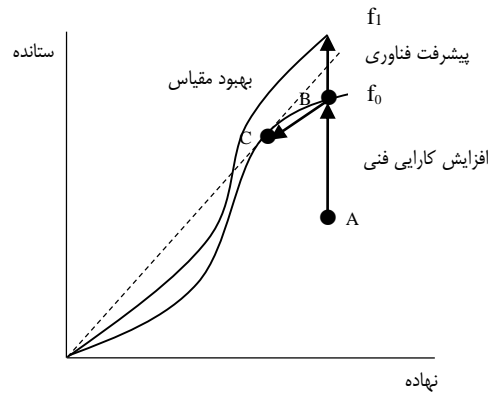
به نظر می‌رسد تمایلی وجود دارد که از رشد بهره‌وری به‌عنوان نمایه‌ای برای رقابت‌پذیری استفاده شود. از دلایلی که برای این ترجیح بیان می‌شود می‌توان به تعریف‌پذیری، محاسبه‌پذیری و کاربردی بودن آن در سطح واحد تولیدی، اشاره نمود. افزایش توانمندی واحدهای تولیدی برای محاسبه بهره‌وری و تغییرات آن از جمله نیازهای آموزشی است که در حال حاضر کمبود آن احساس می‌شود.

۶-۴- اجزای تغییرات بهره‌وری

بر اساس یافته‌های موجود، تغییرات بهره‌وری را می‌توان به سه قسمت تغییر فناوری، تغییر کارایی فنی و تغییر کارایی مقیاس، تقسیم نمود. اگر بهره‌برداران موفق از دیدگاه بهره‌وری را در گران‌بالاتر قرار دهیم، مجموعه این افراد مرزی

^۱ Data Envelopment Analysis

را مشخص خواهند نمود که به آن مرز تولید^۱ گفته می‌شود. این مرز با تغییر فناوری جابه‌جا شده و میزان موفقیت سایر بهره‌برداران نسبت به آن سنجیده می‌شود. شکل ۶-۲، اجزای سازنده تغییرات بهره‌وری را نشان می‌دهد.

شکل ۶-۲: فرآیند بهبود بهره‌وری (OECD, ۲۰۱۱)

کارایی^۲ واژه‌ای است که همواره با بهره‌وری مورد استفاده قرار می‌گیرد. کارایی به معنای این است که چه اندازه یک بنگاه، مزرعه یا واحد تولیدی از ظرفیت‌های فناوری موجود توانسته استفاده نماید و شامل سه جزء کارایی فنی، مقیاس و تخصیصی^۳ می‌باشد. در شکل ۶-۲، انتقال از A به B بیانگر بهبود کارایی فنی و انتقال از B به C بهبود ناشی از انتخاب مقیاس مناسب تولید می‌باشد. این دو جزء کارایی در بهره‌وری نیز وجود دارند. جزء سوم کارایی

^۱ Production Frontier

^۲ Efficiency

^۳ Technical, Scale and Allocative Efficiency

که عبارت از کارایی تخصیصی است، عملکرد واحد تولیدی را در مقایسه با هدف نهایی آن که معمولاً حداکثر سازی سود یا حداقل سازی هزینه‌ها می‌باشد، ارزیابی می‌کند. بنابراین کارایی تخصیصی، نحوه استفاده از نهاده‌ها یا انتخاب ترکیب محصولات با توجه به قیمت نهاده‌ها و محصولات را بررسی می‌کند.

در شکل ۶-۲، انتقال تابع تولید از f_0 به f_1 ، وظیفه‌ای است که معمولاً بر عهده نوآوری گذاشته می‌شود. تصور بر این است که از طریق نوآوری محصولات، خدمات و روش‌های جدید معرفی و با پذیرش آن‌ها امکان بهبود بهره‌وری با انتقال تابع تولید به سمت بالا وجود خواهد داشت. از آنجا که نوآوری می‌تواند از مجاری مختلف از قبیل اصلاح ساختار سازمانی و قوانین بر تولید اثر بگذارد، در نتیجه سنجش آن بسیار دشوار می‌باشد. در حال حاضر از تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید به‌عنوان شاخصی برای سنجش تأثیر نوآوری بر تولید یا نفوذ نوآوری استفاده می‌شود. البته بهبود بهره‌وری یکی از آثار نوآوری بوده و تأثیر نوآوری بر کیفیت، تنوع، سهولت و پایداری تولید نیز می‌تواند، قابل توجه باشد.

منابع

- شهنوازی، ع. ۱۳۹۵. بررسی آثار اقتصادی استفاده از دستگاه برداشت پیاز در استان آذربایجان شرقی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۸(۱): ۱۲۸-۱۰۱.
- Gray E. M., Sheng Y., Oss-Emer M. and Davidson A. 2012. Agricultural Productivity: Trends and Policies for Growth, *Agricultural Commodities*, 2(1):166-179.
- OECD. 2011. *Fostering Productivity and Competitiveness in Agriculture*. OECD Publishing.

فصل هفتم

محاسبه بهره‌وری: الگوی ریاضی

برای اندازه‌گیری تغییرات بهره‌وری می‌توان از شاخص مال‌م کوئیست^۱ استفاده نمود. این شاخص بر اساس نسبت تغییرات کارایی در دوره‌های مختلف بوده و برای محاسبه آن از رهیافت تحلیل پوششی داده‌ها و الگوهای برنامه‌ریزی ریاضی استفاده می‌شود.

۲-۱- شاخص مال‌م کوئیست

رابطه مورد استفاده برای محاسبه شاخص مال‌م کوئیست به صورت زیر تعریف می‌شود (کوئلی، ۱۹۹۶):

$$m_o(y_{t+1}, x_{t+1}, y_t, x_t) = \left[\frac{d_o^t(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^t(y_t, x_t)} \times \frac{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^{t+1}(y_t, x_t)} \right]^{\frac{1}{2}} \quad (1-7)$$

^۱ Malmquist Index

که در آن $m_o(y_{t+1}, x_{t+1}, y_t, x_t)$ شاخص مالم کوئیست بوده و تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید را طی دوره زمانی t الی $t+1$ نشان می‌دهد. y_{t+1} و y_t نیز میزان تولید در دوره‌های زمانی $t+1$ و t هستند که با استفاده از نهاده‌های x_{t+1} و x_t تولید می‌شوند. d_o^t و d_o^{t+1} توابع فاصله‌ای بوده و بین صفر و یک می‌باشند. این توابع بیانگر کارایی‌هایی هستند که با استفاده از الگوی تحلیل پوششی داده‌ها محاسبه می‌شوند. در عمل تغییر بهره‌وری از تغییر نسبت کارایی‌ها در دو دوره زمانی و با فرض اینکه فناوری ثابت است محاسبه می‌شود ولی از آنجا که فناوری در طول زمان تغییر می‌کند، لذا برای محاسبه شاخص مالم کوئیست از میانگین هندسی تغییرات بهره‌وری، استفاده می‌شود.

۷-۲-۱ جزای شاخص مالم کوئیست

شاخص معرفی شده در رابطه ۷-۱، ترکیبی از تغییرات کارایی فنی^۱، تغییرات فناوری^۲ و تغییرات کارایی مقیاس^۳ می‌باشد. چنانچه فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس^۴ لحاظ گردد، در آن صورت رابطه فوق را می‌توان به صورت رابطه ۷-۲، بازنویسی نمود. در این رابطه امکان تفکیک تغییرات بهره‌وری به تغییرات کارایی فنی و تغییرات فناوری وجود دارد (امیر تیموری و خلیلیان، ۱۳۸۹):

^۱ Technical Efficiency Change

^۲ Technological Change

^۳ Scale Efficiency Change

^۴ Constant Return to Scale

$$\begin{aligned}
 m_o(y_{t+1}, x_{t+1}, y_t, x_t) &= \\
 \frac{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^t(y_t, x_t)} &\times \left[\left(\frac{d_o^t(y_t, x_t)}{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})} \right)^2 \times \frac{d_o^t(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^t(y_t, x_t)} \times \frac{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^{t+1}(y_t, x_t)} \right]^{\frac{1}{2}} \quad (۷-۲) \\
 &= \frac{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^t(y_t, x_t)} \times \left[\frac{d_o^t(y_{t+1}, x_{t+1})}{d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})} \times \frac{d_o^t(y_t, x_t)}{d_o^{t+1}(y_t, x_t)} \right]^{\frac{1}{2}}
 \end{aligned}$$

شکل خلاصه شده شاخص مالِم کوئیست از دو نسبت تغییرات بهره‌وری و تغییرات فنی در دو دوره زمانی تشکیل یافته است. عبارت خارج کروه نسبت تغییرات کارایی فنی را نشان داده و عبارت داخل کروه چنانچه بهبودی در فناوری ایجاد شده باشد عددی بزرگ‌تر از یک می‌شود، بنابراین بخشی از رشد بهره‌وری به دلیل بهبود فناوری خواهد بود. چنانچه عبارت داخل کروه برابر با یک باشد در آن صورت تغییری در فناوری صورت نگرفته و کوچک‌تر از یک بودن آن نیز نشانگر پسرقت فنی^۱ است.

۷-۳- برآورد شاخص مالِم کوئیست

به منظور محاسبه رابطه ۷-۱، لازم است دو الگوی برنامه‌ریزی خطی برای تعیین کارایی فنی واحدها در دوره‌های مختلف با فناوری همان دوره و دو الگوی دیگر با فناوری سال دیگر برآورد گردد. مدل برنامه‌ریزی مورد استفاده با فرض ثبات بازده نسبت به مقیاس و رویکرد ستانده گرا برای واحد i ام در زمان t به صورت زیر است:

^۱ Technical Regress

$$\begin{aligned} [d_o^t(y_t, x_t)]^{-1} &= \max \quad \beta \\ \text{st.} \quad X_t L &\leq x_{it}, \\ Y_t L &\geq \beta y_{it}, \\ L &\geq 0, \end{aligned} \quad (3-7)$$

تابع هدف رابطه ۳-۷، حداکثر سازی β است که با استفاده از ترکیب بهینه منابع به دست می‌آید. این ضریب در بهترین وضعیت برابر واحد بوده و با فاصله گرفتن بنگاه از مرز تولید، بزرگ‌تر از یک خواهد بود. از آنجا که توابع فاصله مورد استفاده در شاخص مالم کوئیست بین صفر و یک می‌باشند، لذا نتیجه حاصل برای آن برابر با معکوس تابع فاصله یا $[d_o^t(x_t, y_t)]^{-1}$ خواهد بود. مدل مورد استفاده برای تعیین کارایی و تابع فاصله برای واحدها در دوره زمانی $t+1$ نیز به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} [d_o^{t+1}(y_{t+1}, x_{t+1})]^{-1} &= \max \quad \beta \\ \text{st.} \quad X_{t+1} L &\leq x_{it+1}, \\ Y_{t+1} L &\geq \beta y_{it+1}, \\ L &\geq 0, \end{aligned} \quad (4-7)$$

مدل‌های برنامه‌ریزی معرفی شده در روابط ۳-۷ و ۴-۷، سطح کارایی را با استفاده فناوری همان سال مشخص می‌سازند. برای محاسبه شاخص تغییرات

بهره‌وری مالم کوئیست نیاز است سطح کارایی تولید نسبت به مرز تولید دوره قبلی یا بعدی خود مقایسه گردد. بدین منظور دو مدل برنامه‌ریزی دیگر در روابط ۵-۷ و ۶-۷، معرفی می‌شوند. مدل ۵-۷، کارایی تولید در دوره t را نسبت به مرز کارایی دوره $t+1$ محاسبه می‌کند:

$$\begin{aligned} [d_o^{t+1}(y_t, x_t)]^{-1} &= \max \quad \beta \\ \text{st.} \quad X_{t+1}L &\leq x_{it} \\ Y_{t+1}L &\geq \beta y_{it} \\ L &\geq 0 \end{aligned} \quad (5-7)$$

همان‌طور که رابطه ۵-۷، مشخص می‌سازد تنها تفاوت موجود میان این رابطه با رابطه ۳-۷، مهیا نمودن شرایط لازم برای بررسی تغییر فناوری با جایگزینی X_{t+1} و Y_{t+1} به ترتیب به جای X_t و Y_t می‌باشد. برای تعیین وضعیت کارایی تولید در دوره $t+1$ نسبت به مرز کارایی تولید در دوره t مدل برنامه‌ریزی زیر برآورد می‌شود:

$$\begin{aligned} [d_o^t(y_{t+1}, x_{t+1})]^{-1} &= \max \quad \beta \\ \text{st.} \quad X_t L &\leq x_{it+1}, \\ Y_t L &\geq \beta y_{it+1}, \\ L &\geq 0, \end{aligned} \quad (6-7)$$

با در اختیار داشتن نتایج کارایی و جایگزینی آن‌ها در رابطه ۷-۲، می‌توان تغییرات بهره‌وری یا رشد بهره‌وری را در دوره‌های مختلف به صورت پیوسته و به تفکیک تغییر کارایی فنی و تغییر فنی برآورد نمود. البته امکان جداسازی تأثیر احتمالی مقیاس نیز وجود دارد. بدین منظور لازم است در روابط ۷-۳ و ۷-۴ شرط $I^T L = 1$ اضافه گردد. چنانچه تغییر محاسبه شده برای کارایی مقیاس بزرگ‌تر از یک باشد در آن صورت می‌توان نتیجه گرفت واحد تولیدی در طول دوره مورد مطالعه به سمت مقیاس بهینه حرکت کرده است.

منابع

امیر تیموری س. و خلیلیان ص. ۱۳۸۹. رشد بهره‌وری کل عوامل تولید در بخش‌های مهم اقتصاد ایران طی برنامه‌های اول، دوم و سوم توسعه. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۸(۷۱): ۱۶۲-۱۴۱.

Coelli T. 1996. A Guide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program, DEAP Manual. Center for Efficiency and Productivity Analysis, Department of Econometrics, University of New England, Australia.

فصل هشتم

محاسبه بهره‌وری: یافته‌های تجربی

بررسی اطلاعات نشان می‌دهد که در طول سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱، گروه سبزیجات با تولید ۱۵/۶ میلیون تن، ۲۲/۹ درصد کل تولیدات زراعی را به خود اختصاص داده‌اند که در این میان سهم پیاز در این گروه ۱۰/۹ درصد بوده که ۹۹/۸ درصد تولید آن از زراعت آبی به‌دست‌آمده است (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۴). در این فصل با استفاده از شاخص مالم کوئیست تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت این محصول بررسی می‌شود.

۸-۱- داده‌های مورد استفاده

بررسی اطلاعات هزینه‌ای پیاز نشان می‌دهد که داده‌های سری زمانی تنها برای استان‌های آذربایجان شرقی، اصفهان، جنوب استان کرمان، خراسان رضوی، خوزستان، زنجان، سیستان و بلوچستان، فارس و هرمزگان وجود دارد. این استان‌ها روی هم با ۱۵۹۷۵۴۹ تن، ۷۸/۱ درصد کل پیاز آبی را در سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱ تولید کرده‌اند.

در این قسمت توضیح دو نکته ضروری می‌باشد. نخست از آنجا که داده‌ای در سال زراعی ۱۳۸۶-۸۷ برای استان زنجان گزارش نشده بود، در نتیجه از میانگین سال‌های قبل و بعد برای تکمیل اطلاعات استفاده گردید؛ دوم رویکرد موردنظر در محاسبه شاخص مال‌کوئست، ستانده گرا می‌باشد. داده‌های مورد استفاده نیز از آمار منتشر شده وزارت جهاد کشاورزی در طول سال‌های زراعی ۱۳۷۸-۷۹ الی ۱۳۸۸-۸۹ استخراج و در جدول ۸-۱، گزارش شده‌اند.

جدول ۱-۸: داده‌های مورد استفاده در برآورد تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پياز (ده ريال)

سال	استان	میلگرد	رشد	کشت	امداداری زمین	سال	استان	میلگرد	رشد	کشت	امداداری زمین
۱۳۷۹	آذربایجان شرقی	۳۶۱۲/۳۵	۳۸۲۱۳	۲۸۱۸۶۲	۱۳۷۱-۴	۱۳۸۵	آذربایجان شرقی	۳۶۱۲/۳۵	۳۸۲۱۳	۲۸۱۸۶۲	۱۳۷۱-۴
	اصفهان	۳۳۳۳/۵۳	۳۳۲۰۸۱	۳۶۸۸۸	۳۵۰-۰		اصفهان	۳۳۳۳/۵۳	۳۳۲۰۸۱	۳۶۸۸۸	۳۵۰-۰
	چوب استان کرمان	۳۸۳۲/۳	۵۱۶۸۱	۱۰۳۲۰۷	۱-۱۳۲۹		چوب استان کرمان	۳۸۳۲/۳	۵۱۶۸۱	۱۰۳۲۰۷	۱-۱۳۲۹
	خراسان	۳۳۸۵/۱	۸۱۸۵۳	۱۹۳۲۳	۱۱۶۳۸		خراسان	۳۳۸۵/۱	۸۱۸۵۳	۱۹۳۲۳	۱۱۶۳۸
	خوزستان	۳۶۶۶/۳۳	۱۶۸۱۵۱	۱۳۶۸۸۱	۸۸۰-۱		خوزستان	۳۶۶۶/۳۳	۱۶۸۱۵۱	۱۳۶۸۸۱	۸۸۰-۱
	زنجان	۳۸۸۱/۳۲	۱۹۳۲۳	۱۰۵۶۹۹	۹۱-۱۵		زنجان	۳۸۸۱/۳۲	۱۹۳۲۳	۱۰۵۶۹۹	۹۱-۱۵
	سیستان و بلوچستان	۳۳۸۸/۳۶	۵۷۲۳۹	۵۷۲۳۹	۳۹-۸۲		سیستان و بلوچستان	۳۳۸۸/۳۶	۵۷۲۳۹	۵۷۲۳۹	۳۹-۸۲
	فارس	۳۳۹۱/۴۴	۱۵۶۶۹۹	۱۵۶۶۹۹	۲۵۲-۵۷		فارس	۳۳۹۱/۴۴	۱۵۶۶۹۹	۱۵۶۶۹۹	۲۵۲-۵۷
	هرمزگان	۳۳۸۸/۳۶	۱۸۱۱۲۵	۱۶۸۴۲۱	۳۳۷۱۸		هرمزگان	۳۳۸۸/۳۶	۱۸۱۱۲۵	۱۶۸۴۲۱	۳۳۷۱۸
	آذربایجان شرقی	۳۶۸۳/۳۹	۱۷۸۲-۹	۳۶۱۷-۶	۳۳۲۹۱		آذربایجان شرقی	۳۶۸۳/۳۹	۱۷۸۲-۹	۳۶۱۷-۶	۳۳۲۹۱
۱۳۸۰	اصفهان	۵-۳۳۳/۳۱	۳۳۱۶۵	۳۳۱۶۵	۳-۵-۸۰	۱۳۸۶	اصفهان	۵-۳۳۳/۳۱	۳۳۱۶۵	۳۳۱۶۵	۳-۵-۸۰
	چوب استان کرمان	۴۱۳۵/۸	۴۱۳۵/۸	۳۸۳۲۳	۱۰-۱۸۱۹		چوب استان کرمان	۴۱۳۵/۸	۴۱۳۵/۸	۳۸۳۲۳	۱۰-۱۸۱۹
	خراسان	۳۳-۸۵۸/۸	۴۳۴۲۳	۱۴۵۵۳	۳۳۰۶۶		خراسان	۳۳-۸۵۸/۸	۴۳۴۲۳	۱۴۵۵۳	۳۳۰۶۶
	خوزستان	۳۱۱۳۲/۹	۷۵۹۱۴	۲۳۶۸۶	۲-۲-۷۲		خوزستان	۳۱۱۳۲/۹	۷۵۹۱۴	۲۳۶۸۶	۲-۲-۷۲
	زنجان	۳۳۹۱/۴	۱۲۳۱۶۳	۱۲۳۱۶۳	۵۶۱۴		زنجان	۳۳۹۱/۴	۱۲۳۱۶۳	۱۲۳۱۶۳	۵۶۱۴
	سیستان و بلوچستان	۳۳۵۵/۷۷	۳۳۵۵	۱۰۴۴۳۳	۱۱۱-۵۳		سیستان و بلوچستان	۳۳۵۵/۷۷	۳۳۵۵	۱۰۴۴۳۳	۱۱۱-۵۳
	فارس	۳۳۵۵/۷۷	۱۵۳۵۵	۳۳۵۵۵	۱۳۰۳۸		فارس	۳۳۵۵/۷۷	۱۵۳۵۵	۳۳۵۵۵	۱۳۰۳۸
	هرمزگان	۳۳-۸۵	۳۳۰۶۶	۱۰۶۷۱۷	۱۰۶۷۱۷		هرمزگان	۳۳-۸۵	۳۳۰۶۶	۱۰۶۷۱۷	۱۰۶۷۱۷
	آذربایجان شرقی	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱		آذربایجان شرقی	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱	۳۳۹۱/۳۱
	اصفهان	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷		اصفهان	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷	۵۳۵۵/۳۷
۱۳۸۱	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۱۳۸۷	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
۱۳۸۲	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۱۳۸۸	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
۱۳۸۳	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۱۳۸۹	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
۱۳۸۴	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۱۳۹۵	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		سیستان و بلوچستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		فارس	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		هرمزگان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		آذربایجان شرقی	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		اصفهان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		چوب استان کرمان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خراسان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		خوزستان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳
	زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳		زنجان	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳	۳۳۰۶۶/۳

۲-۸- نتایج محاسبه تغییرات بهره‌وری

با استفاده از روابط معرفی شده و نرم‌افزار Deap 2.1 می‌توان تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید را برای هر یک از استان‌ها محاسبه نمود (کوئلی، ۱۹۹۶). در جدول ۲-۸، کارایی فنی محاسبه شده برای استان آذربایجان شرقی به همراه شاخص مال‌م کوئیسیت برای سال‌های ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۹ گزارش شده است.

جدول ۲-۸: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان آذربایجان شرقی

سال زراعی	تایع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹		-/۵۸۱	-/۶۱۵			
۱۳۷۹-۸۰	-/۵۱۸	-/۴۹۳	-/۵۴۵	-/۸۴۵	-/۸۴۹	-/۹۹۶
۱۳۸۰-۸۱	-/۶۸۳	-/۷۷۱	-/۷۳۶	۱/۴۰۰	۱/۵۶۶	-/۸۹۴
۱۳۸۱-۸۲	-/۶۴۶	-/۷۰۶	-/۷۴۰	-/۸۹۷	-/۹۱۵	-/۹۷۹
۱۳۸۲-۸۳	-/۵۳۷	-/۵۹۶	-/۶۳۰	-/۷۷۵	-/۸۳۳	-/۹۱۹
۱۳۸۳-۸۴	-/۶۲۵	-/۶۵۷	-/۷۲۴	۱/۰۴۶	۱/۱۰۳	-/۹۴۹
۱۳۸۴-۸۵	-/۵۱۵	-/۵۲۲	-/۶۳۵	-/۷۵۳	-/۷۹۵	-/۹۴۶
۱۳۸۵-۸۶	-/۶۱۳	-/۷۲۱	۱/۰۲۲	۱/۱۵۳	۱/۳۸۰	-/۸۳۶
۱۳۸۶-۸۷	-/۵۴۵	-/۹۱۰	۱/۱۵۶	-/۸۲۱	۱/۲۶۳	-/۶۵۰
۱۳۸۷-۸۸	-/۸۰۶	۱/۰۰۰	-/۷۶۶	-/۸۷۵	۱/۰۹۸	-/۷۶۶
۱۳۸۸-۸۹	-/۹۷۳	-/۶۵۵	-/۰۰۰	-/۹۱۳	-/۶۵۵	۱/۳۹۳

همان‌طور که از اطلاعات جدول ۲-۸، مشخص است تولید پياز در استان آذربایجان شرقی از لحاظ کارایی به استثنای سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ همواره کم-تر از میزان بهینه بوده و در طول سال‌های گذشته امکان افزایش تولید با استفاده از نهاده‌های موجود میسر بوده است. کم‌ترین میزان کارایی با ۰/۴۹۳ در سال زراعی ۸۰-۱۳۷۹ و بیش‌ترین کارایی مربوط به سال زراعی ۸۸-۱۳۸۷ می‌باشد. در استان آذربایجان شرقی تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پياز به جز سال‌های ۸۱-۱۳۸۰، ۸۴-۱۳۸۳ و ۸۶-۱۳۸۵ منفی و کاهشی بوده است. به نظر می‌رسد پسرفت فناوری و عدم ارتقای آن به نسبت سایر مناطق کشور

دلیل اصلی کاهش بهره‌وری در تولید این محصول در استان آذربایجان شرقی باشد. در جدول ۸-۳، شاخص‌های مربوط به کارایی فنی و تغییرات بهره‌وری برای استان اصفهان گزارش شده است.

جدول ۸-۳: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان اصفهان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	-۰/۷۰۳	-۰/۷۹۱	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	-۰/۸۳۴	۱	-۰/۹۹۹	۱/۲۳۲	۱/۴۲۳	-۰/۸۶۶
۱۳۸۰-۸۱	۱/۳۹۳	۱	۱/۴۳۰	۱/۱۸۱	۱	۱/۱۸۱
۱۳۸۱-۸۲	-۰/۷۴۰	-۰/۹۶۱	۱/۰۸۶	-۰/۷۰۵	-۰/۹۶۱	-۰/۷۳۴
۱۳۸۲-۸۳	-۰/۹۳۱	۱	۱/۲۰۱	-۰/۹۴۵	۱/۰۴۱	-۰/۹۰۸
۱۳۸۳-۸۴	-۰/۵۱۰	-۰/۵۶۱	-۰/۵۷۰	-۰/۴۸۸	-۰/۵۶۱	-۰/۸۷۱
۱۳۸۴-۸۵	-۰/۹۰۸	-۰/۷۶۴	-۰/۹۸۲	۱/۴۳۴	۱/۳۶۳	۱/۰۸۲
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۶۹۱	-۰/۸۳۲	۱/۳۳۱	-۰/۸۷۵	۱/۰۸۹	-۰/۸۰۴
۱۳۸۶-۸۷	-۰/۴۳۵	-۰/۶۷۸	-۰/۸۷۲	-۰/۵۳۷	-۰/۶۵۹	-۰/۸۱۵
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۷۳۹	-۰/۸۵۵	-۰/۷۴۶	۱/۰۴۱	۱/۲۶۱	-۰/۸۲۶
۱۳۸۸-۸۹	۱/۶۶۵	۱	-	۱/۶۱۶	۱/۱۷۰	۱/۳۸۱

بررسی کارایی تولید پیاز در استان اصفهان نشان می‌دهد که این استان در مقایسه با استان آذربایجان شرقی عملکرد بهتری داشته و در بیش‌تر سال‌ها دارای کارایی کامل بوده است. در این استان بیش‌ترین بهبود در بهره‌وری در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ مشاهده شده و بهره‌وری ۶۱/۶ درصد نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. بیش‌ترین کاهش در بهره‌وری نیز در سال زراعی ۸۴-۱۳۸۳ مشاهده شده و بهره‌وری ۵۱/۲ درصد کاهش یافته است. در استان اصفهان نیز تغییر در کارایی تکنولوژیکی عامل محدودکننده ارتقای بهره‌وری می‌باشد. در جدول ۸-۴، به بررسی تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در جنوب استان کرمان پرداخته شده است.

جدول ۴-۸: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در جنوب استان کرمان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	۱	۱/۴۱۰	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	۱/۱۴۷	۱	۱/۲۰۴	-/۹۰۲	۱	-/۹۰۲
۱۳۸۰-۸۱	-/۹۷۲	۱	۱/۱۶۷	-/۸۹۹	۱	-/۸۹۹
۱۳۸۱-۸۲	۱/۲۸۱	۱	۲/۱۹۱	۱/۰۴۷	۱	۱/۰۴۷
۱۳۸۲-۸۳	-/۵۶۷	-/۹۱۶	-/۸۸۳	-/۴۸۷	-/۹۱۶	-/۵۳۱
۱۳۸۳-۸۴	۱/۱۱۶	۱	۱/۰۲۰	۱/۱۷۵	۱/۰۹۲	۱/۰۷۶
۱۳۸۴-۸۵	۱/۴۷۱	۱	۲/۲۳۸	۱/۲۰۱	۱	۱/۲۰۱
۱۳۸۵-۸۶	-/۷۶۲	۱	۱/۰۳۹	-/۵۸۵	۱	-/۵۸۵
۱۳۸۶-۸۷	۱/۱۵۱	۱	۱/۴۷۸	۱/۰۵۷	۱	۱/۰۵۷
۱۳۸۷-۸۸	-/۸۱۱	۱	-/۸۷۵	-/۷۴۱	۱	-/۷۴۱
۱۳۸۸-۸۹	-/۹۶۴	-/۷۸۹	-	-/۹۳۲	-/۷۸۹	۱/۱۸۱

بر اساس یافته‌های پژوهش، منطقه جنوب استان کرمان تقریباً در همه سال‌ها در مقایسه با سایر مناطق مورد مطالعه دارای کارایی کامل بوده ولی این عملکرد مناسب موجب نگردیده که در همه سال‌هایی که کارایی کامل بوده، ارتقایی در بهره‌وری کل عوامل تولید مشاهده گردد. بیش‌ترین بهبود در بهره‌وری در این منطقه در سال زراعی ۸۵-۱۳۸۴ حاصل شده و منشأ بیش‌تر تغییرات در بهره‌وری کل عوامل تولید از تغییرات فناوری می‌باشد. در جدول ۸-۵، به بررسی تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید پیاز در استان خراسان (رضوی) پرداخته می‌شود.

جدول ۵-۸: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان خراسان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	۱	۱/۰۳۰	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	-/۹۸۶	۱	۱/۰۰۴	-/۹۷۸	۱	-/۹۷۸
۱۳۸۰-۸۱	۱/۰۱۹	۱	۱/۰۵۴	۱/۰۰۷	۱	۱/۰۰۷
۱۳۸۱-۸۲	۱/۰۳۱	۱	۱/۱۷۳	-/۹۸۹	۱	-/۹۸۹
۱۳۸۲-۸۳	-/۹۰۵	۱	۱/۰۹۷	-/۸۷۸	۱	-/۸۷۸
۱۳۸۳-۸۴	-/۹۷۸	۱	۱/۲۴۲	-/۹۴۴	۱	-/۹۴۴
۱۳۸۴-۸۵	۱/۳۴۹	۱	۱/۳۰۹	۱/۰۴۲	۱	۱/۰۴۲
۱۳۸۵-۸۶	-/۹۶۹	۱	۱/۹۱۸	-/۸۶۰	۱	-/۸۶۰
۱۳۸۶-۸۷	-/۸۵۶	۱	۱/۳۱۶	-/۶۶۸	۱	-/۶۶۸
۱۳۸۷-۸۸	۱/۰۵۰	۱	۱/۳۹۴	-/۸۹۳	۱	-/۸۹۳
۱۳۸۸-۸۹	-/۹۶۱	-/۹۷۷	-	-/۸۲۱	-/۹۷۷	-/۸۴۰

اطلاعات جدول ۸-۵، نشان می‌دهد با آنکه استان خراسان از لحاظ کارایی فنی عملکرد مطلوبی در طول سال‌های مورد مطالعه داشته ولی نتوانسته این توانایی را هم‌اندازه با سایر استان‌ها ارتقاء دهد، به طوری که تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در این استان به استثنای سال‌های زراعی ۸۱-۱۳۸۰ و ۸۵-۱۳۸۴ همواره نزولی بوده است. دلیل این عدم موفقیت، بهبود نیافتن فناوری به اندازه کافی در مقایسه با سایر استان‌ها می‌باشد. این یافته نشان می‌دهد که کارایی مناسب همواره نشان‌دهنده بهبود بهره‌وری نیست. در ادامه به بررسی تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پیاز استان خوزستان پرداخته می‌شود. یافته‌های مربوط در جدول ۸-۶، گزارش شده‌اند.

جدول ۸-۶: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان خوزستان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	۱	۱/۰۰۱	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	-۰/۹۰۶	-۰/۸۵۸	-۰/۹۶۰	-۰/۸۸۲	-۰/۸۵۸	۱/۰۲۷
۱۳۸۰-۸۱	-۰/۶۱۹	-۰/۶۴۵	-۰/۷۰۵	-۰/۶۹۶	-۰/۷۵۲	-۰/۹۲۶
۱۳۸۱-۸۲	-۰/۷۶۰	-۰/۸۴۳	۱/۱۶۹	۱/۱۸۶	۱/۳۰۶	-۰/۹۰۸
۱۳۸۲-۸۳	-۰/۶۰۳	-۰/۸۳۷	-۰/۸۶۹	-۰/۷۱۶	-۰/۹۹۴	-۰/۷۲۰
۱۳۸۳-۸۴	-۰/۷۴۰	-۰/۷۶۲	-۰/۸۰۰	-۰/۸۸۱	-۰/۹۱۰	-۰/۹۶۸
۱۳۸۴-۸۵	-۰/۷۲۱	-۰/۷۳۷	۱/۱۲۱	-۰/۹۳۴	-۰/۹۶۷	-۰/۹۶۶
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۵۱۲	-۰/۷۵۱	-۰/۶۷۰	-۰/۶۸۲	۱/۰۱۹	-۰/۶۷۰
۱۳۸۶-۸۷	-۰/۷۰۹	-۰/۶۴۰	۱/۰۴۰	-۰/۹۴۹	-۰/۸۵۳	۱/۱۱۳
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۵۴۶	۱	-۰/۶۷۸	-۰/۹۰۶	۱/۵۶۲	-۰/۵۸۰
۱۳۸۸-۸۹	۱/۰۸۲	-۰/۷۲۲	-	۱/۰۷۴	-۰/۷۲۲	۱/۴۸۷

بررسی کارایی و تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید پیاز در استان خوزستان نشان می‌دهد که در این استان در طول سال‌های مورد مطالعه همواره امکان ارتقای کارایی وجود داشته و امتیاز کارایی تولید در بیش‌تر سال‌ها کم‌تر از یک بوده است. تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پیاز این استان

نیز در بیش‌تر سال‌ها کاهشی بوده که همزمان متأثر از کاهش نسبی در کارایی فنی و فناوری مورد استفاده می‌باشد.

بررسی کارایی تولید پیاز استان زنجان در جدول ۸-۷، نشان می‌دهد که در سال‌های اول، کارایی کامل و به تدریج در طول زمان از میزان آن کاسته شده است. در مقابل بهره‌وری کل عوامل تولید ابتدا افزایش، سپس کاهش و در انتها افزایشی بوده است. بیش‌ترین افزایش در بهره‌وری کل عوامل تولید در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ ایجاد شده که به بهبود فناوری مربوط می‌شود.

سیستان و بلوچستان استان دیگری می‌باشد که در این فصل به بررسی کارایی و تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پیاز آن توجه شده است. نتایج مربوط به این استان در جدول ۸-۸، گزارش شده است.

جدول ۸-۷: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان زنجان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	-۰/۹۴۰	۱/۲۵۰	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	۱/۲۵۱	۱	۱/۳۹۴	۱/۰۳۲	۱/۰۶۴	-۰/۹۷۰
۱۳۸۰-۸۱	۱/۳۳۸	۱	۱/۴۸۸	۱/۰۳۱	۱	۱/۰۳۱
۱۳۸۱-۸۲	۱/۲۰۳	۱	۱/۶۵۸	-۰/۸۹۹	۱	-۰/۸۹۹
۱۳۸۲-۸۳	-۰/۸۴۸	۱	۱/۵۳۹	-۰/۷۱۵	۱	-۰/۷۱۵
۱۳۸۳-۸۴	-۰/۶۳۷	-۰/۷۰۹	-۰/۶۴۴	-۰/۵۳۷	-۰/۷۰۹	-۰/۷۵۸
۱۳۸۴-۸۵	-۰/۶۹۳	-۰/۶۶۳	-۰/۸۴۸	۱/۰۰۴	-۰/۹۳۵	۱/۰۰۴
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۵۸۷	-۰/۷۶۹	۱/۰۸۱	-۰/۸۹۶	۱/۱۶۰	-۰/۷۷۳
۱۳۸۶-۸۷	-۰/۳۵۹	-۰/۵۵۸	-۰/۶۸۵	-۰/۴۹۱	-۰/۷۲۶	-۰/۶۷۷
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۹۰۸	۱	-۰/۹۴۴	۱/۵۴۱	۱/۷۹۲	-۰/۸۶۰
۱۳۸۸-۸۹	۱/۰۰۲	-۰/۷۵۳	-	۱/۶۶۶	۱	۱/۶۶۶

نتایج نشان می‌دهد که کارایی تولید پیاز در استان سیستان و بلوچستان همواره کامل بوده، با این وجود بهره‌وری کل عوامل تولید از این ثبات پیروی نکرده و گاهی مثبت و در پاره‌ای از مواقع منفی بوده است اما آن چیزی که آشکار می‌باشد، تأثیرپذیری کامل تغییرات بهره‌وری از تغییرات فناوری تولید

می‌باشد. بیش‌ترین تغییر مثبت در فناوری نیز با ۶۶/۶ درصد در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ ایجاد شده است. سیستان و بلوچستان تنها استانی می‌باشد که در تولید محصول پیاز همواره در روی مرز امکانات تولید قرار گرفته است. استان‌های فارس و هرمزگان دیگر استان‌های مورد مطالعه می‌باشند که در ادامه به بررسی وضعیت کارایی و بهره‌وری آن‌ها پرداخته می‌شود. در جدول ۸-۹، یافته‌های مربوط به استان فارس ارائه شده است.

جدول ۸-۸: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در سیستان و بلوچستان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	۱	۱/۶-۸	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	۱/۴۳۲	۱	۱/۷۹۶	-۰/۹۴۴	۱	-۰/۹۴۴
۱۳۸۰-۸۱	-۰/۹۱۳	۱	۱/۰۴۷	-۰/۷۱۸	۱	-۰/۷۱۸
۱۳۸۱-۸۲	۱/۳۶۵	۱	۱/۱۶۵	۱/۱۴۲	۱	۱/۱۴۲
۱۳۸۲-۸۳	۱/۴۹۸	۱	۱/۹۹۰	۱/۱۳۴	۱	۱/۱۳۴
۱۳۸۳-۸۴	۲/۲۲۰	۱	۲/۲۶۲	۱/۰۵۶	۱	۱/۰۵۶
۱۳۸۴-۸۵	۲/۰۴۲	۱	۱/۸۴۱	-۰/۹۵۰	۱	-۰/۹۵۰
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۸۱۶	۱	-۰/۸۷۱	-۰/۶۶۶	۱	-۰/۶۶۶
۱۳۸۶-۸۷	۱/۶۵	۱	۲/۸۰۸	۱/۳۷۶	۱	۱/۳۷۶
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۶۵۳	۱	-۰/۸۴۲	-۰/۴۸۲	۱	-۰/۴۸۲
۱۳۸۸-۸۹	۲/۳۳۶	۱	-	۱/۶۶۶	۱	۱/۶۶۶

جدول ۸-۹: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان فارس

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	-۰/۶۲۸	-۰/۷۲۱	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	-۰/۷۲۷	-۰/۷۷۳	-۰/۷۹۳	۱/۱۱۴	۱/۱۳۰	-۰/۹۰۶
۱۳۸۰-۸۱	-۰/۷۰۱	-۰/۶۳۰	-۰/۷۴۳	-۰/۸۴۹	-۰/۸۱۶	۱/۰۴۰
۱۳۸۱-۸۲	-۰/۵۵۲	-۰/۵۷۶	-۰/۷۱۶	-۰/۸۳۴	-۰/۹۱۴	-۰/۹۰۲
۱۳۸۲-۸۳	-۰/۵۹۱	-۰/۶۸۵	-۰/۷۶۲	-۰/۹۹۱	۱/۱۹۰	-۰/۸۳۳
۱۳۸۳-۸۴	-۰/۷۶۸	-۰/۸۶۲	-۰/۷۷۲	۱/۱۲۶	۱/۲۵۸	-۰/۸۹۵
۱۳۸۴-۸۵	-۰/۸۲۸	-۰/۷۷۶	۱/۱۷۷	-۰/۹۸۲	-۰/۹۰۰	۱/۰۹۲
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۵۷۲	-۰/۷۸۰	-۰/۹۵۶	-۰/۶۹۹	۱/۰۰۵	-۰/۶۹۵
۱۳۸۶-۸۷	-۰/۶۴۶	-۰/۷۸۵	-۰/۹۶۶	-۰/۸۱۹	۱/۰۰۷	-۰/۸۱۳
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۶۱۷	-۰/۸۱۱	-۰/۶۵۷	-۰/۸۱۲	۱/۰۳۳	-۰/۷۸۶
۱۳۸۸-۸۹	۱/۰۹۵	-۰/۷۹۸	-	۱/۲۸۰	-۰/۹۸۳	۱/۳۰۲

بررسی کارایی تولید و تغییرات بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پیاز استان فارس نشان می‌دهد که در طول سال‌های گذشته همواره کارایی تولید در زراعت این محصول در این استان کم‌تر از یک بوده و منابع و امکانات در مقایسه با استان‌های کارا، به‌صورت غیر بهینه استفاده شده‌اند. در خصوص تغییرات بهره‌وری نیز می‌توان گفت که این شاخص در بیش‌تر سال‌ها کاهش داشته و تنها در سال‌های زراعی ۸۰-۱۳۷۹، ۸۴-۱۳۸۳ و ۸۹-۱۳۸۸ بهبود یافته است. عامل اصلی عدم ارتقای بهره‌وری در این استان، پسرفت فناوری در مقایسه با سایر استان‌ها می‌باشد. آخرین استان مورد مطالعه، استان هرمزگان است که اطلاعات مربوط به آن در جدول ۸-۱۰، گزارش شده است.

جدول ۸-۱۰: مقادیر توابع فاصله، تغییر در بهره‌وری کل عوامل تولید و اجزای آن در استان هرمزگان

سال زراعی	تابع فاصله			تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
	t-1	t	t+1			
۱۳۷۸-۷۹	-	-۰/۸۰۵	۱/۲۵۷	-	-	-
۱۳۷۹-۸۰	-۰/۷۸۰	-۰/۸۶۱	-۰/۹۲۸	-۰/۸۱۵	۱/۰۷۰	-۰/۷۶۲
۱۳۸۰-۸۱	-۰/۷۱۹	-۰/۷۸۵	-۰/۷۸۱	-۰/۸۴۰	-۰/۹۱۲	-۰/۹۲۳
۱۳۸۱-۸۲	-۰/۴۴۱	-۰/۴۷۴	-۰/۵۳۳	-۰/۵۸۴	-۰/۶۰۳	-۰/۹۶۸
۱۳۸۲-۸۳	-۰/۵۰۳	-۰/۶۴۱	-۰/۶۷۷	۱/۱۳۰	۱/۲۵۴	-۰/۸۲۵
۱۳۸۳-۸۴	-۰/۴۷۰	-۰/۵۱۵	-۰/۵۵۹	-۰/۷۳۷	-۰/۸۰۳	-۰/۹۳۰
۱۳۸۴-۸۵	-۰/۵۰۳	-۰/۵۴۶	-۰/۷۴۵	-۰/۹۷۶	۱/۰۶۰	-۰/۹۲۱
۱۳۸۵-۸۶	-۰/۴۰۷	-۰/۵۵۱	-۰/۶۵۵	-۰/۷۴۲	۱/۰۱۰	-۰/۷۳۵
۱۳۸۶-۸۷	-۰/۶۶۷	-۰/۵۰۳	-۰/۹۸۱	-۰/۹۶۳	-۰/۹۱۱	۱/۰۵۷
۱۳۸۷-۸۸	-۰/۴۴۷	-۰/۸۲۶	-۰/۶۳۸	-۰/۸۶۷	۱/۶۴۷	-۰/۵۲۶
۱۳۸۸-۸۹	-۰/۹۲۵	-۰/۷۲۴	-	۱/۱۲۷	-۰/۸۷۶	۱/۲۸۶

اطلاعات جدول ۸-۱۰، نشان می‌دهد که استان هرمزگان از نظر کارایی تولید پیاز وضعیت مناسبی نداشته و همواره زیر مرز امکانات تولیدی قرار گرفته است. تغییرات بهره‌وری نیز روند صعودی را نشان نمی‌دهد. در این استان بهره‌وری در بیش‌تر سال‌ها کاهش یافته و تنها در سال‌های زراعی ۸۳-۱۳۸۲ و ۸۹-۱۳۸۸ بهبودی در بهره‌وری مشاهده می‌شود.

به منظور شناخت بهتر تغییرات بهره‌وری در طول سال‌های مورد مطالعه، میانگین نتایج تغییرات بهره‌وری به تفکیک سال‌های مورد مطالعه و استانی به ترتیب در جداول ۸-۱۱ و ۸-۱۲، گزارش می‌شوند. همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد به‌طور میانگین بهره‌وری کل عوامل تولید در زراعت پیاز کشور سالانه ۹/۶ درصد کاهش یافته و مؤید این مطلب است که افزایش تولید پیاز در طول سال‌های گذشته متکی بر استفاده بیش‌تر از نهاده‌های تولیدی بوده است.

جدول ۸-۱۱: میانگین نتایج تغییرات بهره‌وری در سال‌های مورد مطالعه در کل کشور

سال زراعی	تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
۱۳۷۹-۸۰	-/۹۶۴	۱/۰۴۲	-/۹۲۵
۱۳۸۰-۸۱	-/۹۳۵	-/۹۸۵	-/۹۴۹
۱۳۸۱-۸۲	-/۸۹۹	-/۹۵۰	-/۹۴۶
۱۳۸۲-۸۳	-/۸۳۸	۱/۰۲۸	-/۸۱۵
۱۳۸۳-۸۴	-/۸۵۳	-/۹۱۳	-/۹۳۴
۱۳۸۴-۸۵	۱/۰۱۹	-/۹۹۳	۱/۰۲۷
۱۳۸۵-۸۶	-/۷۸۰	۱/۰۶۸	-/۷۳۱
۱۳۸۶-۸۷	-/۸۱۴	-/۹۴۲	-/۸۶۴
۱۳۸۷-۸۸	-/۸۷۰	۱/۲۳۳	-/۷۰۵
۱۳۸۸-۸۹	۱/۱۱۲	-/۸۶۷	۱/۲۸۳
میانگین کل	-/۹۰۴	-/۹۹۸	-/۹۰۶

جدول ۸-۱۲: میانگین نتایج تغییرات بهره‌وری در سال‌های مورد مطالعه به تفکیک استانی

استان	تغییر در بهره‌وری	تغییر در کارایی	تغییر در فناوری
آذربایجان شرقی	-/۹۴۱	۱/۰۱۲	-/۹۲۰
اصفهان	-/۹۴۲	۱/۰۳۶	-/۹۱۰
جنوب استان کرمان	-/۸۷۰	-/۹۷۷	-/۸۹۱
خراسان	-/۹۰۲	-/۹۹۸	-/۹۰۴
خوزستان	-/۸۷۷	-/۹۶۸	-/۹۰۶
زنجان	-/۸۶۰	-/۹۷۸	-/۸۷۹
سیستان و بلوچستان	-/۹۵۸	۱	-/۹۵۸
فارس	-/۹۳۵	۱/۰۲۴	-/۹۱۲
هرمزگان	-/۸۶۳	-/۹۸۹	-/۸۷۲
میانگین کل	-/۹۰۴	-/۹۹۸	-/۹۰۶

از نتایج جدول ۸-۱۲، پیداست که در طول دوره مورد مطالعه، بهره‌وری در همه استان‌های عمده تولیدکننده پیاز کاهش یافته که میزان آن در استان‌های آذربایجان شرقی، اصفهان، سیستان و بلوچستان و فارس کم‌تر و در جنوب

استان کرمان، خراسان، خوزستان، زنجان و هرمزگان بیش تر بوده است. بیش -ترین کاهش مربوط به استان زنجان و کم‌ترین کاهش به استان سیستان و بلوچستان تعلق دارد. در میان استان‌های مورد مطالعه، پیاز کاران استان اصفهان بیش‌ترین بهبود در کارایی فنی را داشته و پیاز کاران استان سیستان و بلوچستان کم‌ترین پسرفت در مورد فناوری را تجربه کرده‌اند.

۸-۳- نتیجه‌گیری

در بخش کشاورزی از بهبود بهره‌وری به‌عنوان راه‌کاری برای استفاده بهینه از منابع و ترفندی که امکان افزایش قدرت رقابت‌پذیری را فراهم می‌کند یاد می‌گردد. بر اساس یافته‌های این فصل با آنکه تولید پیاز کشور در طول سال‌های گذشته افزایش یافته ولی بهبود بهره‌وری نقش چندانی در این افزایش نداشته و حتی در طول سال‌های مورد مطالعه با پسرفت نیز همراه شده است. چنانچه تغییرات بهره‌وری را به دو عامل فناوری و کارایی تقسیم کنیم در آن صورت به نظر می‌رسد نقش تغییرات فناوری در اُفت بهره‌وری بیش‌تر بوده که این موضوع اهمیت توجه بیش‌تر به ریشه‌های این پسرفت را نشان داده و اجرای مطالعات جامع‌تر را طلب می‌نماید.

منابع

وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۴. آمارنامه کشاورزی جلد اول محصولات زراعی: سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱. معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.

Coelli T. 1996. A Guide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program. DEAP Manual, Center for Efficiency and Productivity Analysis, Department of Econometrics, University of New England, Australia.

فصل نهم

کارایی محصولی: الگوهای ریاضی

در این فصل برای تعیین رتبه کارایی محصولات زراعی آبی از الگوهای توسعه یافته DEA استفاده می‌شود. در این روش با استفاده از اطلاعات واحدهای مورد مطالعه، مرز کارایی تعیین و وضعیت واحدها نسبت به این مرز سنجیده می‌شود. در ادامه ابتدا الگوی پایه DEA و سپس روش‌های تکمیلی توضیح داده می‌شوند.

۹-۱- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها

الگوی اولیه تحلیل پوششی داده‌ها در نتیجه کوشش‌های چارلز و همکاران (۱۹۷۸) به صورت زیر معرفی شده است (کوئلی و همکاران، ۲۰۰۵):

$$\begin{aligned} \max_{v_r, v_i} & \frac{\sum_{r=1}^s v_r q_{rk}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ik}}, \\ \text{st.} & \frac{\sum_{r=1}^s v_r q_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_i x_{ij}} \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n, \\ & v_r, v_i \geq 0, \end{aligned} \quad (1-9)$$

که در آن q مقادیر r ستانده بوده و برای محصول زراعی j ام مشخص می‌باشد. همچنین x بیانگر مقادیر i نهاده است که در تولید محصول مورد استفاده قرار می‌گیرد. بنابراین هدف رابطه ۹-۱، تعیین ضرایب v و v به گونه‌ای است که نسبت مجموع وزنی ستانده‌ها به مجموع وزنی نهاده‌ها برای محصول k ام حداکثر گردد به شرط آن که این نسبت با استفاده از اطلاعات تولیدی سایر واحدها بیش‌تر از یک نباشد. رابطه ۹-۱، امتیازی در بازه صفر و یک برای هر واحد تعیین می‌کند. حل این رابطه با دو مسئله مواجه می‌باشد. نخست به دلیل آن که تابع هدف به صورت کسری است، نتایج فراوانی برای ضرایب v و v تعیین می‌شود؛ دومین موضوع اختصاص همزمان امتیاز یک به واحدهای کارا می‌باشد. برای رفع موضوع نخست، مخرج یا صورت تابع هدف را برابر با یک قرار می‌دهند. چنانچه مخرج کسر برابر یک در نظر گرفته شود، اصطلاحاً به آن DEA نهاده گرا گفته شده و در آن حداقل نهاده موردنیاز

برای تولید میزان مشخصی از ستانده‌ها تعیین می‌گردد. رابطه ۹-۲، این الگو را نشان می‌دهد:

$$\begin{aligned} \max_{u_r, w_i} \quad & \sum_{r=1}^s u_r q_{rk}, \\ \text{st.} \quad & \sum_{i=1}^m w_i x_{ik} = 1, \\ & \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} - \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\ & u_r, w_i \geq 0, \end{aligned} \quad (2-9)$$

که در آن u_r و w_i به ترتیب وزن‌های ستانده‌ها و نهاده‌ها هستند.

۹-۲- کارایی متقاطع

همان‌طور که قبلاً گفته شد در رابطه ۹-۲، همزمان به تعدادی از واحدهای مورد مطالعه امتیاز یک اختصاص داده می‌شود، در نتیجه امکان تعیین جایگاه آن‌ها نسبت به یکدیگر وجود نخواهد داشت. برای رفع این مسئله سکستون و همکاران (۱۹۸۶) روش کارایی متقاطع^۱ (CEM) را پیشنهاد کردند. در این روش ابتدا رابطه ۹-۲، برای همه واحدها برآورد و ضرایب آن‌ها به دست می‌آید سپس با استفاده از این ضرایب و تابع هدف رابطه ۹-۱، امتیاز کارایی هر یک محاسبه می‌شود، در نتیجه این عملیات ماتریس کارایی متقاطع به دست می‌آید که در آن اطلاعات ردیف‌ها با ثبات وزن‌ها و تغییر اطلاعات تولیدی (ستانده و نهاده‌ها) و ستون‌ها با ثبات اطلاعات تولیدی و تغییرپذیری وزن‌ها،

^۱ Cross Efficiency Method

محاسبه می‌شوند. امتیاز کارایی هر واحد نیز از میانگین ستون مربوط به دست می‌آید. در این روش امتیاز کارایی از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$E_{kj} = \frac{\sum_{r=1}^s v_{rk} y_{rj}}{\sum_{i=1}^m v_{ik} x_{ij}} \quad (k, j = 1, 2, \dots, n) \quad (۳-۹)$$

با استفاده از رابطه ۳-۹، به تعداد واحدهای مورد بررسی امتیاز کارایی محاسبه و در نهایت با میانگین گیری از این اعداد، امتیاز کارایی واحد با استفاده از رابطه ۴-۹، به دست می‌آید:

$$\bar{E}_j = \frac{\sum_{k=1}^n E_{kj}}{n} \quad (۴-۹)$$

که در آن \bar{E}_j امتیاز کارایی واحد j ام و n بیانگر تعداد واحدهای مورد مطالعه می‌باشد.

۳-۹- آبر کارایی یا کارایی ویژه

ابری کارایی^۱ (SE)، روش دیگری است که توسط اندرسن و پترسن (۱۹۹۳) برای رتبه‌بندی واحدهای کارا پیشنهاد شده است. در این روش با حذف اطلاعات واحد کارا امکان مرجع شدن آن میسر نشده، در نتیجه رتبه کارایی واحد با استفاده از اطلاعات سایر واحدهای کارا تعیین می‌گردد. در این روش

^۱ Super Efficiency

برخلاف روش CEM امتیاز کارایی واحدهای ناکارا تغییری نمی‌کند. رابطه ۹-۵، بیانگر این روش می‌باشد:

$$\begin{aligned} \max_{u_r, w_i} & \sum_{r=1}^s u_r q_{rk}, \\ \text{st.} & \sum_{i=1}^m w_i x_{ik} = 1, \\ & \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} - \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \quad j \neq k, \\ & u_r, w_i \geq 0, \end{aligned} \quad (5-9)$$

این الگو مشابه رابطه ۹-۲، می‌باشد با این تفاوت که با اعمال محدودیت $j \neq k$ امکان مرجع شدن برای واحد k ام در تعیین امتیاز کارایی از میان برداشته می‌شود. توجه به این نکته ضروری است که امتیاز کارایی واحدهای کارا در این روش معمولاً بیش‌تر از یک می‌باشد.

۹-۴- تحلیل پوششی داده‌ها با اعداد صحیح^۱ (MIP-DEA)

ایرادی که به روش‌های CEM و SE گرفته شده، تعداد فراوان الگوهای موردنیاز برای تعیین امتیاز کارایی می‌باشد. برای رفع این ایراد امین و طلوع (۲۰۰۷) الگوی minimax را به صورت زیر معرفی کرده‌اند:

^۱ Mixed Integer Programming DEA

$$\begin{aligned}
& \min_{w,u,d,\beta,M} M, \\
& \text{st.} \quad M - d_j \geq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} - \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} + d_j - \beta_j = 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad \sum_{j=1}^n d_j = 1, \\
& \quad 0 \leq \beta_j \leq 1, \quad d_j \in \{0,1\}, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad w_i \geq \varepsilon^*, \quad i=1,2,\dots,m, \\
& \quad u_r \geq \varepsilon^*, \quad r=1,2,\dots,s,
\end{aligned} \tag{۶-۹}$$

که در آن M امتیاز کارایی کارآمدترین واحد و d_j متغیری است که تنها می‌تواند اعداد صفر و یک را بگیرد. در رابطه ۶-۹، ε^* حداکثر مقدار غیر ارشمیدسی بوده که از رابطه ۷-۹، محاسبه می‌شود:

$$\begin{aligned}
& \max_{w,u,\varepsilon^*} \varepsilon^*, \\
& \text{st.} \quad \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} - \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\
& \quad w_i \geq \varepsilon^*, \quad i=1,2,\dots,m, \\
& \quad u_r \geq \varepsilon^*, \quad r=1,2,\dots,s,
\end{aligned} \tag{۷-۹}$$

موضوعی که الگوی امین و طلوع (۲۰۰۷) با آن مواجه می‌باشد توانایی اندک آن در تعیین رتبه همه واحدهای کارا می‌باشد. این الگو تنها قادر به تعیین امتیاز کارآمدترین واحد بوده، لذا فروغی (۲۰۱۱) آن را به صورت زیر توسعه داد:

$$\begin{aligned} \max_{w,u,d} \quad & d, \\ \text{st.} \quad & \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} - \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} - t_j + d \leq 0, \quad j=1,2,\dots,n, \\ & - \sum_{r=1}^s u_r q_{rj} + \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} + t_j \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n, \\ & \sum_{i=1}^m w_i x_{ij} \leq 1, \quad j=1,2,\dots,n, \\ & \sum_{j=1}^n t_j = 1, \\ & t_j \in \{0,1\}, \quad j=1,2,\dots,n, \end{aligned} \quad (8-9)$$

که در آن d امتیاز واحد مورد مطالعه بوده و به ترتیب از بیش تر به کم تر تعیین می‌گردد. با اعمال محدودیت $\sum_{j=1}^n t_j = 1$ در هر برآورد تنها برای یک محصول زراعی $t=1$ شده و d معادل آن تعیین می‌گردد. با مشخص شدن محصولات کارا، t آن‌ها برابر با صفر قرار داده شده، در نتیجه امکان شناسایی واحد کارای بعدی فراهم می‌شود، این فرآیند تا جایی ادامه پیدا می‌کند که امتیاز همه واحدها مشخص شود. در این روش با آنکه تنها یک الگو طراحی می‌شود ولی نسبت به الگوهای پیشین دارای متغیرها و محدودیت‌های بیش تری می‌باشد.

منابع

- Amin Gh. and Toloo M. 2007. Finding the Most Efficient DMUs in DEA: An Improved Integrated Model. *Computers and Industrial Engineering*, 52(2): 71-77.
- Andersen P. and Petersen N.C. 1993. A Procedure for Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis. *Management Science*, 39: 1261-1265.
- Charnes A., Cooper W.W. and Rhodes E. 1978. Measuring the Efficiency of Decision Making Units. *European Journal of Operational Research*, 2: 429-444.
- Coelli T. J., Prasada Rao D. S., O'Donnell C. J. and Battese G. E. 2005. *An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis*. (Second Edition). Springer Science and Business Media, Inc.
- Foroughi A. A. 2011. A New Mixed Integer Linear Model for Selecting the Best Decision Making Units in Data Envelopment Analysis. *Computers and Industrial Engineering*, 60: 550-554.
- Sexton T. R., Silkman R. H. and Hogan A. J. 1986. Data Envelopment Analysis: Critique and Extensions, new directions for program evaluations. In: Silkman R. H. (Ed.), *Measuring Efficiency: An Assessment of Data Envelopment Analysis*, Jossey-Bass, San Francisco, 32: 73-105.

فصل دهم

کارایی محصولی: یافته‌های تجربی

زراعت آبی با اختصاص ۶/۳ میلیون هکتار از اراضی کشاورزی کشور، ۹۱ درصد از کل محصولات زراعی را تولید می‌کند (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۴). در این فصل با استفاده از الگوهای معرفی شده در روابط ۹-۱ تا ۹-۶ و استفاده از نرم‌افزار WinQSB به رتبه‌بندی محصولات زراعی آبی در بخش کشاورزی ایران پرداخته می‌شود.

۱-۱۰- داده‌های مورد استفاده

اطلاعات مورد نیاز از آمارنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی تهیه شده و شامل اطلاعات نهاده‌های بذر، کودهای حیوانی و شیمیایی، سموم مصرفی، نیروی کار و آب مصرفی می‌باشد (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۳ الف و ب). در طرف ستانده نیز از سود ناخالص و عملکرد به عنوان شاخص‌هایی برای سودآوری و حجم تولید استفاده شده است. در جدول ۱-۱۰، اطلاعات مورد استفاده، ارائه گردیده است.

جدول ۱۰-۱: داده‌های مورد استفاده در تعیین رتبه کارایی محصولات زراعی آبی

رتبه	مجموع	سود ناخالص (میلیون ریال)	مسکند (هکتار)	بهر (کیلوگرم/هکتار)	کود حیوانی (تن)	طیف کسب (کیلوگرم)	حشر کش (کیلوگرم)	قارچ کش (کیلوگرم)	شاداب (کیلوگرم)	رت (هکتار)	پاش (کیلوگرم)	نیروی کار (مرد روز)	آب (متر مکعب)
۱	گندم	۳۳۵۰۰۲	۳۰۱۲	۲۲۲/۵۷	۰/۲۵	۲/۹۷	۰/۲۷	۰/۰۷	۹۴/۱۶	۱۶۴/۹۴	۸۶۰	۲۲/۵۸	۱۰۶۸۵/۳۹
۲	جو	۷۹۱۰۴۵	۳۵۴۵	۲۰۸/۶۴	۰/۶۴	۰/۷۰	۰/۵۷	۰/۰۳	۹۹/۱۳	۱۷۱/۱۵	۲۴/۳۷	۲۳/۹۶	۱۹۲۹۸/۱۸
۳	شلوک	۲۶۰۳۳۴۶	۲۲۶۷	۱۲۴/۲۹	۰/۳۷	۱/۸۳	۱/۰۰	۰/۰۹	۴۴/۸۲	۱۱۹/۱۸	۱۶/۲۵	۴۱/۱۸	۳۸۰۸۱/۹۰
۴	ذرت دامی	۴۲۹۴۰۱	۴۳۹۰	۲۵/۶۵	۰/۰۸	۱/۸۴	۰/۷۵	۰/۱۲	۱۲۳/۹۵	۳۳۵/۸۸	۹/۴۱	۳۴/۸۰	۱۰۹۸۱۳/۲۶
۵	علف	۱۶۶۹۱۷۹	۱۳۶۷	۵۰/۲۴	۰/۸۹	۰/۲۰	۰/۰۷	۰/۰۹	۹۶/۰۸	۸۶/۱۱	۴۴/۴۸	۲۶/۵۰	۱۲۶۸۹۰/۲۷
۶	افانگر دان	۲۲۰۳۲۳۵	۱۵۷۱	۱۳/۴۳	۰/۱۲	۰/۰۸	۱/۷۸	۰/۰۷	۲۲/۳۸	۱۳۴/۰۲	۱۴/۸۲	۳۳/۷۳	۱۳۱۰۴۳/۶۴
۷	پنبه	۱۰۵۳۳۵۰	۲۲۰۹	۷۳/۱۷	۱/۰۰	۱/۱۱	۲/۸۶	۰/۴۹	۱۸۳/۸۰	۵۳۳/۸۱	۳۲/۶۰	۵/۰۷	۱۹۳۱۶۵/۷۴
۸	چغندر قند	۳۳۰۱۷۱۸	۵۲۵۶۲	۹/۹۵	۰/۴۹	۲/۲۱	۱/۳۶	۰/۶۶	۱۴۱/۲۴	۱۶۸/۱۷	۵۰/۲۳	۵۳/۱۶	۴۴۹۹۱/۶۳
۹	هندوانه	۳۹۳۴۱۶۰	۳۵۷۶۳	۱/۹۶	۰/۸۱	۰/۹۴	۱/۶۱	۰/۵۲	۹۷/۶۰	۱۸۹/۶۰	۲۵/۶۸	۳۵/۳۹	۳۳۵۹۹/۱۷
۱۰	خیار	۵۰۱۴۱۷۳	۲۵۵۴۹	۱/۶۱	۲/۰۲	۱/۲۳	۲/۱۵	۰/۷۳	۱۳۱/۰۲	۳۷۰/۴۷	۳۲/۱۳	۵۲/۴۴	۴۳۸۰۰۷/۹۰
۱۱	سیب زمینی	۵۰۴۱۷۹۴	۳۲۲۵۸	۳۴۵۷/۶۲	۴/۹۶	۱/۰۹	۱/۹۳	۲/۵۹	۱۴۵/۸۷	۳۳۳/۷۲	۳۲/۶۶	۴۵/۰۲	۵۹۱۴۰۰/۰۴
۱۲	پیاز	۳۵۴۲۸۵۴	۲۸۹۰۵	۵/۰۹	۰/۹۲	۱/۳۳	۱/۰۰	۰/۴۵	۸۷/۶۲	۳۴۰/۴۷	۳۳/۷۹	۶۳/۱۷	۸۵۳۱۴۹/۹۷
۱۳	گوجه فرنگی	۶۶۴۷۴۹۵	۳۳۱۵۹	۰/۷۵	۲/۳۱	۱/۳۷	۲/۰۳	۱/۸۹	۱۳۷/۲۹	۲۲۲/۵۱	۵۶/۱۹	۷۸/۵۵	۹۹۷۰۹/۷۱
۱۴	بوتجه	۲۴۵۹۱۸۴	۱۱۳۳۰	۴۳/۳۷	۲/۳۴	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۰۵	۹۷/۶۹	۱۰۲/۱۸	۱۱/۸۲	۴۱/۹۰	۲۵۶۳۱/۰۵
۱۵	شیر	۲۳۱۵	۴۱/۳۳	۰/۲۰	۰/۷۸	۰/۳۶	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۲۵/۰۴	۳۳۵/۸۸	۰/۸۶	۳۸/۴۰	۲۵۸۰۲/۰۸
۱۶	ذرت علوفه‌ای	۱۷۹۰۶۴۱	۴۵۹۵۲	۳۴/۸۶	۰/۲۴	۱/۱۵	۰/۱۳	۰/۰۰	۱۵۵/۷۹	۴۲۳/۷۵	۲/۰۴	۱۸/۷۷	۳۳۹۸۱۲/۷۱
۱۷	کنار	۱۳۸۳۵۱۷	۲۸۴۴	۹/۲۷	۰/۰۱	۱/۱۶	۰/۵۴	۰/۱۲	۱۱۴/۲۰	۱۴۵/۶۶	۱۴/۴۹	۹/۱۳	۶۷۴۶۵/۷۰
۱۸	لوبیا سفید	۱۷۹۳۸۲۰	۱۸۰۵	۱۲۴/۸۸	۱/۶۹	۰/۷۵	۱/۰۷	۰/۳۴	۱۳۸/۱۱	۲۰۵/۶۹	۲۲/۸۰	۵۵/۲۰	۱۴۴۶۲۱/۰۹
۱۹	لوبیا قرمز	۳۱۲۱۴۵۷	۱۹۲۴	۱۱۱/۵۴	۰/۷۲	۱/۲۸	۱/۱۱	۰/۷۳	۸۹/۹۸	۱۴۵/۱۵	۳/۶۶	۳۲/۳۷	۲۰۳۳۶۲/۷۳
۲۰	لوبیا چیتی	۴۷۸۸۲۱۵	۱۴۱۲	۱۷۳/۰۹	۵/۲۹	۱/۳۱	۱/۵۵	۰/۸۸	۱۵۳/۸۷	۲۰۹/۰۷	۲۲/۲۴	۷۰/۶۶	۶۵۸۱۱/۳۵
۲۱	سویا بهاره	۷۱۱۸۹۹	۳۸۲۱	۱۱۲/۶۴	۰/۰۳	۲/۱۷	۴/۰۵	۰/۰۱	۱۰۳/۱۲	۱۴۹/۶۳	۰/۵۶	۱۴/۶۱	۴۰۹۹۵/۲۲
۲۲	سویا ناستانه	۱۱۰۹۰۵۲	۲۷۴۴	۸۵/۸۳	۰/۰۰	۱/۱۸	۱/۵۳	۰/۰۴	۶۰/۸۳	۹۷/۴۹	۰/۰۰	۲/۰۱	۴۳۷۴۹/۲۸
۲۳	برنج دانه بلند مرغوب	۳۱۲۷۱۴۱	۲۸۲۳	۸۷/۴۴	۰/۲۴	۳/۱۱	۱۲/۳۶	۰/۹۵	۷۵/۹۷	۱۲۵/۳۹	۳۳/۵۹	۴۰/۱۷	۶۳۵۶۷/۸۰
۲۴	برنج دانه بلند مرغوب	۴۰۱۴۸۲۰	۴۸۸۲	۱۱۲/۹۳	۰/۰۱	۳/۰۱	۱۰/۶۴	۰/۵۴	۸۸/۸۹	۱۵۳/۸۴	۶/۳۳	۵۷/۷۱	۵۰۱۵۴/۳۱
۲۵	برنج دانه متوسط مرغوب	۳۲۱۰۰۰۱	۵۱۵۰	۱۰۲/۶۷	۰/۰۰	۳/۲۵	۱۴/۷۹	۰/۸۸	۱۰۰/۳۵	۱۴۸/۹۲	۱۳/۵۷	۴۱/۸۰	۱۰۵۶۸۲/۷۶
۲۶	برنج دانه متوسط مرغوب	۳۵۲۱۳۸۰	۶۰۷۳	۱۰۲/۷۴	۳/۵۳	۲/۹۴	۱۵/۶۸	۰/۸۴	۷۶/۶۱	۲۲۶/۶۱	۲۰/۱۶	۴۹/۳۸	۱۳۲۸۲۴/۶۱
۲۷	برنج دانه کوتاه	۲۳۲۸۶۶۱	۳۳۶۱	۱۳۶/۷۹	۰/۰۰	۱/۰۳	۰/۲۲	۰/۰۰	۷۵/۰۸	۱۴۲/۵۸	۰/۰۰	۱۶/۳۱	۲۳۵۲۳۷/۶۶

ماخذ: وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۲)

در این فصل از اطلاعات ۲۷ محصول زراعی آبی برای تعیین رتبه کارایی از لحاظ سودآوری (سود ناخالص) و تولید (عملکرد) استفاده می‌شود. این محصولات که شامل تعدادی از غلات، حبوبات، محصولات صنعتی، سبزیجات، محصولات جالیزی و نباتات علوفه‌ای هستند از ۶۵۷۲۶۳۵ هکتار اراضی اختصاص یافته به محصولات زراعی آبی در سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰، حدود ۸۸/۵۴ درصد و از ۵۹۶۲۹۷۹۳ تن تولید، ۷۸/۱۰ درصد را به خود اختصاص داده‌اند (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۳، الف). بررسی داده‌ها نشان می‌دهد که حداقل و حداکثر سود ناخالص به ترتیب با ۲۳۱۵۰ و ۶۶۴۷۴۹۵۰ ریال در زراعت شبدر و گوجه‌فرنگی ایجاد شده و کم‌ترین و بیش‌ترین عملکرد نیز در زراعت‌های عدس (۱۳۶۷ کیلوگرم در هکتار) و چغندر قند (۵۲۵۶۲ کیلوگرم در هکتار) بوده است (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۳، ب).

۱۰-۲- رتبه کارایی محصولات زراعی آبی

نتایج مربوط به بررسی رتبه کارایی محصولات زراعی آبی در دو قسمت ارائه می‌شوند؛ نخست امتیاز و رتبه کارایی محصولات به تفکیک شاخص‌های سود ناخالص و عملکرد بیان شده و سپس محصولات، با استفاده از میانگین امتیازهای محاسبه شده، گروه‌بندی می‌شوند. از آنجا که نتایج الگوهای چارنر، کوپر و رودس (CCR) و SE در خصوص واحدهای ناکارا یکسان هستند، لذا در محاسبه رتبه نهایی، نتایج الگوی CCR لحاظ نشده و همچنین به دلیل آن که الگوی امین و طلوع (۲۰۰۷) توانایی محدودی در رتبه‌بندی از خود نشان داد، نتایج آن به‌طور جداگانه گزارش گردید.

نتایج مربوط به امتیاز و رتبه کارایی از لحاظ سودآوری و تولید به ترتیب در جداول ۲-۱۰ و ۳-۱۰، گزارش شده‌اند. در جدول ۲-۱۰، به منظور رتبه‌بندی محصولات زراعی آبی به این نکته توجه شده که برای ایجاد میزان مشخصی از سود در زراعت محصولات مختلف به چه اندازه از نهاده‌های کشاورزی استفاده می‌شود. ستانده در این حالت سود ناخالص و ورودی‌ها، نهاده‌های ده-گانه هستند. بر اساس روش CCR از ۲۷ محصول زراعی مورد بررسی، ۱۰ محصول، امتیاز کارایی کم‌تر از یک و بقیه دارای کارایی کامل می‌باشند. بر اساس این روش استفاده از نهاده‌ها در زراعت برنج دانه متوسط پر محصول، شبدر و پنبه از وضعیت مناسبی برخوردار نبوده به این معنی که تغییر الگوی کشت از این محصولات به سایر محصولات می‌تواند به افزایش سودآوری در زیر بخش زراعت مساعدت نماید. در این روش، رتبه‌بندی زراعت‌های به‌طور نسبی ناکارا با استفاده از امتیاز کارایی امکان‌پذیر بوده ولی در مورد زراعت‌هایی که کارا تشخیص داده شده‌اند، به دلیل یکسان بودن امتیاز کارایی، رتبه‌بندی میسر نمی‌باشد، در نتیجه رتبه همگی آن‌ها، ۱۷ تعیین شده است. در مطالعات عابدی و همکاران (۱۳۹۰)، عبدشاهی و همکاران (۱۳۹۲) و حقیقت-نژاد و همکاران (۱۳۹۲) نیز برای تعداد قابل توجهی از واحدها، کارایی کامل گزارش شده است.

برای رتبه‌بندی کامل و تعیین جایگاه محصولات در فهرست مورد بررسی، نتایج روش‌های SE، CEM و MIP-DEA در ستون‌های دوم، سوم و چهارم جدول گزارش شده است. نتایج نشان می‌دهد که روش SE، توانایی رتبه‌بندی همه محصولات به جزء برنج دانه کوتاه را داشته، در نتیجه رتبه‌بندی مربوط به

این روش برای ۲۶ محصول گزارش شده است. بر اساس نتایج این روش، آفتابگردان، گوجه‌فرنگی و کلزا در خصوص تبدیل نهاده به سود در ابتدای فهرست و در مقابل برنج دانه‌متوسط پر محصول، شبدر و گندم در انتهای لیست قرار می‌گیرند.

بررسی نتایج روش CEM بیانگر توانایی این روش در رتبه‌بندی کامل محصولات زراعی است. در این روش نیز مشابه روش SE، امتیاز کارایی تعدادی از محصولات بیش‌تر از یک می‌باشد. بر اساس این روش گوجه‌فرنگی، هندوانه و برنج دانه کوتاه بهترین عملکرد را دارند. نکته قابل توجه در این روش قرار گرفتن محصولات با مصرف آب بالا در ابتدای فهرست است، به عبارت دیگر چنانچه هدف افزایش سودآوری باشد در آن صورت کشت محصولاتی چون گوجه‌فرنگی و هندوانه در اولویت قرار داشته و امکان جایگزینی آن‌ها با سایر محصولات زراعی وجود نخواهد داشت. بر اساس نتایج روش CEM، شبدر، گندم و ذرت دانه‌ای ضعیف‌ترین عملکرد را از لحاظ شاخص سودآوری داشته‌اند. مشابه با روش قبلی، روش MIP-DEA نیز توانایی رتبه‌بندی کامل را داشته و امکان تفکیک واحدهای کارا از یکدیگر را فراهم می‌سازد. برخلاف الگوهای SE و CEM امتیاز کارایی در این روش همواره کم‌تر از یک می‌باشد (فروغی، ۲۰۱۱). بر اساس این روش، محصولات آفتابگردان، برنج دانه کوتاه و گوجه‌فرنگی وضعیت بهتری نسبت به بقیه داشته و در طرف مقابل نیز تولید برنج دانه‌متوسط پر محصول، برنج دانه بلند پر محصول و لویا سفید از شرایط مناسبی برخوردار نمی‌باشند.

جدول ۱۰-۲: امتیاز و رتبه کارایی محصولات زراعی آبی بر اساس شاخص سودآوری

ردیف	محصول	CCR		SE		CEM		MIP-DEA	
		رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز
۱	گندم	۲۵	۰/۱۸۱۴	۲۴	۰/۹۹۵	۲۶	۰	۱۹	۰
۲	جو	۲۲	۰/۲۹۲۲	۲۱	۰/۲۱۵۴	۲۲	۰	۲۰	۰
۳	شلتوک	۱۷	۱	۶	۱/۰۶۳۰	۵	۰/۱۱۷۱	۵	۰/۱۱۷۱
۴	ذرت دانه‌ای	۲۳	۰/۲۵۸۲	۲۳	۰/۱۴۰۲	۲۵	۰	۲۱	۰
۵	عدس	۱۷	۱	۵	۲/۴۲۷۵	۱۴	۰/۰۵۶۴	۱۰	۰/۰۵۶۴
۶	آفتابگردان	۱۷	۱	۱	۵/۵۹۰۹	۴	۰/۳۷۴۹	۱	۰/۳۷۴۹
۷	پنبه	۲۴	۰/۲۴۰۱	۲۳	۰/۱۷۳۰	۲۳	۰	۲۲	۰
۸	چغندر قند	۱۷	۱	۱۳	۱/۰۸۲۰	۱۳	۰/۰۰۴۲	۱۶	۰/۰۰۴۲
۹	هندوانه	۱۷	۱	۱۰	۱/۵۳۳۹	۱۰	۱/۱۷۳۰	۱۳	۰/۰۰۴۰
۱۰	خیار	۱۹	۰/۹۵۸۵	۱۸	۰/۹۵۸۵	۷	۰	۲۳	۰
۱۱	سیب‌زمینی	۱۷	۱	۱۶	۱/۰۱۷۴	۲۱	۰/۰۱۳۷	۱۴	۰/۰۱۳۷
۱۲	پیاز	۱۷	۱	۱۱	۱/۵۱۳۳	۸	۰/۰۳۱۶	۱۲	۰/۰۳۱۶
۱۳	کوجه‌فرنگی	۱۷	۱	۳	۴/۲۷۴۴	۱	۱/۴۶۷۸	۳	۰/۱۴۴۲
۱۴	بونجه	۱۷	۱	۹	۱/۵۶۱۷	۱۰	۰/۰۹۲۷	۷	۰/۰۹۲۷
۱۵	شیر	۲۶	۰/۰۰۶۸	۲۵	۰/۰۰۱۷	۲۷	۰	۲۴	۰
۱۶	ذرت علوفه‌ای	۱۷	۱	۷	۲/۱۷۶۴	۱۸	۰/۰۴۹۰	۱۱	۰/۰۴۹۰
۱۷	کلزا	۱۷	۱	۳	۳/۲۹۶۱	۱۵	۰/۰۹۱۳	۸	۰/۰۹۱۳
۱۸	لوبیا سفید	۲۰	۰/۵۴۲۹	۱۹	۰/۴۳۸۵	۱۹	۰	۲۵	۰
۱۹	لوبیا قرمز	۱۷	۱	۱۴	۱/۰۲۶۵	۹	۰/۰۱۰۴	۱۵	۰/۰۱۰۴
۲۰	لوبیا چیتی	۱۷	۱	۱۳	۱/۴۵۳۷	۶	۰/۱۳۱۲	۴	۰/۱۳۱۲
۲۱	سویا بهاره	۱۷	۱	۱۵	۱/۰۱۴۴	۲۰	۰/۰۰۱۱	۱۸	۰/۰۰۱۱
۲۲	سویا تابستانه	۱۷	۱	۸	۱/۸۸۲۶	۱۶	۰/۰۶۲۷	۹	۰/۰۶۲۷
۲۳	برنج دانه بلند مرغوب	۱۸	۰/۹۹۰۱	۱۷	۰/۹۰۶۲	۱۱	۰	۲۶	۰
۲۴	برنج دانه بلند پر محصول	۱۷	۱	۴	۲/۶۰۷۱	۲۴	۰/۰۹۸۰	۶	۰/۰۹۸۰
۲۵	برنج دانه متوسط مرغوب	۲۱	۰/۴۱۹۰	۲۰	۰/۸۴۲۰	۱۲	۰/۰۰۱۲	۱۷	۰/۰۰۱۲
۲۶	برنج دانه متوسط پر محصول	۲۷	۰/۰۰۰۰۲۶	۲۶	۰/۰۰۰۰۲۶	۱۷	۰/۰۶۹۱۳	۲۷	۰
۲۷	برنج دانه کوتاه	۱۷	۱	-	-	۳	۰/۱۳۲۱	۲	۰/۱۳۲۱

جدول ۱۰-۳، به این پرسش پاسخ می‌دهد که اگر هدف در بخش کشاورزی افزایش تولید باشد، در آن صورت نهاده‌های در دسترس چگونه باید میان محصولات مختلف تخصیص داده شوند تا بیش‌ترین مقدار به دست آید. نتایج نشان می‌دهد که در این صورت، به ترتیب تولید محصولاتی چون گندم، جو، شلتوک، ذرت دانه‌ای، عدس، آفتابگردان، پنبه، سیب‌زمینی، انواع لوبیا، سویا بهاره، برنج دانه بلند مرغوب و برنج دانه متوسط پر محصول در اولویت نخواهند بود.

جدول ۱۰-۳: امتیاز و رتبه کارایی محصولات زراعی آبی بر اساس شاخص تولید

ردیف	محصول	CCR		SE		CEM		MIP-DEA	
		رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز
۱	گندم	۲۳	۰/۱۵۶۱	۲۲	۰/۱۵۶۱	۲۱	۰/۰۸۷۵	-	۱۴
۲	جو	۲۱	۰/۱۷۶۲	۲۰	۰/۱۷۶۲	۲۰	۰/۰۸۹۵	-	۱۵
۳	شلوگ	۱۷	۰/۲۹۰۹	۱۶	۰/۲۹۰۹	۱۷	۰/۱۱۸۵	-	۱۶
۴	ذرت دانهای	۱۸	۰/۲۹۰۷	۱۷	۰/۲۹۰۷	۱۶	۰/۱۴۷۱	-	۱۷
۵	عدس	۲۲	۰/۱۶۵۶	۲۱	۰/۱۶۵۶	۲۳	۰/۰۶۴۴	-	۱۸
۶	آفتابگردان	۱۶	۰/۴۵۹۷	۱۵	۰/۴۵۹۷	۱۸	۰/۰۵۹۹	-	۱۹
۷	پنبه	۲۷	۰/۰۵۹۵	۲۶	۰/۰۵۹۵	۲۷	۰/۰۳۱۲	-	۲۲
۸	چمنرقند	۱	۲/۴۸۴۱	۵	۲/۴۸۴۱	۳	۰/۸۶۳۲	-	۲
۹	هندوانه	۱	۱/۴۳۴۶	۹	۱/۴۳۴۶	۵	۰/۶۱۷۲	-	۱۰
۱۰	خیار	۱	۱/۰۰۸۵	۱۲	۱/۰۰۸۵	۸	۰/۴۰۷۰	-	۱۳
۱۱	سیبزمینی	۱۴	۰/۹۰۳۶	۱۳	۰/۹۰۳۶	۹	۰/۳۴۷۹	-	۲۳
۱۲	پياز	۱	۱/۸۵۶۹	۶	۱/۸۵۶۹	۴	۰/۷۱۶۹	-	۴
۱۳	گوجه‌فرنگی	۱	۳/۳۳۶۹	۴	۳/۳۳۶۹	۶	۰/۵۷۸۹	-	۶
۱۴	یونجه	۱	۱/۷۷۲۲	۷	۱/۷۷۲۲	۷	۰/۴۲۴۱	-	۵
۱۵	شندر	۱	۵/۷۹۲۷	۲	۵/۷۹۲۷	۳	۰/۸۶۵۳	-	۳
۱۶	ذرت علوفه‌ای	۱	۶/۲۹۷۱	۱	۶/۲۹۷۱	۱	۰/۹۴۲۲	-	۱
۱۷	کلزا	۱	۱/۲۸۰۲	۱۰	۱/۲۸۰۲	۱۳	۰/۲۵۷۷	-	۹
۱۸	لوبیا سفید	۲۶	۰/۰۷۴۴	۲۵	۰/۰۷۴۴	۲۶	۰/۰۳۸۶	-	۲۰
۱۹	لوبیا قرمز	۲۴	۰/۱۱۲۵	۲۳	۰/۱۱۲۵	۲۵	۰/۰۴۳۵	-	۲۱
۲۰	لوبیا چیتی	۲۵	۰/۰۹۹۱	۲۴	۰/۰۹۹۱	۲۴	۰/۰۳۵۹	-	۲۴
۲۱	سویا پهاره	۱۵	۰/۶۷۶۶	۱۴	۰/۶۷۶۶	۱۴	۰/۲۵۶۶	-	۲۵
۲۲	سویا تابستانه	۱	۴/۶۱۱۴	۳	۴/۶۱۱۴	۱۱	۰/۳۳۰۰	-	۸
۲۳	برنج دانه بلند مرغوب	۱۹	۰/۲۴۵۹	۱۸	۰/۲۴۵۹	۱۹	۰/۰۹۹۷	-	۲۶
۲۴	برنج دانه بلند پر محصول	۱	۱/۱۸۴۵	۱۱	۱/۱۸۴۵	۱۰	۰/۳۳۲۰	-	۱۱
۲۵	برنج دانه متوسط مرغوب	۱	۱/۵۶۹۰	۸	۱/۵۶۹۰	۱۲	۰/۲۷۱۹	-	۱۲
۲۶	برنج دانه متوسط پر محصول	۲۰	۰/۲۴۳۰	۱۹	۰/۲۴۳۰	۲۲	۰/۰۸۳۸	-	۲۷
۲۷	برنج دانه کوتاه	۱	-	-	-	۱۵	۰/۱۸۶۶	-	۷

بررسی نتایج رتبه‌بندی محصولات زراعی از لحاظ تبدیل نهاده به تولید، مشخص می‌سازد که با استفاده از الگوی CCR، تنها می‌توان امتیاز کارایی ۱۴ محصول زراعی را مشخص نمود. بر اساس نتایج این روش، پنبه، لوبیا سفید و لوبیا چیتی با رتبه‌های ۲۷، ۲۶ و ۲۵ در انتهای لیست قرار می‌گیرند. در اینجا نیز روش SE توانایی تعیین امتیاز و رتبه محصول برنج دانه کوتاه را نداشته و تنها توانسته رتبه ۲۶ محصول را تعیین نماید. ناتوانی این روش در تعیین رتبه کارایی کلیه واحدهای کارا در مطالعات چنگ و همکاران (۲۰۱۱) و چیاوینگ و همکاران (۲۰۱۴) نیز گزارش شده است. بر اساس نتایج روش ابر کارایی،

توسعه کشت ذرت علوفه‌ای، شبدر و سویا تابستانه می‌تواند به افزایش کمی محصولات زراعی یاری رساند. در مقابل، توسعه کشت پنبه، لوبیا سفید و لوبیاچیتی احتمالاً به کاهش حجم تولیدات منجر می‌شود.

بررسی نتایج روش‌های CEM و MIP-DEA نشان می‌دهد که این روش‌ها توانایی رتبه‌بندی کامل را دارند. در روش CEM، ذرت دانه‌ای، شبدر و چغندر قند در ابتدای فهرست و در انتهای آن نیز پنبه، لوبیا سفید و لوبیا قرمز قرار گرفته‌اند. خروجی روش MIP-DEA نیز در مورد محصولات برتر مشابه روش CEM می‌باشد، به طوری که ابتدای لیست در اختیار ذرت علوفه‌ای، چغندر قند و شبدر بوده ولی انتهای آن برخلاف روش پیشین به برنج دانه متوسط پر محصول، برنج دانه بلند مرغوب و سویا بهاره اختصاص یافته است.

در اینجا و پیش از جمع‌بندی نتایج به بررسی یافته‌های الگوی minimax نیز پرداخته می‌شود. همان‌طور که قبلاً اشاره گردید این روش برای شناسایی کارآمدترین زراعت در لیست ۲۷ گانه محصولات مورد مطالعه معرفی شده است. در این الگو* ε برای شاخص سودآوری و تولید، به ترتیب ۰/۰۰۰۰۰۰۱۴۵ و ۰/۰۰۰۰۰۰۱۶۸ محاسبه شد. نتایج برآورد نشان داد که الگو تنها برای شاخص سودآوری توانایی تعیین کارآمدترین محصول را داشته و برنج دانه کوتاه را حائز رتبه نخست تشخیص می‌دهد، لذا نتایج این الگو در جمع‌بندی نهایی لحاظ نگردید.

۱۰-۳- گروه‌بندی بر اساس کارایی

در این قسمت با استفاده از میانگین امتیاز کارایی به رتبه‌بندی محصولات زراعی به صورت کلی و در گروه‌های شش‌گانه پرداخته می‌شود. نتایج مربوط در جداول ۱۰-۴ و ۱۰-۵، گزارش شده است.

جدول ۱۰-۴: گروه‌بندی محصولات زراعی بر اساس رتبه کارایی

گروه	شاخص	رتبه	SE	CEM	MIP-DEA
اول		۱	آفتابگردان، گوجه‌فرنگی، کلزا، برنج دانه بلند	گوجه‌فرنگی، هندوانه، برنج دانه کوتاه، آفتابگردان، شلتوک، لوبیاچیتی، برنج	آفتابگردان، برنج دانه کوتاه، گوجه‌فرنگی، لوبیاچیتی، شلتوک، برنج دانه بلند
			علوفه‌ای، سویا تابستانه، یونجه	پیار، لوبیا قرمز	پیار، لوبیا قرمز
دوم	سودآوری	۷۸-۱-۱	هندوانه، پیاز، لوبیاچیتی، چغندرقد، لوبیا قرمز، سویا بهاره، سیب‌زمینی، برنج دانه بلند	یونجه، برنج دانه بلند مرغوب، عدس، سیب‌زمینی، لوبیا قرمز، چغندرقد، عدس، کلزا، سویا تابستانه، برنج دانه متوسط	عدس، ذرت علوفه‌ای، پیاز، هندوانه، سیب‌زمینی، لوبیا قرمز، چغندرقد، برنج دانه متوسط مرغوب، سویا بهاره، گندم
			برنج دانه متوسط مرغوب، جو، ذرت دانه-ای، پنبه، گندم، شبدر، برنج دانه متوسط پر محصول	لوبیا سفید، سویا بهاره، سیب‌زمینی، جو، پنبه، برنج دانه بلند پر محصول، ذرت دانه‌ای، گندم، شبدر	جو، ذرت دانه‌ای، پنبه، خیار، شبدر، لوبیا سفید، برنج دانه بلند مرغوب، برنج دانه متوسط پر محصول
اول		۲	ذرت علوفه‌ای، شبدر، سویا تابستانه، گوجه‌فرنگی، چغندرقد، پیاز، یونجه، برنج دانه متوسط مرغوب، هندوانه	ذرت علوفه‌ای، شبدر، چغندرقد، پیاز، هندوانه، یونجه، شبدر، خیار، سیب‌زمینی	ذرت علوفه‌ای، چغندرقد، شبدر، پیاز، یونجه، گوجه‌فرنگی، برنج دانه کوتاه، سویا تابستانه، کلزا
			کلزا، برنج دانه بلند پر محصول، خیار، سیب‌زمینی، سویا بهاره، آفتابگردان، شلتوک، ذرت دانه بلند	برنج دانه بلند پر محصول، سویا تابستانه، برنج دانه متوسط مرغوب، کلزا، سویا بهاره، برنج دانه کوتاه، ذرت دانه-ای، شلتوک، آفتابگردان	هندوانه، برنج دانه متوسط پر محصول، برنج دانه متوسط مرغوب، خیار، گندم، جو، شلتوک، ذرت دانه-ای، عدس، آفتابگردان
دوم	تولید	۷۸-۱-۱	جو، عدس، گندم، لوبیا قرمز، لوبیاچیتی، لوبیا سفید، پنبه	برنج دانه بلند مرغوب، جو، گندم، برنج دانه متوسط پر محصول، عدس، لوبیاچیتی، لوبیا قرمز، لوبیا سفید، پنبه	لوبیا سفید، لوبیا قرمز، پنبه، سیب-زمینی، لوبیاچیتی، سویا بهاره، برنج دانه بلند مرغوب، برنج دانه متوسط پر محصول

همان‌طور که نتایج جدول ۱۰-۴، مشخص می‌سازد از لحاظ سودآوری، زراعت آفتابگردان، گوجه‌فرنگی و شلتوک در هر سه روش در گروه نخست و زراعت جو، ذرت دانه‌ای، پنبه و شبدر در انتهای لیست قرار گرفته‌اند. از لحاظ حجم تولید نیز، ذرت علوفه‌ای، شبدر، چغندرقد، پیاز و یونجه در ابتدا و انواع لوبیا و پنبه در انتهای لیست قرار دارند، در نتیجه نمی‌توان گفت مناطقی که از لحاظ میزان تولید از وضعیت بهتری برخوردار هستند لزوماً از لحاظ

سودآوری نیز جایگاه مطلوبی داشته باشند. این مطلب اهمیت انتخاب شاخص - های مناسب در برنامه‌ریزی‌های منطقه‌ای در بخش کشاورزی را نشان می‌دهد. در جدول ۱۰-۵، نتایج به تفکیک گروه‌های مختلف زراعی ارائه شده است.

جدول ۱۰-۵: رتبه‌بندی محصولات زراعی در گروه‌های زراعی

گروه	محصول	امتیاز		رتبه	
		سودآوری	تولید	سودآوری	تولید
غلات	گندم	۰/۰۹۳۶	۰/۰۸۱۲	۹	۹
	جو	۰/۱۶۹۲	۰/۰۸۸۶	۷	۸
	شلتوک	۱/۱۵۱۱	۰/۱۳۶۵	۱	۴
	ذرت دانه‌ای	۰/۱۳۲۸	۰/۱۴۵۹	۸	۳
	برنج دانه بلند مرغوب	۰/۶۳۲۱	۰/۱۱۵۲	۴	۵
	برنج دانه بلند پر محصول	۰/۹۵۴۶	۰/۵۰۶۰	۲	۲
	برنج دانه متوسط مرغوب	۰/۴۲۰۷	۰/۶۱۴۱	۵	۱
	برنج دانه متوسط پر محصول	۰/۲۳۰۴	۰/۱۰۸۹	۶	۶
	برنج دانه کوتاه	۰/۶۵۴۷	۰/۱۰۱۵	۳	۷
	میانگین	۰/۴۹۳۲	۰/۲۱۰۹	ششم	پنجم
حبوبات	عدس	۱/۰۸۳۰	۰/۰۷۶۰	۱	۱
	لوبیا سفید	۰/۳۲۷۱	۰/۰۳۷۷	۴	۴
	لوبیا قرمز	۰/۶۶۱۸	۰/۰۵۲۰	۳	۲
	لوبیا چیتی	۰/۸۶۱۹	۰/۰۴۸۳	۲	۳
	میانگین	۰/۶۸۵۴	۰/۰۵۳۵	چهارم	ششم
محصولات صنعتی	آفتابگردان	۲/۳۴۸۹	۰/۱۸۸۵	۱	۵
	پنبه	۰/۱۳۷۷	۰/۰۳۰۲	۶	۶
	چغندر قند	۰/۶۳۴۷	۱/۱۹۱۹	۴	۲
	کنزرا	۱/۳۸۳۵	۰/۵۱۳۹	۲	۳
	سویا بهاره	۰/۴۵۵۷	۰/۳۱۱۱	۵	۴
	سویا تابستانه	۰/۸۶۵۹	۱/۶۵۱۵	۳	۱
	میانگین	۰/۹۷۱۱	۰/۶۴۷۸	دوم	سوم
سبزیجات	سیب‌زمینی	۰/۴۴۹۸	۰/۴۱۷۲	۳	۳
	پیاز	۰/۸۵۲۱	۰/۹۱۳۶	۲	۲
	گوجه‌فرنگی	۱/۹۶۲۱	۱/۳۲۹۵	۱	۱
محصولات جالبی	میانگین	۱/۰۸۸۰	۰/۸۸۶۸	اول	دوم
	هندوانه	۰/۹۱۲۱	۰/۶۸۴۹	۱	۱
	خیار	۰/۶۵۶۲	۰/۴۷۱۸	۲	۲
	میانگین	۰/۷۸۴۱	۰/۵۷۸۳	سوم	چهارم
	یونجه	۰/۸۶۵۳	۰/۷۷۳۱	۲	۳
نباتات علوفه‌ای	شیدر	۰/۰۰۲۸	۲/۳۰۱۵	۳	۲
	ذرت علوفه‌ای	۰/۹۰۰۴	۲/۵۱۲۸	۱	۱
	میانگین	۰/۵۸۹۵	۱/۸۶۴۷	پنجم	اول

در جدول ۱۰-۵، محصولات زراعی به شش گروه غلات، حبوبات، محصولات صنعتی، سبزیجات، محصولات جالیزی و نباتات علوفه‌ای تقسیم شده‌اند. در گروه غلات نه محصول زراعی قرار گرفته که شامل محصولات اساسی گندم، جو، انواع برنج و ذرت دانه‌ای می‌باشد. بررسی امتیاز و رتبه کارایی این محصولات بیانگر آن است که گندم در این گروه هم از لحاظ سودآوری و هم از نقطه نظر میزان تولید در انتهای لیست می‌باشد. این نتیجه به معنای آن است که گندم قابلیت جانشین شدن توسط سایر محصولات گروه را دارد. میانگین امتیاز کارایی سودآوری و تولید این گروه به ترتیب ۰/۴۹۳۲ و ۰/۲۱۰۹ بوده، در نتیجه رتبه کارایی آن‌ها به ترتیب ششم و پنجم می‌باشد. گروه حبوبات که شامل انواع لوبیا و عدس است از لحاظ سودآوری وضعیت بهتری نسبت به گروه غلات داشته ولی از لحاظ تولید بعد از غلات در رتبه ششم قرار می‌گیرد. در این گروه عدس نسبت به بقیه وضعیت مطلوب‌تری داشته و لوبیا قرمز از شرایط مناسبی برخوردار نمی‌باشد.

در گروه محصولات صنعتی از لحاظ سودآوری، رتبه نخست متعلق به آفتابگردان و از نظر تولید وضعیت سویا تابستانه مطلوب می‌باشد. در این گروه پنبه هم از لحاظ سودآوری و هم از لحاظ تولیدی در انتهای فهرست قرار می‌گیرد. یافته دیگر، مربوط به موقعیت برتر سویا تابستانه در مقایسه با سویا بهاره است. محصولات صنعتی از لحاظ سودآوری و تولید به ترتیب در رتبه‌های دوم و سوم قرار گرفته و نسبت به گروه غلات و حبوبات از وضعیت بهتری برخوردار هستند. گروه سبزیجات شامل سه محصول سیب‌زمینی، پیاز و گوجه‌فرنگی بوده و شاید بتوان گفت در میان گروه‌های دیگر مطلوب‌ترین

شرایط را دارد. رتبه این گروه از لحاظ سودآوری، نخست و از لحاظ تولیدی، دوم می‌باشد. در میان این سه محصول نیز بر اساس هر دو شاخص، گوجه-فرنگی مساعدترین وضعیت و سیب‌زمینی نامناسب‌ترین شرایط را دارد.

محصولات جالیزی که شامل دو محصول هندوانه و خیار می‌باشند، نسبت به غلات، حبوبات و نباتات علوفه‌ای در شرایط مطلوب‌تر ولی نسبت به سبزیجات و محصولات صنعتی از وضعیت نامناسبی برخوردار می‌باشند. در این گروه هندوانه از لحاظ سودآوری و تولیدی نسبت به خیار برتری داشته و از لحاظ سودآوری و تولیدی به ترتیب در رتبه‌های سوم و چهارم قرار دارند. گروه ششم در میان محصولات زراعی به نباتات علوفه‌ای که شامل یونجه، شبدر و ذرت علوفه‌ای می‌باشد، اختصاص داده شده است. این گروه از لحاظ سودآوری در رتبه پنجم و از نظر تولید در رتبه اول است. با توجه به هر دو شاخص نیز کشت ذرت علوفه‌ای ارجحیت دارد.

۱۰-۴- نتیجه‌گیری

بررسی نتایج روش‌های مختلف در رتبه‌بندی محصولات زراعی آبی نشان می‌دهد که با توجه به هدف، اولویت‌بندی محصولات زراعی می‌تواند متفاوت باشد، به طوری که اگر هدف، افزایش سودآوری در زیر بخش زراعت آبی است در آن صورت به ترتیب کشت سبزیجات، محصولات صنعتی، محصولات جالیزی، حبوبات، نباتات علوفه‌ای و غلات توصیه شده ولی چنانچه هدف افزایش میزان کل تولیدات باشد در آن صورت اولویت به ترتیب باید به نباتات علوفه‌ای، سبزیجات، محصولات صنعتی، محصولات جالیزی، غلات و حبوبات داده شود. در کل به نظر می‌رسد در میان گروه‌های محصولات

زراعی، توسعه کشت سبزیجات همزمان بتواند در دستیابی به هر دو هدف یاری رساند. یافته مشترک روش‌های مختلف، شناسایی وضعیت مناسب محصولات با مصرف آب بالا، سویا تابستانه نسبت به سویا بهاره و برنج دانه کوتاه نسبت به سایر انواع برنج، در رتبه‌بندی‌هاست.

منابع

- حقیقت‌نژاد م. ر.، یزدانی، ا. ر. و رفیعی، ح. ۱۳۹۲. مقایسه کارایی و شاخص بهره‌وری در مزارع صنعتی پرورش گاو شیری: مطالعه موردی شهرستان اصفهان. نشریه پژوهش در نشخوارکنندگان، ۱(۴): ۱۹۴-۱۷۷.
- عابدی م.، محمدی ح. و غفاری م. ۱۳۹۰. کارایی و سودآوری واحدهای پرورش ماهی قزل‌آلا در استان فارس. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۵(۲): ۱۲۳-۹۳.
- عبدشاهی ع.، تاکی م.، گلابی م. ر. و حداد م. ۱۳۹۲. بررسی کارایی انرژی محصول گندم به روش تحلیل پوششی داده‌ها (مطالعه موردی دشت مهبیار شهرستان شهرضا). اقتصاد کشاورزی، ۷(۴): ۷۴-۵۷.
- وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۴. آمارنامه کشاورزی جلد اول محصولات زراعی: سال زراعی ۹۲-۱۳۹۱. معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.
- وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۳، الف. آمارنامه محصولات زراعی سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰ (با تجدیدنظر). معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی.
- وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۳، ب. هزینه تولید محصولات زراعی کشاورزی سال زراعی ۹۱-۱۳۹۰. جلد اول (نتایج کل کشور). معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی.

Amin, Gh. and Toloo M. 2007. Finding the Most Efficient DMUs in DEA: An Improved Integrated Model. Computers and Industrial Engineering, 52(2): 71-77.

Cheng G., Qian Z. and Zervopoulos P. D. 2011. Overcoming the Infeasibility of Super-Efficiency DEA Model: A Model with Generalized Orientations. MPRA.

Chiao-Ping B., Chen-Hu J., Ching-Chung G. and Chien-Liang L. 2014. The Linear Programming Approach on A-P Super-Efficiency Data Envelopment Analysis Model of Infeasibility of Solving Model. American Journal of Applied Sciences, 11(4), 601-605.

Foroughi A. A. 2011. A New Mixed Integer Linear Model for Selecting the Best Decision Making Units in Data Envelopment Analysis. Computers and Industrial Engineering, 60: 550-554.

فصل یازدهم

کارایی منطقه‌ای: الگوهای ریاضی

به منظور شناسایی مناطق برتر در تولید محصولات کشاورزی و مدیریت بهره‌وری لازم است اطلاعاتی در خصوص چگونگی ارتباط ستانده‌ها و نهاده‌ها به تفکیک مراکز تولیدی داشته باشیم. با توجه به این که در فصل نهم الگوهای تحلیل پوششی داده‌ها، ابر کارایی و کارایی متقاطع معرفی شدند، لذا در این فصل صرفاً به معرفی الگوی تحلیل پوششی داده‌ها با ضرایب همبستگی (CCR COR) پرداخته شده و در فصل دوازدهم نیز با استفاده از این الگوها، کارایی تولید محصول پیاز در استان‌های کشور بررسی می‌گردد.

۱-۱۱- محدودیت‌های الگوی DEA

در روش تحلیل پوششی داده‌ها، هدف شناسایی مرز تولید و مقایسه واحدها نسبت به این مرز می‌باشد. بدین منظور ابتدا میزان نهاده‌های مورد استفاده برای تولید یک واحد محصول، محاسبه و مقدار به دست آمده با بهترین عملکرد مقایسه می‌شود. چنانچه واحدی، عملکردی بهتر از واحد مورد نظر نداشته باشد

در آن صورت، واحد دارای کارایی کامل و در غیر این صورت شرایط دسترسی واحد مورد مطالعه به مرز کارا با استفاده از اطلاعات واحدهای کارا بررسی می‌شود (کوئلی، ۱۹۹۶؛ کوئلی و همکاران، ۲۰۰۵).

تعیین امتیاز کارایی با استفاده از این الگو با چهار انتقاد همراه می‌باشد. نخست آن که تابع هدف، کسری بوده و علاوه بر نیاز به روش‌های غیرخطی، می‌تواند مجموعه وزن‌های فراوانی را به‌عنوان نتیجه ارائه کند. دومین نقد، مربوط به پایین بودن قدرت الگو در تفکیک واحدهای کاراست، به‌طوری که الگوی CCR قادر به رتبه‌بندی واحدهای کارا نبوده و به همه آن‌ها امتیاز یک را تخصیص می‌دهد، سومین مسئله‌ای که در خصوص الگوی پایه مطرح می‌باشد، تغییرپذیری بی‌قید و شرط ضرایب در آن است، به‌طوری که بسیاری از متغیرهای مهم، وزن صفر و متغیرهای کم‌اهمیت‌تر وزن‌های بالایی دریافت می‌کنند و چهارمین موضوع عدم توجه به واحدهای دیگر در تعیین امتیاز کارایی می‌باشد، به‌عبارت‌دیگر هر واحد، مستقل از سایر واحدها می‌کوشد حداکثر امتیاز کارایی را با وزن دهی مناسب به دست آورد (مجیت و آلپ، ۲۰۱۲؛ سکستون و همکاران، ۱۹۸۶).

به‌منظور رفع مشکل نخست، تابع هدف الگوی CCR را با مساوی یک قرار دادن صورت یا مخرج کسر، خطی می‌کنند. چنانچه مخرج برابر یک قرار گیرد، الگوی بازده ثابت نسبت به مقیاس با رویکرد نهاده گرا و چنانچه صورت مساوی یک باشد، الگوی بازده ثابت نسبت به مقیاس با رویکرد ستانده گرا نامیده می‌شود و معمولاً از حروف I و O به ترتیب برای نشان دادن رویکرد نهاده گرا و ستانده گرا استفاده می‌گردد. از آنجا که الگوی CCR توانایی تعیین

رتبه واحدهای کارا را ندارد، اندرسن و پترسن (۱۹۹۳) الگوی ابرکارایی (SE) را معرفی کردند. در این الگو، امتیاز کارایی واحدهای ناکارآمد در مقایسه با الگوی قبلی تغییری نکرده ولی امتیاز واحدهای کارا تغییر می‌کند و عددی بزرگ‌تر از یک می‌شود (کوئلی و همکاران، ۲۰۰۵). با آنکه این الگو مورد استقبال قرار گرفته با این وجود در پاره‌ای از مواقع به دلیل مسئله غیرممکن^۱، توانایی کامل در رتبه‌بندی از خود نشان نمی‌دهد. استفاده از ضرایب همبستگی راه کار دیگری در برخورد با این موضوع است که در ادامه بیش تر توضیح داده می‌شود.

۱۱-۲- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها با ضرایب همبستگی

در برخورد با تغییرپذیری وزن‌ها به عنوان نقد سوم، دو رویکرد وجود دارد. رویکرد نخست معتقد به استفاده از اطلاعات اضافی و تعیین ناحیه اطمینان بوده (مجیت و آلپ، ۲۰۱۲) و رویکرد دوم، وفاداری به الگوی پایه و حفظ مزیت این الگو در عدم نیاز به اطلاعات بیرونی برای تعیین وزن‌های محاسبه‌شده، می‌باشد.

مجیت و آلپ (۲۰۱۲) با استفاده از ضرایب همبستگی و توجه به روابط موجود میان ستانده‌ها و نهاده‌ها، الگویی به نام CCRCOR را معرفی کرده‌اند. رابطه ۱-۱۱، ساختار این الگو را نشان می‌دهد:

^۱ Infeasibility

$$\begin{aligned}
\max \theta_k &= \sum_{r=1}^s v_r y_{rk}, \\
\text{st.} \quad & \sum_{i=1}^m v_i x_{ik} = 1, & (j=1, \dots, n) \\
& \sum_{r=1}^s v_r y_{rj} - \sum_{i=1}^m v_i x_{ij} \leq 0, & (r=1, \dots, s) \\
& & (i=1, \dots, m) \quad (1-11) \\
& c_{i,i+1} v_{i+1} - v_i \leq 0, & (i=1, \dots, m-1) \\
& c_{i,r} v_r - v_i \leq 0, & (r=1, \dots, s-1) \\
& c_{r,r+1} v_{r+1} - v_r \leq 0, \\
& v_1, v_2, \dots, v_s \geq 0, \\
& v_1, v_2, \dots, v_3 \geq 0,
\end{aligned}$$

که در آن $c_{i,i+1}$ ضریب همبستگی نهاده i ام با نهاده $i+1$ ام، $c_{i,r}$ ضریب همبستگی نهاده i ام با ستانده r ام و $c_{r,r+1}$ ضریب همبستگی ستانده r ام با ستانده $r+1$ ام می‌باشد.

۱۱-۳- نتیجه‌گیری

افزایش آگاهی از ساختار تولید در بخش کشاورزی می‌تواند به بهبود فرایند برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری یاری رساند. در بیش‌تر مواقع حجم تولید، شاخصی است که در برنامه‌های توسعه بخش کشاورزی به آن توجه می‌گردد، به‌طوری‌که با افزایش تولید، منطقه موردنظر در همان محصول نیز از اهمیت بیش‌تری برخوردار می‌گردد ولی برای ارائه تحلیل‌هایی بهتر نیاز می‌باشد از شاخص‌هایی دیگری مانند کارایی نیز استفاده گردد.

منابع

- Andersen P. and Petersen N.C. 1993. A Procedure for Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis. *Management Science*, 39:1261-1265.
- Coelli T. 1996. A Guide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program, DEAP Manual, Center for Efficiency and Productivity Analysis, Department of Econometrics, University of New England, Australia.
- Coelli T. J., Prasada Rao D. S., O'Donnell C. J. and Battese G. E. 2005. *An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis*. Second Edition. Springer Science and Business Media, Inc.
- Mecit E. D. and Alp I. 2012. A New Restricted Model Using Correlation Coefficients as Alternative to Cross-Efficiency Evaluation in Data Envelopment Analysis. *Hacettepe Journal of Mathematics and Statistics*, 41(2):321-335.
- Sexton T. R., Silkman R. H. and Hogan A. J. 1986. Data Envelopment Analysis: Critique and Extensions, new directions for program evaluations. In: Silkman R. H. (Ed.), *Measuring Efficiency: An Assessment of Data Envelopment Analysis*, Jossey-Bass, San Francisco, 32: 73-105.

فصل دوازدهم

کارایی منطقه‌ای: یافته‌های تجربی

در این فصل به بررسی وضعیت کارایی و رتبه‌بندی استان‌های کشور از لحاظ تولید پیاز پرداخته می‌شود (شهنوازی، ۱۳۹۴). پیاز محصولی می‌باشد که در طول سال‌های گذشته همواره بر سطح زیر کشت و میزان تولید آن افزوده شده، به طوری که در طول سال‌های زراعی ۸۰-۱۳۷۹ تا ۸۹-۱۳۸۸ سطح زیر کشت و تولید آن به ترتیب از ۴۷۲۰۵/۸ هکتار و ۱۴۱۹۲۹۶/۸ تن به ۶۱۵۱۹ هکتار و ۱۹۲۲۹۷۲/۷ تن رسیده است (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۰). لازم به ذکر می‌باشد که تمامی محاسبات این فصل در نرم‌افزار WinQSB انجام پذیرفته است.

۱-۱۲- داده‌های مورد استفاده

داده‌های مورد استفاده از آمارنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی تهیه شده ولی از آنجا که اطلاعات مربوط به هزینه با وقفه بیش‌تری نسبت به اطلاعات تولیدی منتشر می‌شوند، در نتیجه برای هماهنگ‌کردن داده‌های هزینه و تولید،

آمارنامه هزینه‌ای سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ ملاک قرار گرفت. این اطلاعات در جدول ۱-۱۲، گزارش شده‌اند (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱). همان‌طور که از اطلاعات جدول مشخص می‌باشد، ستانده عبارت از عملکرد در هکتار و نهاده‌های موردنظر شامل بذر، کود حیوانی، علف‌کش، حشره‌کش، قارچ‌کش، کود شیمیایی فسفاته، کود شیمیایی ازته، کود شیمیایی پتاسه و تعداد نیروی کار می‌باشند. در این قسمت به دلیل آن که در نظام داده-پردازی موجود به‌جای محاسبه مقدار آب، هزینه آن گزارش می‌شود، امکان لحاظ نمودن نقش نهاده آب در تعیین امتیاز و رتبه کارایی استان‌ها میسر نگردید.

جدول ۱۲-۱: عملکرد و نهاده‌های مورد استفاده در هر هکتار پیاز کاری

ردیف	استان (منطقه)	بذر (کیلوگرم)	کود حیوانی (تن)	غلف کنش (کیلوگرم)	حشره کنش (کیلوگرم)	قارچ کنش (کیلوگرم)	فسفاتنه (کیلوگرم)	ازته (کیلوگرم)	پتاسه (کیلوگرم)	نیروی کار (نفر روز)	عملکرد (کیلوگرم)
۱	آذربایجان شرقی	۱۱/۳۹	۲/۵۷	۳/۱۸	۴/۳۱	۲/۵۸	۲۱۴/-۵	۲۳۲/-۹	۲۲/۹۹	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰۸/۱۹
۲	آذربایجان غربی	۹/۸۲	-/۳۳	۱/۹۴	۳/۶۱	۲/۴۸	۴۱۷/۷۴	۴۳۴/۱۹	۳۸/۷	۱۳۳/-۰۳	۳۶۳۶۷/۹۶
۳	اصفهان	۱۱/۹۲	۲/۶	۱/۷۹	۲/۵۶	-/۳۸	۲۴۶/۲۲	۳۰۱/۴۶	۱۱۵/۷۷	۲۳۳/۹۴	۶۴۰۳۲/۰۵
۴	ایلام	۴/۳۳	-	۳/۶۷	-	-	۲۵۰	۶۳۲/۳۳	-	۷۳/۴۱	۳۵۳۹۵/۳
۵	بوشهر	۴/۸	-/۵۷	-/۳۸	-/۹۵	-	۱۵۷/۱۴	۱۳۸/-۸	۵۸/۰۹	۱۱۶/۵۷	۲۳۶۳۲/۴۲
۶	جنوب استان کرمان	۳/۳۹	۲/۰۹	۲/۸	۱/۹۱	۱/۴	۲۶۲/۹۸	۳۶۶/۲۳	۱۵۳/۹۸	۱۱۷/۹۹	۵۰۷۸۸/۷۶
۷	خراسان جنوبی	۹/۷۳	۷/۲۲	-	-	-	۸۶/۹۵	۹۸/۲۵	-	۲۳۴/۹۱	۱۵۳۲۲/۱۶
۸	خراسان رضوی	۲۱/۱۲	۷	۲/۴۶	۳/۵۲	-/۰۵	۴۲۲/۱۹	۵۳۴/۱۶	۱۵۱/۴۷	۳۷۴/۵۷	۴۲۶۲۵/۹۲
۹	خراسان شمالی	۱۱/۷۶	۲/۳۸	۲/۰۱	۱/۴۹	-/۷۴	۱۵۹/۹۷	۳۵۵/۵۲	۷/۴۴	۳۹۴/۶۷	۵۳۴۴/-۰۳
۱۰	خوزستان	۳/۵۶	۲/۱	۴/۱۳	۱/۶۹	۱/۰۱	۱۷۶/۷۷	۳۷۱/۷۷	۴۴/۷۳	۸۵/۷۸	۳۰۶۴۳/۶۳
۱۱	زنجان	۱۰/۵۳	۳/۹۳	۱/۶۱	۱/۵	-/۶۸	۴۵۰	۸۲/۱۴	۳/۵۷	۱۰۰/-/۱۷	۲۵۵۱۶/-۰۷
۱۲	سیستان و بلوچستان	۶/۳۳	-/۳	۱/۳۲	۱/۵۴	-	۶۳/۴۴	۱۰۷/۷۶	-/۴۸	۱۱۶/۴۳	۲۹۸۱۹/۸۳
۱۳	فارس	۱۲/۲۲	۱/۶۹	۱/۴۵	۱/۲۷	-/۴۶	۱۸۹/۷۵	۳۵۶/۶	۴/۲۲	۲۷۶/۶۸	۴۱۶۰۵/۶۳
۱۴	قم	۱/۱۸	۹/-۹	-/۹۱	-	-	۵۴۵/۴۵	۹۹۹/۹۹	-	۵۳/۳۸	۱۰۶۱۲/۸۵
۱۵	کردستان	۶/۴	۸	-	-/۲	-	-	۱۱۳/۳۳	-	۱۳۴/۳۹	۲۳۶۳۲/۸۸
۱۶	کرمان	۱۰/۶۶	۱/۳۱	-/۳۵	-	-	۲۵۴/۶۲	۲۱۷/۹۷	۳۴/۹	۱۸۱/۱۷	۲۳۲۲۲/۹۸
۱۷	کرمانشاه	۱۰	-	۲	-	۲	۴۰۰	۶۲۵	۱۷۵	۸۵/۳	۲۸۸۸۲/۲۵
۱۸	کهگیلویه و بویراحمد	۴/۸۷	۵/۸۵	-/۶۳	۱/۳۷	-/۷۷	۱۷۶/۹۲	۲۷۲/-۰۷	-	۲۲۵/۹۱	۱۹۶۳۰/۶۵
۱۹	گلستان	۳۸/۲	-	-/۷	-/۷	۱/۵	۷۵	۶۵	۵	۶۹/۷۱	۲۱۲۸۲/-۰۷
۲۰	گیلان	۴۰/۷۱	-	-	-	-	۱۰۷/۱۴	۱۹۶/۴۲	-	۴۶/۴	۱۵۵۰۸/۲۳
۲۱	لرستان	۲۱/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۳۷۵/۵۴	۳۲/۶	۱۸۹/-۰۲	۷۴۷۲۲/۶۵
۲۲	مرکزی	۲۱/۹۵	۱۲/۶۸	۳/۹	-/۴۹	-	۵۶/-۹۷	۵۱۲/۱۹	-	۳۳۷/۸	۳۹۶۶۸/۹۹
۲۳	هرمزگان	۲/۲۷	۶/۱۶	۱/۱۹	۱/۴۹	-/۵۵	۱۲۲/۹۲	۲۱۲/۴۶	۲۳/۲۵	۲۷۵/-۰۴	۲۲۵۶۸/۳۱
۲۴	همدان	۳/۹۹	۲/۲۱	-/۵۲	-/۹۸	-/۷۵	۵۶/۶	۳۳۷/۶	۱۰/۷۸	۸۸/۵۷	۳۰۵۹۵/۹۸
۲۵	یزد	۳۳/-۰۴	-	-/۸۷	۱/۴۵	-	۴۳۶/۲۳	۵۴۵/۲۱	-	۳۰۰/۶۳	۶۰۰۳۲/-۰۲

مأخذ: وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)

۱۲-۲- الگوی مصرف نهاده‌ها

بررسی اطلاعات مربوط به عملکرد و الگوی مصرف نهاده‌ها بیانگر وجود تفاوت‌هایی در مدیریت زراعت پیاز در مناطق مختلف کشور می‌باشد، به طوری که ترکیب‌های مختلفی از نهاده‌ها به طیفی از عملکرد منتج شده که از ۱۰۶۱۳ در استان قم تا ۷۴۷۲۳ کیلوگرم در هکتار در استان لرستان در حال تغییر می‌باشد. وضعیت مصرف نهاده‌ها نیز بسیار متفاوت می‌باشد و در حالی که مصرف تعدادی از نهاده‌ها در بعضی از استان‌ها در کم‌ترین میزان ممکن است همزمان مصرف قابل توجهی از آن‌ها در سایر مناطق، مشاهده می‌شود. در جدول ۱۲-۲، این ویژگی‌ها، گزارش شده‌اند.

جدول ۱۲-۲: ویژگی‌های داده‌های مورد استفاده

میانگین	حداقل	حداکثر
عملکرد (کیلوگرم در هکتار)	۱۰۶۱۳ (قم)	۷۴۷۲۳ (لرستان)
بذر (کیلوگرم در هکتار)	۱/۱۸ (قم)	۴۰/۷۱ (گیلان)
کود حیوانی (تن در هکتار)	۲/۲۳	۱۲/۶۸ (مرکزی)
علف کشت (کیلوگرم در هکتار)	۱/۸۵	۸/۲۶ (لرستان)
حشره‌کش (کیلوگرم در هکتار)	۱/۳۳	۴/۳۱ (آذربایجان شرقی)
قارچ‌کش (کیلوگرم در هکتار)	۰/۷۰	۲/۵۸ (آذربایجان شرقی)
فسفات (کیلوگرم در هکتار)	۲۳۹/۴۱	۵۶۰/۹۷ (مرکزی)
ازته (کیلوگرم در هکتار)	۳۴۶/۲۵	۹۹۹/۹۹ (قم)
پتاسه (کیلوگرم در هکتار)	۳۵/۳۲	۱۷۵ (کرمانشاه)
نیروی کار (نفر روز در هکتار)	۱۷۴/۰۴	۳۹۴/۶۷ (خراسان شمالی)

همان‌طور که از اطلاعات جدول ۱۲-۲، مشخص است امکان رتبه‌بندی استان‌های مختلف از لحاظ عملکرد یا میزان مصرف هر یک از نهاده‌ها وجود دارد. مطمئناً هر کدام از این رتبه‌بندی‌ها نتایج متفاوتی داشته اما مناسب‌ترین روش رتبه‌بندی، آن است که همزمان بتواند همه ستانده‌ها و نهاده‌ها را در نظر بگیرد.

۱۲-۳- تعیین کارایی منطقه‌ای

به منظور محاسبه امتیاز و رتبه کارایی واحدهای مورد مطالعه با استفاده از روش کارایی متقاطع، نخست الگوی CCR اجرا و وزن‌های مربوط به ستانده‌ها و نهاده‌ها برآورد و سپس ماتریس کارایی متقاطع محاسبه گردید. الگوی CCRCOR نیز برای تعیین امتیاز کارایی نیازمند به اطلاعات میزان همبستگی متغیرهای موجود در مدل می‌باشد که این اطلاعات در جدول ۱۲-۳، آمده است.

همان‌طور که ضرایب همبستگی نشان می‌دهند تعدادی از متغیرها از قبیل نیروی کار و حشره کش با عملکرد و کودهای فسفاته با ازته و مجموعه علف-کش، حشره کش و قارچ کش با یکدیگر در مقایسه با سایر متغیرها، همبستگی بالایی دارند. الگوی CCRCOR تا حدی می‌کوشد در محاسبه امتیاز کارایی، این ویژگی‌ها را در نظر بگیرد. نتایج مربوط به امتیاز و رتبه کارایی الگوهای CEM و CCRCOR، SE، CCR در جدول ۱۲-۴، گزارش شده است.

جدول ۱۲-۴: امتیاز و رتبه استان‌های کشور از لحاظ کارایی در تولید پیاز با استفاده از روش‌های مختلف

ردیف	استان	CCR		SE		CCRCOR		CEM	
		رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز
۱	آذربایجان شرقی	۲۴	-۰/۷۰۰۱	۲۳	-۰/۶۸۳۰	۲۲	-۰/۵۱۹۲	۱۷	-۰/۵۱۹۲
۲	آذربایجان غربی	۱۸	-۰/۹۸۷۸	۱۹	-۰/۹۶۲۸	۱۵	-۰/۵۰۷۱	۱۸	-۰/۵۰۷۱
۳	اصفهان	۱۸	۱/۱۳۴۴	۱۶	۱/۱۳۴۴	۱۲	-۰/۷۶۳۸	۷	-۰/۷۶۳۸
۴	ایلام	۱۸	۲۱/۴۵۸۴	۳	۲۱/۴۵۸۴	۱۲	-۰/۹۰۴۷	۱	-۰/۹۰۴۷
۵	بوشهر	۱۸	۱/۷۱۳۳	۱۰	۱/۷۱۳۳	۱۴	-۰/۶۴۳۰	۱۱	-۰/۶۴۳۰
۶	جنوب استان کرمان	۱۸	۱/۷۸۵۵	۹	۱/۷۸۵۵	۱۲	-۰/۷۸۳۴	۶	-۰/۷۸۳۴
۷	خراسان جنوبی	۱۸	۴/۱۰۶۸	۴	۴/۱۰۶۸	۱۹	-۰/۴۳۱۵	۲۱	-۰/۴۳۱۵
۸	خراسان رضوی	۲۵	-۰/۴۹۶۶	۲۵	-۰/۴۹۶۶	۲۵	-۰/۳۳۲۹	۲۴	-۰/۳۳۲۹
۹	خراسان شمالی	۱۸	۱/۲۵۱۲	۱۳	۱/۲۵۱۲	۱۲	-۰/۶۹۰۵	۹	-۰/۶۹۰۵
۱۰	خوزستان	۲۲	-۰/۸۹۸۷	۲۲	-۰/۸۹۸۷	۱۸	-۰/۵۹۷۵	۱۳	-۰/۵۹۷۵
۱۱	زنجان	۱۸	۱/۰۸۵۴	۱۷	۱/۰۸۵۴	۲۱	-۰/۵۹۴۷	۱۴	-۰/۵۹۴۷
۱۲	سیستان و بلوچستان	۱۸	۳/۰۶۵۵	۵	۳/۰۶۵۵	۱۲	-۰/۹۰۱۵	۲	-۰/۹۰۱۵
۱۳	فارس	۲۱	-۰/۹۲۹۰	۲۱	-۰/۹۲۹۰	۱۶	-۰/۶۲۵۲	۱۲	-۰/۶۲۵۲
۱۴	قم	۱۸	۱/۱۸۶۷	۱۵	۱/۱۸۶۷	۲۰	-۰/۳۱۴۱	۲۵	-۰/۳۱۴۱
۱۵	کردستان	۱۸	nf*	-	nf*	۱۲	-۰/۸۲۷۴	۴	-۰/۸۲۷۴
۱۶	کرمان	۱۸	۲/۴۷۹۹	۷	۲/۴۷۹۹	۱۲	-۰/۵۶۰۲	۱۶	-۰/۵۶۰۲
۱۷	کرمانشاه	۱۸	۱/۳۰۱۰	۱۲	۱/۳۰۱۰	۱۲	-۰/۴۸۶۶	۱۹	-۰/۴۸۶۶
۱۸	کهگیلویه و بویراحمد	۲۰	-۰/۹۳۸۵	۲۰	-۰/۹۳۸۵	۲۳	-۰/۹۱۲۲	۲۲	-۰/۹۱۲۲
۱۹	گلستان	۱۸	۲/۹۳۳۶	۶	۲/۹۳۳۶	۱۴	-۰/۶۶۰۰	۱۰	-۰/۶۶۰۰
۲۰	گیلان	۱۸	nf*	-	nf*	۱۲	-۰/۵۸۲۹	۱۵	-۰/۵۸۲۹
۲۱	لرستان	۱۸	۱/۲۲۸۴	۱۴	۱/۲۲۸۴	۱۲	-۰/۷۹۶۰	۵	-۰/۷۹۶۰
۲۲	مرکزی	۲۳	-۰/۷۳۱۹	۲۳	-۰/۷۳۱۹	۲۴	-۰/۴۸۴۶	۲۰	-۰/۴۸۴۶
۲۳	هرمزگان	۱۸	۱/۰۶۶۲	۱۸	۱/۰۶۶۲	۱۷	-۰/۳۹۳۴	۲۳	-۰/۳۹۳۴
۲۴	همدان	۱۸	۱/۵۱۶۶	۱۱	۱/۵۱۶۶	۱۲	-۰/۸۵۶۴	۳	-۰/۸۵۶۴
۲۵	یزد	۱۸	۱/۹۹۵۴	۸	۱/۹۹۵۴	۱۲	-۰/۶۹۱۷	۸	-۰/۶۹۱۷

* nf بیانگر وضعیت غیرممکن می‌باشد.

۱۲-۴- نتایج کارایی منطقه‌ای

بررسی نتایج مربوط به امتیاز و رتبه کارایی استان‌های کشور در تولید پیاز نشان می‌دهد از میان روش‌های CCR، SE، CCRCOR و CEM، کامل‌ترین رتبه‌بندی مربوط به روش کارایی متقاطع است. الگوی پایه CCR از ۲۵ استان مورد مطالعه تنها توانسته امتیاز کارایی هفت استان به طور نسبی ناکارآمد را مشخص سازد. این استان‌ها به ترتیب امتیاز کارایی، عبارت از خراسان رضوی، آذربایجان شرقی، مرکزی، خوزستان، فارس، کهگیلویه و بویراحمد و آذربایجان غربی می‌باشند. سایر استان‌های مورد مطالعه دارای کارایی کامل

بوده و امتیاز کارایی آن‌ها یک و رتبه کارایی مربوط همزمان ۱۸، تعیین شده است، در نتیجه امکان رتبه‌بندی کامل استان‌ها با استفاده از روش CCR میسر نمی‌باشد. نتایج روش کارایی ویژه، نشان می‌دهد که این الگو تقریباً توانایی رتبه‌بندی کامل را داشته، به طوری که به جزء استان‌های کردستان و گیلان، رتبه سایر استان‌های کشور را مشخص کرده است. از آنجا که امتیاز استان‌های ناکارآمد در این روش نسبت به الگوی CCR تغییری نمی‌کند، در نتیجه رتبه آن‌ها نیز بدون تغییر می‌ماند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود استان‌های کارا در این روش امتیازی بیش‌تر از یک داشته و بر اساس نتایج این الگو، استان‌های ایلام، خراسان جنوبی و سیستان و بلوچستان به ترتیب رتبه‌های سوم، چهارم و پنجم را به خود اختصاص داده‌اند.

بر اساس نتایج، در نظر گرفتن ارتباط میان نهاده‌ها و ستانده‌ها در الگوی پایه منجر به بهبود توانایی الگو در تفکیک واحدها شده و تعداد استان‌های فاقد رتبه از ۱۸ به ۱۲ کاهش یافته است. در روش CCRCOR امتیاز کارایی واحدهای ناکارا متفاوت از الگوی پایه بوده، با این وجود همچنان استان‌های خراسان رضوی و مرکزی ناکارآمدترین می‌باشند. نتایج نشان می‌دهد امتیاز کارایی در الگوی CCRCOR نسبت به الگوی CCR در استان‌های ناکارا، کم‌تر می‌باشد. همان‌طور که از نتایج مشخص است، کامل‌ترین رتبه‌بندی متعلق به الگوی CEM بوده و بر اساس نتایج آن، استان‌های قم، خراسان رضوی و هرمزگان با امتیاز ۰/۳۱۴۱، ۰/۳۲۲۵ و ۰/۳۹۳۴ به ترتیب در رتبه‌های ۲۵، ۲۴ و ۲۳ ام و استان‌های ایلام، سیستان و بلوچستان و همدان با امتیاز ۰/۹۰۴۷، ۰/۹۰۱۵ و ۰/۸۵۶۴ به ترتیب در رتبه‌های اول، دوم و سوم قرار می‌گیرند. به

نظر می‌رسد یافته‌های الگوی CEM با نتایج الگوی CCRCOR در تعیین رتبه-های برتر و نتایج الگوهای CCR و CCRCOR در تعیین رتبه‌های ناکارآمد تشابه بیش‌تری داشته باشند. بررسی ضرایب همبستگی نشان می‌دهد که میان رتبه‌بندی روش کارایی متقاطع با روش‌های CCR، SE و CCRCOR به ترتیب همبستگی‌ای به میزان ۰/۳۹، ۰/۴۷ و ۰/۷۳ وجود داشته، لذا می‌توان گفت رتبه-بندی الگوی CCRCOR، نزدیک‌ترین رتبه‌بندی به روش CEM را دارد.

چنانچه رتبه‌بندی از لحاظ کارایی با رتبه‌بندی توسط شاخص‌هایی دیگر از قبیل عملکرد و میزان تولید مقایسه گردد، مشاهده می‌شود استان‌های لرستان، اصفهان و یزد با ۷۴۷۲۲، ۶۴۰۷۳ و ۶۰۰۳۲ کیلوگرم در هکتار با بیش‌ترین عملکرد در سطح کشور از لحاظ کارایی رتبه ۵، ۷ و ۸م را به خود اختصاص داده‌اند. این در حالی است که عملکرد سه استان کارآمد ایلام، سیستان و بلوچستان و همدان به ترتیب ۳۵۳۹۵، ۲۹۸۲۹ و ۳۰۵۹۶ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. از لحاظ تولید کل نیز با آنکه استان آذربایجان شرقی، هرمزگان و اصفهان در رتبه‌های اول تا سوم قرار گرفته‌اند ولی رتبه کارایی آن‌ها به ترتیب ۱۷، ۲۳ و ۷ می‌باشد.

۱۲-۵- نتیجه‌گیری

در این فصل، نتایج روش‌های ابرکارایی (SE)، الگوی پایه با ضرایب همبستگی (CCRCOR)، کارایی متقاطع (CEM) و الگوی پایه (CCR) با یکدیگر مقایسه شدند. یافته‌ها بیانگر آن بود که روش کارایی متقاطع، می‌تواند کامل‌ترین رتبه‌بندی را ارائه نماید. همچنین الگوهای CCR و CCRCOR توانایی اندکی در رتبه‌بندی کامل واحدها داشته و روش SE نیز روشی

چند مرحله‌ای است که در مواقعی با مسئله عدم امکان مواجه می‌باشد. برتری دو الگوی نخست در ارائه راه کارهایی برای بهبود کارایی واحدهای ناکارا و برجستگی الگوی سوم توانایی بیش‌تر در رتبه‌بندی واحدهای کاراست. در مقابل با آنکه الگوی کارایی متقاطع، راه کارهای شفافی برای بهبود کارایی واحدهای ناکارا، ارائه نمی‌کند ولی می‌تواند رتبه همه واحدهای مورد مطالعه را تعیین نماید. به‌طور کلی می‌توان گفت روش کارایی متقاطع، ابزاری مناسب برای تعیین رتبه کارایی استان‌های کشور در تولید محصولات کشاورزی بوده و محاسبه آن در طول سال‌های مختلف می‌تواند شاخصی مفید برای ارزیابی باشد.

منابع

- شهنوازی، ع. ۱۳۹۴. کاربرد روش کارایی متقاطع در تعیین امتیاز و رتبه استان‌های کشور در تولید پیاز. نشریه اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۲۹(۳): ۲۷۱-۲۵۸.
- وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۰. آمارنامه کشاورزی. جلد اول: محصولات زراعی سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.
- وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۱. هزینه تولید محصولات کشاورزی سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹. جلد سوم، نتایج محصولات عمده به تفکیک استان، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.

کارایی مصرف آب: الگوهای ریاضی

در حال حاضر یکی از دغدغه‌های موجود در بخش کشاورزی، مدیریت منابع آب بوده و بدین منظور کوشش‌های فراوانی برای جایگزینی محصولات کم‌توقع با محصولات آب‌بر و ارتقای کارایی مصرف آب در دست اجراست. در این فصل در کنار شاخص‌های مرسوم محاسبه کارایی مصرف آب از شاخص‌های مبتنی بر کارایی کل عوامل تولید نیز استفاده می‌شود تا تأثیر نوع شاخص بر رتبه‌بندی محصولات از لحاظ کارایی مصرف آب نشان داده شود.

۱۳-۱- چارچوب مطالعه

در این قسمت به معرفی تعدادی از الگوهای ریاضی که توانایی رتبه‌بندی محصولات کشاورزی از لحاظ کارایی مصرف آب را دارند، پرداخته می‌شود. این الگوها با در نظر گرفتن نهاده‌های مختلف و استفاده از شاخص‌های عملکرد به آب، درآمد به آب و سود به آب به تنهایی و همچنین با در نظر گرفتن میزان استفاده از سایر نهاده‌های تولید از قبیل مقدار مصرف کودهای

شیمیایی (اوره، فسفات و پتاس)، سم، دفعات شخم و دیسک، مقدار مصرف بذر و سایر نهاده‌ها در کنار میزان استفاده از نهاده آب به بررسی کارایی مصرف آب در زراعت چهار محصول گندم، جو، ذرت دانه‌ای و برنج در استان آذربایجان شرقی پرداخته‌اند. این محصولات در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۲ با اختصاص ۱۲۳۶۷۳ هکتار از اراضی استان، ۴۸ درصد سطح زیر کشت محصولات زراعی آبی را به خود اختصاص داده بودند (سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی، ۱۳۹۳).

۱۳-۲- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها

از آنجاکه در این مطالعه چهار محصول با استفاده از نه‌ه نهاده، تولید می‌شوند، لذا الگوی مربوط را می‌توان به صورت رابطه ۱۳-۱، نوشت:

$$\begin{aligned} \max_{u,v} & \left(\frac{u_1 w u e_j}{v_1 x_{1j} + v_2 x_{2j} + \dots + v_9 x_{9j}} \right), \\ \text{st.} & \frac{u_1 w u e_1}{v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91}} \leq 1, \\ & \frac{u_1 w u e_2}{v_1 x_{12} + v_2 x_{22} + \dots + v_9 x_{92}} \leq 1, \\ & \frac{u_1 w u e_3}{v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94}} \leq 1, \\ & \frac{u_1 w u e_4}{v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94}} \leq 1, \\ & u_1, v_1, v_2, \dots, v_9 \geq 0, \end{aligned} \quad (1-13)$$

^۱ هنگام استفاده از شاخص‌های نسبی کارایی (عملکرد به آب، درآمد به آب و سود به آب) تعداد نهاده‌ها با حذف آب به هشت عدد کاهش می‌یابد.

که در آن هدف تعیین u و v ها به گونه‌ای می‌باشد که نسبت وزنی خروجی‌ها به ورودی‌های مدل با تأمین شرط‌های همراه، حداکثر شود. از آنجا که خروجی الگو، کارایی مصرف آب یا کارایی مزرعه می‌باشد، لذا در صورت کسر تنها u_1 آمده است. در رابطه ۱۳-۱، wue_j نشان‌دهنده کارایی مصرف آب^۱ در زراعت محصول j ام بوده و می‌تواند هر یک از محصولات گندم، جو، ذرت دانه‌ای یا برنج باشد. در مخرج کسر تابع هدف، v_1 ، v_2 ، ...، v_9 وزن نهاده‌های X_1 ، X_2 ، ...، X_9 بوده و به ترتیب عبارت از تعداد دفعات شخم و دیسک، مصرف بذر (کیلوگرم در هکتار)، کودهای شیمیایی به تفکیک اوره، فسفات و پتاس (کیلوگرم در هکتار)، مصرف سم (لیتر در هکتار)، آب (مترمکعب در هکتار) و سایر هزینه‌ها (ریال در هکتار) می‌باشند. چهار محدودیت نخست در برآورد ضرایب منجر به این می‌شوند که حداکثر میزان کارایی در میان همه مشاهدات کوچک‌تر یا مساوی با یک گردد. محدودیت پنجم نیز شرط غیر منفی بودن ضرایب می‌باشد.

کارایی مصرف آب به چند صورت قابل محاسبه است. در این فصل علاوه بر روش‌های معمول برآورد کارایی مصرف آب از قبیل نسبت‌های عملکرد به میزان آب مصرفی یا درآمد به میزان آب مصرفی (بهره‌وری مصرف آب) از شاخص سود که از تقسیم تفاوت درآمد و هزینه به میزان آب مصرفی به دست می‌آید نیز استفاده شده است.

توجه به این نکته که در کنار نهاده آب از سایر نهاده‌ها نیز در تولید محصولات کشاورزی استفاده می‌شود، ضرورت لحاظ این متغیرها در محاسبه

^۱ Water Use Efficiency

کارایی مصرف آب را مشخص می‌سازد. برآورد رابطه ۱۳-۱، به دلیل کسری بودن^۱ تابع هدف به جواب‌های متنوعی منجر می‌شود، لذا برای رفع این مسئله معمولاً از شکل ضربی^۲ آن استفاده می‌گردد. این الگو در رابطه ۱۳-۲، معرفی شده است:

$$\begin{aligned} \max_{u,v} \quad & u_1 w e_j, \\ \text{st.} \quad & v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91} = 1 \\ & u_1 w e_1 - v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91} \leq 0, \\ & u_1 w e_2 - v_1 x_{12} + v_2 x_{22} + \dots + v_9 x_{92} \leq 0, \quad (2-13) \\ & u_1 w e_3 - v_1 x_{13} + v_2 x_{23} + \dots + v_9 x_{93} \leq 0, \\ & u_1 w e_4 - v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94} \leq 0, \\ & u_1, v_1, v_2, \dots, v_9 \geq 0, \end{aligned}$$

رابطه ۱۳-۲، با مساوی یک قرار دادن مخرج کسر رابطه ۱۳-۱ به همراه اندکی تبدیلات ریاضی در مورد سایر محدودیت‌ها، به دست آمده است. می‌توان مخرج یا صورت کسر رابطه ۱۳-۱ را مساوی یک قرار داد که در حالت نخست، نوع رویکرد را نهاده گرا و در حالت دیگر ستانده گرا می‌نامند. مفهوم نهاده گرا بودن بیش‌تر با شکل دیگری از رابطه ۱۳-۲ که به نام فرم پوششی^۳ شناخته می‌شود، قابل توضیح است. فرم پوششی که در محاسبات امتیاز کارایی از آن استفاده می‌گردد، در واقع شکل دوگان^۴ فرم ضربی است. این فرم که در ادبیات موضوع به DEA_{CCR} شناخته می‌شود در رابطه ۱۳-۳، معرفی شده است:

^۱ Ratio Form

^۲ Multiplier Form

^۳ Envelopment Form

^۴ Dual Form

$$\begin{aligned}
 & \min_{\theta, \lambda} \theta_j, \\
 & \text{st. } -wue_j + \lambda_1 wue_1 + \lambda_2 wue_2 + \lambda_3 wue_3 + \lambda_4 wue_4 \geq 0, \\
 & \theta_j x_{1j} - \lambda_1 x_{11} + \lambda_2 x_{12} + \lambda_3 x_{13} + \lambda_4 x_{14} \geq 0, \\
 & \theta_j x_{2j} - \lambda_1 x_{21} + \lambda_2 x_{22} + \lambda_3 x_{23} + \lambda_4 x_{24} \geq 0, \\
 & \cdot \\
 & \cdot \\
 & \cdot \\
 & \theta_j x_{9j} - \lambda_1 x_{91} + \lambda_2 x_{92} + \lambda_3 x_{93} + \lambda_4 x_{94} \geq 0, \\
 & \lambda_1, \lambda_2, \lambda_3, \lambda_4 \geq 0,
 \end{aligned}
 \tag{۳-۱۳}$$

که در آن θ_j امتیاز کارایی محصول j ام است. رابطه ۳-۱۳، برای هر یک از محصولات به طور جداگانه برآورد و امتیاز کارایی هر یک محاسبه و رتبه-بندی بر اساس امتیازها انجام می‌گردد. در رابطه ۳-۱۳، λ ها کارایی مصرف آب و میزان مصرف نهاده‌ها برای هر محصول را بر اساس محصولات کارا تعیین می‌کنند. برای برآورد رابطه ۳-۱۳، از نرم‌افزار Deap 2.1 استفاده شده است (کوئلی، ۱۹۹۶؛ کوئلی و همکاران، ۲۰۰۵).

۳-۱۳- الگوی تحلیل پوششی داده‌ها با اعداد صحیح

یکی از محدودیت‌های رابطه ۳-۱۳، تعیین همزمان تعداد قابل توجهی از محصولات به عنوان محصول کارا می‌باشد. در این حالت امکان تفکیک محصولات کارا میسر نبوده و اصطلاحاً گفته می‌شود، قدرت تفکیک پذیری^۱ الگو پایین است. برای افزایش این توانایی، روش‌های کارایی متقاطع (سکستون و همکاران، ۱۹۸۶)، آبر کارایی (اندرسن و پترسن، ۱۹۹۳) و الگوی پایه با ضرایب همبستگی (مجیت و آلپ، ۲۰۱۲) معرفی شده‌اند ولی در ادامه با توجه

^۱ Discrimination Power

به محدودیت‌های روش‌های پیشنهادی، الگوهای دیگری توسط چنگ و همکاران (۲۰۱۱) و چیانوپینگ و همکاران (۲۰۱۴) مطرح شدند. اخیراً نیز در ادامه کار امین و طلوع (۲۰۰۷) و امین (۲۰۰۹)، فروغی (۲۰۱۱) الگویی بر پایه اعداد صحیح ارائه کرده که در گروه الگوهای MIP-DEA قرار می‌گیرد. ویژگی این الگو قدرت تفکیک پذیری بالا و به حداقل رساندن تعداد الگوهای برازش شده برای تعیین امتیاز و رتبه کارایی محصولات می‌باشد، به عبارت دیگر به جای چهار الگو تنها یک الگو طراحی شده و با تغییرات جزئی، برای تعیین امتیاز کارایی همه محصولات مورد استفاده قرار می‌گیرد. این الگو در رابطه ۱۳-۴، معرفی شده است:

$$\begin{aligned} & \max_{d,v,u,t} d, \\ \text{st.} \quad & u_1 w e_1 - (v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91}) - t_1 + d \leq 0, \\ & u_1 w e_2 - (v_1 x_{12} + v_2 x_{22} + \dots + v_9 x_{92}) - t_2 + d \leq 0, \\ & u_1 w e_3 - (v_1 x_{13} + v_2 x_{23} + \dots + v_9 x_{93}) - t_3 + d \leq 0, \\ & u_1 w e_4 - (v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94}) - t_4 + d \leq 0, \\ & -u_1 w e_1 + (v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91}) + t_1 \leq 1, \\ & -u_1 w e_2 + (v_1 x_{12} + v_2 x_{22} + \dots + v_9 x_{92}) + t_2 \leq 1, \\ & -u_1 w e_3 + (v_1 x_{13} + v_2 x_{23} + \dots + v_9 x_{93}) + t_3 \leq 1, \\ & -u_1 w e_4 + (v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94}) + t_4 \leq 1, \\ & v_1 x_{11} + v_2 x_{21} + \dots + v_9 x_{91} \leq 1, \\ & v_1 x_{12} + v_2 x_{22} + \dots + v_9 x_{92} \leq 1, \\ & v_1 x_{13} + v_2 x_{23} + \dots + v_9 x_{93} \leq 1, \\ & v_1 x_{14} + v_2 x_{24} + \dots + v_9 x_{94} \leq 1, \\ & t_1 + t_2 + t_3 + t_4 = 1, \\ & t_1, t_2, t_3, t_4 \in \{0, 1\}, \end{aligned} \tag{۴-۱۳}$$

که در آن d امتیاز کارایی بوده و به ترتیب از بیش تر به کم تر تعیین می-گردد. با مشخص شدن امتیاز کارایی هر محصول و با افزودن محدودیت $t_j = 0$ به الگوی فوق امکان تعیین امتیاز کارایی مصرف آب در زراعت سایر محصولات نیز میسر می گردد. رابطه ۱۳-۴ در نرم افزار WinQSB، برآورد شده است.

منابع

- سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی. ۱۳۹۳. سطح زیر کشت و تولید محصولات زراعی در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۲. معاونت برنامه ریزی و امور اقتصادی.
- Amin Gh. R. 2009. Comments on Finding the Most Efficient DMUs in DEA: An Improved Integrated Model. *Computers and Industrial Engineering*, 56: 1701-1702.
- Amin, Gh. R. and Toloo M. 2007. Finding the Most efficient DMUs in DEA: An Improved Integrated Model. *Computers and Industrial Engineering*, 52(2): 71-77.
- Andersen P. and Petersen N.C. 1993. A Procedure for Ranking Efficient Units in Data Envelopment Analysis. *Management Science*, 39:1261-1265.
- Cheng G., Qian Z. and Zervopoulos P. D. 2011. Overcoming the Infeasibility of Super-Efficiency DEA Model: A Model with Generalized Orientations. MPRA.
- Chiao-Ping B., Chen-Hu J., Ching-Chung G. and Chien-Liang L. 2014. The Linear Programming Approach on A-P Super-Efficiency Data Envelopment Analysis Model of Infeasibility of Solving Model. *American Journal of Applied Sciences*, 11(4): 601-605.
- Coelli T. 1996. A Guide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program, DEAP Manual, Center for Efficiency and Productivity Analysis, Department of Econometrics, University of New England, Australia.

Coelli T. J., Prasada Rao D. S., O'Donnell C. J. and Battese G. E. 2005. *An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis*. Second Edition. Springer Science and Business Media, Inc.

Foroughi A. A. 2011. A New Mixed Integer Linear Model for Selecting the Best Decision Making Units in Data Envelopment Analysis. *Computers and Industrial Engineering*, 60, 550-554.

Mecit E. D. and Alp I. 2012. A New Restricted Model Using Correlation Coefficients as Alternative to Cross-Efficiency Evaluation in Data Envelopment Analysis. *Hacettepe Journal of Mathematics and Statistics*, 41(2):321-335.

Sexton T. R., Silkman R. H. and Hogan A. J. 1986. Data Envelopment Analysis: Critique and Extensions, new directions for program evaluations. In: Silkman R. H. (Ed.), *Measuring Efficiency: An Assessment of Data Envelopment Analysis*, Jossey-Bass, San Francisco, 32: 73-105.

فصل چهاردهم

کارایی مصرف آب: یافته‌های تجربی

در این فصل امتیاز و رتبه کارایی مصرف آب برای چهار محصول عمده زراعی محاسبه و با نتایج شاخص‌های مرسوم مقایسه می‌شوند. در بررسی کارایی کل عوامل تولید، عملکرد، درآمد و سود جایگزین نسبت‌های مربوط به کارایی مصرف آب شده‌اند.

۱-۱۴- داده‌های مورد استفاده

هرساله قیمت تمام‌شده محصولات زراعی محاسبه و با استفاده از آن تصمیم‌گیری‌های مدیریتی صورت می‌پذیرد. این اطلاعات می‌توانند منابع مناسبی برای شروع مطالعه باشند. در جدول ۱-۱۴، داده‌های مورد استفاده گزارش شده‌اند (سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی، ۱۳۹۴).

جدول ۱۴-۱: داده‌های مورد استفاده برای تعیین کارایی مصرف آب برحسب هکتار

محصول	عملکرد (کیلوگرم)	درآمد (هزار ریال)	سود* (هزار ریال)	شخم (دفعه)	دیسک (دفعه)	بنز (کیلوگرم)	اوره (کیلوگرم)	فسفات (کیلوگرم)	پتاس (کیلوگرم)	سم** (کیلوگرم)	آب (مترمکعب)	سایر (هزار ریال)
کندم	۴۰۰۰	۴۶۲۰۰	۱۰۱۱۷/۱	۱	۱	۲۰۰	۳۰۰	۱۰۰	۳۰	۲	۵۰۰۰	۲۲۹۵۲/۹
جو	۳۰۰۰	۱۳۵۰۰	۳۷۸	۱	۱	۲۰۰	۱۰۰	۷۵	۲۵	۱	۴۰۰۰	۱۷۳۸۲
ذرت دانه‌ای	۷۰۰۰	۶۷۲۰۰	۲۴۶۳۵/۹	۱	۱	۲۰۰	۳۰۰	۱۵۰	۵۰	۵	۸۰۰۰	۲۶۸۶۴/۱
برنج	۴۵۰۰	۱۲۸۲۵۰	۴۱۷۴-/۵	۱	۱	۱۵۰	۱۰۰	۵۰	۰	۲	۱۲۰۰۰	۶۲۸۰۹/۵

* هزینه فرصت سرمایه و مدیریت محاسبه نشده است.

** شامل قارچ کش، حشره کش و سایر مبارزه‌های شیمیایی
 مأخذ: سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی (۱۳۹۴)

یافته‌های این فصل در چهار قسمت ارائه می‌شوند. نخست نتایج برآورد الگوی DEA_{CCR} در تعیین امتیاز و رتبه کارایی مصرف آب با استفاده از شاخص عملکرد به آب، عملکرد، درآمد به آب، درآمد، سود به آب و سود گزارش شده سپس امکان صرفه‌جویی در منابع با استفاده از اطلاعات محصولات مرجع شناسایی می‌گردد. در ادامه آن نتایج الگوی MIP-DEA ارائه و در انتها نیز نتایج روش‌های مرسوم با میانگین امتیاز روش‌های DEA_{CCR} و MIP-DEA مقایسه می‌شود.

۱۴-۲- امتیاز و رتبه کارایی در الگوی DEA_{CCR}

در جدول ۱۴-۲، امتیاز کارایی چهار محصول گندم، جو، ذرت دانه‌ای و برنج به تفکیک شاخص‌های مورد استفاده گزارش شده است. در این جدول، منظور از محصول مرجع، محصولی می‌باشد که متناسب با نوع شاخص مورد استفاده در مرز کارایی قرار گرفته و در مقایسه با سایر محصولات برای ایجاد سطح مشخصی از کارایی از کم‌ترین میزان نهاده استفاده نموده است. اعداد داخل پرانتز میزان تأثیرپذیری محصول از محصولات مرجع را مشخص می‌سازند. بر اساس نتایج، گندم با توجه به شاخص عملکرد به آب، عملکرد، درآمد به آب و سود به آب در مرز کارایی قرار داشته، لذا امتیاز آن برابر یک و محصول مرجع آن نیز خودش می‌باشد ولی با توجه به شاخص درآمد و سود، امتیاز کارایی آن کم‌تر از یک و ذرت دانه‌ای و برنج به‌عنوان محصول مرجع پیشنهاد می‌شوند. امتیاز کارایی گندم بر اساس این دو شاخص به ترتیب ۰/۹۳۳ و ۰/۶۲۱ می‌باشد. این بدین معنی است که در زراعت گندم برای دستیابی به

سطح کارایی ذرت دانه‌ای و برنج، لازم است از میزان مصرف نهاده‌ها به ترتیب به اندازه ۶/۷ و ۳۷/۷۹ درصد کاسته شود.

بر اساس نتایج، امتیاز کارایی محصول جو تنها با استفاده از شاخص عملکرد به آب و عملکرد، کامل بوده و در سایر موارد گندم، برنج و ذرت دانه‌ای به عنوان محصول مرجع شناسایی شده‌اند. کارایی مصرف آب با توجه به شاخص سود به آب در جو نسبت به سایر محصولات در کم‌ترین مقدار بوده و برابر با ۰/۰۷۷ است. استفاده از الگوی DEACCRA برای ذرت دانه‌ای و برنج نشان‌دهنده کارا بودن این محصولات نسبت به گندم و جو بوده و امتیاز کارایی آن‌ها در همه شاخص‌ها، یک محاسبه شده است.

بر اساس نتایج، توانایی الگوی DEACCRA در تفکیک محصولات با استفاده از شاخص عملکرد به آب و عملکرد در حداقل مقدار ممکن، در شاخص‌های درآمد به آب و سود به آب، بسیار کم و در خصوص درآمد و سود، متوسط می‌باشد. در بهترین حالت، الگوی تحلیل پوششی داده‌ها توانسته امتیاز و رتبه دو محصول را شناسایی نماید که در هر مورد گندم در رتبه سوم و جو در رتبه چهارم قرار گرفته است.

جدول ۱۴-۲: تعیین امتیاز، رتبه کارایی و محصولات مرجع با استفاده از الگوی DEACC

کارایی						محصول (های) مرجع						
سود	سود به آب	درآمد	درآمد به آب	عملکرد	عملکرد به آب	سود	سود به آب	درآمد	درآمد به آب	عملکرد	عملکرد به آب	محصول
۰/۶۲۱	۱	۰/۹۲۳	۱	۱	۱	ذرت دانهای (۰/۱۳۳) و برنج (۰/۱۷)	گندم (۱)	ذرت دانهای (۰/۲) و برنج (۰/۲۲۵)	گندم (۱)	گندم (۱)	گندم* (۱)	گندم
۰/۰۳۱	۰/۰۷۷	۰/۳۶۷	۰/۶۹۸	۱	۱	ذرت دانهای (۰/۰۰۳) و برنج (۰/۰۰۷)	گندم (۰/۰۳۷) و برنج (۰/۰۱۱)	ذرت دانهای (۰/۰۳۹) و برنج (۰/۰۸۵)	گندم (۰/۲۴۶) و برنج (۰/۱۰۳)	جو (۱)	جو (۱)	جو
۱	۱	۱	۱	۱	۱	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای (۱)	ذرت دانهای
۱	۱	۱	۱	۱	۱	برنج (۱)	برنج (۱)	برنج (۱)	برنج (۱)	برنج (۱)	برنج (۱)	برنج

- اعداد داخل پرانتز ضرایب λ می‌باشند.

۱۴-۳- راه کارهای بهبود کارایی

مقایسه محصولات ناکارای گندم و جو با محصولات مرجع امکان شناسایی راه کارهایی برای بهبود کارایی را فراهم می‌سازد. نتایج مربوط که در جدول ۱۴-۳، گزارش شده، نشان می‌دهد برای این که گندم از لحاظ کارایی درآمدی و سودآوری در ردیف محصولات کارا قرار گیرد، نیاز است از مصرف همه نهاده‌ها به ترتیب به اندازه ۶/۷ و ۲۷/۹ درصد کاسته شده و بیشترین کاهش مورد انتظار با ۳۳۴/۶۷ و ۱۸۹۲/۶ مترمکعب در هکتار، به آب مربوط می‌باشد. در مورد گندم، کاهش مصرف بذر و کودهای شیمیایی در اولویت‌های بعدی قرار دارند. در مورد جو نیز بر اساس شاخص درآمد به آب و سود به آب، کاهش مصرف بذر و کودهای شیمیایی در اولویت بوده و برای ارتقای شاخص کارایی درآمد و سود، کاهش مصرف آب به اندازه ۲۵۳۳/۵ و ۳۸۷۴/۷ مترمکعب در هکتار ضروری می‌باشد.

جدول ۱۴-۳: تعیین میزان کاهش مصرف نهاده‌ها در محصولات ناکارا برای بهبود کارایی مصرف آب

محصول	شاخص کارایی	شخم (دفعه)	دیسک (دفعه)	بذر (کیلوگرم)	اوره (کیلوگرم)	نهاده‌ها				
						فسفات (کیلوگرم)	پتاس (کیلوگرم)	سم (کیلوگرم)	آب (مترمکعب)	سایر (هزار ریال)
گندم	درآمد	-۰/۶۷	-۰/۶۷	۱۳/۳۸۷	۱۳/۳۸۷	۶/۶۹۳	۲/۰-۸	-۱/۳۴	۳۳۴/۶۷۲	۱۵۲۶/۳۴
	سود	-۰/۳۷۹	-۰/۳۷۹	۷۵/۷۰۳	۷۵/۷۰۳	۳۷/۸۵۲	۱۱/۳۵۶	-۰/۷۵۷	۱۸۹۲/۵۸۵	۸۶۸۸/۰۶
جو	درآمد به آب	-۰/۳۰۲	-۰/۳۰۲	۶۰/۳۷۸	۳۰/۱۸۹	۲۲/۶۴۲	۷/۵۴۷	-۰/۳۰۲	-	۵۳۳۷/۴۴
	درآمد	-۰/۶۳۳	-۰/۶۳۳	۱۲۶/۶۷۵	۶۳/۳۳۷	۴۷/۵۰۳	۱۵/۸۳۴	-۰/۶۳۳	۲۵۳۳/۴۹۶	۱۱۰۰۹/۳۱
سود به آب	سود به آب	-۰/۹۲۳	-۰/۹۲۳	۱۸۴/۶	۹۲/۳	۶۹/۱۲۵	۲۳/۰۷۵	-۰/۹۲۳	-	۱۶۰۴۳/۶۱
	سود	-۰/۹۶۹	-۰/۹۶۹	۱۹۲/۷۲۵	۹۶/۳۶۲	۷۲/۶۵۱	۲۴/۲۱۷	-۰/۹۶۹	۳۸۷۴/۶۶	۱۶۸۳۷/۴۹

۱۴-۴- رتبه کارایی مصرف آب با الگوی MIP-DEA

نتایج مربوط به الگوی MIP-DEA به تفکیک شش شاخص مورد بررسی برای هر چهار محصول در جدول ۱۴-۴، گزارش شده است. در این الگو بر اساس شاخص عملکرد به آب، امتیاز کارایی محصولات گندم، جو، ذرت

دانه‌ای و برنج به ترتیب ۰/۰۴۳۵، ۰/۳۰۰۳، ۰/۸۲۵۱ و ۰/۵ بوده، در نتیجه ذرت دانه‌ای، برنج، جو و گندم به ترتیب رتبه‌های نخست تا چهارم را به خود اختصاص داده‌اند. نتایج بررسی کارایی بر اساس شاخص عملکرد نیز مشابه این وضعیت می‌باشد ولی مقایسه این محصولات از لحاظ شاخص کارایی درآمد به آب بیانگر برتری برنج و ذرت دانه‌ای نسبت به گندم و جو است. بر اساس این شاخص، جو بعد از گندم در انتهای لیست قرار گرفته و از لحاظ کارایی درآمدی نیز برنج و ذرت دانه‌ای در رتبه‌های نخست و دوم قرار می‌گیرند. بر اساس نتایج با استفاده از این شاخص نمی‌توان امتیاز و رتبه کارایی را برای محصولات گندم و جو تعیین نمود. از نکته نظر شاخص کارایی سود به آب، رتبه نخست متعلق به برنج و رتبه‌های بعدی به ترتیب به ذرت دانه‌ای، گندم و جو اختصاص یافته است. در مورد کارایی سود نیز زراعت برنج و ذرت دانه‌ای نسبت به زراعت گندم و جو ارجحیت دارد.

جدول ۱۴-۴: تعیین امتیاز و رتبه کارایی مصرف آب با استفاده از الگوی MIP-DEA

مجموع	شاخص کارایی	امتیاز کارایی	محصول	شاخص کارایی	امتیاز کارایی
گندم	عملکرد به آب	۰/۰۴۳۵	ذرت دانه‌ای	عملکرد به آب	۰/۸۲۵۱
	عملکرد	۰/۰۱۰۲		عملکرد	۰/۷۹۵۰
	درآمد به آب	۰/۲۸۰۶		درآمد به آب	۰/۲۰۱۴
	درآمد	-		درآمد	۰/۵۵۲۱
	سود به آب	۰/۱۵۳۶		سود به آب	۰/۷۱۱۵
	سود	-		سود	۰/۵۶۲۳
جو	عملکرد به آب	۰/۳۰۰۳	برنج	عملکرد به آب	۰/۵
	عملکرد	۰/۱۶۲۱		عملکرد	۰/۲۹۳
	درآمد به آب	-		درآمد به آب	۰/۷۲۴۱
	درآمد	-		درآمد	۰/۲۴۸۶
	سود به آب	-		سود به آب	۰/۷۸۰۹
	سود	۰		سود	۰/۲۰۸۹

۱۴-۵- نتیجه‌گیری

میانگین امتیاز کارایی روش‌های DEA_{CCR} و MIP-DEA به همراه نتایج روش‌های مرسوم محاسبه کارایی مصرف آب در جدول ۱۴-۵، گزارش شده است. بر اساس روش‌های مرسوم که در آن کارایی مصرف آب با استفاده از شاخص‌های عملکرد به آب و درآمد به آب سنجیده می‌شود با توجه به نوع شاخص، نتایج متفاوتی به دست می‌آید، به گونه‌ای که در شاخص عملکرد به آب، ذرت دانه‌ای، گندم، جو و برنج به ترتیب در رتبه‌های اول تا چهارم قرار گرفته و بر اساس شاخص درآمد به آب، برنج، گندم، ذرت دانه‌ای و جو رتبه‌های اول تا چهارم را به خود اختصاص می‌دهند.

جدول ۱۴-۵: مقایسه نتایج رتبه‌بندی کارایی مصرف آب

محصول	مرسوم				تحلیل پوششی داده‌ها							
	عملکرد به آب		درآمد به آب		MIP-DEA		DEA _{CCR}					
	رتبه	امتیاز	رتبه	امتیاز	نسبی	مطلق	نسبی	مطلق				
گندم	۰/۸	دوم	۹۲۴۰	دوم	۰/۸۵۳۱	سوم	۱	سوم	۰/۰۳۴	چهارم	۰/۱۵۹۱	سوم
جو	۰/۷۵	سوم	۳۳۷۵	چهارم	۰/۴۶۶	چهارم	۰/۵۹۱۷	چهارم	۰/۰۵۴۰	سوم	۰/۱۰۰۱	چهارم
ذرت دانه‌ای	۰/۸۸	اول	۸۴۰۰	سوم	۱	دوم	۱	دوم	۰/۶۳۸۱	اول	۰/۷۴۶۰	اول
برنج	۰/۳۸	چهارم	۱۰۶۸۷	اول	۱	دوم	۱	دوم	۰/۵۹۵۶	دوم	۰/۶۶۸۳	دوم

در روش DEA_{CCR} بر اساس شاخص‌های مطلق (عملکرد، درآمد و سود) گندم و جو در رتبه‌های سوم و چهارم و مطابق با شاخص‌های نسبی (عملکرد به آب، درآمد به آب و سود به آب) جو در رتبه چهارم قرار گرفته است. در مورد سایر محصولات، الگوی پایه تحلیل پوششی داده‌ها توانایی تفکیک نداشته ولی روش MIP-DEA یک رتبه‌بندی کامل در میان محصولات مورد مطالعه ایجاد نموده است، به طوری که بر اساس شاخص‌های مطلق، رتبه نخست به ذرت دانه‌ای و دوم، سوم و چهارم به ترتیب به برنج، جو و گندم

تعلق گرفته و بر اساس شاخص‌های نسبی ترتیب محصولات به صورت ذرت دانه‌ای، برنج، گندم و جو می‌باشد.

بررسی پژوهش‌های پیشین نشان می‌دهد که با آنکه در تعدادی از آن‌ها به سودآوری، توجه شده (باغانی و همکاران، ۱۳۹۱) ولی در بیش‌تر آن‌ها موضوع محوری بهبود نسبت تولید به آب مصرفی بوده است و درحالی‌که در پاره‌ای از آن‌ها کارایی مصرف آب با کاهش عملکرد پیگیری شده (رحیمیان و وزیری، ۱۳۸۷؛ سرایی تبریزی و همکاران، ۱۳۸۹) در دیگر مطالعات به کاهش مصرف آب با حفظ سطح تولید (قدمی فیروزآبادی و همکاران، ۱۳۹۱) یا افزایش مصرف آب تأکید شده است (اخوان و همکاران، ۱۳۸۶).

در این فصل در کنار شاخص‌های مرسوم، از شاخص سود به آب نیز استفاده و به میزان مصرف سایر نهاده‌ها در فرآیند تولید، توجه گردید. با آنکه نتایج در مقایسه با یافته‌های مطالعات مشابه توانایی بیش‌تر الگوها در رتبه‌بندی محصولات را نشان می‌دهد ولی حساسیت نتایج نسبت به نوع شاخص مورد استفاده نیز مشهود است، موضوعی که در مطالعات گذشته به آن توجه کافی نشده است (حیدری‌پور و همکاران، ۱۳۹۳؛ عنابی میلانی و زمانی، ۱۳۹۳).

در پژوهش حاضر برخلاف مطالعه علی‌پور و همکاران (۱۳۹۱) کارایی مصرف آب، کم‌تر از کارایی مزرعه محاسبه نشد که این احتمالاً به تفاوت در الگوهای مورد استفاده مربوط می‌باشد ولی مشابه نتایج پژوهش بابایی و همکاران (۱۳۹۳) ضرورت کاهش مصرف آب در زراعت گندم و جو برای بهبود کارایی مشاهده گردید.

موضوعی که در بررسی نتایج برجسته می‌باشد قرار گرفتن محصولات گندم و جو در انتها و ذرت دانه‌ای و برنج در ابتدای فهرست کارایی مصرف آب است. توجه به این نکته با وزن دهی محصولات و توسعه الگو به گونه‌ای که محصولات بیش‌تری را شامل شود، خواهد توانست رتبه‌بندی‌هایی متناسب با شرایط اقتصادی، اجتماعی و سیاسی هر منطقه یا محصول ایجاد نماید. در کل به نظر می‌رسد، لازم باشد در مطالعات آب توجه بیش‌تری به مدیریت کارایی مصرف آب نسبت به کارایی مصرف آب به‌تنهایی، شود.

منابع

- اخوان س.، موسوی، س. ف.، مصطفی‌زاده فرد ب. و قدمی فیروزآبادی ع. ۱۳۸۶. بررسی آبیاری تیپ و شیاری از لحاظ عملکرد و کارایی مصرف آب در زراعت سیب‌زمینی. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۱(۴۱): ۲۶-۱۵.
- بابایی م.، مردانی م. و سالارپور م. ۱۳۹۳. محاسبه کارایی آب در محصولات عمده کشاورزی شهرستان زابل: رهیافت تحلیل پوششی داده‌ها. نشریه پژوهش آب در کشاورزی، ۲۸(۳): ۵۴۹-۵۴۱.
- باغانی ج.، رستگار ج.، زارع ش. و صدرقاین س. ح. ۱۳۹۱. بررسی اثرات روش-های آبیاری بر عملکرد و کارایی مصرف آب آبیاری ارقام پیاز خوراکی. نشریه آبیاری و زهکشی ایران، ۶(۱): ۱۰-۱.
- حیدری پور ر.، نصیری محلاتی م.، کوچکی ع. ر. و زارع فیض‌آبادی ا. ۱۳۹۳. اثرات سطوح آب و کود نیتروژن بر کارایی مصرف و بهره‌وری آب در سه گیاه ذرت (*Zea mays L.*)، چغندر قند (*Beta vulgaris L.*) و کنجد (*Sesamum indicum L.*). نشریه بوم‌شناسی کشاورزی. ۶(۲): ۱۹۸-۱۸۷.

- رحیمیان م. ح. و وزیرى ژ. ۱۳۸۷. بررسی اثرات کم‌آبى و تعیین کارایی مصرف آب کلزا. مجله پژوهش‌های خاک (علوم خاک و آب)، ۲۲(۲): ۲۵۵-۲۵۱. سازمان جهاد کشاورزی استان آذربایجان شرقی. ۱۳۹۴. محاسبات قیمت تمام‌شده محصولات زراعی. معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی.
- سرائی تبریزی م.، بابازاده ح.، پارسی‌نژاد، م. و محمد مدرس ثانوی س. ع. ۱۳۸۹. بهبود کارایی مصرف آب سویا با استفاده از آبیاری بخشی منطقه. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۴(۵۲): ۱۳-۱.
- علی‌پور ع. ر.، وکیل‌پور م. ح.، افشارتبار ر. و نیک‌زاد م. ۱۳۹۱. بررسی کارایی مصرف آب گندم در منطقه زرقان. مجله پژوهش آب در کشاورزی، ۲۶(۴): ۴۱۴-۴۰۵.
- عنابی میلانی، ا. و زمانی ص. ع. ۱۳۹۳. تأثیر روش‌های برنامه‌ریزی آبیاری بر عملکرد و کارایی مصرف آب گندم. نشریه پژوهش آب در کشاورزی، ۲۸(۳): ۴۸۹-۵۰۲.
- قدمی فیروزآبادی، ع.، نصرتی ع. ر. و زارع ابیانه ح. ۱۳۹۱. بررسی اثر دو سیستم آبیاری قطره‌ای و نشتی بر عملکرد، اجزای عملکرد و کارایی مصرف آب توده سیر همدان. نشریه زراعت (پژوهش و سازندگی)، ۹۴: ۶۷-۶۰.

فصل پانزدهم

ترکیب بهینه نهاده‌ها: الگوهای ریاضی

در این فصل به معرفی روش‌هایی برای تعیین ترکیب بهینه نهاده‌ها در تولید محصولات کشاورزی پرداخته شده و به نقش فروض رفتاری از قبیل حداقل سازی هزینه، حداکثر سازی درآمد و حداکثر سازی سود بر تصمیم‌گیری توجه شده است.

۱-۱۵- تعیین مجموعه مرجع

برای بررسی ترکیب نهاده‌ها و شناسایی راه‌کارهایی برای بهینه‌سازی آن‌ها ضروری است جایگاه واحد مورد مطالعه از لحاظ کارایی در میان سایر واحدها با تعیین مجموعه مرجع مشخص گردد. برای این منظور با استفاده از نتایج الگوی تحلیل پوششی داده‌ها، واحدهای مورد مطالعه از لحاظ ترکیب نهاده‌های مورد استفاده به گروه‌های همگنی تقسیم می‌شوند. رابطه ۱-۱۵، الگوی مورد نظر را مشخص می‌سازد:

$$\begin{aligned}
 & \min_{\theta, \lambda} \theta, \\
 & \text{st.} \quad -q_i + Q\lambda \geq 0, \\
 & \quad \theta x_i - X\lambda \geq 0, \\
 & \quad \lambda \geq 0,
 \end{aligned} \tag{۱-۱۵}$$

رابطه ۱-۱۵، الگوی برنامه‌ریزی خطی برای تعیین امتیاز کارایی فنی (θ) استان i ام از I استان (منطقه) مورد مطالعه می‌باشد. همچنین در این الگو، λ بردار ضرایب با ابعاد $I \times 1$ است. رابطه ۱-۱۵، میزان مصرف نهاده‌ها را با ثبات سطح تولید حداقل نموده و به نام CCR که بیانگر حروف نخست چارنز، کوپر و رودس است در ادبیات موضوع شناخته می‌شود (کوئلی، ۱۹۹۶).

الگوی CCR، θ و λ را به گونه‌ای تعیین می‌کند که سطح ثابتی از محصول یا q_i با کم‌ترین مقدار نهاده یا x_i تولید گردد. در این رابطه، استان i از n نهاده برای تولید m محصول استفاده می‌کند. بردارهای q_i و x_i بیانگر مجموعه تولیدات و نهاده‌های مورد استفاده در استان i بوده و در مقابل Q و X بردار محصولات و نهاده‌ها هستند، در نتیجه تعداد محدودیت‌های رابطه ۱-۱۵، برابر با مجموع تعداد نهاده‌ها و محصولات خواهد بود.

ساختار رابطه ۱-۱۵، به گونه‌ای است که در برآورد سطوح بهینه استفاده از نهاده‌ها، احتمال ارائه نتایجی که در میان استان‌های مورد مطالعه مشاهده نشده‌اند، وجود دارد. برای رفع این مسئله بنکر، چارنز و کوپر، الگوی BCC را معرفی کردند. این الگو که به نام الگوی بازده متغیر نسبت به مقیاس شناخته می‌شود دامنه پیشنهادی برای تغییر نهاده‌ها را با افزودن محدودیت $\Pi'\lambda = 1$ به رابطه ۱-۱۵، محدود کرده و حداکثر کاهش را به بهترین روش مشاهده شده، محدود می‌کند.

۱۵-۲- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداقل سازی هزینه

با مشخص شدن مجموعه مرجع می‌توان به مطالعه ترکیب بهینه نهاده‌ها در میان مجموعه مرجع پرداخت. در این قسمت، تعیین فرض رفتاری حائز اهمیت می‌باشد. رابطه ۱۵-۲، الگوی مورد استفاده با فرض حداقل سازی هزینه را نشان می‌دهد:

$$\begin{aligned} \min_{\lambda, x_i^*} \quad & w_i' x_i^* \\ \text{st.} \quad & -q_i + Q\lambda \geq 0, \\ & x_i^* - X\lambda \geq 0, \\ & \lambda \geq 0, \end{aligned} \quad (2-15)$$

که در آن w_i و x_i^* به ترتیب بردار قیمت و مقدار بهینه نهاده‌ها می‌باشند. در رابطه ۱۵-۲، ترکیب نهاده‌ای که هزینه تولید را حداقل می‌سازد، مشخص می‌گردد. در این رابطه نیز با اضافه نمودن محدودیت $\Pi'\lambda = 1$ ، می‌توان به بررسی نقش مقیاس در تعیین ترکیب بهینه پرداخت.

در برآورد الگوی ۱۵-۲، به دو موضوع جانشینی نهاده‌ها و جامعه‌ای که واحد مورد نظر با آن‌ها مقایسه می‌گردد، توجه می‌شود. در خصوص جانشینی نهاده‌ها می‌توان امکان جانشینی میان نهاده‌ها را فراهم یا محدود کرد. چنانچه به الگو اجازه داده شود λ را خود تعیین کند، در آن صورت امکان مشاهده تغییرات قابل توجه در ترکیب نهاده‌ها وجود داشته ولی اگر با استفاده از λ های به دست آمده از الگوی ۱۵-۱، مقادیر $Q\lambda$ و $X\lambda$ را محاسبه و در مدل قرار دهیم، در آن صورت امکان جانشینی میان نهاده‌ها فراهم نشده و تنها به

بررسی آثار هزینه‌ای ارتقای کارایی فنی پرداخته می‌شود. همچنین با محدود کردن فرصت جانشینی نهاده‌ها به مجموعه مرجع به رفتار تولیدکنندگان بُعد زمانی داده می‌شود.

موضوع دیگر به تغییرات قابل توجه در قیمت نهاده‌ها مربوط می‌باشد، چنانچه این تفاوت ناشی از کیفیت باشد در آن صورت پاسخ‌های مربوط به ترکیب بهینه با توجه به اینکه با قیمت‌های واحد مورد مطالعه محاسبه می‌شوند، احتمالاً گمراه‌کننده خواهند بود، در نتیجه به منظور لحاظ نمودن این مسئله قیمت نهاده با استفاده از وزن‌های مجموعه مرجع، محاسبه و در رابطه ۱۵-۲، جایگزین می‌گردد.

۱۵-۳- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداکثر سازی درآمد

برای بررسی رویکرد حداکثر سازی درآمد، الگوی مورد مطالعه از حداقل سازی به حداکثر سازی تغییر و با فرض ثبات نهاده‌های مورد استفاده و بهینه بودن آن‌ها به تعیین حداکثر تولید قابل دسترس، پرداخته می‌شود. الگوی مورد استفاده در رابطه ۱۵-۳، معرفی شده است:

$$\begin{aligned} \max_{\lambda, q_i^*} \quad & p_i' q_i^*, \\ \text{st.} \quad & -q_i^* + Q\lambda \geq 0, \\ & x_i - X\lambda \geq 0, \\ & \lambda \geq 0, \end{aligned} \quad (3-15)$$

که در آن p_i قیمت محصول و q_i^* مقدار بهینه تولید با توجه به سطوح فعلی کاربرد نهاده‌ها می‌باشد.

۱۵-۴- ترکیب بهینه نهاده‌ها در شرایط حداکثر سازی سود

چنانچه فرض شود همزمان بتوان تولید و نهاده‌ها را مدیریت نمود در آن صورت با ترکیب الگوی ۲-۱۵ و ۳-۱۵، می‌شود به بررسی رویکرد حداکثر سازی سود با استفاده از الگوی ۴-۱۵، پرداخت:

$$\begin{aligned} \max_{\lambda, q_i^*, x_i^*} & p_i'q_i^* - w_i'x_i^*, \\ \text{st.} & -q_i^* + Q\lambda \geq 0, \\ & x_i^* - X\lambda \geq 0, \\ & \lambda \geq 0, \end{aligned} \quad (۴-۱۵)$$

در الگوی ۴-۱۵، مقادیر بهینه تولید و نهاده‌ها همزمان با اعمال محدودیت-هایی برای نوع بازده، تغییرات نهاده‌ها و تولید، قابل برآورد می‌باشد. محدودیت تولید، زمانی لحاظ می‌شود که الگو، تولیدی بیش از حداکثر تولید موجود را به عنوان تولید بهینه، گزارش کند. در این حالت با تعیین سقف تولید می‌توان به تحلیل حساسیت نتایج پرداخت (کوئلی و همکاران، ۲۰۰۵).

منابع

- Coelli T. 1996. A Guide to DEAP Version 2.1: A Data Envelopment Analysis (Computer) Program, DEAP Manual. Center for Efficiency and Productivity Analysis, Department of Econometrics, University of New England, Australia.
- Coelli T. J., Prasada Rao D. S., O'Donnell C. J. and Battese G. E. 2005. An Introduction to Efficiency and Productivity Analysis. Second Edition, Springer.

فصل شانزدهم

ترکیب بهینه نهاده‌ها: یافته‌های تجربی

در فصل پیش‌رو به موضوع بهینه‌سازی ترکیب نهاده‌ها با رویکردهای مختلف هزینه‌ای، درآمدی و سودآوری در زراعت پیاز استان آذربایجان شرقی پرداخته شده و تأثیر نحوه جانشینی نهاده‌ها بر فرایند بهینه‌سازی در قالب سناریوهای مختلف بررسی می‌شود.

۱-۱۶- داده‌های مورد استفاده

داده‌های مقدار و قیمت نهاده‌ها از آمارنامه هزینه وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)، تولید از آمارنامه تولید وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۰) و قیمت از انتشارات مرکز آمار ایران (۱۳۹۰) به دست آمده است. در جداول ۱-۱۶ و ۱۶-۳، اطلاعات مورد استفاده گزارش شده‌اند.

جدول ۱۶-۱: اطلاعات مورد استفاده در پژوهش به ازای هر هکتار زراعت پیاز

استان (منطقه)	بذر (کیلوگرم)	کود حیوانی (تن)	علف کس (کیلوگرم)	حشره کش (کیلوگرم)	قارچ کش (کیلوگرم)	فسفاتنه (کیلوگرم)	ازته (کیلوگرم)	پتاسه (کیلوگرم)	نیروی کار (نفر روز)	عملکرد (کیلوگرم)
آذربایجان شرقی	۱۱/۳۹	۲/۵۷	۳/۱۸	۴/۳۱	۲/۵۸	۲۱۴/۰۵	۳۳۲/۰۹	۲۲/۹۹	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰۰/۱۹
آذربایجان غربی	۹/۸۲	-/۲۳	۱/۹۴	۳/۶۱	۲/۴۸	۴۱۷/۷۴	۳۳۳/۱۹	۳۸/۷	۱۳۲/۰۳	۳۶۳۶۷/۹۶
اصفهان	۱۱/۹۲	۲/۶	۱/۷۹	۲/۵۶	-/۳۸	۳۴۶/۲۲	۳۰۰/۴۶	۱۱۵/۷۷	۲۳۳/۹۴	۶۴۰۷۳/۰۵
ایلام	۴/۳۳	۰	۳/۶۷	۰	۰	۲۵۰	۶۳۲/۳۳	۰	۷۳/۴۱	۳۵۳۹۵/۳
بوشهر	۴/۸	-/۵۷	-/۳۸	-/۹۵	۰	۱۵۷/۱۴	۱۳۸/۰۸	۵۸/۰۹	۱۱۶/۵۷	۳۳۶۳۲/۴۲
جنوب استان کرمان	۳/۳۹	۲/۰۹	۲/۸	۱/۹۱	۱/۴	۲۶۲/۹۸	۳۶۶/۳۳	۱۵۳/۹۸	۱۱۷/۹۹	۵۰۷۸۸/۷۶
خراسان جنوبی	۹/۷۳	۷/۲۲	۰	۰	۰	۸۶/۹۵	۹۸/۲۵	۰	۲۲۴/۹۱	۱۵۳۲۲/۱۶
خراسان رضوی	۲۱/۱۲	۷	۲/۴۶	۳/۵۲	-/۰۵	۴۲۲/۱۹	۵۱۴/۱۶	۱۵۱/۴۷	۳۷۴/۵۷	۴۲۶۳۵/۹۲
خراسان شمالی	۱۱/۷۶	۲/۳۸	۲/۰۱	۱/۴۹	-/۷۴	۱۵۹/۹۷	۳۴۵/۵۲	۷/۴۴	۳۹۴/۶۷	۵۳۴۱۴/۰۳
خوزستان	۳/۵۶	۳/۲	۴/۱۳	۱/۶۹	۱/۰۱	۱۷۶/۷۷	۳۷۱/۷۷	۴۴/۷۳	۸۵/۷۸	۳۰۶۴۳/۶۳
زنجان	۱۰/۵۳	۳/۹۳	۱/۶۱	۱/۵	-/۶۸	۴۵۰	۸۲/۱۴	۲/۵۷	۱۰۰/۱۷	۲۵۵۱۶/۰۷
سیستان و بلوچستان	۶/۳۲	-/۳	۱/۳۲	۱/۵۴	۰	۶۴/۴۴	۱۰۰/۷/۶	-/۴۸	۱۱۶/۳۳	۲۹۸۳۹/۸۳
فارس	۱۲/۲۲	۱/۶۹	۱/۴۵	۱/۲۷	-/۴۶	۱۸۹/۷۵	۳۵۶/۶	۴/۳۲	۲۷۶/۶۸	۴۱۶۰۵/۶۳
قم	۱/۱۸	۹/۰۹	-/۹۱	۰	۰	۵۲۵/۴۵	۹۹۹/۹۹	۰	۵۳/۳۸	۱۰۶۱۲/۸۵
کردستان	۶/۴	۸	۰	-/۲	۰	۰	۱۱۳/۳۳	۰	۱۳۴/۲۹	۲۳۴۶۳/۸۸
کرمان	۱۰/۶۶	۱/۳۱	-/۳۵	۰	۰	۲۵۴/۶۲	۲۱۷/۹۷	۳۴/۹	۱۸۱/۱۷	۲۳۲۳۲/۹۸
کرمانشاه	۱۰	۰	۲	۰	۲	۴۰۰	۶۲۵	۱۷۵	۸۵/۳	۲۸۸۸۲/۲۵
کهگیلویه و بویراحمد	۴/۸۷	۵/۸۵	-/۶۳	۱/۳۷	-/۷۷	۱۷۶/۹۲	۲۳۲/۰۷	۰	۲۲۵/۹۱	۱۹۶۳۰/۶۵
گلستان	۲۸/۲	۰	-/۷	-/۷	۱/۵	۷۵	۶۵	۵	۶۹/۷۱	۳۱۲۸۲/۰۷
گیلان	۴۰/۷۱	۰	۰	۰	۰	۱۰۷/۱۴	۱۹۶/۴۲	۰	۴۶/۴	۱۵۵۰۸/۲۳
لرستان	۲۱/۸۴	۲/۷۳	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۳۷۵/۵۴	۳۲/۶	۱۸۹/۰۲	۷۴۷۲۲/۶۵
مرکزی	۲۱/۹۵	۱۲/۶۸	۳/۹	-/۴۹	۰	۵۶۰/۹۷	۵۱۲/۱۹	۰	۳۳۷/۸	۳۹۶۶۸/۹۹
هرمزگان	۲/۲۷	۶/۱۶	۱/۱۹	۱/۴۹	-/۵۵	۱۲۲/۹۲	۳۱۳/۴۶	۲۲/۲۵	۲۷۵/۰۴	۲۲۵۶۸/۳۱
همدان	۳/۹۹	۲/۳۱	-/۵۷	-/۹۸	-/۷۵	۵۶/۶	۳۳۷/۶	۱۰/۷۸	۸۸/۵۷	۳۰۵۹۵/۹۸
یزد	۳۳/۰۴	۰	-/۸۷	۱/۴۵	۰	۴۳۶/۳۳	۵۴۵/۲۱	۰	۳۰۰/۶۳	۶۰۰۳۲/۰۲

ماخذ: وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۰، ۱۳۹۱)

۱۶-۲- تعیین مجموعه مرجع

در این قسمت ابتدا به بررسی وضعیت کارایی فنی در زراعت پیاز استان آذربایجان شرقی در مقایسه با سایر استان‌ها پرداخته شده و سپس نتایج در دو وضعیت بازده ثابت و متغیر نسبت به مقیاس گزارش می‌شود.

نتایج مربوط به کارایی فنی در الگوی پایه که در جدول ۱۶-۲، گزارش شده بیانگر آن است که امکان ارتقای کارایی تولید در هفت و پنج استان به ترتیب در شرایط بازده ثابت و متغیر نسبت به مقیاس وجود دارد که یکی از آن‌ها استان آذربایجان شرقی می‌باشد. نگاهی به مقدار شاخص کارایی بیانگر وضعیت نامطلوب این استان در مقایسه با سایر استان‌ها بوده و ضرورت شناسایی راه کارهایی برای بهبود تخصیص منابع و ارتقای کارایی در زراعت پیاز این استان را نشان می‌دهد.

همان‌طور که از نتایج جدول ۱۶-۲، مشخص می‌باشد، تغییر در بازده نسبت به مقیاس از ثابت به متغیر باعث افزایش کارایی فنی می‌شود. بر اساس یافته‌های پژوهش و به ترتیب اهمیت، جنوب استان کرمان، سیستان و بلوچستان، لرستان و همدان مجموعه مرجع استان آذربایجان شرقی در شرایط بازده ثابت بوده که به آن‌ها در شرایط بازده متغیر، استان خراسان شمالی نیز افزوده می‌شود. اطلاعات جدول ۱۶-۲، مشخص می‌کند که امکان افزایش کارایی با کاهش همزمان در میزان مصرف نهاده‌ها برای تولید فعلی به اندازه ۲۸/۶ و ۱۸ درصد به ترتیب در شرایط بازده ثابت و متغیر وجود دارد.

جدول ۱۶-۲: کارایی فنی تولید پیاز تحت فروض بازده ثابت و متغیر با رویکرد نهاده گرا

استان (منطقه)	بازده مقیاس		مجموعه مرجع	
	ثابت	بازده	بازده ثابت	بازده متغیر
آذربایجان شرقی	۰/۷۱۴	۰/۸۲۰	جنوب استان کرمان، سیستان و بلوچستان، لرستان و همدان	جنوب استان کرمان، خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان، لرستان و همدان
آذربایجان غربی	۰/۹۸۸	۰/۹۹۶	ایلام، جنوب استان کرمان، سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، یزد	ایلام، جنوب استان کرمان، سیستان و بلوچستان، کرمانشاه، یزد
خراسان رضوی	۰/۴۹۷	۰/۶۳۳	اصفهان، ایلام، بوشهر، سیستان و بلوچستان، کردستان و گیلان	اصفهان، ایلام، سیستان و بلوچستان و یزد
خوزستان	۰/۸۹۹	۱	ایلام، بوشهر، هرمزگان و همدان	
فارس	۰/۹۵۷	۰/۹۶۱	ایلام، خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان، کردستان، همدان و یزد	ایلام، خراسان شمالی، سیستان و بلوچستان، کردستان، همدان و یزد
کهگیلویه و بویراحمد	۰/۹۵۰	۱	ایلام، قم و کردستان	
مرکزی	۰/۷۵۲	۰/۹۵۷	ایلام، کردستان و گیلان	ایلام، کردستان و یزد
اصفهان، ایلام، بوشهر، جنوب استان کرمان، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، زنجان، سیستان و بلوچستان، قم، کردستان، کرمان، کرمانشاه، گلستان، گیلان، لرستان، هرمزگان، همدان و یزد	۱	۱	-	-

جدول ۱۶-۳: مقدار، قیمت و هزینه نهاده‌ها در هر هکتار پیاز

استان	نهاده‌ها	بذر (کیلوگرم)	کود حیوانی (تن)	علفکش (کیلوگرم)	حشره‌کش (کیلوگرم)	قارچ‌کش (کیلوگرم)	فسفات‌ه (کیلوگرم)	ازته (کیلوگرم)	پتاسه (کیلوگرم)	نیروی کار (نفر روز)
آذربایجان شرقی	قیمت*	۲۰۶۱۶	۳۵۰۰	۱۳۶۱۹	۱۱۳۳۹	۹۱۷۸	۱۰۴	۸۹	۸۶	۱۰۲۰۹
	هزینه	۲۳۴۸۱۶	۹۰۰۲	۴۳۲۵۸	۴۸۱۷۲	۲۳۶۹۰	۲۲۲۶۱	۲۹۵۵۶	۱۹۷۷	۲۲۰۱۶۸۰
جنوب استان کرمان	قیمت	۱۵۱۴۱۷	۶۵۳۹۹	۱۳۷۸۸	۹۳۴۶	۱۰۶۴۷	۷۰	۶۴	۷۲	۱۱۸۲۰
	هزینه	۵۱۳۳۰۴	۱۳۶۲۳۳	۳۵۸۲۶	۱۷۸۵۹	۱۴۹۱۲	۱۸۴۰۹	۲۳۴۳۹	۱۱۰۸۷	۱۳۹۶۶۹۴
سیستان و بلوچستان	قیمت	۱۶۷۸۷	۱۱۶۶۶	۹۰۳۶	۱۵۳۶۴	۱۰۱۷۴	۵۹	۴۹	۹۴	۴۰۱۸
	هزینه	۱۰۶۰۹۴	۳۴۶۷	۱۱۹۱۰	۲۳۷۰۷	.	۳۷۴۳	۵۲۸۰	۴۵	۴۶۷۷۸۷
لرستان	قیمت	۲۲۸۲۴	۶۶۰۰	۱۰۷۰۴	۲۸۰۰	۱۰۰۰۰	۱۲۶	۱۱۸	۱۶۰	۹۳۴۵
	هزینه	۴۹۸۴۷۶	۱۷۹۳۵	۸۸۴۲۵	۶۰۸۷	۲۱۷۳۹	۱۹۱۷۳	۵۶۱۱۴	۵۲۱۶	۱۷۶۶۴۴۸
همدان	قیمت	۵۰۱۶۲۵	۷۱۲۳۱	۱۳۶۲۰	۱۶۴۳۹	۶۴۲۹	۷۴	۶۶	۷۴	۱۲۰۰۱
	هزینه	۲۰۰۱۴۸۴	۱۵۷۴۱۲	۷۱۴۳	۱۶۱۷۳	۴۵۵۲	۴۱۸۸	۲۲۲۸۲	۷۹۸	۱۰۶۲۸۹۲
خراسان شمالی	قیمت	۲۷۲۷۲	۸۱۲۵	۱۶۱۴۸	۹۹۰۰	۱۰۱۰۱	۸۱	۷۳	۵۲	۷۳۴۷۱۲۷
	هزینه	۳۲۰۷۱۹	۱۹۳۳۷/۵	۲۳۲۵۷	۱۴۷۵۱	۷۳۷۴/۷	۱۳۹۵۷/۶	۱۷۹۳۳	۳۸۷	۲۸۹۹۷۴۷

* واحد ده ریال می‌باشد.
 مأخذ: وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۰، ۱۳۹۱)

در جدول ۱۶-۳، اطلاعات مربوط به مقدار، قیمت نهاده‌ها به همراه هزینه آن‌ها برای مجموعه مرجع استان آذربایجان شرقی گزارش شده است. همان‌طور که مشخص می‌باشد، بیش‌ترین سهم از هزینه‌های تولید پیاز مربوط به نیروی کار و بذر بوده، در نتیجه در تحلیل نتایج به این موضوع توجه ویژه‌ای می‌شود. در ادامه، ترکیب بهینه نهاده‌ها در سه رویکرد کاهش هزینه، افزایش درآمد و حداکثر سازی سود تحت فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس گزارش می‌گردد (جدول ۱۶-۴).

۱۶-۳- ترکیب بهینه نهاده‌ها با رویکرد کاهش هزینه

در رویکرد کاهش هزینه، فرض می‌شود تولید و درآمد ثابت بوده، در نتیجه تغییر در سود ناشی از مدیریت نهاده‌ها می‌باشد. نتایج حاصل نسبت به فروش جانشینی نهاده‌ها و جامعه‌ای که استان آذربایجان شرقی با آن مقایسه می‌شود، حساس بوده، لذا خروجی الگوها به‌طور جداگانه برای هر یک گزارش شده است. چنانچه امکان جانشینی نهاده‌ها فراهم باشد، در آن صورت امکان کاهش هزینه از ۲۶۱۵۱۱۷۰ به ۱۱۹۹۱۶۶۰ ریال و سودآوری از ۶۱۰۷۲۸۹۰ به ۷۵۲۳۲۴۰۴ ریال، وجود داشته و از میزان مصرف همه نهاده‌ها به‌استثنای کودهای شیمیایی فسفات و ازته کاسته می‌شود ولی چنانچه فرض شود امکان کاهش نیروی کار، حداقل در کوتاه‌مدت وجود نداشته و تنها بتوان ترکیب سایر نهاده‌ها را تغییر داد، در آن صورت مصرف کودهای فسفات و پتاسه نسبت به وضعیت فعلی افزایش و سود به ۶۳۲۸۷۸۸۴ ریال می‌رسد.

از آنجاکه قیمت بذر پیاز مورد استفاده در مناطق مختلف کشور یکسان نیست، لذا با جایگزینی قیمت بذر استان مرجع (ایلام) به بررسی تغییرات مورد

انتظار پرداخته شد. با تغییر قیمت بذر از ۲۰۶۱۶۰ (استان آذربایجان شرقی) به ۵۱۵۷۸۰ (استان ایلام) ریال نسبت به وضعیت موجود، کاهش در مصرف کلیه نهاده‌ها به استثنای میزان مصرف کودهای شیمیایی فسفات و پتاسه مشاهده گردید ولی با افزایش قیمت بذر، میزان کاهش در هزینه کم‌تر شده با این وجود انتظار می‌رود سود هر هکتار نسبت به وضعیت موجود ۲۱/۲ درصد افزایش یابد. همچنین با اعمال همزمان محدودیت برای جانشینی نیروی کار و قیمت بذر، میزان افزایش در سود ۲/۱۰ درصد خواهد بود. به‌طور کلی می‌توان گفت چنانچه در کوتاه‌مدت امکان جانشینی نیروی کار وجود نداشته باشد، پیگیری رویکرد کاهش هزینه باعث افزایش قابل توجهی در سودآوری نشده و معرفی بذور مناسب، می‌تواند باعث کاهش مصرف بذر، کود حیوانی، علف‌کش، حشره‌کش، قارچ‌کش، کود ازته و نیروی کار و افزایش مصرف کودهای شیمیایی فسفات و پتاسه گردد.

جدول ۱۶-۴: ترکیب بهینه نهاده‌ها، تولید، هزینه، درآمد و سود در زراعت پیاز با فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس در استان آذربایجان شرقی

سود	درآمد	هزینه (ده)	تولید	کار	پتاسه	ازته	فسفات	قارچ‌کش	حشره‌کش	غلف‌کش	کود حیوانی	بذر	محدودیت	جامعه	جانشینی	رویکرد
(ده ریال)	(ده ریال)	(ریال)	(کیلوگرم)	(نفر روز)	(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	(کیلوگرم)	(تن)	(کیلوگرم)			نهاده‌ها	
۷۵۱۲۲۴-۴۰	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۱۱۹۹۱۶۶	۴۲۷-۸/۱۹	۹۰/۶۵	۰	۷۸۲/۰۷	۳۰-۸/۷۱	۰	۰	۲/۴۳	۰	۵/۲۵	بدون محدودیت			
۶۲۳۸۷۸۸/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۲۳۹۶۱۸	۴۲۷-۸/۱۹	۲۱۵/۶۵	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	نیات نیروی کار	همه		
۷۲۰۳۳۶-۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۱۳۱۸۹۲۶	۴۲۷-۸/۱۹	۱۰۰/۵۴	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	با قیمت بذر استان ایلام*	استان‌ها		
۶۲۳۸۲۶-۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۲۳۸۹۳۶	۴۲۷-۸/۱۹	۲۱۵/۶۵	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	نیات نیروی کار و قیمت بذر استان ایلام			
۷۳۹۳۷۸۸/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۱۲۲۸۶۱۸	۴۲۷-۸/۱۹	۱۰۰/۵۴	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	بدون محدودیت		بلی	کاهش
۶۲۳۸۷۸۸/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۲۳۹۶۱۸	۴۲۷-۸/۱۹	۲۱۵/۶۵	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	نیات نیروی کار			هزینه
۷۱۱۳۱۹-۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۱۶۱۰۲۱۶	۴۲۷-۸/۱۹	۱۰۰/۵۴	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	با قیمت بذر جنوب استان کرمان**	استان‌های مرجع		
۵۹۴۷۱۹۱/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۲۷۷۵۲۱۵	۴۲۷-۸/۱۹	۲۱۵/۶۵	۱۳۲/۵۱	۶۱۵/۱۷	۲۲۶/۲۳	۱/۲۱	۱/۶۴	۲/۴۱	۱/۸۰	۲/۹۲	نیات نیروی کار و قیمت بذر جنوب استان کرمان			
۶۸۵۶۲۹۹/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۱۸۶۶۰۷۷	۴۲۷-۸/۱۹	۱۵۳/۸۸	۱۶/۴۱	۲۳۶/۹۷	۱۵۲/۷۴	۱/۸۴	۳/۰۷	۲/۲۷	۱/۸۳	۸/۱۳	بدون محدودیت	استان‌های		
۶۲۳۵۶۸۸/۴	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۲۴۹۶۷۱۸	۴۲۷-۸/۱۹	۲۱۵/۶۵	۱۶/۴۱	۲۳۶/۹۷	۱۵۲/۷۴	۱/۸۴	۳/۰۷	۲/۲۷	۱/۸۳	۸/۱۳	نیات نیروی کار	مرجع		خیر
۹۶۱۸۵۷۳	۱۲۲۳۳۶۰	۲۶۱۵۱۱۷	۶۱۳-۳/۲۳	۲۱۵/۶۵	۲۳/۹۹	۳۲۲/۰۹	۲۱۲/۰۵	۲/۵۸	۲/۳۱	۳/۱۸	۲/۵۷	۱۱/۴۹	بدون محدودیت	همه استان‌ها		افزایش
۹۶۱۸۵۷۳	۱۲۲۳۳۶۰	۲۶۱۵۱۱۷	۶۱۳-۳/۲۳	۲۱۵/۶۵	۲۳/۹۹	۳۲۲/۰۹	۲۱۲/۰۵	۲/۵۸	۲/۳۱	۳/۱۸	۲/۵۷	۱۱/۴۹	بدون محدودیت	استان‌های مرجع		درآمد
													بدون محدودیت***			
۱۷۸۹۷۰۷۰	۳۰۷۳۹۷۷۰	۳۸۵۲۷۰۰	۱۰۴۹۷/۶	۲۱۵/۶۵	۰	۱۸۶/۴۸	۷۳۲/۴۰	۰	۰	۱۰/۷۸	۰	۱۲/۲۲	نیات نیروی کار			
۱۲۸۶۱۵۰	۱۴۹۱۱۶۵۰	۳۰۵۰۰۷۰	۳۲۷۲۲/۶۵	۱۵۳/۹۷	۰	۱۳۳۷/۰۲	۵۳۷/۷۷	۰	۰	۷/۷۵	۰	۹/۱۴	محدودیت تولید***	همه استان‌ها		
۱۲۳۸۱۸۴۰	۱۴۹۱۱۶۵۰	۲۵۲۹۸۱۰	۳۲۷۲۲/۶۵	۲۱۵/۶۵	۲۳/۵۴	۵۳۸/۸۱	۳۸۶/۹۱	۲/۰۶	۲/۸۱	۲/۱۲	۳/۰۷	۴/۹۹	نیات نیروی کار و محدودیت تولید			افزایش سود
													بدون محدودیت***			
۱۵۹۱۵۱۴۰	۱۸۵۲۳۵۰	۲۶۰۹۳۱۰	۹۲۸۶۲۷	۲۱۵/۶۵	۲۸/۱۲۳	۶۶۹/۳۶	۴۸۰/۶۵	۲/۵۶	۳/۴۹	۵/۱۲	۳/۸۲	۶/۲۰	نیات نیروی کار	استان‌های		
۱۲۸۱۱۲۴۰	۱۴۹۱۱۶۵۰	۲۱۰۰۴۲۰	۳۲۷۲۲/۶۵	۱۷۳/۵۹	۲۳/۵۴	۵۳۸/۸۱	۳۸۶/۹۱	۲/۰۶	۲/۸۱	۲/۱۲	۳/۰۷	۴/۹۹	محدودیت تولید	مرجع		
۱۲۳۸۱۸۴۰	۱۴۹۱۱۶۵۰	۲۵۲۹۸۱۰	۳۲۷۲۲/۶۵	۲۱۵/۶۵	۲۳/۵۴	۵۳۸/۸۱	۳۸۶/۹۱	۲/۰۶	۲/۸۱	۲/۱۲	۳/۰۷	۴/۹۹	نیات نیروی کار و محدودیت تولید			

* قیمت بذر مورد استفاده در استان ایلام ۵۱۵۷۸ ده ریال می‌باشد. ** قیمت بذر مورد استفاده در جنوب استان کرمان ۱۵۱۴۱۷ ده ریال می‌باشد. *** مسئله فاقد جواب بهینه است. **** حداکثر عملکرد ۷۴۷۲۲/۶ کیلوگرم در هکتار در نظر گرفته شده است. - قیمت پیاز در استان آذربایجان شرقی ۱۹۹/۵۶ ده ریال می‌باشد.

با محدود نمودن جامعه مورد مقایسه به استان‌های مرجع در نتایج تغییر قابل توجهی ایجاد نشده و تنها منطقه جنوب استان کرمان به‌جای استان ایلام به‌عنوان مرجع، تعیین می‌گردد. در این وضعیت نیز ثبات نیروی کار و در نظر گرفتن کیفیت بذر مورد استفاده باعث کاهش سود می‌شود. به نظر می‌رسد چنانچه مدیریت هزینه مدنظر باشد، حرکت به سمت کاهش مصرف همه نهاده‌ها همزمان میسر نبوده و احتمالاً این کاهش عمومی با افزایش مصرف کودهای شیمیایی فسفات و پتاسه در استان آذربایجان شرقی همراه شود. انتظار می‌رود حداقل و حداکثر افزایش سود در این وضعیت به ترتیب برابر با ۲/۶۲- و ۲۲/۷ درصد باشد، به عبارت دیگر محدود کردن دامنه مقایسه به استان‌هایی که از لحاظ ساختار تولید شباهت بیش‌تری به استان آذربایجان شرقی دارند منجر به کاهش پتانسیل بهبود سودآوری شده و از طرف دیگر معرفی بذور مناسب ولی با قیمت بالا در شرایط عدم تغییر نیاز کارگری، می‌تواند به کاهش سودآوری در زراعت پیاز منتهی شود ولی چنانچه معرفی ارقام مناسب بذر باعث کاهش همزمان در نیاز کارگری گردد، می‌توان سودآوری را به ۷۱۱۲۱۹۰۴ ریال که معادل افزایش ۱۶/۴۵ درصدی می‌باشد، رساند.

چنانچه در مقایسه استان آذربایجان شرقی با استان‌های مرجع امکان جانشینی در نهاده‌های تولید فراهم نباشد و صرفاً امکان کاهش شعاعی در مصرف نهاده‌ها مقدور باشد در آن صورت انتظار می‌رود به اندازه ۲۸/۶ درصد از میزان مصرف نهاده‌ها کاسته شده، در نتیجه با ثبات تولید، هزینه‌ها کاهش و سود ۱۲/۷ درصد افزایش یابد. در این وضعیت چنانچه امکان کاهش نیروی کار وجود نداشته باشد، افزایش در سود بیش‌تر از ۱/۹۴ درصد نخواهد بود.

بررسی کلی نتایج رویکرد کاهش هزینه نشان می‌دهد که دو نهاد بذر و نیروی کار نقش کلیدی در تعیین هزینه‌ها و سودآوری داشته، به طوری که انتظار می‌رود در مرحله نخست، امکان افزایش سودآوری با کاهش مصرف نهاده‌ها و در ادامه با معرفی ارقام مناسب بذر، فراهم گردد. این تغییرات احتمالاً با افزایش در مصرف تعدادی از نهاده‌ها به ویژه کودهای شیمیایی و علف کش همراه خواهد بود.

۱۶-۴- ترکیب بهینه نهاده‌ها با رویکرد افزایش درآمد و سود

بررسی نتایج جدول ۱۶-۴، نشان می‌دهد که در رویکرد افزایش درآمد با حفظ ترکیب فعلی نهاده‌ها در استان آذربایجان شرقی در مقایسه با سایر نقاط کشور، امکان افزایش تولید در هر هکتار از $43708/19$ به $61303/32$ کیلوگرم وجود دارد. این افزایش که معادل $40/26$ درصد می‌باشد با افزایش درآمد می‌تواند سود را در هر هکتار تا 96185730 ریال که به معنای افزایش $57/49$ درصدی در سودآوری می‌باشد، افزایش دهد، به عبارت دیگر با تغییر رویکرد از هزینه به درآمد، می‌توان افزایش بیش تری در سودآوری را تجربه نمود که این به معنای برتری رویکرد افزایش تولید با استفاده از امکانات موجود نسبت به رویکرد کاهش مصرف نهاده‌ها برای تولید فعلی از لحاظ اقتصادی، می‌باشد. در رویکرد افزایش سود، امکان مدیریت همزمان نهاده‌ها و تولید وجود دارد. این قسمت که شامل هشت الگو می‌باشد، نتایج متفاوتی با حالت‌های پیشین ارائه کرده و از آنجا که الگوی اصلی، فاقد پاسخ بهینه بود، لذا تحلیل با اعمال محدودیت‌هایی به نیروی کار و تولید دنبال گردید. در این حالت چنانچه

نیروی کار ثابت در نظر گرفته شود، الگو تولید ۱۰۳۹۷۷/۶ کیلوگرمی را به- عنوان تولید بهینه پیشنهاد می‌کند که در شرایط فعلی پذیرفتنی نیست، در نتیجه با محدود کردن سقف تولید به ۷۴۷۲۲/۶۵ کیلوگرم که تولید استان لرستان می‌باشد، مشاهده شد که از میزان مصرف بذر، کود حیوانی، حشره کش، قارچ- کش، کود پتاسه و نیروی کار کاسته و بر میزان مصرف علف کش و کودهای شیمیایی فسفات‌ه و از ته افزوده می‌گردد. در این حالت، با کاهش هزینه و افزایش درآمد، سود تا ۱۱۰/۵۹ درصد افزایش یافته و با محدود کردن امکان جایگزینی در نیروی کار و تولید، انتظار می‌رود از مصرف نهاده‌های بذر، حشره کش و قارچ کش کاسته و بر میزان مصرف کود حیوانی، علف کش و کودهای شیمیایی فسفات‌ه، از ته و پتاسه افزوده گردد. میزان افزایش در سود کم‌تر از حالت گذشته بوده و حدود ۱۰۲/۷۴ درصد می‌باشد. همچنین با محدود کردن جامعه مورد مقایسه به استان مرجع، افزایش در میزان مصرف نهاده‌های کود حیوانی، علف کش، کودهای شیمیایی فسفات‌ه، از ته و پتاسه با کاهشی در میزان مصرف نهاده‌های بذر، حشره کش، آفت کش، قارچ کش و نیروی کار همراه می‌شود. در این حالت حداکثر افزایش مورد انتظار در سود حدود ۱۰۹/۷۷ درصد می‌باشد.

۱۶-۵- ترکیب بهینه نهاده‌ها با بازده متغیر نسبت به مقیاس

در جدول ۱۶-۵، وضعیت تخصیص نهاده‌ها و تولید در شرایط بازده متغیر نسبت به مقیاس بررسی شده است. نتایج نشان می‌دهد که میزان تغییر مورد انتظار در مصرف نهاده‌ها، تولید، درآمد، هزینه و سود در شرایط بازده متغیر در مقایسه با بازده ثابت نسبت به مقیاس کم‌تر بوده، به طوری که در رویکرد

کاهش هزینه، میزان کاهش در مصرف نهاده‌های بذر، کود حیوانی، حشره-کش، قارچ‌کش و نیروی کار کم‌تر و افزایش مورد انتظار در مصرف نهاده‌های علف‌کش و کودهای شیمیایی فسفاته، از ته و پتاسه نیز کاهش می‌یابد. در این حالت اطلاعات تولیدی استان ایلام و منطقه جنوب استان کرمان در مقایسه‌های کشوری و منطقه جنوب استان کرمان به‌عنوان استان مرجع در تحلیل نتایج مورد استفاده قرار گرفتند. در این رویکرد با آنکه در شرایطی امکان کاهش سود وجود دارد باین وجود انتظار می‌رود بتوان سود را تا ۲۲/۹ درصد افزایش داد. در رویکرد افزایش درآمد با استفاده از نهاده‌های موجود، انتظار می‌رود تولید تا ۵۰۷۸۸/۶ کیلوگرم در هکتار قابل افزایش بوده و در نتیجه بتوان سود را از ۶۱۰۷۲۸۹۰ به ۷۵۲۰۲۶۳۰ ریال رساند که این معادل افزایشی برابر با ۲۳/۱۳ درصد است. مشابه وضعیت پیشین، رویکرد تولیدی نسبت به رویکرد هزینه‌ای، تأثیرگذاری بهتری بر سودآوری دارد.

همان‌طور که نتایج جدول ۱۶-۵، مشخص می‌سازد، تغییرات مشاهده‌شده در رویکرد حداکثر سازی سود به‌استثنای افزایش مصرف بذر و کاهش مصرف کود شیمیایی فسفاته، مشابه حالت پیشین می‌باشد. پیگیری این رویکرد با افزایش مصرف بذر، کود حیوانی، علف‌کش، کودهای شیمیایی از ته و پتاسه و کاهش مصرف حشره‌کش، قارچ‌کش و نیروی کار باعث افزایش سودآوری تا ۱۰۱/۵ درصد نسبت به وضعیت موجود می‌گردد. در این حالت نیز ثبات نیروی کار باعث کاهش سودآوری شده ولی از آنجا که میزان کاهش مورد انتظار در نیروی کار کم‌تر از حالت قبلی است، اثرگذاری آن بر سودآوری نیز کم‌تر می‌باشد.

جدول ۱۶-۵: ترکیب بهینه نهاده‌ها، تولید، هزینه، درآمد و سود در زراعت پیاز با فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس در استان آذربایجان شرقی

رویکرد	چالش‌های نهاده‌ها	جامعه	محدودیت	بذر (کیلوگرم)	کود حیوانی (تن)	علف کشت (کیلوگرم)	حشره کش (کیلوگرم)	فانج کتس (کیلوگرم)	فسفاتنه (کیلوگرم)	ازته (کیلوگرم)	پتاسه (کیلوگرم)	کار (انرژی و/و)	تولید (کیلوگرم)	هزینه (ده ریال)	درآمد (ده ریال)	سود
			بدون محدودیت	۳/۸۲	۱/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	-۰/۷۶	۳۵۷/۰۱	۴۸۸/۰۹	۸۳/۱۵	۹۷/۴۸	۴۳۷۰/۸۱۹	۱۲۱۷۶۴۷	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۷۵۰۴۷۵۹/۴
			نیات نیروی کار	۳/۶۰	۲/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	۱/۱۷	۱۹۰/۶۱	۳۵۶/۱۹	۱۰۲/۷۷	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۴۰۰۰۱۸	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۲۳۲۲۸۸/۴
		همه استان‌ها	با میانگین وزنی قیمت بذر استان ایلام و منطقه جنوب استان کرمان**	۳/۸۲	۱/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	-۰/۷۶	۳۵۷/۰۱	۴۸۸/۰۹	۸۳/۱۵	۹۷/۴۸	۴۳۷۰/۸۱۹	۱۵۴۲۰۷۲	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۷۱۸۰۳۳۴/۴
			نیات نیروی کار و قیمت بذر استان ایلام و منطقه جنوب استان کرمان	۳/۱۱	۳/۱۱	۲/۴۰	۱/۸۱	۱/۱۹	۲۳۷/۹۹	۳۵۲/۹۹	۱۲۱/۱۸	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۶۷۰۰۶۰	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۰۵۲۳۴۶/۴
	بلی		بدون محدودیت	۳/۶۰	۲/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	۱/۱۷	۱۹۰/۶۱	۳۵۶/۱۹	۱۰۲/۷۷	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۱۲۹۷۶۴۶	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۷۲۳۳۷۷۰/۴
	کاهش هزینه		نیات نیروی کار	۳/۶۰	۲/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	۱/۱۷	۱۹۰/۶۱	۳۵۶/۱۹	۱۰۲/۷۷	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۴۰۰۰۱۸	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۲۳۲۲۸۸/۴
		استان‌های مرجع	با میانگین وزنی قیمت بذر منطقه جنوب استان کرمان و استان همدان**	۳/۶۰	۲/۱۳	۳/۲۰	۱/۰۳	۱/۱۷	۱۹۰/۶۱	۳۵۶/۱۹	۱۰۲/۷۷	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۳۱۰۶۴۶	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۵۱۱۷۷۰/۴
			نیات نیروی کار و قیمت بذر منطقه جنوب استان کرمان و استان همدان	۳/۲۹	۲/۰۹	۲/۸۰	۱/۹۱	۱/۴۰	۲۶۲/۹۸	۳۶۱/۳۳	۱۵۳/۹۸	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۳۳۸۴۶۰	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۵۳۳۸۰۲۶/۴
	خبر	استان‌های مرجع	بدون محدودیت	۹/۳۴	۲/۱۱	۲/۶۱	۲/۵۳	۲/۱۴	۱۷۵/۵۶	۲۷۲/۳۸	۱۸/۸۶	۱۷۶/۸۸	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۱۴۴۹۴۸	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۵۷۷۲۵۸/۴
			نیات نیروی کار	۹/۳۴	۲/۱۱	۲/۶۱	۲/۵۳	۲/۱۴	۱۷۵/۵۶	۲۷۲/۳۸	۱۸/۸۶	۲۱۵/۶۵	۴۳۷۰/۸۱۹	۲۵۴۰۷۷۱	۸۷۲۲۴۰۶/۴	۶۱۸۱۶۳۵/۴
	افزایش درآمد	همه استان‌ها	بدون محدودیت	۱۱/۳۹	۲/۵۷	۳/۱۸	۴/۳۱	۲/۵۸	۲۱۴/۰۵	۳۳۲/۰۹	۲۲/۹۹	۲۱۵/۶۵	۵۰۲۶۶/۵	۲۶۱۵۱۱۷	۱۰۰۱۲۵۳۸۰	۷۵۲۰۲۶۳
		استان‌های مرجع	بدون محدودیت	۱۱/۳۹	۲/۵۷	۳/۱۸	۴/۳۱	۲/۵۸	۲۱۴/۰۵	۳۳۲/۰۹	۲۲/۹۹	۲۱۵/۶۵	۵۰۲۶۶/۵	۲۶۱۵۱۱۷	۱۰۰۰۵۱۱۳۰	۷۴۲۶۰۱۲
			بدون محدودیت	۶/۴۰	۸	۰	-۰/۲	۰	۰	۱۱۳/۳۳	۰	۱۳۴/۳۹	۲۲۲۴۶/۹	۱۵۴۴۳۵۲	۴۴۸۳۸۹۲	۲۹۳۸۵۴۰
		همه استان‌ها	نیات نیروی کار	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۸۷۹۲۲۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۰۳۳۳۳۰
			محدودیت تولید**	۶/۴۰	۸	۰	-۰/۲	۰	۰	۱۱۳/۳۳	۰	۱۳۴/۳۹	۷۳۷۲/۶	۱۵۴۴۳۵۲	۴۴۸۳۸۹۲	۲۹۳۸۵۴۰
	افزایش سود	بلی	نیات نیروی کار یا محدودیت تولید	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۸۷۹۲۲۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۰۳۳۳۳۰
			بدون محدودیت	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۶۰۷۵۴۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۳۰۴۱۱۰
		استان‌های مرجع	نیات نیروی کار	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۸۷۹۲۲۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۰۳۳۳۳۰
			محدودیت تولید	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۶۰۷۵۴۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۳۰۴۱۱۰
			نیات نیروی کار یا محدودیت تولید	۲/۸۴	۲/۷۲	۸/۲۶	۲/۱۷	۲/۱۷	۱۵۲/۱۷	۴۷۵/۵۴	۳۳/۶۰	۲۱۵/۶۵	۷۳۷۲/۶	۲۸۷۹۲۲۰	۱۳۹۱۱۶۵۰	۱۲۰۳۳۳۳۰

* قیمت بذر مورد استفاده در استان ایلام و منطقه جنوب استان کرمان به ترتیب ۵۱۵۷۸ و ۱۵۱۴۱۷ ده ریال می‌باشد.

** قیمت بذر مورد استفاده در استان همدان ۱۶۲۵ ده ریال می‌باشد.

*** حداکثر عملکرد ۷۳۷۲۲/۶۵ کیلوگرم در هکتار در نظر گرفته شده است.

۱۶-۶- نتیجه‌گیری

نتایج نشان می‌دهد که امکان افزایش سودآوری در کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت در زراعت پیاز استان آذربایجان شرقی وجود داشته و نوع رویکرد در انتخاب ترکیب بهینه نهاده‌ها، هزینه، درآمد و سود تأثیرگذار می‌باشد. به‌طور کلی هراندازه امکان تغییر در نهاده‌ها و تولید بیش‌تر باشد، میزان افزایش مورد انتظار در سود نیز بیش‌تر شده، لذا از این نقطه نظر رویکرد سود نسبت به رویکردهای درآمدی و هزینه‌ای برتری دارد. نتایج پژوهش مشخص کرد که ترکیب نهایی و بهینه نهاده‌ها همواره به سمت کاهش در میزان همه مصرف نهاده‌ها نبوده و در بسیاری از اوقات به افزایش مصرف تعدادی از آن‌ها و کاهش مصرف پاره‌ای دیگر می‌انجامد. به‌طور کلی می‌توان گفت که در استان آذربایجان شرقی، بهینگی در زراعت پیاز با توسعه افق زمانی از کوتاه‌مدت به بلندمدت به افزایش مصرف نهاده‌های علف‌کش، کودهای حیوانی و شیمیایی از ته و پتاسه و کاهش مصرف حشره‌کش، قارچ‌کش و نیروی کار در حال تغییر بوده ولی در خصوص بذر و کود فسفات‌ها نتایج متفاوت می‌باشد. چنانچه در این خصوص نتایج بازده متغیر نسبت به مقیاس ملاک قرار داده شود، انتظار می‌رود بر میزان مصرف بذر افزوده و از مصرف کود فسفات‌ها کاسته شود. پژوهش حاضر با آنکه از لحاظ در نظرگیری انواع کارایی و بررسی نقش محدودیت‌های نهاده‌ای و تولیدی در تعیین ترکیب بهینه نهاده‌ها نسبت به مطالعات مشابه برتری دارد ولی نیازمند توسعه با در نظر گرفتن تفاوت‌های کیفی موجود در میان نهاده‌ها و محصولات می‌باشد. همچنین ضروری است

اجرا پذیری ترکیب‌های پیشنهادی از نقطه نظر سایر علوم کشاورزی نیز بررسی شود.

منابع

مرکز آمار ایران. ۱۳۹۰. قیمت فروش محصولات و هزینه خدمات کشاورزی در مناطق روستایی کشور سال ۱۳۸۹. دفتر ریاست، روابط عمومی و همکاری‌های بین-الملل.

وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۰. آمارنامه کشاورزی. جلد اول: محصولات زراعی سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.

وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۱. هزینه تولید محصولات کشاورزی سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸. جلد سوم، نتایج محصولات عمده به تفکیک استان، معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی، مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.

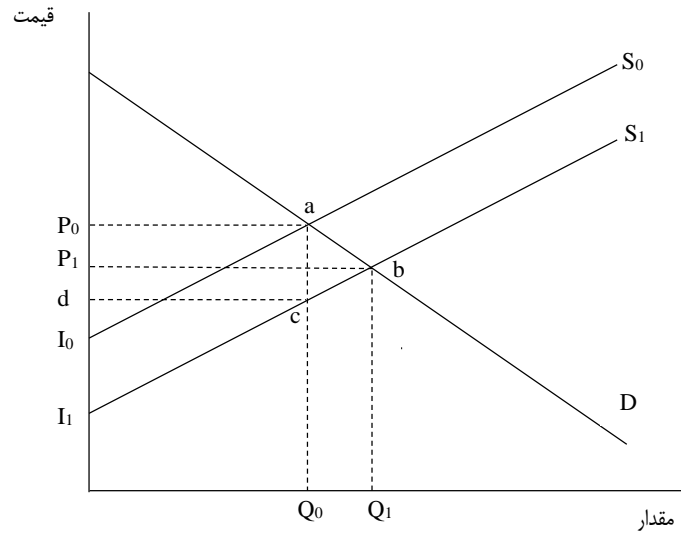
فصل هفدهم

رهیافت مازاد اقتصادی: الگوی نموداری

از میان روش‌هایی که برای ارزیابی آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی پیشنهاد شده می‌توان به رهیافت مازاد اقتصادی اشاره نمود، در این فصل به معرفی بیش‌تر این الگو پرداخته می‌شود.

۱۷-۱- الگوی نموداری

الگوی مازاد اقتصادی با استفاده از مفاهیم عرضه و تقاضا به بررسی آثار مداخله‌های سیاستی می‌پردازد. در شکل ۱۷-۱، الگوی نموداری این روش نمایش داده شده است (آلستون، ۱۹۹۱).

شکل ۱۷-۱: آثار اقتصادی سیاست کشاورزی در چارچوب الگوی مازاد اقتصادی

شکل ۱۷-۱، بازار محصولی خاص را نشان می‌دهد. در اینجاست که مفاهیم بهره‌وری، سوددهی، مزیت نسبی، رقابت‌پذیری، تجاری‌سازی، منافع اقتصادی، توزیع درآمدی، رشد و توسعه اقتصادی در ارتباط با یکدیگر تعریف شده و معنای خود را مشخص می‌سازند، در نتیجه هراندازه شناخت از بازار بهتر باشد، احتمال موفقیت تلاش‌های اقتصادی نیز بیش‌تر خواهد بود. استفاده از مفاهیم و الگوهای اقتصادی، شرایط را برای تبدیل وضعیت عدم حتمیت به ریسک مهیا نموده و احتمال افزایش سوددهی فعالیت‌های اقتصادی را میسر می‌سازد. این تدبیر اقتصادی در امور خصوصی معمولاً رعایت می‌شود ولی وجود تراژدی منابع مشترک باز خود را در تحلیل آثار اقتصادی خدمات عمومی نشان می‌دهد به طوری که کم‌تر سیاستی را در بخش عمومی می‌توان

پیدا نمود که آثار اقتصادی آن بررسی شده باشد. وجود انبوهی از پروژه‌های نیمه‌تمام و طرح‌های پژوهشی که به نظر می‌رسد کم‌تر به اهداف اولیه خود دست یافته‌اند، نمود این مسئله است و نشان می‌دهد که علاقه کم‌تری به محاسبات اقتصادی در فعالیتهای عمومی وجود دارد. در شکل ۱۷-۱، چند فرض اساسی وجود دارد. نخست بازار مورد مطالعه، خودکفا بوده و روابط تجاری که در صادرات یا واردات منعکس می‌گردد وجود ندارد. به این نوع بازار اصطلاحاً اقتصاد بسته^۱ گفته می‌شود؛ دوم، عرضه و تقاضا خطی می‌باشند. این فرض به منظور سهولت انجام تحلیل بوده و مطالعات بیانگر تأثیرپذیری اندک میزان منافع و نحوه توزیع آن از شکل تابعی منحنی‌های عرضه و تقاضا می‌باشد (لیندر و جارت، ۱۹۷۸؛ آلستون و همکاران، ۱۹۹۵)؛ سوم انتقال منحنی عرضه به صورت موازی بوده و چهارم محصول مورد مطالعه همگن است. در شکل ۱۷-۱، منحنی‌های عرضه اولیه و تقاضا به ترتیب با S_0 و D نمایش داده شده‌اند. شکل عمومی این منحنی‌ها بر خواسته از تئوری علم اقتصاد بوده و صرفاً به این نکته بسنده می‌شود که منحنی عرضه دارای شیبی صعودی و منحنی تقاضا دارای شیبی نزولی می‌باشد. کیفیت این شیب که بیانگر نحوه ارتباط تولید و مصرف با قیمت هست نیز توسط شاخصی به نام کشش قیمتی عرضه و تقاضا مشخص می‌گردد.

۱۷-۲- مازادهای اقتصادی

با اجرای سیاست، انتظار می‌رود منحنی عرضه محصول به سمت راست منتقل گردد. این انتقال در نتیجه یک محاسبه هزینه-درآمد توسط بهره‌بردار

^۱ Closed Economy

صورت می‌گیرد که خود را در پارامتر جابجایی^۱ نشان می‌دهد. انتقال منحنی عرضه به سمت راست با فرض ثبات سایر شرایط، باعث جابجایی تعادل بازار از P_0 و Q_0 به P_1 و Q_1 شده و در نتیجه مصرف‌کنندگان با مصرف بیش‌تر در قیمت کم‌تر نفع می‌برند. این همان نفعی است که در بیش‌تر مطالعات انجام‌یافته نادیده گرفته می‌شود. این قسمت توسط ناحیه P_0abP_1 مشخص شده و بیانگر اضافه رفاه مصرف‌کننده به دلیل پرداخت کم‌تر و مصرف بیش‌تر می‌باشد. در مقابل منافع تولیدکنندگان نیز تغییر می‌یابد. به‌منظور محاسبه تغییر در مازاد تولیدکننده از تفاضل $P_1bI_1 - P_0aI_0$ استفاده می‌گردد که در شرایط انتقال موازی منحنی عرضه برابر با ناحیه P_1bcd می‌باشد، بنابراین مجموع افزایش رفاه ناشی از سیاست در بازار محصول از مجموع مازاد مصرف‌کننده^۲ و مازاد تولیدکننده^۳ که برابر با ناحیه P_0abcd است قابل محاسبه خواهد بود. همان‌طور که ملاحظه می‌شود در فرآیند بررسی آثار اقتصادی توسط الگوی مازاد اقتصادی به سؤالات مختلفی از قبیل اینکه آیا سیاست پیشنهادی قابل پذیرش می‌باشد، تأثیر آن بر قیمت و تولید چگونه است، میزان و کیفیت توزیع منافع چگونه می‌باشد یا وضعیت اقتصادی عوامل تولید با اجرای سیاست چگونه خواهد بود، می‌توان پاسخ داد.

منابع

Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research

^۱ Shift Parameter

^۲ Consumer Surplus

^۳ Producer Surplus

Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.

Alston M. J. 1991. Research Benefits in a Multimarket Setting: A Review. *Review of Marketing and Agricultural Economics*, 59(1): 23-52.

Linder R. J. and Jarrett F. G. 1978. Supply Shifts and the Size of Research Benefits. *American Journal of Agricultural Economics*, 60(1): 48-58.

فصل هجدهم

رهیافت مازاد اقتصادی: الگوی ریاضی

برای محاسبه مازادهای اقتصادی می‌توان روابط عرضه و تقاضا را به صورت زیر تعریف نمود:

$$Q^s = \alpha + \beta P \quad (1-18)$$

$$Q^d = \gamma - \delta P \quad (2-18)$$

در رابطه ۱-۱۸، Q^s مقدار عرضه، P قیمت و α و β به ترتیب عرض از مبدأ و شیب منحنی عرضه هستند. رابطه ۲-۱۸، بیانگر منحنی تقاضاست و در آن Q^d مقدار تقاضا، P قیمت و γ و δ نیز به ترتیب عرض از مبدأ و شیب منحنی تقاضا می‌باشند. برای تأمین تعادل ضروری است شرط تخلیه بازار^۱ برقرار گردد. بر اساس این شرط تمام محصول عرضه شده به بازار، به فروش خواهد رسید. این شرط با برقراری تساوی میان روابط عرضه و تقاضا تأمین می‌گردد. رابطه ۳-۱۸، بیانگر اعمال این شرط در بازار می‌باشد:

^۱ Market Clearing Condition

$$Q^s = Q^d \quad (۳-۱۸)$$

به منظور انتقال یکی از توابع عرضه و تقاضا، ضروری است در عوامل دیگر غیر از قیمت، تغییری اتفاق بیفتد. این تغییر می‌تواند ناشی از حوادث غیرقابل پیش‌بینی از قبیل تغییرات آب و هوایی یا در نتیجه برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری به منظور دستیابی یا حرکت در مسیر هدفی تعریف شده باشد. برای بررسی و اندازه‌گیری آثار این تغییر لازم است منحنی عرضه اولیه به شکل رابطه ۴-۱۸، اصلاح گردد:

$$Q^s = \alpha + \beta(P+k) \quad (۴-۱۸)$$

که در آن k پارامتر جابجایی بوده و می‌تواند منفی یا مثبت باشد، به عبارت دیگر سیاست ممکن است باعث کاهش یا افزایش قیمت تمام شده شود. با فرض k مثبت، رابطه ۴-۱۸، مشخص می‌سازد که در قیمت ثابت، میزان افزایش تولید به شیب منحنی عرضه ارتباط دارد.

۱۸-۱- پارامتر جابجایی

برای محاسبه میزان انتقال تابع عرضه روش‌های مختلفی ارائه شده است (نورتون و همکاران، ۱۹۸۷؛ مسترز و همکاران، ۱۹۹۶؛ آلستون و همکاران، ۱۹۹۵). آلستون و همکاران (۱۹۹۵) رابطه ۵-۱۸ را برای این منظور پیشنهاد کرده‌اند:

$$k = \left[\frac{EY}{\varepsilon} - \frac{EAC}{1+EY} \right] P.t \quad (۵-۱۸)$$

که در آن EY تغییر نسبی در عملکرد، ε کشش قیمتی عرضه، EAC تغییر نسبی در هزینه، P قیمت تعادلی اولیه (P_0) و t درصد پذیرش می باشد. مفهوم رابطه ۵-۱۸، این است که اجرای سیاست بر کلیه فعالیت های مربوط به تولید تأثیر می گذارد، قسمت اول عبارت داخل کروشه سعی دارد تأثیر تولیدی و قسمت دوم می کوشد آثار هزینه ای را توضیح دهد. مجموع این دو اثر، تأثیر کلی تغییر مورد مطالعه را به صورت درصد محاسبه نموده که با ضرب در قیمت اولیه، مطلق تغییر به دست می آید. عبارت نخست داخل کروشه تغییرات تولید را با استفاده از رابطه کشش قیمتی عرضه به اثر قیمتی تبدیل می کند. برای توضیح چگونگی اعمال این فرایند رابطه کشش قیمتی عرضه در رابطه ۶-۱۸، معرفی می گردد:

$$\varepsilon = \frac{dQ^s}{dP} \cdot \frac{P}{Q^s} \quad (6-18)$$

که در آن ε کشش قیمتی عرضه، dQ^s تغییر تولید، dP تغییر در قیمت، P قیمت و Q^s تولید می باشد. از آنجا که تولید از حاصل ضرب عملکرد و سطح زیر کشت به دست می آید، لذا می توان رابطه ۶-۱۸ را به صورت زیر بازنویسی نمود:

$$\varepsilon = \frac{d(Y.L)}{dP} \cdot \frac{P}{Y.L} \quad (7-18)$$

که در آن L سطح زیر کشت است. چنانچه $d(Y.L) = dY.L + dL.Y$ باشد در آن صورت رابطه کشش عرضه را می توان از رابطه ۸-۱۸، محاسبه نمود:

$$\varepsilon = \frac{dY.L + dL.Y}{dP} \cdot \frac{P}{Y.L} \quad (۸-۱۸)$$

با فرض عدم تغییر سطح زیر کشت و حذف L از صورت و مخرج، رابطه کشتش بر اساس مقادیر عملکرد از رابطه ۹-۱۸، به دست می‌آید:

$$\varepsilon = \frac{dY}{dP} \cdot \frac{P}{Y} \quad (۹-۱۸)$$

با استفاده از ارتباط موجود میان تغییر عملکرد و قیمت که در رابطه کشتش تصریح شده، می‌توان معادل تغییر قیمتی مورد انتظار از تغییر عملکرد را از رابطه ۱۰-۱۸، محاسبه نمود:

$$dP = \frac{dY}{\varepsilon} \cdot \frac{1}{Y} \cdot P \quad (۱۰-۱۸)$$

چنانچه در رابطه فوق $\frac{dY}{Y} = EY$ باشد در آن صورت قسمت نخست رابطه ۱۸-۵، اثبات می‌شود. همان‌طور که رابطه ۱۸-۵، نشان می‌دهد تغییر هزینه‌ای می‌تواند اثر تولیدی را تقویت یا تضعیف نماید. البته احتمال اینکه تغییر هزینه-ای، اثر عملکردی را خنثی نماید نیز وجود دارد. در اینجا قسمت دوم رابطه ۱۸-۵، دوباره ارائه می‌شود:

$$\frac{EAC}{1+EY} \quad (۱۱-۱۸)$$

که در آن EAC تغییر نسبی در هزینه بوده و از رابطه ۱۸-۱۲، به دست می‌آید:

$$EAC = \frac{dAC}{AC} \quad (12-18)$$

البته مسترز و همکاران (۱۹۹۶) برای محاسبه اثر هزینه‌ای از رابطه ۱۸-۱۳، استفاده نموده‌اند^۱:

$$i = \frac{dAC}{Y.P} \quad (13-18)$$

که در آن i تغییر در هزینه هر واحد محصول بوده و به صورت نسبی از قیمت ارائه می‌گردد. Y نیز عملکرد کلی می‌باشد. به منظور محاسبه تغییر نسبی در قیمت تعادلی، ابتدا P_0 و P_1 را از روابط ۱۸-۱ و ۱۸-۴ به دست آورده و سپس با استفاده از روابط ۱۸-۱ و ۱۸-۲ و جایگزینی آن در رابطه ۱۸-۳، قیمت تعادلی در شرایط بدون سیاست به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\alpha + \beta P = \gamma - \delta P$$

$$P_0 = \frac{\gamma - \alpha}{\delta + \beta} \quad (14-18)$$

به طور مشابه قیمت تعادلی با وجود سیاست از رابطه ۱۸-۱۵، به دست می‌آید:

$$\alpha + \beta k + \beta P = \gamma - \delta P$$

$$P_0 = \frac{\gamma - \alpha - \beta k}{\delta + \beta} \quad (15-18)$$

^۱ شکل نهایی رابطه به صورت $\frac{k}{P} = K = \frac{EY}{\varepsilon} - \frac{dAC}{Y.P}$ می‌باشد که قسمت اول مشابه ولی قسمت دوم متفاوت با رابطه پیشنهادی آلستون و همکاران (۱۹۹۵) است.

که در آن k پارامتر جابجایی بوده و مطلق تغییر در هزینه تمام‌شده هر واحد از محصول را نشان می‌دهد.

۱۸-۲- تغییر در قیمت و مقدار تعادلی

تغییر نسبی در قیمت تعادلی از پارامترهای مهم در بررسی آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی بوده و برای محاسبه آن از رابطه ۱۸-۱۶، استفاده می‌شود:

$$\frac{P_0 - P_1}{P_0} = \frac{-\beta k}{\delta + \beta} \quad (16-18)$$

چنانچه در رابطه فوق $K = \frac{k}{P_0}$ باشد در آن صورت مقدار کاهش قیمت به صورت رابطه ۱۸-۱۷، خواهد بود:

$$Z = -\frac{dP}{P_0} = -\frac{(P_0 - P_1)}{P_0} = \frac{\beta K}{\delta + \beta} \quad (17-18)$$

که در آن Z کاهش نسبی در قیمت تعادلی می‌باشد. از آنجاکه ضرایب مورد استفاده در رابطه ۱۸-۱۷، نسبت به واحدهای مورد استفاده حساس می‌باشند، معمولاً در مطالعات اقتصادی از معادل کشش آن‌ها استفاده می‌گردد. چنانچه $\beta = \frac{dQ}{dP}$ و $\delta = \frac{dQ}{dP}$ باشند، در آن صورت $\beta = \varepsilon \cdot \frac{Q_0}{P_0}$ و $\delta = \eta \cdot \frac{Q_0}{P_0}$ بوده که در آن‌ها ε و η به ترتیب کشش قیمتی عرضه و مطلق کشش قیمتی تقاضا هستند. با جایگزینی این عبارات در رابطه ۱۸-۱۷، می‌توان تغییر نسبی

در قیمت تعادلی را بر اساس کشش‌های قیمتی عرضه و تقاضا از رابطه ۱۸-۱۸، استخراج نمود:

$$Z = \frac{\varepsilon \cdot \frac{Q_0}{P_0} K}{\eta \cdot \frac{Q_0}{P_0} + \varepsilon \cdot \frac{Q_0}{P_0}} = \frac{\varepsilon \cdot K}{\eta + \varepsilon} \quad (18-18)$$

با استفاده از روابط ۱۸-۲ و ۱۸-۱۸، می‌شود مقدار تغییر تولید را محاسبه کرد. بدین منظور $dP = \frac{\varepsilon \cdot K}{\eta + \varepsilon} \cdot P_0$ را در رابطه $\delta = \frac{dQ}{dP}$ جایگزین نموده و به صورت رابطه ۱۸-۱۹، بازنویسی می‌نماییم:

$$dQ = \delta \cdot dP = \frac{\varepsilon \cdot \eta \cdot \frac{Q_0}{P_0} \cdot K}{\eta + \varepsilon} \cdot P_0 = \frac{\varepsilon \cdot \eta \cdot Q_0 \cdot K}{\eta + \varepsilon} = \eta \cdot Q_0 \cdot Z \quad (19-18)$$

بنابراین تغییر نسبی در تولید از رابطه $\frac{dQ}{Q_0} = \eta \cdot Z$ محاسبه می‌شود.

۱۸-۳- تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کنندگان

با استفاده از شکل ۱۷-۱، پیداست که برای محاسبه تغییر مازاد مصرف‌کننده می‌شود از رابطه زیر استفاده نمود:

$$\Delta CS = dP \cdot Q_0 + \frac{1}{2} (dP \cdot dQ) \quad (20-18)$$

با جایگزینی dP و dQ از روابط ۱۷-۱۸ و ۱۹-۱۸ می‌توان تغییر در مازاد مصرف‌کنندگان را بر اساس اطلاعات کشش قیمتی از رابطه ۱۸-۲۱ محاسبه کرد:

$$\Delta CS = Z.P_0.Q_0 + \frac{1}{2}(Z^2.P_0.\eta.Q_0) = Z.P_0.Q_0(1 + \frac{1}{2}\eta.Z) \quad (21-18)$$

که در آن ΔCS تغییر در مازاد مصرف‌کننده^۱ است. بنابراین می‌توان گفت که تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کنندگان تابعی از قیمت و مقدار تعادلی اولیه، تغییر نسبی قیمت تعادلی و کشش‌های عرضه و تقاضا می‌باشد.

۱۸-۴- تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان

به‌طور مشابه با استفاده از شکل ۱۷-۱، تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکننده را می‌تواند از رابطه ۱۸-۲۲، محاسبه کرد:

$$\Delta PS = (K - Z).P_0.Q_0 + \frac{1}{2}(K - Z).P_0.dQ \quad (22-18)$$

که در آن ΔPS تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان^۲ است. با جایگزینی dQ ، تغییر در مازاد تولیدکنندگان از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\begin{aligned} \Delta PS &= (K - Z).P_0.Q_0 + \frac{1}{2}(K - Z).P_0.Z.Q_0.\eta \\ &= P_0.Q_0.(K - Z)(1 + \frac{1}{2}Z.\eta) \end{aligned} \quad (23-18)$$

^۱ Change in Consumers Surplus

^۲ Change in Producers Surplus

رابطه ۱۸-۲۳، مشخص می‌سازد که تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان متأثر از پارامتر جابجایی، تغییر نسبی در قیمت تعادلی، مقادیر تعادلی اولیه مقدار و قیمت و کشش‌های قیمتی عرضه و تقاضا می‌باشد. همان‌طور که رابطه فوق نشان می‌دهد اگر میزان کاهش قیمت برابر با مقدار کاهش هزینه تمام‌شده هر واحد محصول باشد، در آن صورت میزان منافع مورد انتظار تولیدکنندگان برابر با صفر بوده و کلیه منافع به مصرف‌کنندگان منتقل می‌گردد.

۱۸-۵- تغییر در مازاد اقتصادی کل

به منظور محاسبه تغییر کل در مازاد اقتصادی^۱ از مجموع تغییرات رفاهی مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان استفاده می‌شود. در رابطه ۱۸-۲۴، روش محاسبه ارائه شده است که همزمان از طریق شکل ۱۷-۱، نیز به دست می‌آید:

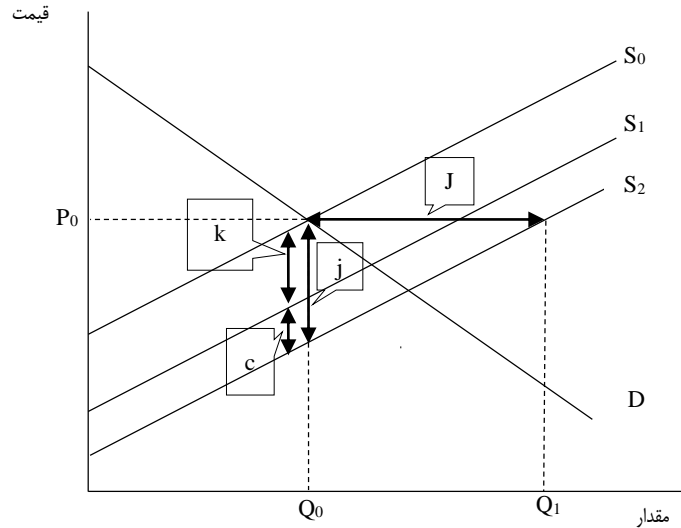
$$\begin{aligned}\Delta TS &= \Delta CS + \Delta PS \\ &= P_0 \cdot Q_0 \cdot Z \left(1 + \frac{1}{2} Z \cdot \eta\right) + P_0 \cdot Q_0 \cdot (K - Z) \left(1 + \frac{1}{2} Z \cdot \eta\right) \quad (24-18) \\ &= P_0 \cdot Q_0 \cdot K \left(1 + \frac{1}{2} Z \cdot \eta\right)\end{aligned}$$

که در آن ΔTS تغییر در مازاد اقتصادی کل است. همان‌طور که پیش‌تر گفته شد در مطالعات انجام‌یافته از روش‌های مختلفی برای محاسبه پارامتر جابجایی استفاده شده که در ادامه به روش پیشنهادی مسترز و همکاران (۱۹۹۶) اشاره می‌شود.

^۱ Change in Total Surplus

۱۸-۶- آثار تولیدی و هزینه‌ای انتقال عرضه

روابط مورد استفاده در محاسبه پارامتر جابجایی بر اساس تفکیک آثار تولیدی و هزینه‌ای اجرای سیاست می‌باشد. این آثار در شکل ۱۸-۱، نمایش داده شده‌اند (مسترز و همکاران، ۱۹۹۶):

شکل ۱۸-۱: تفکیک آثار تولیدی و هزینه‌ای سیاست

در شکل ۱۸-۱، فرض شده تغییر مورد مطالعه دارای آثار عملکردی بوده و پذیرش آن همراه با افزایش هزینه در واحد سطح می‌باشد. چنانچه این بهبود عملکرد (در واحد هکتار، دام یا درخت) همراه با تغییری در هزینه‌ها نباشد و کشش قیمتی تقاضایی نهایت فرض شود، در آن صورت خواهد توانست میزان تولید را از Q_0 به Q_2 افزایش دهد. در این حالت با ثبات قیمت تعادلی، تغییر نسبی در قیمت یا Z صفر شده و کل صرفه‌جویی ناشی از کاهش هزینه به

تولید کنندگان منتقل خواهد شد. مسترز و همکاران (۱۹۹۶) این افزایش تولید در شرایط ثبات قیمتی و عدم تغییر هزینه به ازای هر واحد از نهاده را با J مشخص کرده و برای محاسبه آن رابطه ۱۸-۲۵ را پیشنهاد کرده‌اند:

$$J = \Delta Q = \Delta Y.A.t \quad (۱۸-۲۵)$$

که در آن ΔQ تغییر در مقدار تولید، ΔY تغییر در عملکرد، A کل سطح زیر کشت و t درصد پذیرش می‌باشد. در محاسبه درصد پذیرش دو روش عمده وجود دارد: نخست محاسبه نسبت کشاورزانی که تحت تأثیر سیاست قرار گرفته‌اند به تعداد کل کشاورزان و دوم درصد سطح زیر کشتی که از سیاست متأثر شده به کل اراضی سطح زیر کشت. از آنجا که اراضی در اختیار کشاورزان هم‌اندازه نمی‌باشد، لذا بیش تر روش دوم در محاسبه درصد پذیرش استفاده می‌گردد. چنانچه واحد پارامتر J بررسی گردد ملاحظه خواهد شد که آن با واحد تولید یکسان است. لذا، اگر واحد تولید کیلوگرم باشد در آن صورت J نیز تغییر تولید را بر حسب کیلوگرم محاسبه خواهد نمود. از آنجا که محور افقی شکل ۱۸-۱، بر اساس قیمت هر واحد محصول یعنی ریال بر کیلوگرم است برای یکسان‌سازی واحدها از رابطه کشش استفاده می‌شود. با استفاده از رابطه کشش که قبلاً نیز به آن اشاره شده تغییر کل در تولید به تغییر کل در قیمت تبدیل و با تقسیم کل تغییر قیمت به عملکرد، تغییر قیمت به ازای هر واحد محصول به دست می‌آید. در رابطه ۱۸-۲۶، نتیجه نهایی ارائه شده است:

$$j = \Delta Q = \frac{\Delta P.Q}{P} . \varepsilon \quad (۱۸-۲۶)$$

که در آن ΔQ تغییر در مقدار تولید، ΔP تغییر در قیمت، Q مقدار تولید اولیه، P قیمت اولیه و ε کشش قیمتی عرضه می‌باشد. با استفاده از رابطه ۱۸-۲۶، تغییر مورد انتظار قیمت روی منحنی عرضه را می‌توان از رابطه ۱۸-۲۷، به دست آورد:

$$\Delta P = \frac{\Delta Q \cdot P}{Q} \cdot \frac{1}{\varepsilon} \quad (27-18)$$

از آنجا که فرض می‌شود تغییر فناوری تأثیری بر سطح زیر کشت ندارد، لذا رابطه ۱۸-۲۷ را می‌توان به صورت زیر بازنویسی نمود:

$$\Delta P = \frac{A \cdot \Delta Y \cdot P \cdot t}{A \cdot Y} \cdot \frac{1}{\varepsilon} = \frac{\Delta Y \cdot t \cdot P}{Y} \cdot \frac{1}{\varepsilon} = \frac{j \cdot P}{\varepsilon} \quad (28-18)$$

که در آن $j = \frac{\Delta Q}{Q} \cdot t$ بوده و درصد تغییر در میزان تولید در شرایط عدم تغییر در هزینه‌های هر هکتار را مشخص می‌سازد. رابطه ۱۸-۲۸، تغییر در عملکرد را تحت فروزی که ارائه گردید به تغییر در قیمت روی منحنی عرضه تبدیل می‌کند. برای بررسی تغییرات هزینه‌ای، مسترز و همکاران (۱۹۹۶) رابطه ۱۸-۲۹ را پیشنهاد می‌کنند:

$$C = \frac{\Delta AC}{Y} \cdot t \quad (29-18)$$

که در آن C تغییر در هزینه هر واحد محصول در هکتار، ΔAC تغییر در هزینه هر هکتار با و بدون سیاست، Y میانگین عملکرد در منطقه مورد مطالعه و t درصد پذیرش است. همان‌طور که از روابط ۱۸-۲۸ و ۱۸-۲۹ مشخص

می‌باشد واحد هر دو نوع تغییر با آنکه از منابع مختلف ایجاد می‌گردد هم‌اکنون یکسان و به صورت ریال به کیلوگرم می‌باشد. با ترکیب این دو اثر، پارامتر جابجایی از رابطه ۱۸-۳۰، به دست می‌آید:

$$k = \frac{j.P}{\varepsilon} - C \quad (30-18)$$

چنانچه $j = \frac{\Delta Y.t}{Y} = EY.t$ باشد در آن صورت قسمت نخست رابطه ۱۸-۳۰، مشابه قسمت نخست رابطه آلستون و همکاران (۱۹۹۵) خواهد بود. با این تفاوت که مسترز و همکاران (۱۹۹۶) از عملکرد متوسط استفاده نموده و درصد پذیرش را جداگانه برای هر قسمت اعمال کرده‌اند. قسمت دوم رابطه اختلاف بیش‌تری داشته و برای توضیح بیش‌تر آن، انتقال عمودی در منحنی عرضه را به صورت درصدی از قیمت اولیه بازنویسی می‌کنیم:

$$K = \frac{k}{P_0} = \frac{j}{\varepsilon} - c \quad (31-18)$$

که در آن K انتقال نسبی در منحنی عرضه^۱ و $c = \frac{C}{P_0}$ می‌باشد. مسترز و همکاران (۱۹۹۶) از رابطه $\frac{\Delta AC.t}{Y.P_0}$ برای محاسبه هزینه‌های پذیرش استفاده می‌کنند ولی آلستون و همکاران (۱۹۹۵) رابطه $\frac{EAC}{1+EY}$ را به کار می‌گیرند.

^۱ مسترز و همکاران (۱۹۹۶) علائم K و k را متفاوت از آلستون و همکاران (۱۹۹۵) استفاده کرده‌اند.

به نظر می‌رسد در روش دوم $P_0 = \frac{AC_0}{Y_0}$ لحاظ شده که بیانگر سود صفر برای آخرین واحد تولیدی می‌باشد.

منابع

Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.

Masters A. W., Coulibaly B., Sanogo D., Sidibe M. and Williams A. 1996. The Economic Impact of Agricultural Research: A Practical Guide, Department of Agricultural Economics, Purdue University.

Norton, G. W., Ganoza V. G. and Pomareda C. 1987 Potential Benefits of Agricultural Research and Extension in Peru. American Journal of Agricultural Economics, 69 (2): 247-257.

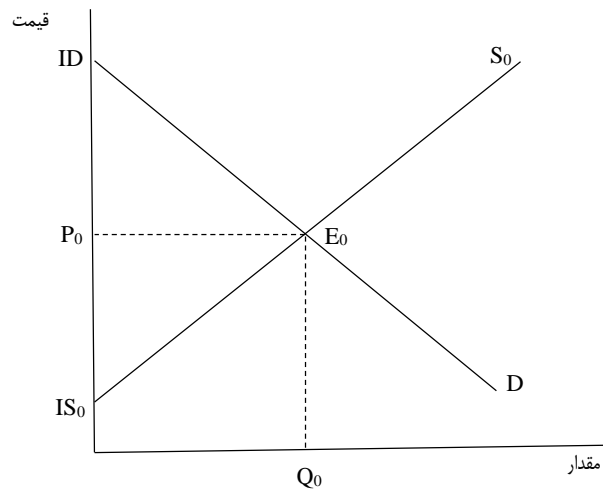
فصل نوزدهم

انتقال موازی منحنی عرضه

در ارزیابی آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی می‌توان از رهیافت مازاد اقتصادی استفاده نمود. در این فصل با به‌کارگیری این رهیافت به بررسی اقتصادی پذیرش ارقام دیرگل بادام با فرض انتقال موازی در منحنی عرضه پرداخته می‌شود.

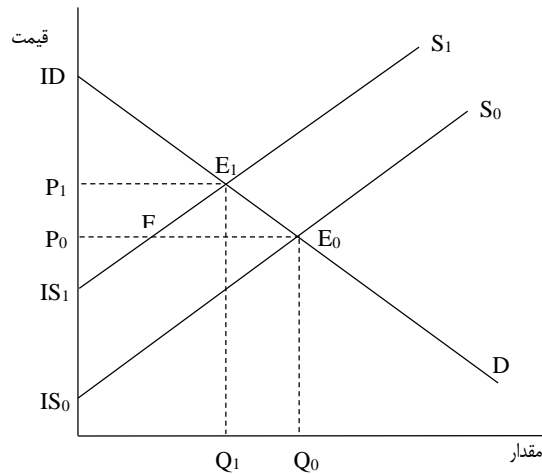
۱-۱۹- الگوی نموداری

شکل توابع عرضه و تقاضا در تعیین مقدار و چگونگی توزیع منافع اقتصادی پذیرش فناوری بین گروه‌های اجتماعی، اهمیت داشته ولی محققان در بیش‌تر موارد برای ساده‌سازی از روابط خطی عرضه و تقاضا استفاده می‌کنند. آلستون و همکاران (۱۹۹۵) نشان دادند که در انتقال موازی، نوع تابع مورد استفاده برای منحنی عرضه و تقاضا تأثیر چندانی در اندازه و چگونگی توزیع منافع ندارد. در شکل ۱-۱۹، عرضه و تقاضای بادام در شرایط بدون سرمای دیررس نشان داده شده است.

شکل ۱۹-۱: عرضه و تقاضای بادام بدون سرمای دیررس

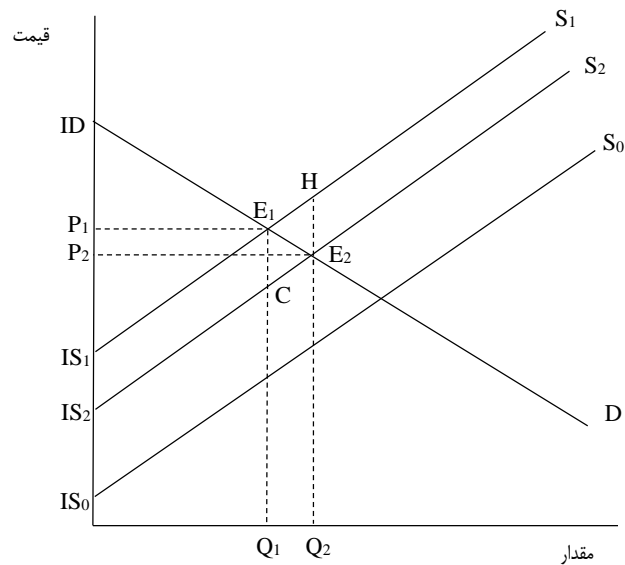
در شکل ۱۹-۱، S_0 عرضه بادام در شرایط عادی، D منحنی تقاضا و E_0 وضعیت تعادلی را نشان می‌دهد. مجموع مازاد اقتصادی برابر با سطح IDE_0IS_0 است که در سطح قیمت P_0 میان مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان تقسیم می‌شود. سطوح IDE_0P_0 و $P_0E_0IS_0$ نیز به ترتیب بیانگر مازادهای اقتصادی مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان هستند. با وقوع سرمای دیررس، منحنی عرضه بادام به سمت چپ منتقل شده و از S_0 به S_1 می‌رسد. در شکل ۱۹-۲، چگونگی تأثیر سرمای دیررس بهاره بر عرضه بادام نمایش داده شده است.

شکل ۱۹-۲: عرضه و تقاضای بادام با سرمایه دیررس

در شرایط سرمایه دیررس بهاره، تولید از Q_0 به Q_1 کاهش و قیمت از P_0 به P_1 افزایش می‌یابد. هدف از توسعه ارقام اصلاح شده بادام، حفظ منحنی عرضه بادام در وضعیت S_0 در شرایط وقوع سرمایه دیررس است. چنانچه منحنی عرضه از S_0 به S_1 منتقل شود، مازاد تولیدکنندگان به دلیل کاهش قیمت، به اندازه $P_1E_1E_0P_0$ کاهش و به دلیل کاهش هزینه تولید، به اندازه $IS_1E_1E_0IS_0$ افزایش می‌یابد. خالص تغییر برابر با اختلاف این دو ناحیه بوده که با توجه به ویژگی‌های عرضه و تقاضا ممکن است مثبت یا منفی باشد. تغییر در رفاه مصرف‌کننده با کاهش قیمت از P_0 به P_1 همواره مثبت بوده و به اندازه $P_1E_1E_0P_0$ افزایش می‌یابد. تغییر خالص در مازاد اقتصادی جامعه نیز از مجموع تغییرات در مازادهای اقتصادی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان که برابر با مساحت $IS_1E_1E_0IS_0$ است محاسبه می‌شود. در شکل ۱۹-۳،

چگونگی تأثیر توسعه و معرفی ارقام اصلاح شده بادام بر انتقال منحنی عرضه نشان داده شده است.

شکل ۱۹-۳: تأثیر توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام در شرایط سرمای دیررس

همان‌طور که در شکل ۱۹-۳، مشخص است توسعه ارقام اصلاح شده بادام با انتقال منحنی عرضه از S_1 به S_2 ، تولید را از Q_1 به Q_2 افزایش و قیمت را از P_1 به P_2 کاهش می‌دهد.

۱۹-۲- آثار رفاهی

رفاه تولیدکنندگان با کاهش هزینه تولید به اندازه $IS_1E_1E_2IS_2$ افزایش و با کاهش قیمت به میزان $P_1E_1E_2P_2$ ، کاهش می‌یابد. رفاه مصرف‌کنندگان نیز به اندازه $P_1E_1E_2P_2$ افزایش می‌یابد، در نتیجه مازاد اقتصادی جامعه به اندازه

$IS_1E_1E_2IS_2$ بیش تر می شود. برای اندازه گیری تغییر خالص در مازاد اقتصادی جامعه باید ابتدا مساحت متوازی الاضلاع $IS_1HE_2IS_2$ که برابر با حاصل ضرب OQ_2 و E_1C است، محاسبه و سپس به اندازه مثلث E_1HE_2 از آن کم شود. برای محاسبه تغییر در مازاد اقتصادی کل که از جمع تغییر در مازاد اقتصادی مصرف کننده و تولید کننده به دست می آید، از رابطه ۱۹-۱، استفاده می شود:

$$\Delta TS = \Delta CS + \Delta PS \quad (1-19)$$

که در آن ΔTS ، ΔCS و ΔPS به ترتیب تغییر در مازاد اقتصادی کل، تغییر در مازاد اقتصادی مصرف کننده و تغییر در مازاد اقتصادی تولید کننده است. با توجه به اهمیت تأثیر گذاری شرایط آب و هوایی بر موفقیت ارقام بادام، در این پژوهش از روش نمونه گیری طبقه بندی شده دو مرحله ای برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز استفاده شد. مرحله نخست شامل شهرستان های استان آذربایجان شرقی و مرحله دوم آبادی های شهرستان های منتخب بودند.

۱۹-۳- نتیجه گیری

تأثیر فناوری جدید بدون توجه به مکان توسعه آن، در تابع عرضه کل قابل مشاهده خواهد بود. چنانچه فرض شود تابع عرضه بادام ایران از جمع افقی توابع عرضه مناطق بادام خیز کشور به دست آید، در آن صورت هرگونه تغییر در توابع عرضه مناطق به تابع عرضه کلی بادام منتقل و آثار اقتصادی در سطح کشور مشاهده خواهد شد. در پژوهش حاضر از کشش عرضه برآورد شده برای بادام کاران استان آذربایجان شرقی و کشش تقاضای به دست آمده از

مطالعه روسو و همکاران (۲۰۰۸) که به ترتیب برابر با ۰/۶۷ و ۰/۴۸- هستند استفاده شده است. در جدول ۱۹-۱، منافع ناشی از توسعه و معرفی ارقام دیرگل در شرایط سرمای دیررس بهاره به تفکیک تولید کننده و مصرف کننده در طول سال‌های ۱۳۷۴ الی ۱۳۹۸ گزارش شده است. نتایج نشان می‌دهد مجموع ارزش حال تغییر در مازاد تولید کنندگان و مصرف کنندگان به ترتیب برابر با ۸/۰۹ و ۱۱/۲۷ میلیارد ریال بوده که با کاهش احتمال وقوع سرمای دیررس به دو سال یک‌بار، به ترتیب به ۴/۰۴ و ۵/۶۳ میلیارد ریال می‌رسد.

جدول ۱۹-۱: محاسبه منافع توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام در ایران طی سال‌های ۱۳۷۴ الی ۱۳۹۸

سال	تغییر در رفاه تولید کنندگان (ریال)	تغییر در رفاه مصرف کنندگان (ریال)
۱۳۷۴	۶-۱۶۱۹۱۵/۷	۸۳۸۵-۷۷۵۷/۶
۱۳۷۵	۴۶۲۹۹۱۸۵۶/۷	۶۴۵۲۹۹۰-۰/۲
۱۳۷۶	۳۸۸۱۷۴۴۳/۳	۵۴۱۸۷۲۵۲۴/۳
۱۳۷۷	۱۵۶۵۳۴۰۲۹/۲	۲۱۸۱۶۹۴۰۲/۲
۱۳۸۸	۱۳۰۱۳۰۴۴۰/۸	۱۸۱۳۶۹۰-۱/۹
۱۳۷۹	۳۹۲۸۴۹۲۶/۵	۵۴۹۲۶۵۵/۲
۱۳۸۰	۱۵۹۱۷۸۰۴۵/۳	۲۲۱۵۵۴۰-۰/۶
۱۳۸۱	-۶۹۷۷۸۴-۵۷/۲	-۴۱۵-۴۶۵۲۹/۷
۱۳۸۲	-۷۱۵۸۲۸۲۹۳/۴	-۹۹۷۶۹۹۶۲/۴
۱۳۸۳	-۳۲۳۰۶۱۶۶/۴	-۴۴۹۲۱۴۲۱۹/۵
۱۳۸۴	-۳۱۸۴۵۵۱۴۰/۷	-۴۴۳۸۴۶۸۵۲/۳
۱۳۸۵	-۲۷۲۲۱۴۶۷۵/۷	-۳۷۹۳۹۹۲-۴/۳
۱۳۸۶	۸۸-۶۸۶۳۱/۳	۱۲۳۳۵۷۱۳۲
۱۳۸۷	۸۴۷۴۳۷۵۶/۲	۱۱۸۱۱۴۴۳۵
۱۳۸۸	۳۴۸۱۵۸۹۵/۱	۵۲۳۳۹۶۵۳/۸
۱۳۸۹	۲۷۱۴۸۳۱-۷/۴	۳۷۸۳۷۹۵۸۱
۱۳۹۰	۲۸۸۷-۲۰-۱۷/۷	۴-۲۳۷۸۴۳۷/۲
۱۳۹۱	۲۶۴۵۲۷-۹۱	۳۶۸۶۸۶۳۳
۱۳۹۲	۳۵۱۹۵۹۳۹۵/۵	۴۹-۵۴۳۴-۷/۴
۱۳۹۳	۳۹۸۱۲۷۱۴/۸	۵۵۴۸۸۹۷-۳/۸
۱۳۹۴	۲۲۶۵۳۴۴۲۴/۵	۳۱۵۷۲۷۷۲/۳
۱۳۹۵	۲۱۵-۴۷۵۲/۵	۲۹۹۷۲۵۵۸/۱
۱۳۹۶	۲۰۸۲۰-۷۱۵/۲	۲۹۱-۴۳۸۷/۸
۱۳۹۷	۳۹۵۹۹۵۵۶/۶	۴۱۲۵۴۴۲۳/۱
۱۳۹۸	۳۰۶۷۵۷۸۴/۹	۴۳۷۵۴۶۵-۰/۲

به منظور تعیین سودآوری اجتماعی سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام لازم است جریان درآمد و هزینه در طول سال‌های موردنظر مقایسه شوند. جریان درآمدی از مجموع تغییر مازادهای تولید-کنندگان و مصرف‌کنندگان و جریان هزینه‌ای از مجموع هزینه‌های تحقیق و ترویج به دست می‌آید. در جدول ۱۹-۲، اطلاعات لازم برای تعیین ارزش خالص حال و نرخ بازده داخلی آمده است. خالص منافع از کسر مجموع هزینه‌های تحقیقات و ترویج از مجموع منافع ناشی از تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان، به دست آمده و در تعیین ارزش خالص حال از نرخ تنزیل ۱۰ درصد استفاده شده است. مقادیر نیز بر اساس قیمت‌های سال ۱۳۸۸ محاسبه شدند. بر اساس محاسبات پژوهش، ارزش خالص حال منافع اجتماعی معرفی و توسعه ارقام دیرگل بادام $۱۰/۷$ میلیارد ریال به دست آمد که با احتمال وقوع سرمای دیررس به دو سال یک‌بار، به $۱/۳$ میلیارد ریال کاهش می‌یابد.

دوره موردبررسی در جدول ۱۹-۲ از سال ۱۳۴۷ آغاز و تا سال ۱۳۹۸ ادامه یافته است. دوره سرمایه‌گذاری در تحقیق و ترویج ارقام دیرگل بادام تا سال ۱۳۸۱ ادامه یافته، لذا در این دوره همواره خالص منافع منفی بوده است. نرخ بازده داخلی سرمایه‌گذاری نیز در دو وضعیت وقوع سالانه و دو سال یک‌بار برای سرمای دیررس به ترتیب ۱۵ و ۱۱ درصد محاسبه شد (شهنوازی و حسینی، ۱۳۹۰).

جدول ۱۹-۲: ارزش خالص منافع توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام در ایران (ریال)

سال	خالص منافع	عامل تنزیل	ارزش خالص حال منافع	سال	خالص منافع	عامل تنزیل	ارزش خالص حال منافع
۱۳۳۷	-۳۵۹۱۳۶۲/۰۹	۴۹/۷۶	-۱۷۸۸۶۶۴۷/۴	۱۳۷۳	-۹۷۱۹۲۲۲۴/۶۲	۴/۱۸	-۴۰۵۹۹۶۰۴۲/۴
۱۳۳۸	-۵۸۹۵۷۰۰۱/۷۹	۴۵/۲۶	-۲۶۶۸۳۵۰۷۳/۹	۱۳۷۴	۱۳۷۵-۹۸۷۷۳	۳/۸	۵۲۲۱۹۳۵۲۹۷
۱۳۳۹	-۸۱۹۹۰۰۴۰۴/۸	۴۱/۱۵	-۳۳۷۳۷۶۹۸/۵	۱۳۷۵	۱۰۵۵۴۶۸۵۶	۳/۴۵	۳۶۴۷۶۸۲۰۰
۱۳۴۰	-۱۰۵۰۳۳۹/۱۷	۳۷/۴	-۳۶۲۸۳۴۹۷/۳	۱۳۷۶	۸۸۵۶۶۰۰۱۶/۵	۳/۱۴	۳۷۷۹۵۸۰۵۲۸
۱۳۴۱	-۱۱۳۸۵۷۴/۷	۳۴	-۳۹۹۱۵۷۸۹۰/۷	۱۳۷۷	۳۳۶۶۰۰۰۳۰/۲	۲/۸۵	۹۶۰۳۵۹۱۶۹/۴
۱۳۴۲	-۱۲۷۸۴۵۵۶/۳۱	۳۰/۹۱	-۳۹۵۲۰۵۸۳۲/۳	۱۳۷۸	۲۶۹۱۸۶۶۲۵/۶	۲/۵۹	۶۸۲۰۰۷۸۰/۶
۱۳۴۳	-۱۲۷۶۹۰۸۹/۸۴	۲۸/۱	-۲۵۸۸۴۲۵۴/۹	۱۳۷۹	۹۰۵۲۰۵۴۷/۱	۲/۳۶	۲۱۳۴۴۷۰۹۴
۱۳۴۴	-۱۳۵۵۴۵۶۷۰/۸	۲۵/۵۵	-۳۶۶۲۸۷۶۰/۴/۸	۱۳۸۰	۳۴۷۳۰۵۶۳۳	۲/۱۴	۷۴۴۸۰۴۶۸/۶
۱۳۴۵	-۱۲۷۴۷۸۸۴/۱۵	۲۳/۲۳	-۲۹۶۰۷۱۵۷۷/۹	۱۳۸۱	-۲۴۱۹۴۶۸۰/۵	۱/۹۵	-۱۴۴۵۴۴۴۱۷
۱۳۴۶	-۱۱۱۴۷۷۷۱/۸۵	۲۱/۱۱	-۲۲۵۳۷۱۵۶۶/۱	۱۳۸۲	-۱۷۱۴۵۳۷۹/۱۵	۱/۷۷	-۲۰۴۵۴۶۹۴۲
۱۳۴۷	-۱۱۲۴۶۴۰/۳۸	۱۹/۱۹	-۲۱۶۲۱۹۳۸۵/۱	۱۳۸۳	-۷۷۱۵۲۰۳۸۵/۹	۱/۶۱	-۱۳۴۵۴۱۳۹۷
۱۳۴۸	-۱۰۹۷۳۱۰۲/۶۱	۱۷/۴۵	-۱۹۱۴۷۴۰۸۱/۵	۱۳۸۴	-۷۶۲۳۰۱۹۹۳	۱/۴۶	-۱۱۱۶۰۸۶۴۸
۱۳۴۹	-۱۱۹۸۳۳۵/۵۵	۱۵/۸۶	-۱۹۰۱۰۲۲۸۲/۲	۱۳۸۵	-۶۵۱۶۱۳۸۰	۱/۳۳	-۸۶۷۹۸۰۷۴/۲
۱۳۵۰	-۱۶۷۶۷۸۸۳/۰۴	۱۴/۲۲	-۲۴۱۸۰۹۵۳۴/۱	۱۳۸۶	۲۱۰۸۱۴۳۶۳	۱/۲۱	۲۵۵۰۸۵۴۰۷۴
۱۳۵۱	-۱۴۸۷۶۶۰۹/۵۲	۱۳/۱۱	-۱۹۵۰۲۲۲۶۴/۴	۱۳۸۷	۲۰۲۸۵۶۸۹۱	۱/۱	۲۲۲۱۴۲۵۴۱
۱۳۵۲	-۱۳۸۵۵۵۶/۲۶	۱۱/۹۲	-۱۶۶۶۸۱۴۰۴	۱۳۸۸	۸۹۷۲۱۵۵۴۸/۹	۱	۸۹۷۲۱۵۵۴۸/۹
۱۳۵۳	-۱۳۳۸۰۷۰۴/۵۸	۱۰/۸۳	-۱۴۳۸۹۲۸۲۸/۹	۱۳۸۹	۶۴۹۸۶۶۸۸۸/۴	-۰/۹۱	۵۷۰۷۸۴۲۲/۲
۱۳۵۴	-۱۳۳۴۶۲۰۶/۴۶	۹/۸۵	-۱۳۰۴۷۱۵۹۲/۶	۱۳۹۰	۶۹۱۰۸۰۴۵۵	-۰/۸۳	۵۷۱۱۴۰۸۷۱/۹
۱۳۵۵	-۱۱۲۶۳۱۱۴/۸۸	۸/۹۵	-۱۰۰۸۵۳۳۳۷	۱۳۹۱	۶۳۳۱۱۷۳۴	-۰/۷۵	۴۷۵۴۱۱۳۴/۲
۱۳۵۶	-۹۲۱۹۷۱۲/۹۳	۸/۱۴	-۷۵۰۵۰۹۹۸/۰۸	۱۳۹۲	۸۴۲۵۰۳۸۰۲/۹	-۰/۶۸	۵۷۵۴۰۷۵۰/۶
۱۳۵۷	-۷۵۳۴۸۹/۲۴	۷/۲	-۵۵۷۵۷۱۰۷/۲۶	۱۳۹۳	۹۵۳۰۱۶۸۴۵/۶	-۰/۶۲	۵۹۱۷۳۸۸۰/۷
۱۳۵۸	-۱۰۵۲۶۱۵۷/۹	۶/۲۳	-۷۰۸۱۵۷۸۸۹/۴	۱۳۹۴	۵۴۲۶۴۹۶/۸	-۰/۵۶	۳۰۶۰۹۵۸۶۵/۱
۱۳۵۹	-۹۶۷۷۴۱۹۳/۵۵	۶/۱۲	-۵۹۱۸۶۲۱۶۵/۶	۱۳۹۵	۵۱۴۷۷۰۱۵۰/۶	-۰/۵۱	۲۶۴۱۵۴۸۱/۸
۱۳۶۰	-۸۰۳۵۷۱۴۲/۸۶	۵/۵۶	-۴۴۶۷۷۹۰۶۹/۸	۱۳۹۶	۴۹۹۸۶۴۵۸۷	-۰/۴۷	۲۳۳۱۹۰۰۵۱۹
۱۳۶۱	-۶۴۵۱۶۱۲۹/۰۳	۵/۰۵	-۳۶۰۹۴۵۷/۱	۱۳۹۷	۷۰۸۵۴۰۰۸۱/۷	-۰/۴۲	۳۰۰۴۹۰۱۶۱/۲
۱۳۶۲	-۵۳۴۷۸۱۳۴/۱۱	۴/۵۹	-۳۴۱۱۳۵۶۰۰/۶	۱۳۹۸	۷۳۴۳۰۶۳۵/۲	-۰/۳۹	۲۸۳۱۰۶۸۳/۴

منابع

- شهنوازی ع. و حسینی س. ص. ۱۳۹۰. ارزیابی منافع اقتصادی تحقیق و ترویج ارقام بادام دیرگل در ایران. مجله اقتصاد و توسعه کشاورزی، ۲۵(۲): ۲۷۵-۲۶۳.
- Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.
- Russo C., Green R. D. and Howitt R. E. 2008. Estimation of Supply and Demand Elasticities of California Commodities. Department of Agricultural and Resource Economics, UCD. ARE Working Papers.

فصل بیستم

انتقال غیر موازی منحنی عرضه

چنانچه پذیرش یافته‌های پژوهشی برای کلیه بهره‌برداران آثار اقتصادی مشابهی نداشته باشد، انتظار می‌رود منحنی عرضه به صورت غیر موازی انتقال یابد. در این فصل با استفاده از یافته‌های میدانی به بررسی آثار اقتصادی این نوع انتقال در یک اقتصاد بسته پرداخته می‌شود.

۲۰-۱- پارامتر جابجایی

پارامتر جابجایی متأثر از تغییر در عملکرد و هزینه تولید بوده و تعدیل هزینه‌ای می‌تواند اثر عملکرد را تقویت یا کاهش دهد. آلستون و همکاران (۱۹۹۵) برای محاسبه مقدار انتقال منحنی عرضه از رابطه ۲۰-۱، استفاده کرده‌اند:

$$k_t = \left[\frac{EY_t}{\varepsilon} - \frac{EAC_t}{1 + EY_t} \right] \cdot P'_t \quad (1-20)$$

که در آن k_t کاهش قیمت تمام‌شده در سطح تولید اولیه و بدون ارقام دیرگل بادام در شرایط سرمای دیررس بهاره؛ EY_t و EAC_t به ترتیب تغییر نسبی در عملکرد و هزینه کشت، به علت معرفی ارقام دیرگل بادام؛ ε کشش کوتاه‌مدت عرضه بادام و P'_t قیمت تعادلی بادام پس از معرفی ارقام دیرگل بادام است. فرض اولیه درباره تأثیر تحقیقات بادام دیرگل بر منحنی عرضه در شرایط سرمای دیررس، انتقال کم‌تر آن به سمت چپ از راه افزایش تولید یا کاهش هزینه است، بنابراین در بهترین حالت علامت منفی داخل کرشه با علامت منفی قسمت دوم خنثی خواهد شد.

۲-۲۰- ماتریس وینتیج

برای محاسبه پارامترهای مورد استفاده در رابطه ۲۰-۱، لازم است عملکرد و هزینه‌های کشت را با و بدون ارقام دیرگل بادام در سنین مختلف به دست بیاوریم. بدین منظور لازم است الگوی بیولوژیکی بادام معرفی شود. رابطه ۲۰-۲، الگوی بیولوژیکی مورد استفاده برای محاسبه سهم درختان حذف‌شده در سنین مختلف را نشان می‌دهد (گوتش و بورگر، ۲۰۰۱؛ کازیانگا و مسترز، ۲۰۰۶).

$$\text{disc}_a = \frac{1 - e^{-\frac{1}{r\mu}}}{(1 - a) + e^{-r\mu}} \quad (2-20)$$

که در آن، disc_a سهم درختان حذف‌شده با سن a ؛ μ سنی که در آن ۵۰ درصد حذفیات اتفاق می‌افتد و r ، تأثیر سن درخت بر سهم درختان حذف‌شده را نشان می‌دهد. احداث باغ‌های جدید در ترکیب با سطح زیر کشت

موجود مجموعه‌ای از داده را شکل می‌دهند که به آن ماتریس ویتنج^۱ گفته می‌شود (گوتش و ولنکنت، ۲۰۰۱). با استفاده از این ماتریس می‌توان پارامتر جابجایی را برای سال‌های مختلف محاسبه نمود.

در اثر معرفی ارقام دیرگل بادام و انتقال کم‌تر منحنی عرضه به سمت چپ در شرایط سرمای دیررس بهاره، قیمت هر واحد بادام، کاهش می‌یابد. این کاهش نسبی توسط رابطه ۲۰-۳، محاسبه می‌شود:

$$Z_t = \frac{-(P'_t - P_t)}{P'_t} \quad (3-20)$$

که در آن Z_t ، کاهش نسبی قیمت در دو وضعیت تعادلی؛ P_t قیمت تعادلی هر واحد بادام بدون ارقام دیرگل بادام و P'_t قیمت تعادلی با ارقام دیرگل بادام است. با حل همزمان روابط عرضه و تقاضا، مقدار Z_t بر حسب کشش‌های عرضه و تقاضای بادام با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$Z_t = \frac{K_t \varepsilon}{(\varepsilon + \eta)} \quad (4-20)$$

که در آن مقدار Z_t ، بر حسب ε ، کشش کوتاه‌مدت عرضه بادام؛ η ، کشش تقاضای بادام و K_t کاهش نسبی در هزینه تولید هر واحد بادام به دست می‌آید. با استفاده از Z_t ، تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کنندگان در وضعیت انتقال غیر موازی تابع عرضه به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\Delta CS_t = P'_t Q'_t Z_t (1 - 0.5 Z_t \eta) \quad (5-20)$$

^۱ Vintage Matrix

که در آن ΔCS_t تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کننده می‌باشد. برای محاسبه تغییر در مازاد اقتصادی کل از رابطه ۶-۲۰، استفاده می‌شود:

$$\Delta TS_t = 0.5K_t P_t' Q_t' (1 - Z_t \eta) \quad (6-20)$$

که در آن ΔTS_t مقدار تغییر در مازاد اقتصادی کل است. تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان نیز با استفاده از رابطه ۷-۲۰ و با کسر تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کننده از تغییر در مازاد اقتصادی کل، محاسبه می‌شود.

$$\Delta PS_t = \Delta TS_t - \Delta CS_t \quad (7-20)$$

که در آن ΔPS_t تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکننده می‌باشد.

۲۰-۳- داده‌های مورد استفاده

در این مطالعه از روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی‌شده دومرحله‌ای استفاده شده و داده‌های ۱۴۳ باغ، برای سال‌های ۱۳۸۶، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ جمع‌آوری گردید. در پژوهش حاضر از کشتش عرضه برآورد شده برای بادام کاران استان آذربایجان شرقی و کشتش تقاضای به‌دست‌آمده از مطالعه روسو و همکاران (۲۰۰۸) که به ترتیب برابر با ۰/۶۷ و ۰/۴۸- می‌باشند در محاسبه منافع توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام استفاده شده است. هژبر کیانی و غلامی (۱۳۸۹) نیز کشتش قیمتی تقاضا برای خشکبار و حبوبات را حدود ۰/۱۴- الی ۰/۵۳- گزارش کرده‌اند. میزان تولید استان آذربایجان شرقی در شرایط آب و هوایی بدون سرمای دیررس بهاره با ایجاد تناسب میان تولید در شرایط بدون سرمای بهاره در استان آذربایجان شرقی و تولید کل کشور، برآورد و برای استخراج تولید بادام کشور در شرایط سرمای دیررس بهاره نیز از حاصل ضرب نسبت

تولید در شرایط سرمای دیررس بهاره به تولید در شرایط بدون سرمای دیررس بهاره استان آذربایجان شرقی و تولید کل کشور در شرایط بدون سرمای دیررس بهاره، استفاده شد.

۲۰-۴- تغییر در مازادهای اقتصادی

در جدول ۲۰-۱، کاهش خسارت ناشی از توسعه و معرفی ارقام دیرگل در شرایط سرمای دیررس بهاره به تفکیک تولیدکننده، مصرف کننده و کل در طول سال‌های ۱۳۷۴ الی ۱۳۹۸ گزارش شده است. اطلاعات جدول نشان می‌دهد که در نتیجه توسعه و معرفی ارقام دیرگل به استثنای سال‌های ۱۳۸۱ الی ۱۳۸۵ منافع کل در شرایط سرمای دیررس بهاره، کم‌تر کاهش یافته است. مجموع ارزش حال تغییر در مازاد تولیدکنندگان و مصرف کنندگان با نرخ تنزیل ۱۰ درصد، به ترتیب برابر با ۱/۷۵- و ۱۱/۲۷ میلیارد ریال شده که با کاهش احتمال وقوع سرمای دیررس به دو سال یک‌بار، به ۰/۸۷- و ۵/۶۳ میلیارد ریال کاهش می‌یابد. نتایج همچنین نشان می‌دهند که بدون ارقام دیرگل با وقوع سرمای دیررس بهاره، ارزش حال مازاد اقتصادی تولیدکنندگان، مصرف کنندگان و کل می‌توانند به ترتیب سالانه تا ۱/۶۲-، ۴۱/۷ و ۴۰/۰۷ میلیارد ریال کاهش یابند (جدول ۲۰-۲).

جدول ۲۰-۱: محاسبه منافع توسعه و معرفی ارقام دیرگل بادام در ایران طی سال‌های ۱۳۷۴ الی ۱۳۹۸

سال	قیمت واقعی (ریال)	تولید استان آذربایجان شرقی در سرما (کیلوگرم)	تولید استان آذربایجان شرقی بدون سرما	نسبت تولید در شرایط سرما به بدون سرما در استان آذربایجان شرقی	تولید کشور در شرایط سرما (کیلوگرم)	تولید کشور در شرایط بدون سرما (کیلوگرم)	سهام استان آذربایجان شرقی از تولید کشور در شرایط سرما	کاهش نسبی در هزینه تولید بادام در استان آذربایجان شرقی	کاهش نسبی در هزینه تولید بادام در کشور	تغییر در رفاه مصرف-کنندگان (ریال)	تغییر در رفاه معرف-کنندگان (ریال)
۱۳۷۴	۱۲۲۸۲/۲۴	۲۱۲۳۳/۹	۲۱۲۳۳/۹	۱۰۰	۲۲۰۳۶۹/۷	۶۷۸۰۳۸/۴	۰/۳۱	۰/۵۷	۰/۱۸	۸۳۸۵۰۷۷۵/۶	۷۰۱۷۶۶۰۲/۶
۱۳۷۵	۹۹۶/۵۵	۳۷۵۲۵/۱۲	۱۷۴۰۷۳/۷	۰/۱۶	۵۳۹۹۱۷۹/۹	۸۶۱۶۶/۵	۰/۳۲	۰/۴۱	۰/۱۳	۶۶۵۲۶۹۰۰/۲	۵۳۳۷۸۲۵۱/۷
۱۳۷۶	۸۵۰۰۰	۳۰۰۳۵۸/۲۴	۱۹۱۰۷۵/۲	۰/۱۶	۹۳۸۲۳۲/۵	۵۹۳۸۲۳/۳	۰/۲۲	۰/۳۷	۰/۱۲	۵۴۱۸۷۵۲۴/۳	۴۵۷۲۵۵۵۷/۱
۱۳۷۷	۷۱۹۷/۲۹	۳۲۶۳۷/۶۶	۱۷۷۱۲۸/۷	۰/۱۵	۳۴۸۶۵۵/۷	۶۹۱۹۷/۵	۰/۳۳	۰/۳۳	۰/۸	۳۱۸۱۶۹۳۰/۲	۱۸۵۳۳۸۵۹/۶
۱۳۷۸	۵۹۹۳/۶	۳۳۱۸۸۷/۱۳	۱۵۰۱۳۵/۱	۰/۱۵	۳۵۷۶۵۵/۶	۷۰۲۳۷۶/۹	۰/۲۳	۰/۳۳	۰/۷	۱۸۱۲۶۲۰۰/۹	۱۵۴۱۱۱۱۵۰/۳
۱۳۷۹	۵۲۳۲/۳۸	۱۸۰۰۵۲۳/۱۴	۶۲۰۵۷۸/۹	۰/۲۹	۳۵۶۴۵۵/۹	۱۰۳۳۲۰۰/۷	۰/۱۷	۰/۱	۰/۲	۵۴۸۲۶۹۵۵/۲	۳۷۰۲۵۲۳۶/۷
۱۳۸۰	۳۷۷۷/۹۷	۲۳۵۸۱۲/۶۷	۸۰۰۳۷۱/۴	۰/۳۱	۳۸۶۱۸۱۷/۲	۱۳۹۱۵۸۴/۳	۰/۱۶	۰/۳	۰/۱	۲۳۱۸۵۴۰۰/۶	۱۹۰۳۷۲۶۲/۲
۱۳۸۱	۴۱۶۲/۶۱	۲۳۹۶۸۸/۱۱	۱۰۰۰۵۳۲/۸	۰/۲۹	۵۸۳۵۳۷۲/۳	۱۷۲۱۷۰۲۸/۹	۰/۱۷	۰/۰۶	۰/۰۶	۴۱۵۰۳۶۵۹/۷	۳۵۹۰۸۶۹/۵
۱۳۸۲	۷۵۵۶/۶۷	۲۶۱۵۲۰/۶۱	۹۳۳۵۷/۴	۰/۲۸	۵۱۷۷۵۲۶	۱۶۶۶۰۰۸۸/۲	۰/۱۸	۰/۰۹	۰/۰۹	۹۹۶۹۹۶۲/۴	۸۵۶۱۲۸۵/۹
۱۳۸۳	۵۴۶۲/۳۸	۳۸۲۳۷۵/۸۶	۱۰۰۳۷۲۶۷/۱	۰/۲۷	۵۵۹۰۲۷۶۸/۴	۱۵۲۱۰۰۸۷/۱	۰/۱۹	۰/۰۵	۰/۰۵	۴۴۲۱۲۴۱۹/۵	۳۸۶۲۵۸۱۶/۵
۱۳۸۴	۳۸۹۱/۴۶	۳۸۹۱۶۸۳/۸	۱۳۹۵۵۴/۱۸/۳	۰/۲۹	۸۰۰۱۳۲۶/۴	۳۳۱۷۳۱۵/۲	۰/۱۷	۰/۰۴	۰/۰۴	۳۳۸۳۶۸۵۲/۳	۳۸۱۵۰۹۶۱۸/۸
۱۳۸۵	۵۵۷۹/۴	۴۳۶۶۵۵/۲	۱۴۷۸۲۰۳	۰/۲۹	۸۳۸۶۵۷/۲	۳۴۰۳۳۵۲/۴	۰/۱۸	۰/۰۳	۰/۰۳	۳۳۹۳۶۹۲۴/۳	۳۳۰۳۷۸۷/۱
۱۳۸۶	۵۲۳۲/۲۹	۴۳۲۶۶۶/۴۴	۱۶۹۱۶۳۸	۰/۲۹	۹۷۳۳۶۵۲/۵	۲۸۴۲۸۳۲/۶	۰/۱۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۱۲۳۴۵۷۱۲/۲	۱۰۰۵۱۹۷۵۶/۹
۱۳۸۷	۳۸۹۱/۷۷	۵۰۹۱۸۳۳/۳۹	۵۰۹۱۸۳۳/۳۹	۰/۲۹	۱۰۰۳۸۸۰۰/۳	۳۳۸۱۴۰۹/۲	۰/۱۷	۰/۰۸	۰/۰۸	۱۱۸۱۱۲۴۷/۵	۱۰۰۱۱۲۴۶۲/۸
۱۳۸۸	۳۵۸۰/۴۳	۶۱۸۰۱۶۳/۱۲	۲۰۶۱۶۶۰/۷/۱	۰/۳	۱۱۸۹۷۶۷۱/۴	۳۵۶۶۶۶۸/۴	۰/۱۷	۰/۰۳	۰/۰۳	۵۲۳۶۶۶۸/۷	۴۴۸۲۶۹۸۴/۱
۱۳۸۹	۲۳۸۸/۹	۶۱۷۱۷۳۲/۱۲	۱۸۷۸۶۶۶/۹	۰/۳۳	۱۸۸۱۸۶۵۵/۳	۳۹۰۲۲۰۶/۳	۰/۱۶	۰/۰۳	۰/۰۳	۳۷۸۳۶۵۸/۱	۳۳۷۵۲۸۸۸/۸
۱۳۹۰	۴۰۰۱۵/۹۲	۶۲۵۰۲۱۲/۸۹	۱۹۲۸۲۶۴/۷	۰/۳۳	۴۰۲۵۹۶۱/۸	۱۲۲۲۵۰۴۶۶/۸	۰/۱۶	۰/۰۳	۰/۰۳	۴۰۲۳۷۸۳۷/۲	۳۵۳۳۳۵۹/۱/۳
۱۳۹۱	۳۶۰/۳۲	۶۷۳۸۴/۴۱	۲۰۰۵۰۴۶/۳	۰/۳۳	۱۲۹۱۳۸۹/۷	۳۵۸۶۶۶۲/۴	۰/۱۵	۰/۰۳	۰/۰۳	۳۳۵۸۶۶۲/۳	۳۱۶۴۳۳۹۱/۷
۱۳۹۲	۳۵۲۰/۶۶	۷۱۱۷۱۶۰/۴۲	۱۳۷۸۹۰۴/۴	۰/۳۳	۱۳۷۰۵۲۷/۹	۴۵۸۲۷۵۳/۹	۰/۱۵	۰/۰۳	۰/۰۳	۴۹۰۵۳۴۰۰/۴	۳۲۰۹۳۵/۸
۱۳۹۳	۳۳۹۶/۸۹	۶۹۰۴۱۵۵/۵۶	۲۰۶۱۷۸۸۰/۲	۰/۳۳	۱۳۳۸۱۴۲/۸	۴۳۵۰۸۱۳/۸	۰/۱۵	۰/۰۴	۰/۰۴	۵۵۲۸۸۱۷/۱	۳۷۰۷۵۱۶/۷
۱۳۹۴	۳۰۸۷۰/۵	۳۶۵۳۷۷۲/۱۱	۱۰۷۲۶۰۵/۳	۰/۳۳	۳۳۶۷۸۸/۳	۳۳۶۷۸۸/۳	۰/۱۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۳۱۵۳۷۷۷/۲	۳۷۰۸۵۵۶/۵
۱۳۹۵	۳۸۹۰/۵۷	۳۸۳۹۰۰۳/۷۱	۱۱۲۱۰۵۱/۴	۰/۳۳	۷۲۰۷۷۵۰/۴	۲۵۲۰۱۶۶/۱	۰/۱۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۳۹۹۷۲۵۶/۱	۲۵۷۱۲۰۴۱/۷
۱۳۹۶	۳۲۰۶/۵۹	۴۰۳۳۵۷۷/۰۲	۱۲۰۱۹۳۸/۶	۰/۳۳	۷۷۸۱۵۲۵/۲	۳۶۱۷۵۵۶/۶	۰/۱۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۳۶۱۰۳۳۸/۸	۳۳۹۶۵۲۸/۸
۱۳۹۷	۲۵۳۲/۲۳	۴۱۹۵۴۰۰/۷/۶	۱۳۲۰۸۶۰/۳	۰/۳۳	۸۰۷۶۷۶۲/۶	۲۷۵۲۹۱/۳	۰/۱۵	۰/۰۷	۰/۰۷	۴۱۵۴۴۲۵/۱	۳۳۷۶۵۵۸/۴
۱۳۹۸	۳۳۷۳/۰۲	۳۵۱۵۲۶۳/۷	۱۰۲۴۶۶۸/۱	۰/۳۳	۶۷۶۵۶۵/۵	۳۳۱۷۳۸۹/۲	۰/۱۵	۰/۰۹	۰/۰۹	۴۷۵۴۶۵۰/۲	۳۶۶۶۶۶۷/۴
میانگین	۹/۵۲	۱۱/۲۷	-۱/۷۵								

ارزش خلص حال به میلیارد ریال (۱۳۸۸)

جدول ۲۰-۲: محاسبه منافع ازدست‌رفته در شرایط سرمای دیررس بهاره بدون ارقام مناسب

سال	تولید کشور در شرایط سرما (کیلوگرم)	سهام آذربایجان شرقی از تولید کشور در شرایط سرما	کاهش نسبی در هزینه تولید آذربایجان شرقی	کاهش نسبی در هزینه تولید کشور	رقاه ازدست‌رفته تولیدکنندگان (ریال)	رقاه ازدست‌رفته مصرف‌کنندگان (ریال)	رقاه ازدست‌رفته کل (ریال)
۱۳۷۴	۶۷۸۰۳۸/۴	-۰/۳۱	۸/۵۴	۲/۶۷	۱۶۴۷۲۰۰۱۷۴۶	۱۷۸۲۲۹۲۱۸۱۰	۱۹۴۷۰۱۳۳۵۷
۱۳۷۵	۸۶۱۶۴۶/۵	-۰/۳۳	۸/۵۴	۲/۷۳	۱۸۰۷۸۴۱۳۳۱	۱۸۶۶۵۸۱۸۰۹	۲۰۶۷۵۲۳۳۴۰
۱۳۷۶	۹۳۵۳۳۲/۵	-۰/۳۲	۸/۵۴	۲/۷۴	۱۷۰۰۷۱۶۹۹۵	۱۷۵۷۴۳۲۱۸۶	۱۹۲۵۰۹۹۱۸۲
۱۳۷۷	۶۹۱۶۶۷/۵	-۰/۳۳	۸/۵۴	۲/۸۰	۱۱۳۳۳۴۰۷۲۷	۱۱۲۹۲۷۲۳۳۸	۱۲۳۲۲۹۸۹۲۷۵
۱۳۷۸	۷۰۴۷۶۷/۹	-۰/۳۳	۸/۵۴	۲/۸۰	۹۶۳۰۱۷۳۱۹/۱	۹۵۹۳۳۴۶۹۱۵	۱۰۵۵۵۳۶۳۲۳۴
۱۳۷۹	۱۰۳۴۲۰۰۶/۷	-۰/۱۷	۳/۵۲	۰/۶۱	-۱۵۶۸۰۵۵۹۴۱	۲۱۴۵۰۴۴۷۲۸۲	۱۹۷۸۱۳۹۱۳۴۱
۱۳۸۰	۱۴۹۱۵۸۴۵/۳	-۰/۱۶	۳/۲۰	۰/۵۳	-۱۹۳۲۷۵۷۱۹۴	۲۳۵۲۸۷۲۲۰۸	۲۱۵۲۱۰۷۰۰۱۴
۱۳۸۱	۱۷۲۱۷۰۳۸/۹	-۰/۱۷	۳/۱۵	۰/۵۴	-۱۹۴۴۲۷۳۲۵	۲۳۹۸۰۴۶۰۸۴۳	۲۲۰۳۵۸۳۳۱۱۸
۱۳۸۲	۱۴۶۶۰۰۸۹/۲	-۰/۱۸	۳/۲۲	۰/۵۷	-۳۱۰۰۵۹۸۰۷	۴۰۰۵۹۰۲۵۹۷۵	۳۶۹۵۸۴۳۷۶۸
۱۳۸۳	۱۵۲۱۹۰۸۷/۱	-۰/۱۹	۳/۴۳	۰/۶۴	-۳۳۸۷۱۹۹۵۷۱	۳۳۶۰۲۴۰۹۳۸۶	۳۱۴۱۵۲۰۹۸۱۶
۱۳۸۴	۳۳۱۳۱۵۸۲/۲	-۰/۱۷	۳/۳۳	۰/۵۸	-۳۱۷۳۸۱۳۷۱۲	۴۱۳۷۲۰۹۳۲۰۴	۳۸۱۹۸۲۰۹۴۹۲
۱۳۸۵	۳۴۰۳۴۵۱۱/۴	-۰/۱۸	۳/۳۹	۰/۶۰	-۳۷۹۵۱۲۶۳۳۱	۵۰۰۵۰۰۳۷۶۵۸۶	۴۶۷۵۵۱۴۰۲۵۵
۱۳۸۶	۲۸۴۶۲۹۹/۶	-۰/۱۷	۳/۴۲	۰/۵۹	-۴۱۹۸۸۱۳۸۱۹	۵۵۵۴۷۰۹۰۵۱۱	۵۱۳۴۸۲۶۶۶۲
۱۳۸۷	۳۹۳۸۷۴۰۹/۲	-۰/۱۷	۳/۴۱	۰/۵۹	-۴۰۵۶۸۹۵۷۸	۵۳۵۲۱۵۷۹۳۴۴	۴۹۵۲۵۵۸۸۱۶
۱۳۸۸	۳۵۶۶۸۶۸۱/۴	-۰/۱۷	۳/۱۷	۰/۵۵	-۴۵۰۳۳۷۴۴۴	۵۶۲۶۸۰۲۸۸۵۱	۵۱۷۶۶۵۴۴۴۶
۱۳۸۹	۳۹۰۳۲۰۶۹/۳	-۰/۱۶	۲/۸۷	۰/۴۵	-۴۳۳۵۱۸۸۸۰	۴۷۰۲۹۱۵۰۱۸۸	۴۲۲۹۳۹۶۳۰۸
۱۳۹۰	۴۰۲۵۹۶۱/۸	-۰/۱۶	۲/۸۵	۰/۴۵	-۴۰۷۳۹۰۸۶۹۵	۴۵۰۵۴۰۲۳۵۷	۴۰۹۸۰۷۹۳۶۶۳
۱۳۹۱	۴۳۵۹۶۶۲/۴	-۰/۱۵	۲/۸۵	۰/۴۴	-۴۰۸۲۵۶۷۸۱	۴۴۶۴۰۱۱۷۴۷۷	۴۰۵۵۷۵۵۰۶۹۷
۱۳۹۲	۴۵۸۲۷۵۳۳/۹	-۰/۱۵	۲/۸۵	۰/۴۴	-۴۰۳۱۹۷۳۵۲۲	۴۴۲۳۸۶۷۶۶۶۳	۴۰۱۹۶۷۰۴۱۴۱
۱۳۹۳	۴۴۵۰۸۱۳۱/۸	-۰/۱۵	۲/۸۸	۰/۴۵	-۳۶۸۴۴۷۷۰۲۴	۴۰۶۰۶۹۹۶۰۶۱	۳۶۹۲۲۵۱۹۰۳۷
۱۳۹۴	۳۳۹۴۷۸۹۸/۴	-۰/۱۵	۲/۹۵	۰/۴۵	-۱۸۶۳۳۹۱۴۴۰	۲۰۶۱۲۳۵۸۱۴۰	۱۸۷۴۸۹۶۶۷۰۰
۱۳۹۵	۲۵۲۰۱۶۱۶/۱	-۰/۱۵	۲/۹۶	۰/۴۵	-۱۸۳۹۷۵۶۲۸۴	۲۰۳۹۳۰۲۶۶۳	۱۸۵۵۵۵۴۶۳۸۰
۱۳۹۶	۲۶۱۷۵۵۶۷/۶	-۰/۱۵	۲/۹۶	۰/۴۶	-۱۸۰۰۷۷۱۷۸۵	۲۰۰۹۳۳۸۶۵۰۷	۱۸۲۹۵۱۴۷۲۲
۱۳۹۷	۲۷۵۲۹۷۱/۳	-۰/۱۵	۲/۹۶	۰/۴۵	-۱۷۶۰۳۹۵۰۸۲	۱۹۴۹۵۳۹۸۱۸۴	۱۷۷۳۵۰۰۲۷۰۲
۱۳۹۸	۳۳۲۱۷۹۶۹/۲	-۰/۱۵	۲/۹۴	۰/۴۵	-۱۳۷۹۶۸۱۷۲	۱۵۱۷۱۶۶۵۲۴۳	۱۳۷۹۱۶۹۷۰۷۱
ارزش خالص حال به میلیارد ریال (۱۳۸۸)					-۴۰/۵۹	۱۰۴۲/۳۳	۱۰۰/۱/۳

۲۰-۵- نتیجه گیری

نتایج پژوهش نشان داد که سرمایه گذاری در توسعه و معرفی ارقام دیر گل بادام در یک اقتصاد بسته به سود مصرف کنندگان و زیان تولید کنندگان بوده و چنانچه امکان تثبیت موقعیت عرضه بادام در استان آذربایجان شرقی فراهم گردد مازاد اقتصادی تولید کنندگان و مصرف کنندگان می تواند سالانه به ترتیب تا ۱/۶۲- و ۴۱/۷ میلیارد ریال کم تر کاهش یابد. بررسی توزیع خسارت سرمای دیررس بهاره به دلیل نبود ارقام مناسب نیز نشان داد که ارزش حال

خسارت در دوره ۲۵ ساله مورد مطالعه با وقوع سالانه و دو سال یک‌بار به ترتیب برابر با ۱۰۰۱/۷۳ و ۵۰۰/۸۵ میلیارد ریال بوده که ۴- درصد را تولیدکنندگان و ۱۰۴ درصد را مصرف‌کنندگان متحمل می‌شوند (حسینی و همکاران، ۱۳۹۰).

منابع

- حسینی س.ص.، شهنوازی ع. و یزدانی س. ۱۳۹۰. ارزیابی بازتوزیع درآمدی سرمایه‌گذاری در ارقام بادام دیرگل ایستگاه باغبانی سهند. مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۴۲: ۴۹۳-۵۰۰.
- هژبر کیانی ک. و غلامی ا. ۱۳۸۹. برآورد کشش‌های مواد مغذی با استفاده از تکنیک همجمعی. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۷۰: ۱۵۵-۱۲۷.
- Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.
- Gotsch N. and Burger K. 2001. Dynamic Supply Response and Effects of Technological Change. American Journal of Agricultural Economics, 83: 272-285.
- Gotsch N. and Wohlgenant M. K. 2001. A Welfare Analysis of Biological Technical Change under Different Supply Shift Assumptions: the Case of Cocoa in Malaysia. Canadian Journal of Agricultural Economics, 49: 87-104.
- Kazianga H. and Masters W.A. 2006. Property Rights, Production Technology and Deforestation Cocoa in Cameroon. Agricultural Economics, 35: 19-26.
- Russo C., Green R. D. and Howitt R. E. 2008. Estimation of Supply and Demand Elasticities of California Commodities. Department of Agricultural and Resource Economics, UCD. ARE Working Papers.

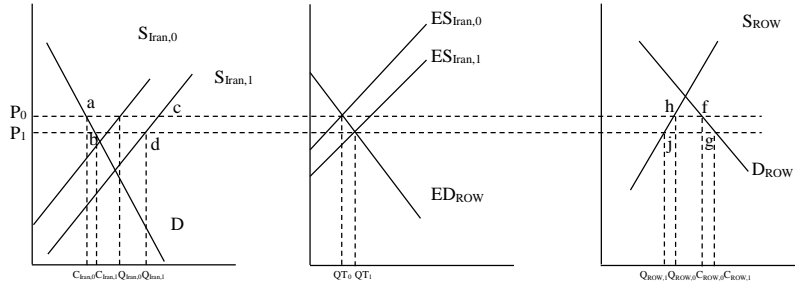
فصل بیست و یکم

ادغام افقی بازارها

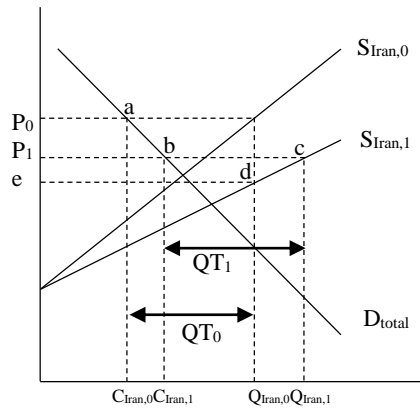
چنانچه بازار مورد مطالعه در ارتباط با بازارهای جهانی می باشد در آن صورت ضروری خواهد بود مدل معرفی شده به گونه ای توسعه یابد که شرایط تجارت را نیز در نظر بگیرد. در این فصل به این نوع از ارتباطات توجه می شود (شهنوازی، ۱۳۹۲).

۲۱-۱- الگوی نموداری

در شکل ۲۱-۱، توزیع منافع ناشی از تحقیقات بادام در ایران با فرض وجود تجارت و انتقال موازی و غیر موازی تابع عرضه نشان داده شده است. قسمت (الف)، عرضه و تقاضای بادام ایران، قسمت (ب)، مازاد عرضه بادام ایران (صادرات) و مازاد تقاضا سایر نقاط جهان (واردات) و قسمت (ج)، عرضه و تقاضای سایر نقاط جهان برای بادام را نشان می دهد.

(الف) تولید و مصرف بادام در ایران (ب) بازار جهانی بادام (ج) تولید و مصرف بادام در سایر نقاط جهان

(د) توزیع منافع در وضعیت انتقال غیر موازی تابع عرضه باوجود تجارت

شکل ۲۱-۱: توزیع منافع ناشی از پذیرش یافته‌های پژوهشی بادام باوجود تجارت (منسأ، ۲۰۰۵)

در شکل ۲۱-۱، با پذیرش یافته‌های پژوهشی بادام در ایران، منحنی عرضه داخلی از $S_{Iran,0}$ به $S_{Iran,1}$ انتقال یافته و به دنبال آن، منحنی مازاد عرضه ایران در بازار جهانی از $ES_{Iran,0}$ به $ES_{Iran,1}$ منتقل می‌شود. بنابراین تولید ایران از $Q_{Iran,0}$ به $Q_{Iran,1}$ ، صادرات از QT_0 به QT_1 و مصرف داخلی از $C_{Iran,0}$ به

$C_{Iran,1}$ افزایش می‌یابد. از طرف دیگر تولید سایر مناطق جهان از $Q_{ROW,0}$ به $Q_{ROW,1}$ کاهش و مصرف از $C_{ROW,0}$ به $C_{ROW,1}$ افزایش می‌یابد. در شکل ۲۱-۱، ناحیه P_0abP_1 تغییر در مازاد رفاهی مصرف‌کنندگان در ایران، P_0fgP_1 تغییر در مازاد رفاهی تولیدکنندگان ایرانی، P_0hjp_1 تغییر در مازاد رفاهی تولیدکنندگان سایر کشورها و $hfgj$ به دست می‌آید. قسمت (د) شکل، توزیع منافع ناشی از پذیرش یافته‌های پژوهشی را با فرض انتقال غیر موازی در تابع عرضه نشان می‌دهد.

۲-۲۱- الگوی ریاضی

به منظور بررسی تغییر در مازادهای اقتصادی، منحنی‌های عرضه و تقاضای بادام در ایران و سایر نقاط جهان را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$Q_{Iran} = \alpha_{Iran} + \beta_{Iran} (P + k) = (\alpha_{Iran} + \beta_{Iran} k) + \beta_{Iran} P \quad (۱-۲۱)$$

$$C_{Iran} = \gamma_{Iran} - \delta_{Iran} P \quad (۲-۲۱)$$

$$Q_{ROW} = \alpha_{ROW} + \beta_{ROW} P \quad (۳-۲۱)$$

$$C_{ROW} = \gamma_{ROW} - \delta_{ROW} P \quad (۴-۲۱)$$

در این الگو فرض می‌شود که معرفی و پذیرش یافته‌های تحقیقاتی بادام در ایران باعث انتقال عمودی تابع عرضه بادام به اندازه k خواهد شد. در روابط فوق P قیمت تعادلی بادام، Q_{Iran} مقدار تولید و C_{Iran} مقدار مصرف بادام در ایران می‌باشند. همچنین Q_{ROW} و C_{ROW} مقادیر مصرف و تولید بادام در سایر نقاط جهان هستند. با توجه به اینکه در شرایط تعادلی، روابط $Q_{Iran} + Q_{ROW} = C_{Iran} + C_{ROW}$ و $QT = C_{ROW} - Q_{ROW} = Q_{Iran} - C_{Iran}$ برقرار بوده،

در نتیجه با جایگزینی روابط ۱-۲۱ الی ۴-۲۱ در این رابطه، قیمت تعادلی در بازار جهانی پس از معرفی و پذیرش یافته‌های پژوهشی بادام به صورت زیر قابل محاسبه خواهد بود:

$$\alpha_{Iran} + \beta_{Iran}k + \beta_{Iran}P - \gamma_{Iran} + \delta_{Iran}P = \gamma_{ROW} - \delta_{ROW}P - \alpha_{ROW} - \beta_{ROW}P \quad (۵-۲۱)$$

$$P(\beta_{Iran} + \delta_{Iran} + \delta_{ROW} + \beta_{ROW}) = \gamma_{ROW} + \gamma_{Iran} - \alpha_{ROW} - \alpha_{Iran} - \beta_{Iran}k$$

با استفاده از رابطه ۵-۲۱، قیمت تعادلی پس از معرفی و پذیرش یافته‌های پژوهشی به صورت زیر به دست خواهد آمد (آلستون و همکاران، ۱۹۹۵):

$$P_1 = \frac{\gamma_{ROW} + \gamma_{Iran} - \alpha_{ROW} - \alpha_{Iran} - \beta_{Iran}k}{\beta_{Iran} + \delta_{Iran} + \delta_{ROW} + \beta_{ROW}} \quad (۶-۲۱)$$

چنانچه در رابطه فوق k مساوی صفر باشد، در آن صورت قیمت تعادلی در وضعیت بدون یافته‌های پژوهشی قابل محاسبه خواهد بود. رابطه ۷-۲۱، قیمت تعادلی را پیش از پذیرش یافته‌های پژوهشی تعیین می‌کند:

$$P_0 = \frac{\gamma_{ROW} + \gamma_{Iran} - \alpha_{ROW} - \alpha_{Iran}}{\beta_{Iran} + \delta_{Iran} + \delta_{ROW} + \beta_{ROW}} \quad (۷-۲۱)$$

که در آن P_0 ، قیمت تعادلی بادام پیش از معرفی و پذیرش یافته‌های پژوهشی است. در محاسبه تغییرات رفاهی ناشی از پذیرش یافته‌های پژوهشی که به تفکیک تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان ایران و سایر نقاط جهان محاسبه می‌شود نیاز به اطلاعات مربوط به تغییر نسبی قیمت تعادلی می‌باشد. برای محاسبه این تغییر از روابط ۶-۲۱ و ۷-۲۱ استفاده می‌شود. رابطه ۸-۲۱، روش محاسبه را نشان می‌دهد:

$$\frac{P_0 - P_1}{P_0} = \frac{\beta_{\text{Iran}} K}{\beta_{\text{Iran}} + \delta_{\text{Iran}} + \beta_{\text{ROW}} + \delta_{\text{ROW}}} \quad (۸-۲۱)$$

که در آن $K = \frac{k}{P_0}$ ، تغییر نسبی در هزینه تولید هر واحد محصول است. به منظور اینکه رابطه ۸-۲۱ قابل استفاده در محاسبات باشد از معادل آن که بر اساس کشش‌های قیمتی تقاضا و عرضه است استفاده می‌گردد. رابطه ۹-۲۱، نتیجه نهایی را نشان می‌دهد:

$$Z = \frac{(P_0 - P_1)}{P_0} = \left\{ \frac{\varepsilon_{\text{Iran}} K}{\varepsilon_{\text{Iran}} + S_{\text{Iran}} \eta_{\text{Iran}} + (1 - S_{\text{Iran}}) \eta^{\text{ED}}} \right\} \quad (۹-۲۱)$$

که در آن Z تغییر نسبی در قیمت تعادلی، $\varepsilon_{\text{Iran}}$ و S_{Iran} به ترتیب کشش عرضه بادام در ایران و سهم مصرف ایران از تولید داخلی بادام، η_{Iran} مقدار مطلق کشش تقاضای بادام در ایران و η^{ED} کشش تقاضای صادرات می‌باشد. برای محاسبه این کشش از رابطه ۱۰-۲۱، استفاده می‌شود:

$$\eta^{\text{ED}} = \frac{(\beta_{\text{ROW}} + \delta_{\text{ROW}}) P_0}{(C_{\text{ROW},0} - Q_{\text{ROW},0})} = \frac{\varepsilon_{\text{ROW}} + \eta_{\text{ROW}}}{\frac{QT_0}{Q_{\text{ROW},0}}} \quad (۱۰-۲۱)$$

که در آن QT_0 میزان صادرات بادام ایران پیش از توسعه ارقام دیرگل بادام است. در نهایت برای محاسبه تغییر در مازادهای اقتصادی در شرایط تجاری، از روابط زیر استفاده می‌گردد (آلستون و همکاران، ۱۹۹۵):

$$\Delta PS_{\text{Iran}} = P_0 Q_{\text{Iran},0} (K_{\text{Iran}} - Z)(1 + 0.5Z\varepsilon_{\text{Iran}}) \quad (۱۱-۲۱)$$

$$\Delta CS_{\text{Iran}} = P_0 C_{\text{Iran},0} Z(1 + 0.5Z\eta_{\text{Iran}}) \quad (۱۲-۲۱)$$

$$\Delta PS_{ROW} = -P_0 Q_{ROW,0} Z(1 + 0.5Z\varepsilon_{ROW}) \quad (۱۳-۲۱)$$

$$\Delta CS_{ROW} = P_0 C_{ROW,0} Z(1 + 0.5Z\eta_{ROW}) \quad (۱۴-۲۱)$$

$$\Delta S_{ROW} = \Delta CS_{ROW} + \Delta PS_{ROW} \quad (۱۵-۲۱)$$

که در آن ΔPS_{Iran} تغییر در مازاد تولیدکننده داخلی، ΔCS_{Iran} تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کنندگان داخلی، ΔPS_{ROW} تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان سایر مناطق، ΔCS_{ROW} تغییر در مازاد اقتصادی مصرف‌کنندگان سایر مناطق، ΔS_{ROW} تغییر کل در مازاد اقتصادی سایر مناطق، ε_{ROW} کشش عرضه بادام سایر مناطق و η_{ROW} کشش قیمتی تقاضای بادام سایر مناطق می‌باشند. روابط مورد استفاده برای محاسبه تغییر در مازادهای اقتصادی در یک انتقال غیر موازی توسط منسا (۲۰۰۵) به صورت زیر ارائه شده است:

$$\Delta TS_{Iran} = 0.5P_0 Q_{Iran,0} K(1 + Z\eta_{Iran}) \quad (۱۶-۲۱)$$

$$\Delta CS_{Iran} = P_0 C_{Iran,0} Z(1 + 0.5Z\eta_{Iran}) \quad (۱۷-۲۱)$$

$$\Delta PS_{Iran} = \Delta TS_{Iran} - \Delta CS_{Iran} \quad (۱۸-۲۱)$$

که در آن ΔTS_{Iran} تغییر کل در مازاد اقتصادی ایران می‌باشد.

منابع

شهنوازی ع. ۱۳۹۲. ارزیابی منافع اقتصادی تحقیقات بادام ایران با استفاده از الگوی مازاد اقتصادی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۵(۱): ۱۴۲-۱۲۱.

Alston J. M. Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.

Mensah E. C. 2005. The Market Impact of the Simultaneous Adoption of Complementary Agricultural Technologies. PhD Thesis. North Carolina State University.

فصل بیست و دوم

ادغام افقی بازارها: یافته‌های تجربی

آثار اقتصادی سیاست‌های کشاورزی در بازار محصولات مختلف یکسان نمی‌باشد. در این فصل با ارائه یافته‌های تجربی به موضوع تجارت و تأثیر آن بر منافع اقتصادی گروه‌های ذینفع پرداخته می‌شود.

۲۲-۱- داده‌های مورد استفاده

در جدول ۲۲-۱، خلاصه اطلاعات مورد نیاز به منظور تحلیل آثار اقتصادی سیاست تحقیقات کشاورزی در یک اقتصاد باز برای ارقام دیرگل بادام ارائه شده است. سطح زیر کشت بادام ایران در سال ۱۳۸۹ برابر با ۱۷۰ هزار هکتار بوده که از آن ۱۵۸ هزار تن بادام با پوست تولید شده است. عملکرد بادام ایران نیز ۹۳۰ کیلوگرم و کم‌تر از میانگین عملکرد جهانی (۱۵۸۴ کیلوگرم) بوده است (فائو، ۲۰۱۲). ۹۸/۵ درصد تولید بادام ایران در داخل کشور مصرف شده و صادرات آن به دو صورت با پوست و مغز می‌باشد. در سال ۱۳۸۹، صادرات بادام به شکل مغز و با پوست به ترتیب ۱۲۱۲ و ۲۴۵ تن بوده و

در مجموع درآمد ارزی معادل ۱۵ میلیون دلار ایجاد کرده که سهم مغز بادام از این درآمد، ۹۰ درصد می‌باشد.

در این پژوهش با در اختیار داشتن ارزش و مقدار صادرات بادام با پوست و ایجاد تناسب با ارزش صادرات مغز بادام، معادل بادام با پوست برای مغز بادام صادراتی محاسبه شد، در نتیجه کل صادرات بادام ایران بر مبنای بادام با پوست، ۲۴۲۸ تن محاسبه گردید، به عبارت دیگر در سال مورد مطالعه تنها ۱/۵ درصد بادام تولیدی کشور به بازارهای جهانی صادر شده بود. در سال ۱۳۸۹ قیمت دریافتی تولیدکننده به ازای هر کیلو بادام با پوست، ۲۶۲۸۶ ریال بوده (جدول ۱-۲۲) و چنانچه هزینه هر هکتار بادام نه میلیون ریال باشد، در آن صورت قیمت تمام شده هر کیلو بادام ایران ۹۶۷۷ ریال می‌باشد که بیانگر وجود مزیت نسبی است (عزیزی و یزدانی، ۱۳۸۳).

در پژوهش حاضر، کشش قیمتی عرضه بادام، ۰/۷ و تقاضای آن ۰/۳- در نظر گرفته شد. کشش قیمتی عرضه و تقاضای بادام سایر کشورها نیز به ترتیب ۰/۵ و ۰/۵- به دست آمد که میانگینی از کشش‌های گزارش شده می‌باشند.

جدول ۲۲-۱: اطلاعات مورد استفاده در برآورد پارامتر جابجایی و مازادهای اقتصادی

متغیر	نشانه	مقدار	واحد	ارزش جهانی (دلار)	سال	توضیح
تولید کشور	$Q_{Inn,0}$	۱۵۸۰۵۰	تن	۴۶۶۴۰۰۰۰۰	۱۳۸۹	فانو
تولید سایر کشورها	$Q_{ROW,0}$	۲۳۹۸۷۶۶	تن		۱۳۸۹	فانو
تولید جهانی	$Q_{Inn,0} + Q_{ROW,0}$	۲۵۵۶۸۱۶	تن		۱۳۸۹	فانو
مصرف بادم بایوست ایران	$C_{Inn,0}$	۱۵۵۶۲۲	تن		۱۳۸۹	فانو
مصرف بادم بایوست سایر کشورها	$C_{ROW,0}$	۲۴۰۱۱۹۴	تن		۱۳۸۹	فانو
صادرات بادم بایوست ایران	QT_0	۲۴۵	تن	۱۳۹۱۰۰۰	۱۳۸۹	فانو
صادرات موز بادم ایران		۱۲۱۲	تن	۱۳۲۸۳۰۰۰	۱۳۸۹	فانو و معادل ۲۱۸۳ تن بادم بایوست
سطح زیر کشت بادم ایران		۱۷۰۰۰۰	هکتار		۱۳۸۹	فانو
سطح زیر کشت بادم سایر نقاط جهان		۱۵۱۴۳۴۶	هکتار		۱۳۸۹	فانو
عملکرد هر هکتار بادم در ایران	$Y_{Inn,0}$	۹۳۰	کیلوگرم		۱۳۸۹	فانو
عملکرد هر هکتار بادم در جهان		۱۵۸۴	کیلوگرم		۱۳۸۹	فانو
قیمت هر کیلو بادم بایوست	P_0	۲۶۲۸۶	ریال		۱۳۸۹	فانو و قیمت دریافتی تولیدکننده
هزینه سالانه هر هکتار بادم	AC_0	۹۰۰۰۰۰۰	ریال		۱۳۹۰	شهنوازی (۱۳۹۰)
کاهش قیمتی عرضه بادم ایران	ϵ_{Inn}	-۰/۷			۱۳۹۰	شهنوازی (۱۳۹۰)
کاهش قیمتی تقاضای بادم ایران	η_{Inn}	-۰/۱ الی -۰/۵			۱۳۸۹	هزبر کیانی و غلامی (۱۳۸۹)
کاهش قیمتی عرضه سایر کشورها	ϵ_{ROW}	-۰/۲ الی -۰/۷			۲۰۰۸	روسو و همکاران (۲۰۰۸)
کاهش قیمتی تقاضای سایر کشورها	η_{ROW}	-۰/۴ (فرانسه)، -۰/۵ (بریتانیا)، -۰/۲ (ایتالیا)، -۰/۴ (ژاپن)			۱۹۹۳	آلستون و همکاران (۱۹۹۳)
		-۰/۱ (ایالات متحده آمریکا)، -۰/۵ (آلمان)، -۰/۶ (هند)،				

۲۲-۲- تغییر در مازادهای اقتصادی

در این قسمت منافع مورد انتظار در نتیجه انتقال منحنی عرضه بادام ایران به تفکیک تغییر عملکرد و هزینه، ارائه می‌شود.

الف) تغییر در عملکرد

نخست آثار اقتصادی افزایش عملکرد در هر هکتار با فرض عدم تغییر هزینه بر میزان منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی و خارجی و نحوه توزیع آن بررسی می‌شود. در جدول ۲۲-۲، خلاصه محاسبات انجام‌یافته گزارش شده است.

در این مطالعه کشت تقاضای صادرات بادام ایران ۹۸۸ و کاهش نسبی قیمت در نتیجه افزایش یک درصدی عملکرد (۹/۳ کیلوگرم در هکتار)، ۰/۰۰۶۲ محاسبه شد، لذا انتظار می‌رود با افزایش یک درصدی در عملکرد باغ‌های بادام ایران و انتقالی موازی در منحنی عرضه، ۵۹/۳ میلیارد ریال منفعت اجتماعی ایجاد گردد که از این مقدار ۵۶/۸ میلیارد ریال به تولیدکنندگان و ۲/۵ میلیارد ریال به مصرف‌کنندگان بادام در ایران منتقل می‌شود، در نتیجه سهم تولیدکنندگان از منافع ۹۵/۸ درصد و انتقال فناوری به باغ‌های بادام به سود تولیدکنندگان بادام در ایران می‌باشد. همچنین با کاهش قیمت جهانی و عدم انتقال فناوری^۱، تولیدکنندگان بادام در سایر کشورها به اندازه ۳۹ میلیارد ریال زیان ولی مصرف‌کنندگان در آن کشورها به میزان ۳۹/۰۳ میلیارد ریال سود می‌برند. تأثیر کلی انتقال عرضه بادام ایران بر سایر کشورها در مجموع اندک و برابر با ۰/۰۳ میلیارد ریال می‌باشد. در سطح جهانی بهبود عملکرد در باغ‌های

^۱ Technology Transfer

بادام ایران، ۵۹/۶ میلیارد ریال منفعت ایجاد نموده که سهم ایران از این منافع ۹۹/۸ درصد می‌باشد.

در انتقال غیر موازی تغییری در مازاد تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان سایر نقاط جهان ایجاد نمی‌شود ولی مقدار مطلق منافع داخلی از ۵۹/۳ به ۲۹/۷ میلیارد ریال کاهش می‌یابد. تولیدکنندگان داخلی با ۲۷/۱ میلیارد ریال، ۹۱ درصد منافع را به خود اختصاص می‌دهند که این مطلب بیانگر تأثیر منفی انتقال غیر موازی تابع عرضه بر سهم تولیدکنندگان می‌باشد. منافع مصرف‌کنندگان داخلی در انتقال غیر موازی نسبت به وضعیت پیشین تغییری نکرده ولی سهم آنها به نُه درصد افزایش می‌یابد.

جدول ۲-۲: تغییرات رفاهی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی و خارجی بادام در نتیجه افزایش عملکرد به میزان یک درصد در باغ‌های بادام ایران

گروه‌های هم‌سود	تغییر مازاد در انتقال موزی (ریال)	تغییر مازاد در انتقال غیر موزی (ریال)	قیمت (ریال)	مقدار (کیلوگرم)	پارامتر جایجایی	تغییر نسبی قیمت	کشش قیمتی عرضه	کشش قیمتی تقاضا
تولیدکننده داخلی	۵۶۷۹۲۳۷۶۹۱۲	۲۷۱۵۰۹۰۵۴۳۴	۲۶۲۸۶	۱۵۸۰۵۰۰۰۰	۰/۰۱۴	۰/۰۰۰۶۲	۰/۷	۰/۳
مصرف‌کننده داخلی	۲۵۳۹۶۱۵۶۰	۲۶۲۸۶	۱۵۵۶۲۲۰۰۰	۰/۰۱۴	۰/۰۰۰۶۲	۰/۷	۰/۳	۰/۳
مجموع داخل	۵۹۲۳۲۰۹۲۵۷۲	۲۹۶۸۰۵۲۱۰۹۵						
تولیدکننده خارجی	-۳۸۹۹۴۰۴۵۶۳	-۳۸۹۹۴۰۴۵۶۳	۲۶۲۸۶	۳۳۹۸۷۶۰۰۰	۰/۰۱۴	۰/۰۰۰۶۲	۰/۵	۰/۵
مصرف‌کننده خارجی	۳۹۰۳۳۵۱۳۸۲۲	۳۹۰۳۳۵۱۳۸۲۲	۲۶۲۸۶	۳۴۰۱۱۹۴۰۰۰	۰/۰۱۴	۰/۰۰۰۶۲	۰/۵	۰/۵
مجموع خارج	۲۹۴۶۹۲۶۹	۲۹۴۶۹۲۶۹						
مجموع جهانی	۵۹۲۳۲۵۶۱۸۴۱	۲۹۷۱۹۹۹۰۳۶۴						

ب) تغییر در هزینه

راه کار دیگر برای انتقال منحنی عرضه به سمت راست، کاهش هزینه‌های سالانه هر هکتار بادام می‌باشد. همان‌طور که نتایج جدول ۲۲-۳، نشان می‌دهد تفاوت قابل توجهی میان آثار اقتصادی یک درصد افزایش در عملکرد با یک درصد کاهش در هزینه وجود دارد. نقطه شروع این تفاوت، پارامتر جابجایی و تأثیر آن بر تغییر نسبی قیمت بادام می‌باشد. همان‌طور که مشاهده می‌شود میزان انتقال منحنی عرضه در حالت کاهش هزینه به اندازه $0/04$ ($0/4$ درصد) کم‌تر از وضعیت پیشین بوده و همین مقدار کافی است تا در منافع مورد انتظار، سالانه ۱۸ میلیارد ریال اختلاف ایجاد گردد. پیدایش این پدیده به کشش ناپذیر بودن عرضه بادام ایران برمی‌گردد. چنانچه عرضه بادام دارای کشش قیمتی بیش‌تر از یک بود، تأثیر کاهش هزینه بیش‌تر از افزایش عملکرد می‌شد. با کاهش یک‌درصدی در هزینه هر هکتار باغ بادام و انتقال موازی منحنی عرضه مجموع منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی به اندازه $41/5$ میلیارد ریال افزایش می‌یابد. میزان منافع منتقل شده به تولیدکنندگان $39/7$ میلیارد ریال بوده که به میزان $17/1$ میلیارد ریال کم‌تر از وضعیت پیشین است. همین کاهش ولی به مقدار کم‌تر در منافع مصرف‌کنندگان داخلی نیز مشاهده می‌شود. در مقابل زیان تولیدکنندگان خارجی از ۳۹ به $27/3$ میلیارد ریال کاهش و همزمان منافع انتقالی به مصرف‌کنندگان خارجی نیز کاهش می‌یابد، در نتیجه کل منافع منتقل شده به سایر کشورها ناچیز و $0/03$ میلیارد ریال خواهد بود. با انتقال غیر موازی منحنی عرضه در نتیجه کاهش هزینه‌های هر هکتار باغ بادام، مازادهای سایر نقاط جهان و مصرف‌کنندگان داخلی نسبت به انتقال موازی تغییری نکرده

ولی از منافع مورد انتظار تولیدکنندگان داخلی کاسته می‌شود. میزان کاهش برابر با ۲۰/۷ میلیارد ریال بوده و سهم تولیدکنندگان از ۹۵/۷ به ۹۱/۳ درصد می‌رسد. کل منافع منتقل شده به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی نیز ۲۰/۸ میلیارد ریال بوده که ۴۹/۸ درصد منافع مورد انتظار در انتقال موازی می‌باشد (شهنوازی، ۱۳۹۲).

۲۲-۳- نتیجه‌گیری

در این فصل نشان داده شد که در هر حالت، تولیدکنندگان داخلی، بیش‌ترین نفع را از کاربرد یافته‌های پژوهشی برده و میزان منافع ایجادشده به نوع انتقال تابع عرضه بستگی دارد. همچنین با افزایش سهم صادراتی ایران در بازارهای جهانی، کاهش تقاضای صادرات ایران کاهش یافته، در نتیجه امکان کاهش قیمت جهانی بادام بیش‌تر فراهم می‌گردد که این موضوع به نفع مصرف‌کنندگان بادام و زیان تولیدکنندگان خواهد بود. واقعیت موجود در مورد توزیع منافع تحقیقات کشاورزی این است که سهم مصرف‌کنندگان (داخلی و خارجی) در مجموع بیش‌تر از تولیدکنندگان (داخلی و خارجی) می‌باشد. از آنجائی که ارزش اقتصادی مورد انتظار از کوشش‌های تحقیقاتی، یکسان نمی‌باشد، لذا توجه به مهندسی اقتصادی در اولویت‌بندی‌های پژوهشی، می‌تواند به استفاده بهینه از منابع کمک نماید. از آنجا که در حال حاضر بیش‌تر اطلاعات مربوط به فعالیت‌های پژوهشی به گونه‌ای نیستند که در مطالعات اقتصادی کاربرد داشته باشند، لذا انتقال داده‌های اقتصادی مورد نیاز، هزینه بررسی آثار اقتصادی یافته‌های پژوهشی را کاهش و گامی در جهت بهینه‌سازی تحقیقات خواهد بود.

جدول ۲۲-۳: تغییرات رفاهی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان داخلی و خارجی بادام در نتیجه کاهش هزینه به میزان یک درصد در باغ‌های ایران

گروه‌های هم‌سود	تغییر مازاد در انتقال موازی (ریال)	تغییر مازاد در انتقال غیر موازی (ریال)	قیمت (ریال)	مقدار (کیلوگرم)	پارامتر جابجایی	تغییر نسبی در قیمت	کشش قیمتی عرضه	کشش قیمتی تقاضا
تولیدکننده داخلی	۳۹۷۵۲۸۵۳۹۸	۱۹۰۰۴۵۲۷۰۹۰	۲۶۲۸۶	۱۵۸۰۵۰۰۰	-/۰۱	-/۰۰۰۴۳	-/۷	-/۳
مصرف‌کننده داخلی	۱۷۷۰۶۸۱۶۹۷	۱۷۷۰۶۸۱۶۹۷	۲۶۲۸۶	۱۵۵۶۲۲۰۰۰	-/۰۱	-/۰۰۰۴۳	-/۷	-/۳
مجموع داخلی	۴۱۵۲۲۵۳۳۹۹۵	۳۰۷۷۵۲۰۸۷۸۶						
تولیدکننده خارجی	-۲۷۲۹۴۵۶۵۵۵۷	-۲۷۲۹۴۵۶۵۵۵۷	۲۶۲۸۶	۲۳۸۱۷۶۶۰۰۰	-/۰۱	-/۰۰۰۴۳	-/۵	-/۵
مصرف‌کننده خارجی	۲۷۲۲۱۹۲۷۶۴	۲۷۲۲۱۹۲۷۶۴	۲۶۲۸۶	۲۴۰۱۱۹۴۰۰۰	-/۰۱	-/۰۰۰۴۳	-/۵	-/۵
مجموع خارج	۲۷۶۲۷۲۰۷	۲۷۶۲۷۲۰۷						
مجموع جهانی	۴۱۵۵۱۱۶۲۲۰۲	۳۰۸۰۲۸۳۵۹۹۴						

منابع

- شهنوازی ع. ۱۳۹۰. بررسی آثار اقتصادی تحقیقات بادام در ایران: مطالعه موردی ارقام دیرگل بادام ایستگاه باغبانی سهند. رساله دکتری گروه مهندسی اقتصاد کشاورزی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- شهنوازی ع. ۱۳۹۲. ارزیابی منافع اقتصادی تحقیقات بادام ایران با استفاده از الگوی مازاد اقتصادی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۵(۱): ۱۴۲-۱۲۱.
- عزیزی ج. و یزدانی س. ۱۳۸۳. تعیین مزیت نسبی محصولات عمده باغبانی ایران. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۴۶: ۷۱-۴۱.
- هژبر کیانی ک. و غلامی ا. ۱۳۸۹. برآورد کشش‌های مواد مغذی با استفاده از تکنیک همجمعی. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۷۰: ۱۵۵-۱۲۷.
- Alston M. A., Christian J., Murua J. R. and Sexton R. J. 1993. Restricting Flow of Almonds to Export Markets May Raise Profits. California Agriculture, November-December, 7-10.
- Food and Agricultural Organization (FAO). Database. 2012. (online: <http://faostat.fao.org>).
- Russo C., Green R. and Howitt R. E. 2008. Estimation of Supply and Demand Elasticities of California Commodities. Department of Agricultural and Resource Economics, University of California, Working Paper.

فصل بیست و سوم

ادغام عمودی بازارها

در این نوع از ادغام همه عوامل تولید، تجمیع و اثر خود را در منحنی عرضه نشان می‌دهند. منحنی تقاضا نیز با توجه به سطح بازار^۱ بیانگر ویژگی‌های مصرف‌کنندگان و عواملی می‌باشد که تأثیرشان در سمت عرضه در نظر گرفته نشده‌اند. در این فصل بیش‌تر به ارتباط عمودی بازارها پرداخته می‌شود (شهنوازی، ۱۳۹۵).

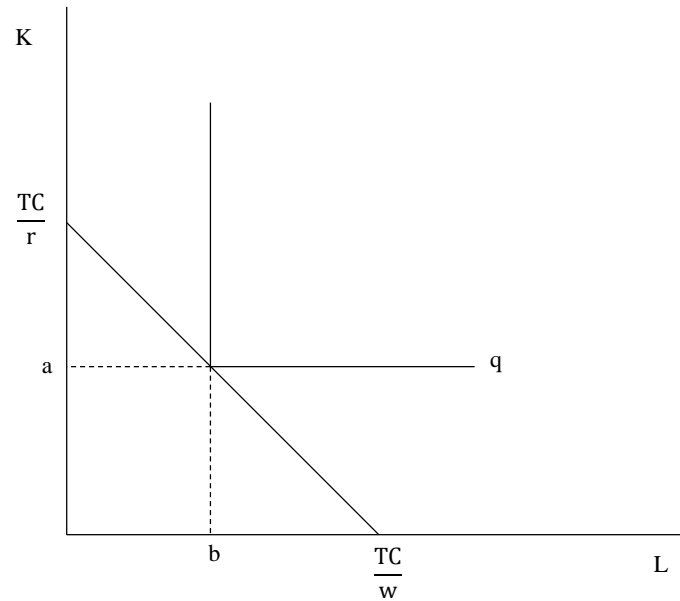
۲۳-۱- نوع فناوری

در ادبیات موضوع دو نوع رابطه نسبت‌های ثابت و متغیر^۲ را می‌توان میان عوامل تولید در نظر گرفت. در حالت نسبت‌های ثابت که مطالب این فصل بر اساس آن می‌باشد، فناوری تولید توسط تابع تولید لئونتیف مشخص شده و برای

^۱ Market Level

^۲ Fixed and Variable Proportions

تولید، ترکیب ثابتی از عوامل مورد استفاده قرار می‌گیرد. در شکل ۱-۲۳، منحنی تولید همسان تابع لئونتیف به همراه منحنی هزینه نشان داده شده است:

شکل ۱-۲۳: منحنی‌های همسان تولید و هزینه در تابع تولید لئونتیف

همان‌طور که شکل ۱-۲۳، نشان می‌دهد برای تولید q واحد نیاز به b واحد نهاده نیروی کار (L) و a واحد از سایر نهاده‌ها (K) می‌باشد. در این شکل، حداکثر مقدار نهاده نیروی کار و سایر نهاده‌ها که امکان خریداری آن با توجه به بودجه در دسترس وجود دارد به ترتیب برابر $\frac{TC}{w}$ و $\frac{TC}{r}$ بوده و میزان نهاده مورد نیاز از روابط زیر به دست می‌آید:

$$K = aq \quad (۱-۲۳)$$

$$L = bq \quad (۲-۲۳)$$

روابط ۲۳-۱ و ۲۳-۲ در واقع تقاضای شرطی نهاده‌های^۱ مورد استفاده در فرایند تولید را مشخص ساخته و بیانگر این نکته هستند که در نقاط تعادلی روابط $q = \frac{L}{b} = \frac{K}{a}$ و $\frac{K}{L} = \frac{a}{b}$ برقرار می‌باشند. چنانچه تغییر فنی، میزان نهاده مورد نیاز برای تولید مقدار مشخصی از محصول را به یک نسبت کاهش دهد به گونه‌ای که نسبت عوامل تولید تغییر نکند در آن صورت نوع تغییر فنی، خنثی و غیر این صورت نوع تغییر فنی، اریب خواهد بود.

در بررسی آثار اقتصادی تغییرات فناوری در وضعیتی که دو عامل تولید برای تولید یک محصول ترکیب می‌شوند نیاز به مجموعه‌ای از اطلاعات است؛ نخست نوع فناوری که توسط تابع تولید مشخص می‌گردد، دوم تقاضای نهایی محصول، سوم توابع عرضه نهاده‌ها، چهارم منحنی عرضه محصول و پنجم منحنی تقاضای نهاده‌ها. از میان اطلاعات مورد نیاز، منحنی‌های عرضه محصول به همراه تقاضای نهاده‌ها در حالتی که نوع فناوری به شکل تابع لئونتیف است از اطلاعات اولیه استخراج می‌گردد. برای تعیین تابع عرضه محصول نیز از شرط نخست حداکثر سازی سود، استفاده می‌گردد. رابطه ۲۳-۳، بیانگر تابع سود می‌باشد:

$$\pi = TR - TC \quad (۳-۲۳)$$

که در آن π سود، TR درآمد کل و TC هزینه کل می‌باشد. درآمد کل از حاصل ضرب قیمت در مقدار تولید و هزینه کل از حاصل ضرب مقادیر

^۱ Inputs Conditional Demand

استفاده از نهاده‌ها در قیمت آن‌ها به دست می‌آید. لذا، با استفاده از روابط ۲۳-۱ و ۲۳-۲، می‌توان تابع سود بنگاه را به صورت زیر بازنویسی نمود:

$$\pi = P_q q - (ra q + wb q) \quad (۴-۲۳)$$

که در آن P_q قیمت محصول نهایی، r قیمت سایر نهاده‌ها و w دستمزد نیروی کار می‌باشد. با مساوی صفر قرار دادن مشتق نخست تابع سود و مرتب کردن آن تابع عرضه محصول از رابطه ۲۳-۵، به دست می‌آید:

$$\frac{d\pi}{dq} = P_q - ra - wb = 0 \quad (۵-۲۳)$$

$$P_q = ra + wb$$

به عبارت دیگر قیمت عرضه هر واحد محصول برابر با هزینه عوامل تولید مورد استفاده در آن می‌باشد. چنانچه $r^* = ra$ و $w^* = wb$ قیمت معادل نهاده مورد نیاز برای تولید یک واحد محصول نهایی و بیانگر عرضه نهاده‌ها باشند، در آن صورت منحنی تقاضای مشتق شده نهاده‌ها از روابط ۲۳-۶ و ۲۳-۷، قابل محاسبه خواهد بود:

$$ra = P_q - w^* \quad (۶-۲۳)$$

$$wb = P_q - r^* \quad (۷-۲۳)$$

که در آن r^* و w^* قیمت‌هایی می‌باشند که تولیدکننده از بازار دریافت می‌کند و در واقع منحنی‌های عرضه نهاده‌ها هستند، به عبارت دیگر تقاضای مشتق شده نهاده‌ها از اختلاف قیمت محصول نهایی و هزینه سایر نهاده‌ها به دست می‌آید.

۲-۲۳- آثار اقتصادی تغییر فنی خنثی

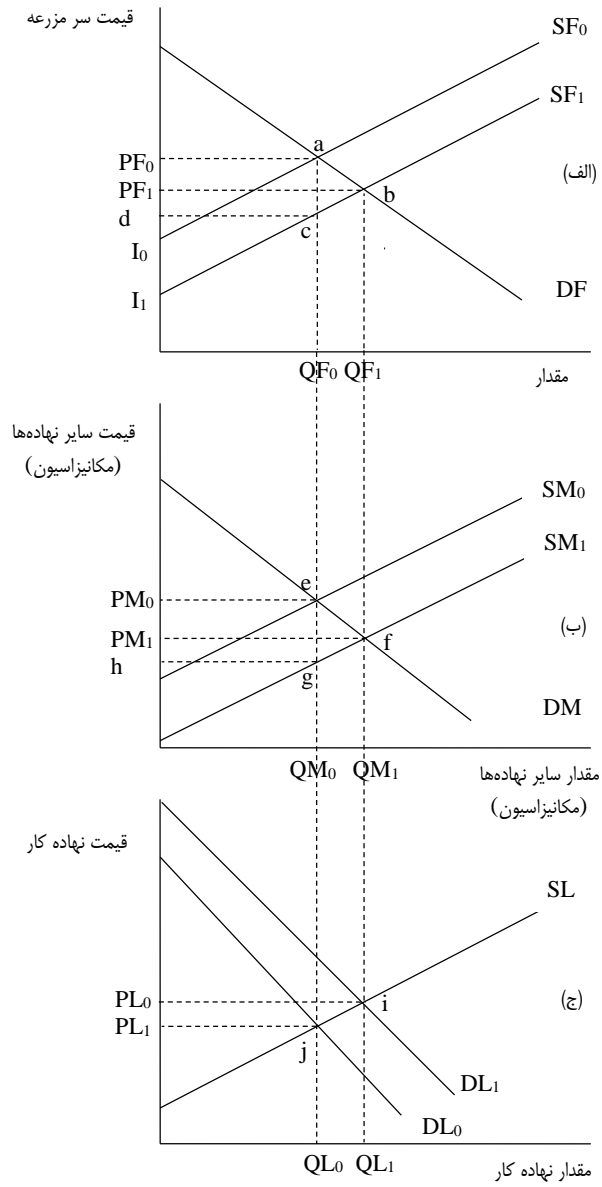
با استفاده از روابطی که تا به حال معرفی شده می‌توان حالت‌های مختلف تغییر فنی را نشان داد. در ادامه، نخست شرایطی را بررسی می‌کنیم که تغییری در عرضه یکی از عوامل تولید ایجاد شده باشد. این شرایط در شکل ۲-۲۳، نمایش داده شده است. سپس به بررسی آثار اقتصادی تغییر در تابع تولید و نسبت‌های مورد نیاز برای تولید هر واحد از محصول نهایی پرداخته می‌شود.

شکل ۲-۲۳، آثار اقتصادی تغییر فنی را نشان می‌دهد. این تغییر فنی با انتقال منحنی عرضه از SM_0 به SM_1 نشان داده شده است (قسمت (ب))، در نتیجه تغییر فنی، هزینه از PM_0 به PM_1 کاهش و مقدار عرضه از QM_0 به QM_1 افزایش می‌یابد. در قسمت (الف) بازار سر مزرعه نشان داده شده که از مجموع عمودی منحنی‌های عرضه سایر نهاده‌ها و نیروی کار به دست می‌آید. این منحنی قبل از وقوع تغییر فنی با SF_0 مشخص شده که به همراه تقاضای سر مزرعه DF ، قیمت و مقدار تعادلی PF_0 و QF_0 را ایجاد می‌کند. به موازات کاهش هزینه دسترسی به سایر نهاده‌ها و انتقال عرضه آن از SM_0 به SM_1 ، منحنی عرضه سر مزرعه نیز از SF_0 به SF_1 انتقال می‌یابد، در نتیجه کل مازاد رفاهی جامعه به اندازه I_0abI_1 افزایش خواهد یافت. در این حالت می‌توان آثار رفاهی مورد انتظار را از روابط ۲۳-۸، ۲۳-۹ و ۲۳-۱۰، به دست آورد:

$$\Delta CS = PF_0 QF_0 Z(1 + 0.5Z\eta) \quad (۸-۲۳)$$

$$\Delta PS = PF_0 QF_0 (K - Z)(1 + 0.5Z\eta) \quad (۹-۲۳)$$

$$\Delta TS = \Delta CS + \Delta PS = PF_0 QF_0 K(1 + 0.5Z\eta) \quad (۱۰-۲۳)$$

شکل ۲۳-۲: آثار اقتصادی تغییر فنی خنثی در ادغام عمودی بازارها

همان‌طور که پیش‌تر گفته شد تغییر در مازاد رفاهی تولیدکننده شامل تغییر در مازاد رفاهی عوامل تولید می‌باشد که در اینجا عبارت از نیروی کار و سایر نهاده‌ها (شامل مکانیزاسیون) هستند. به‌منظور تفکیک تغییرات رفاهی عوامل تولید از روابط ۲۳-۱۱ و ۲۳-۱۲، استفاده می‌شود (آلستون، ۱۹۹۱):

$$\Delta LS = PL_0 QL_0 (K - Z) \frac{\varepsilon}{\varepsilon_1} (1 + 0.5Z\eta) \quad (11-23)$$

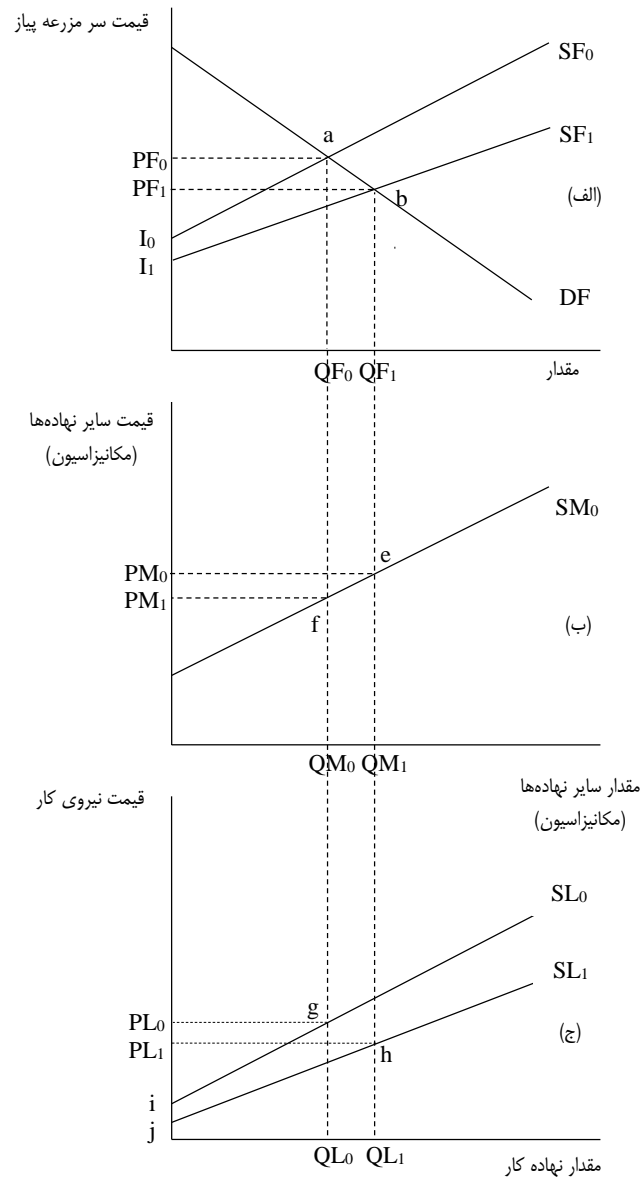
$$\Delta MS = PM_0 QM_0 (K - Z) \frac{\varepsilon}{\varepsilon_m} (1 + 0.5Z\eta) \quad (12-23)$$

$$\Delta PS = \Delta LS + \Delta MS \quad (13-23)$$

که در آن ΔLS ، ΔMS و ΔPS به ترتیب تغییر در مازاد رفاهی نیروی کار، تغییر در مازاد رفاهی سایر نهاده‌ها و تغییر در مازاد رفاهی تولیدکننده می‌باشند. همچنین ε کشش عرضه محصول، ε_1 کشش عرضه نیروی کار و ε_m کشش عرضه سایر نهاده‌ها هستند.

۲۳-۳- آثار اقتصادی تغییر فنی اریب

حالت پیشین بیانگر وضعیتی است که ترکیب استفاده از نهاده‌ها یا تابع تولید دچار تغییر نمی‌شود، به‌عبارت‌دیگر کاهش هزینه دسترسی به یک نهاده باعث افزایش استفاده از هر دو نهاده و میزان تولید می‌گردد ولی در شرایطی که افزایش استفاده از یک نهاده (خدمات مکانیزاسیون) باعث کاهش استفاده از نهاده دیگر (نیروی کار) در تولید هر واحد محصول گردد، در آن صورت نوع تغییر فنی اریب بوده و آثار اقتصادی آن، متفاوت خواهد بود. این آثار در شکل ۲۳-۳، نشان داده شده است.

شکل ۲۳-۳: آثار اقتصادی تغییر فنی کاراندوز در ادغام عمودی بازارها

در شکل ۲۳-۳، از آنجائی که مقدار مصرف نهاده‌ها برحسب تولید می‌باشد، لذا انتقال منحنی عرضه نهاده نیروی کار از دیدگاه تولیدکننده در قسمت (ج) به صورت غیر موازی^۱ نمایش داده شده که بیانگر کاهش بیش تر هزینه نهاده نیروی کار به ازای هر واحد محصول در سطوح بالاتر تولید می‌باشد. این کاهش هزینه نیروی کار که به صورت مجازی با انتقال عرضه نیروی کار به سمت راست نشان داده شده باعث انتقال منحنی تقاضای سایر نهاده‌ها به سمت بالا و راست در قسمت (ب) می‌گردد. مجموع این تغییرات در ترکیب نهاده‌ها باعث انتقال غیر موازی منحنی عرضه محصول در قسمت (الف) می‌شود. در نتیجه تغییر فنی اریب، نسبت تولید به نهاده نیروی کار در هر سطحی از قیمت نهاده افزایش، مقدار مطلق استفاده از نهاده نیروی کار احتمالاً کاهش و تقاضای سایر نهاده‌ها، افزایش می‌یابد.

ارتباط میان نحوه استفاده از نهاده‌ها در مطالعات فراوانی بررسی شده است. ترکمانی و کلانی (۱۳۸۰) نشان دادند که میان نیروی کار با کود شیمیایی، ماشین‌آلات و بذر در زراعت گندم و جو رابطه جانشینی وجود دارد. همچنین اعظم‌زاده شورکی و همکاران (۱۳۹۱) کشش متقاطع بین نهاده‌های نیروی کار و انرژی را مثبت گزارش نمودند. همان‌طور که شکل ۲۳-۳، نشان می‌دهد با کاهش هزینه نیروی کار، منحنی عرضه محصول نهایی در قسمت (الف) به سمت راست و پایین منتقل شده، لذا مقدار تعادلی افزایش و قیمت تعادلی کاهش می‌یابد. بنابراین منافع کل به اندازه I_0abI_1 افزایش می‌یابد که سهم مصرف‌کنندگان از این افزایش، PF_0abPF_1 است. نورتون و همکاران

^۱ Non-Parallel Supply Shift

(۱۹۸۷) روابط زیر را برای محاسبه تغییر در مازادهای اقتصادی در یک انتقال غیر موازی پیشنهاد می‌کنند:

$$\Delta CS = PF_0 QF_0 Z(1 + 0.5Z\eta) \quad (12-23)$$

$$\Delta TS = 0.5PF_0 QF_0 K(1 + 0.5Z\eta) \quad (13-23)$$

$$\Delta PS = \Delta TS - \Delta CS \quad (14-23)$$

در چارچوب مطالعه فعلی توسعه فناوری کاراندوز باعث افزایش مازاد اقتصادی نهاد سرمایه به اندازه $PM_1 \text{ef} PM_0$ شده ولی تأثیر نهایی بر نهاد نیروی کار به تفاوت $PL_1 \text{hj} - PL_0$ بستگی دارد. چنانچه تغییر در مازاد اقتصادی سایر نهاده‌ها از رابطه ۲۳-۱۵، محاسبه گردد در آن صورت می‌توان از رابطه ۲۳-۱۶ برای برآورد تغییر در مازاد رفاهی نیروی کار استفاده نمود. روابط موردبحث در ادامه آمده است:

$$\Delta MS = PM_0 QM_0 (K - Z) \frac{\varepsilon}{\varepsilon_m} (1 + 0.5Z\eta) \quad (15-23)$$

$$\Delta LS = \Delta PS - \Delta MS \quad (16-23)$$

رابطه ۲۳-۱۵، تفاوتی با وضعیت پیشین ندارد ولی برای محاسبه تغییر در مازاد رفاهی نیروی کار ضروری است تغییر در مازاد رفاهی سایر نهاده‌ها از تغییر در مازاد رفاهی تولیدکنندگان کسر گردد.

منابع

اعظم‌زاده شورکی م.، خلیلیان ص. و مرتضوی س. ا. ۱۳۹۱. بررسی کشش متقاطع و کشش جانشینی تقاضای نهاد انرژی در بخش کشاورزی. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۸۰: ۴۷-۶۲.

ترکمانی ج. و کلایی ع. ۱۳۸۰. استفاده از تابع هزینه ترانسلوگ چندمحصولی در تخمین همزمان توابع هزینه و تقاضای نهاده‌ها در کشاورزی مطالعه موردی استان فارس. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۳۴: ۱۲۴-۱۰۱.

شهنوازی، ع. ۱۳۹۵. بررسی آثار اقتصادی استفاده از دستگاه برداشت پیاز در استان آذربایجان شرقی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۸(۱): ۱۲۸-۱۰۱.

Alston M. J. 1991. Research Benefits in a Multimarket Setting: A Review. *Review of Marketing and Agricultural Economics*, 59(1): 23-52.

Norton G. W., Ganoza V. G. and Pomarada C. 1987. Benefits of Agricultural Research and Extension in Peru. *American Journal of Agricultural Economics*, 69(2): 247-257.

فصل بیست و چهارم

ادغام عمودی بازارها: یافته‌های تجربی

در این فصل با استفاده از الگوی مازاد اقتصادی به بررسی آثار توسعه مکانیزاسیون در زراعت پیاز در استان آذربایجان شرقی پرداخته می‌شود. از آنجا که برداشت مکانیزه پیاز در استان آذربایجان شرقی مرسوم نمی‌باشد، لذا در تقسیم‌بندی مطالعات مربوط به آثار اقتصادی، این پژوهش جزء بررسی‌های قبل از اجراست که با انتقال دستگاه به مزرعه تا حدی متمایل به مطالعات پس از اجرا نیز می‌باشد.

۲۴-۱- داده‌های مورد استفاده

به منظور تعیین آثار اقتصادی توسعه مکانیزاسیون در زراعت پیاز لازم است اطلاعات مربوط به قیمت و تولید پیاز، تغییرات عملکرد و هزینه در نتیجه توسعه مکانیزاسیون، کشتش عرضه پیاز، پارامتر جابجایی و کشتش عرضه سایر نهاده‌ها جمع‌آوری گردد. در این پژوهش بخشی از این اطلاعات با استفاده از آمار وزارت جهاد کشاورزی و بخشی دیگر از مطالعات گذشته و عملیات میدانی

گردآوری شده است. کشتش‌های عرضه و تقاضای پیاز نیز از مطالعات کمیجانی و همکاران (۱۳۸۱)، باریکانی و همکاران (۱۳۸۶) و صبوچی صابونی و احمدپور برازجانی (۱۳۹۱) به دست آمده و داده‌های مربوط به هزینه و تولید از آمارنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱) کسب شده است. همچنین به منظور برآورد تغییرات عملکرد و هزینه در نتیجه استفاده از دستگاه پیاز کن، اقدام به انتقال دستگاه به منطقه و اجرای عملیات میدانی در سطح ۵ هکتار در پائیز سال ۱۳۹۲ گردید. در جدول ۲۴-۱، اطلاعات مورد استفاده گزارش شده است.

۲۴-۲- تغییر در مازادهای اقتصادی

بررسی هزینه تولید پیاز در استان‌های مختلف کشور بیانگر وجود اختلاف فراوان در ترکیب و مقدار هزینه تولید پیاز می‌باشد. کم‌ترین و بیش‌ترین هزینه تولید هر هکتار به ترتیب در استان‌های سیستان و بلوچستان (۱۰۰۵۰۰۷۰ ریال) و مرکزی (۴۷۰۳۳۱۶۰ ریال) بوده و استان آذربایجان شرقی در میان ۲۵ استان از لحاظ هزینه تولید پیاز در رتبه هفتم قرار دارد، به طوری که تنها استان‌های مرکزی، همدان، جنوب استان کرمان، لرستان، کرمانشاه و یزد، هزینه تولید بیش‌تری نسبت به این استان دارند. میانگین هزینه تولید پیاز در استان آذربایجان شرقی در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸، ۳۴۶۷۱۹۶۰ ریال بوده که ۴۳ درصد از میانگین کشوری (۲۴۲۹۹۸۷۰ ریال) بیش‌تر می‌باشد (وزارت جهاد کشاورزی، ۱۳۹۱).

جدول ۲۴-۱: اطلاعات مورد استفاده در بررسی آثار اقتصادی کاربرد دستگاه برداشت پیاز

متغیر	تعریف	واحد	توضیح
PF_0	سر مزرعه (شامل بسته - قیمت هر کیلو پیاز بندی و حمل و نقل)	ریال	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
QF_0	مقدار تولید پیاز	کیلوگرم	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
Y_0	عملکرد برداشت دستی	کیلوگرم در هکتار	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
Y_1	عملکرد برداشت با ماشین	کیلوگرم در هکتار	مشاهدات میدانی
EY	تغییر نسبی در عملکرد	به صورت درصد بیان می‌شود.	مشاهدات میدانی
ε	کشش عرضه پیاز	واحد ندارد	کمیجانی و همکاران (۱۳۸۱)
η	کشش تقاضای پیاز	واحد ندارد	باریکانی و همکاران (۱۳۴۶)
ε_M	کشش عرضه سایر نهاده‌ها	واحد ندارد	صیوخی صابونی و احمدپور برزجانی (۱۳۹۱)
AC_0	هزینه متوسط هر هکتار پیاز در وضعیت برداشت دستی	ریال	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
AC_1	هزینه متوسط هر هکتار پیاز در وضعیت برداشت با ماشین	ریال	کاهش ۱۰ درصدی در هزینه‌های برداشت با استفاده از دستگاه پیاز کن
EAC	تغییر نسبی در هزینه هر هکتار پیاز	به صورت درصد بیان می‌شود.	تغییر در عملکرد صفر فرض می‌شود.
K	پارامتر جایجایی	درصد	در شرایطی که پذیرش به صورت کامل باشد.
Z	تغییر نسبی در قیمت تمالی	به صورت درصد بیان می‌شود.	در کشش‌های مختلف محاسبه می‌شود.
PL_0	هزینه نیروی کار مورد نیاز برای هر کیلو پیاز	ریال	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
PM_0	هزینه سایر نهاده‌های مورد نیاز برای هر کیلو پیاز	ریال	شامل نهاده مدیریت نیز می‌باشد.
QL_0	نیروی کار معادل تولید	کیلوگرم	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)
QM_0	سایر نهاده‌های معادل تولید	کیلوگرم	وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۹۱)

بررسی نتایج بررسی‌های میدانی و آزمایشگاهی بیانگر وجود نتایج همسو و گاهی متضاد بوده (مظفری، ۱۳۹۳) و به نظر می‌رسد بهینه‌سازی دستگاه پیاز کن و رعایت نکات فنی بتواند در افزایش پذیرش آن مؤثر باشد ولی به‌طور کلی و با اتکا به مشاهدات میدانی، در حال حاضر کاربرد این دستگاه به سود تولیدکننده نبوده و در بهترین شرایط (عدم وجود خسارت فیزیکی و تأثیرگذاری بر کیفیت انبارمانی) از لحاظ ریالی معادل برداشت دستی است، لذا با توجه به یافته‌های میدانی و در نظر گرفتن نتایج مثبت مشاهدات تحقیقاتی، ادامه تحلیل بر اساس دستگاه بهینه‌سازی شده که توانایی کاهش ۱۰ درصدی در هزینه برداشت دستی را دارد، می‌باشد. چنانچه هزینه برداشت دستی در هر

هکتار پیاز کاری (AC_0) معادل ۳۴۶۷۱۹۶۰ ریال باشد در آن صورت کاهش ۱۰ درصدی در هزینه برداشت دستی با ۴۴۴۵۸۰ ریال کاهش ۴۰۰۱۲۲۰ ریال شده و کل هزینه تولید (AC_1) ۳۴۲۲۷۳۸۰ ریال خواهد شد. این میزان کاهش در هزینه برداشت باعث کاهش هزینه نسبی هر هکتار پیاز کاری (EAC) به اندازه ۱/۳ درصد یا ۰/۰۱۳ می‌شود. چنانچه تغییر مورد انتظار برای عملکرد، صفر در نظر گرفته شود، پارامتر جابجایی بدون در نظر گرفتن درصد پذیرش، ۱/۳ درصد بوده که حداکثر مقدار مورد انتظار می‌باشد. برای محاسبه تغییر نسبی قیمت تعادلی نیز از کشش‌های ۰/۵، ۱ و ۱/۵ استفاده شده که نتایج در جدول ۲۴-۲، گزارش شده است.

جدول ۲۴-۲: تغییر نسبی در قیمت تعادلی پیاز در کشش‌های مختلف عرضه و تقاضا

کشش قیمتی عرضه پیاز			کشش قیمتی تقاضای پیاز (قدر مطلق)		
۱/۵	۱	۰/۵	۱/۵	۱	۰/۵
-۰/۰۶۵	-۰/۰۴۳	-۰/۰۶۵	-۰/۰۳۳	-۰/۰۳۳	-۰/۰۳۳
۱	۰/۰۸۷	۰/۰۸۷	۰/۰۵۲	۰/۰۶۵	۰/۰۵۲
۱/۵	-۰/۰۹۷	-۰/۰۹۷	-۰/۰۶۵	-۰/۰۷۸	-۰/۰۶۵

نتایج برآورد پارامتر Z نشان می‌دهد که در سطح ثابتی از کشش قیمتی تقاضا با افزایش کشش قیمتی عرضه، میزان کاهش در قیمت تعادلی با انتقال منحنی عرضه به سمت راست بیش‌تر خواهد شد. این موضوع بیانگر این می‌باشد که با افزایش کشش پذیری قیمتی عرضه، سهم مصرف‌کنندگان از منافع توسعه مکانیزاسیون افزایش و سهم تولیدکنندگان کاهش می‌یابد. همچنین در سطح ثابتی از کشش قیمتی عرضه با افزایش کشش قیمتی تقاضا، میزان کاهش مورد انتظار در قیمت تعادلی، کم‌تر شده و سهم تولیدکنندگان از منافع بیش‌تر می‌شود.

بررسی نتایج جدول ۲۴-۲، نشان می‌دهد که میزان کاهش نسبی مورد انتظار در قیمت تعادلی در کشش‌های قیمتی یکسان همواره ثابت می‌باشد، به عبارت دیگر چنانچه کشش قیمتی عرضه و قدر مطلق کشش قیمتی تقاضای محصول پياز برابر باشند در آن صورت کاهش نسبی در قیمت تعادلی همواره $0/0065$ قیمت تعادلی اولیه خواهد بود. البته حساسیت این پارامتر به تغییرات یکسان در کشش‌ها نامتقارن بوده، به طوری که در سطوح بالای کشش قیمتی، افزایش کشش قیمتی عرضه در مقایسه با افزایش کشش قیمتی تقاضا باعث تغییر نسبی بیش تری در قیمت تعادلی می‌شود.

به منظور برآورد آثار اقتصادی کاربرد دستگاه برداشت پياز نیاز به اطلاعات مربوط به هزینه نیروی کار برای تولید هر کیلو پياز (PL_0)، هزینه سایر نهاده‌ها برای تولید هر کیلو پياز (PM_0)، مقدار کل نیروی کار موردنیاز (QL_0) و مقدار کل سایر نهاده‌ها (QM_0) می‌باشد. همان‌طور که در جدول ۲۴-۱، گزارش شده هزینه نیروی کار تولید هر کیلو پياز ۵۰۴ ریال می‌باشد که از تقسیم نیروی کار موردنیاز در هکتار ($215/65$ نفر روز کار) به تولید هر هکتار ($43708/2$ کیلوگرم) ضرب در دستمزد (102095 ریال) محاسبه شده است. دستمزد نیروی کار نیز از تقسیم هزینه برداشت غیر ماشینی (4489120 ریال) به تعداد نفر روز کار موردنیاز در برداشت دستی ($43/97$ نفر روز کار) به دست آمده است. هزینه سایر نهاده‌های موردنیاز برای تولید هر کیلو پياز از کسر هزینه نیروی کار (504 ریال) از قیمت فروش هر کیلو پياز (2586 ریال) محاسبه می‌شود که در اینجا 2082 ریال برآورد شده است.

به منظور برآورد کل نیروی کار معادل تولید (QL_0) از تقسیم کل نیروی کار مورد استفاده در زراعت پیاز استان (۱۲۷۱۰۴۱ نفر روز کار) به نیروی کار مورد نیاز برای تولید هر کیلو پیاز (۰/۰۰۴۹۳۴ نفر روز کار) استفاده می‌شود. بر این اساس کل نیروی کار معادل تولید برابر با ۲۵۷۶۱۶۰۰۰ کیلوگرم بوده که تقریباً برابر با کل تولید پیاز استان است. حاصل ضرب این عدد در هزینه نیروی کار برای تولید هر کیلو پیاز، درآمد کل سالانه نیروی کار در زراعت پیاز را مشخص می‌سازد. سایر نهاده‌های معادل تولید نیز ۲۵۷۶۱۶۰۰۰ کیلوگرم می‌باشند که حاصل ضرب آن در هزینه سایر نهاده‌ها در تولید هر کیلو پیاز (۲۰۸۲ ریال)، سهم این گروه از نهاده‌ها از کل درآمد سالانه فروش پیاز را مشخص می‌کند.

با در اختیار داشتن مشخصات بازار که در جدول ۲۴-۱، گزارش شده می‌توان آثار اقتصادی کاربرد دستگاه برداشت مکانیزه پیاز را برآورد نمود. برای این منظور ابتدا حالت کلی بررسی شده و سپس به تفکیک تغییر منافع تولیدکنندگان در میان نیروی کار و سایر نهاده‌ها پرداخته می‌شود. جدول ۲۴-۳، نتایج مربوط به حالت کلی را ارائه می‌کند.

جدول ۲۴-۳: آثار اقتصادی کاربرد دستگاه پياز كن به تفكيك توليدكنندگان و مصرف‌كنندگان

كشش تقاضا	كشش عرضه	پارامتر جايجایی	تغيير نسبی در قيمت	قيمت اوليه (ده ريال)	توليد (كيلوگرم)	تغيير در مازاد مصرف‌كننده (ده ريال)*	سهم مصرف‌كننده (درصد)	تغيير در مازاد سهم مصرف‌كننده (ده ريال)**	سهم توليدكننده (درصد)	تغيير كل (ده ريال)***
	-/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۶۵	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۴۳۳۷۳۰۴۰۳	۱۰۰	۰	۰	۴۳۳۷۳۰۴۰۳
۰/۵	۱	-/۰۱۳	-/۰۰۸۷	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۵۸۰۸۵۰۲۳۷	۱۲۴	-۱۴۶۸۱۶۶۹	-۳۴	۴۳۳۹۶۸۵۶۸
	۱/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۹۷	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۶۴۷۷۷۶۱۸۴	۱۴۹	-۲۱۳۶۹۹۲۶۰	-۴۹	۴۳۴۰۷۶۸۲۴
	-/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۴۳	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۲۸۷۰۷۹۷۲۷	۶۶	۱۴۶۸۷۸۰۰۵	۳۴	۴۳۳۹۷۷۷۴۲
۱	۱	-/۰۱۳	-/۰۰۶۵	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۴۳۴۴۴۰۷۱	۱۰۰	۰	۰	۴۳۴۴۴۰۷۱
	۱/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۷۸	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۵۲۱۶۵۸۶۴۶	۱۲۰	-۸۶۹۴۳۱۰۸	-۲۰	۴۳۴۱۵۵۲۹
	-/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۳۳	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۲۲۰۳۸۴۵۷	۵۱	۲۱۳۷۱۰۰۱۹	۴۹	۴۳۴۰۹۸۴۷۶
۱/۵	۱	-/۰۱۳	-/۰۰۵۲	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۳۴۷۷۷۳۳۱	۸۰	۸۶۹۴۳۱۰۸	۲۰	۴۳۴۱۵۵۲۹
	۱/۵	-/۰۱۳	-/۰۰۶۵	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۴۲۵۱۲۷۷۴۰	۱۰۰	۰	۰	۴۲۵۱۲۷۷۴۰
میانگین		-/۰۱۳	-/۰۰۶۵	۲۵۸/۶	۲۵۷۶۱۶۰۰۰	۴۳۳۱۴۲۱۲	۱۰۰	۷۷۷	۰	۴۳۳۱۴۹۸۹

* $\Delta CS = PF_0 QF_0 Z(1 + 0.5Z\eta)$

** $\Delta PS = \Delta TS - \Delta CS$

*** $\Delta TS = 0.5PF_0 QF_0 K(1 + 0.5Z\eta)$

نتایج جدول ۲۴-۳، نشان می‌دهد که با افزایش کشتش تقاضا، میزان افزایش در مازاد مصرف‌کننده در هر سطحی از کشتش عرضه، کاهش می‌یابد. این میزان از ۲۲۰۰ تا ۶۴۸۰ میلیون ریال تغییر کرده و انتظار می‌رود با کاهش ۱۰ درصدی در هزینه برداشت پیاز در استان آذربایجان شرقی سالانه ۴۳۴۰ میلیون ریال به مازاد مصرف‌کنندگان اضافه شود. افزایش کشتش تقاضا همزمان باعث تغییر در مازاد اقتصادی تولیدکنندگان نیز می‌شود، به طوری که این مقدار از مقادیر منفی در کشتش تقاضای ۰/۵ به مقادیر مثبت در کشتش تقاضای ۱/۵ تغییر یافته است. یافته‌ها بیانگر آن است که توسعه مکانیزاسیون بیش‌تر به نفع مصرف‌کنندگان بوده تا تولیدکنندگان، به طوری که بیش‌ترین سهم از منافع به مصرف‌کنندگان منتقل می‌گردد. بهترین نتیجه از دیدگاه تولیدکنندگان زمانی اتفاق می‌افتد که کشتش قیمتی تقاضا در بیش‌ترین مقدار و کشتش قیمتی عرضه در کم‌ترین میزان خود باشد ولی مصرف‌کنندگان زمانی سهم بیش‌تری از منافع پذیرش نوآوری دارند که کم‌ترین کشتش تقاضا با بیش‌ترین کشتش عرضه همراه باشد. همان‌طور که جدول ۲۴-۳، مشخص می‌سازد در بسیاری از مواقع سهم مصرف‌کنندگان از منافع ناشی از پذیرش فناوری بیش‌تر از کل منافع می‌باشد. در کل انتظار می‌رود با کاهش هزینه برداشت در زراعت پیاز در نتیجه کاربرد دستگاه پیازکن با ویژگی‌های که پیش‌تر توضیح داده شد، سالانه ۴۳۴۰ میلیون ریال ارزش ایجاد شود.

چنانچه نهاده‌های مورد استفاده در زراعت پیاز را به دو گروه نیروی کار و سایر تقسیم‌نمایم در آن صورت می‌توانیم تغییر در مازاد تولیدکنندگان را به تفکیک این دو گروه بررسی‌نماییم. نتایج جدول ۲۴-۴، نشان می‌دهد که در

سطح ثابتی از تغییر نسبی قیمت، کشتش قیمتی تقاضا و کشتش قیمتی عرضه پياز با افزایش کشتش عرضه سایر نهاده‌ها، مازاد اقتصادی نیروی کار افزایش و مازاد اقتصادی سایر نهاده‌ها کاهش می‌یابد. به‌طور مثال در کشتش تقاضا و عرضه ۰/۵ با افزایش کشتش عرضه سایر نهاده‌ها از ۰/۵ به ۱/۵ و کاهش نسبی قیمت معادل ۰/۰۰۶۵، مازاد اقتصادی سایر نهاده‌ها از ۳۴۹۲ به ۱۱۶۴ میلیون ریال کاهش و مازاد اقتصادی نیروی کار از منفی ۳۴۹۲ به منفی ۱۱۶۴ میلیون ریال افزایش می‌یابد ولی تغییری در سهم نهاده‌ها از مازاد اقتصادی ایجاد نمی‌شود، به‌طوری‌که توزیع همواره ۱۵۰ و ۵۰- درصد به زیان نهاده نیروی کار می‌باشد. بررسی تأثیر تغییر کشتش عرضه پياز نشان می‌دهد که به ازای سطح ثابتی از کشتش قیمتی تقاضای پياز و کشتش قیمتی سایر نهاده‌ها همزمان با افزایش کشتش‌پذیری منحنی عرضه پياز، مقدار مازاد اقتصادی نیروی کار کاهش می‌یابد. به‌عنوان مثال با افزایش کشتش عرضه از ۰/۵ به ۱ و سپس به ۱/۵ در کشتش ۰/۵ برای تقاضای پياز و عرضه سایر نهاده‌ها، مازاد نیروی کار از منفی ۳۴۹۲ به منفی ۷۴۶۰ میلیون ریال می‌رسد.

نتایج نشان می‌دهد که با افزایش کشتش قیمتی تقاضا از ۰/۵ به ۱/۵ در سطح ثابتی از کشتش قیمتی عرضه پياز و سایر نهاده‌ها، مازاد کل تولیدکننده افزایش و در نتیجه آن مازاد اقتصادی نیروی کار و سایر نهاده‌ها بیش‌تر می‌شود، به‌طوری‌که در کشتش عرضه ۰/۵ برای پياز و سایر نهاده‌ها با افزایش کشتش، مازاد تولیدکننده از صفر به ۲۱۳۷ میلیون ریال و در نتیجه مازاد نیروی کار و سایر نهاده‌ها به ترتیب از منفی ۳۴۹۲ به منفی ۳۰۸۸ میلیون ریال و از ۳۴۹۲ به ۵۲۱۵ میلیون ریال افزایش می‌یابند.

جدول ۲۴-۴: آثار اقتصادی کاربرد دستگاه پياز كن در مزارع استان آذربايجان شرقي به تفكيك نهاده‌های توليد

تغيير در مازاد توليد كننده *** (ده ريال)	سهم ساير نهاده‌ها (درصد)	تغيير در مازاد ساير نهاده‌ها (ده ريال)**	سهم نيروي كار (درصد)	تغيير در مازاد نيروي كار (ده ريال)*	توليد (كيلوگرم)	قيمت معادل ساير نهاده‌ها (ده ريال)	تغيير نسبي در قيمت	پارامتر جابجايي	كشش عرضه ساير نهاده‌ها	كشش عرضه پياز	كشش تقاضا
.	۱۵۰	۳۴۹۱۹۲۵۹	-۵۰	-۳۴۹۱۹۲۵۹	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
	۱۵۰	۱۷۴۵۹۹۱۳۰	-۵۰	-۱۷۴۵۹۹۱۳۰	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱	۰/۵	۰/۵
-۱۴۶۸۸۱۶۶۹	۱۵۰	۱۱۶۳۹۹۴۲۰	-۵۰	-۱۱۶۳۹۹۴۲۰	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱/۵		
	۱۵۷	۴۶۲۳۶۸۵۵	-۵۷	-۴۰۹۱۵۱۵۲۴	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۷۸	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
-۱۴۶۸۸۱۶۶۹	۱۶۲	۲۳۱۱۳۹۲۸	-۶۲	-۳۸۰۱۶۵۹۷	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۷۸	-/۰-۱۳	۱	۱	۰/۵
	۱۶۶	۱۵۴۰۸۹۹۵۲	-۶۶	-۳۰۹۷۱۶۲۱	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۷۸	-/۰-۱۳	۱/۵		
-۲۱۳۶۹۹۳۶۰	۱۵۸	۵۳۲۳۸۰۶۰۵	-۵۸	-۴۵۹۷۹۹۶۴	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۹۷	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
	۱۶۴	۲۶۶۱۴۰۳۰۲	-۶۴	-۴۷۹۸۳۶۶۲	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۹۷	-/۰-۱۳	۱	۱/۵	۰/۵
-۲۱۳۶۹۹۳۶۰	۱۶۹	۱۷۷۴۴۶۸۶۸	-۶۹	-۳۱۱۱۲۶۲۸	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۹۷	-/۰-۱۳	۱/۵		
	۱۴۱	۴۶۷۴۳۳۲۰	-۴۱	-۳۲۰۷۵۵۴۱۵	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
۱۴۶۸۷۸۰۰۵	۱۲۷	۲۳۲۸۱۶۷۰	-۲۷	-۸۶۹۲۸۷۰۵	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	۱	۰/۵	۱
	۱۰۵	۱۵۵۸۷۷۸۰۷	-۵	-۸۹۹۹۸۰۲	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	۱/۵		
.	۱۵۰	۶۹۹۵۳۹۵۷۲	-۵۰	-۶۹۹۵۳۹۵۷۲	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
	۱۵۰	۳۴۹۷۶۶۷۸۶	-۵۰	-۳۴۹۷۶۶۷۸۶	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱	۱	۱
.	۱۵۰	۲۳۳۱۷۶۵۲۴	-۵۰	-۲۳۳۱۷۶۵۲۴	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱/۵		
	۱۵۳	۸۳۹۹۹۳۵۲	-۵۳	-۹۲۶۹۲۴۵۹	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۸۷	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
-۸۶۹۴۳۱۰۸	۱۵۵	۴۱۹۹۹۶۶۶	-۵۵	-۵۰۶۹۳۳۷۴	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۸۷	-/۰-۱۳	۱	۱/۵	۱
	۱۵۷	۲۷۹۹۹۳۱۷	-۵۷	-۲۶۶۹۳۶۲۵	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۸۷	-/۰-۱۳	۱/۵		
۲۱۳۷۱۰۰۱۹	۱۲۷	۵۲۱۵۵۳۴۷۴	-۲۷	-۳۰۷۸۴۳۵۶	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
	۱۱۵	۲۶۰۷۶۶۲۷	-۱۵	-۴۷۰۶۶۷۱۹	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	۱	۰/۵	۱/۵
۸۶۹۴۳۱۰۸	۸۱	۱۷۳۸۵۱۱۵۸	۱۹	۳۹۸۵۸۶۱	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۴۳	-/۰-۱۳	۱/۵		
	۱۴۷	۸۳۹۹۹۳۵۲	-۴۷	-۷۵۲۰۲۶۲۴	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۵۲	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
۸۶۹۴۳۱۰۸	۱۴۴	۴۱۹۹۹۶۶۶	-۴۴	-۳۳۰۴۶۵۶۸	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۵۲	-/۰-۱۳	۱	۱	۱/۵
	۱۴۱	۲۷۹۹۹۳۱۷	-۴۱	-۱۹۳۰۵۰۰۹	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۵۲	-/۰-۱۳	۱/۵		
.	۱۵۰	۱۰۵۰۹۹۳۷	-۵۰	-۱۰۵۰۹۹۳۷	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	-/۰-۵		
	۱۵۰	۵۲۵۴۹۶۶۹	-۵۰	-۵۲۵۴۹۶۶۹	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱	۱/۵	۱/۵
۱۵۰	۳۵۰۳۳۱۳	-۵۰	-۳۵۰۳۳۱۳	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱/۵			
۷۷	۱۵۰	۳۹۱۳۳۱۸۶	-۵۰	-۳۹۱۳۳۱۸۶	۲۵۷۶۱۶۰۰	۲۰۸/۲	-/۰-۶۵	-/۰-۱۳	۱/۵		میانگین

* $\Delta LS = \Delta PS - \Delta MS$

** $\Delta MS = PM_0 QM_0 (K - Z) \varepsilon / \varepsilon_m (1 + 0.5Z\eta)$

*** $\Delta PS = \Delta TS - \Delta CS$

افزایش کشتش عرضه پیاز تأثیر متفاوتی از آنچه افزایش کشتش تقاضا داشت ایجاد می‌کند، به طوری که با افزایش این کشتش از ۰/۵ با ۱/۵ در سطح ثابتی از کشتش تقاضا و کشتش عرضه سایر نهاده‌ها، مقدار کاهش مورد انتظار در قیمت تعادلی بیش تر بوده، در نتیجه مازاد اقتصادی نیروی کار کاهش و مازاد اقتصادی سایر نهاده‌ها افزایش می‌یابد به نحوی که توزیع درآمدی به زیان نیروی کار و به نفع صاحبان سایر عوامل تولید تغییر می‌کند. به طور مثال زمانی که کشتش تقاضای پیاز و کشتش عرضه سایر نهاده‌ها ۰/۵ می‌باشد با افزایش کشتش عرضه پیاز از ۰/۵ به ۱/۵ تغییر نسبی در قیمت از ۰/۰۰۶۵ به ۰/۰۰۹۷ - رسیده و مازاد کل تولیدکننده از صفر به منفی ۲۱۳۷ میلیون ریال کاهش می‌یابد، در نتیجه مازاد اقتصادی صاحبان سایر نهاده‌ها از ۳۴۹۲ به ۵۳۲۳ میلیون ریال افزایش و تغییر در مازاد اقتصادی نیروی کار از منفی ۳۴۹۲ به منفی ۷۴۶۰ میلیون ریال کاهش می‌یابد. خروجی این تغییرات باعث افزایش سهم سایر نهاده‌ها از کل منافع از ۱۵۰ به ۱۵۸ درصد و کاهش سهم نیروی کار از منفی ۵۰ به منفی ۵۸ درصد می‌شود.

با توجه به نتایج انتظار می‌رود تغییر در مازاد تولیدکننده به صورت نامتقارن میان عوامل تولید توزیع شود، به طوری که در قبال ۳۹۱۳ میلیون ریال زیان نیروی کار، ۳۹۱۳ میلیون ریال صاحبان سایر عوامل تولید سود برده و در نتیجه پیش‌بینی می‌شود توسعه مکانیزاسیون در زراعت پیاز استان آذربایجان شرقی به زیان نیروی کار و به نفع سایر نهاده‌های تولید باشد. بی‌شک برنده اصلی توسعه مکانیزاسیون پیاز، مصرف‌کنندگان بوده و مزارعی که منبع تأمین نیروی کار آن‌ها خانوادگی می‌باشد از توسعه مکانیزاسیون نفع چندانی نبرده (حداقل

در کوتاه‌مدت) ولی توسعه مکانیزاسیون برای زارعینی که از نیروی کار روزمزد استفاده می‌کنند، می‌تواند سودآور باشد. بهترین حالت برای سایر عوامل تولید در شرایطی است که عرضه و تقاضای پیاز کشتش‌پذیر و عرضه سایر نهاده‌ها کشتش‌ناپذیر باشد. در این حالت با توسعه مکانیزاسیون و کاهش هزینه برداشت به میزان ۱۰ درصد، سالانه ۱۰۵۱۰ میلیون ریال انتقال رفاهی به صاحبان سایر نهاده‌ها اتفاق افتاده و صاحبان نیروی کار بیش‌ترین زیان را خواهند داشت. به‌طور کلی توزیع منافع به سود مصرف‌کنندگان و سایر نهاده‌های تولید غیر از نیروی کار می‌باشد، به‌نحوی که سهم سایر نهاده‌ها از کل مازاد اقتصادی تولیدکننده تا ۱۶۹ درصد امکان افزایش و سهم نهاده نیروی کار تا منفی ۶۹ درصد قابلیت کاهش را دارد. این شرایط هنگامی حاصل می‌شود که عرضه نهاده‌ها کشتش‌پذیر و تقاضای پیاز کشتش‌ناپذیر باشند (شهنوازی، ۱۳۹۵).

۲۴-۳- نتیجه‌گیری

بر اساس یافته‌های پژوهش موجود می‌توان گفت که دستگاه پیاز کن موردبررسی، قابل توصیه به کشاورزان منطقه نبوده و کاربرد نمونه بهینه‌سازی شده آن نیز در شرایط اقتصادی موجود، بیش‌تر به نفع مصرف‌کنندگان می‌باشد. بررسی حاضر برخلاف مطالعات نجفی و شجری (۱۳۸۵) و سلطانی و همکاران (۱۳۸۷) از لحاظ زمانی در گروه پژوهش‌های پیش از اجرا قرار گرفته و آثار منفی کاربرد فناوری نامناسب را نشان می‌دهد و مشخص می‌سازد که موفقیت هر فناوری علاوه بر ویژگی‌های فنی به خصوصیات اقتصادی محصول و منطقه موردنظر نیز بستگی دارد. یافته‌های پژوهش هماهنگ با مطالعات نجفی

و شجری (۱۳۸۵)، آلستون (۱۹۹۱)، آلستون و همکاران (۱۹۹۵) و گوتش و ولنکات (۲۰۰۱) اهمیت توجه به ویژگی‌های عرضه و تقاضا را نشان داده و مشخص می‌سازد که با افزایش کشت قیمتی عرضه سهم مصرف‌کنندگان از منافع پذیرش فناوری افزایش و سهم تولیدکنندگان کاهش می‌یابد. نتایج پژوهش نشان داد که آثار اقتصادی تغییر در فناوری به صورت نامتقارن میان عوامل تولید توزیع می‌شود، به طوری که توسعه مکانیزاسیون در زراعت پیاز استان آذربایجان شرقی می‌تواند به زیان نیروی کار و به نفع سایر نهاده‌های تولید باشد.

منابع

- باریکانی ا.، شجری ش. و امجدی ا. ۱۳۸۶. محاسبه کشت‌های قیمتی و درآمدی تقاضای مواد غذایی در ایران با استفاده از سیستم تقاضای تقریباً ایده‌آل پویا. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۶۰: ۱۴۵-۱۲۵.
- سلطانی غ. ر.، شجری ش. و سلمانزاده س. ۱۳۸۷. بازده اقتصادی و توزیع منافع اجتماعی پژوهش، آموزش و ترویج کشاورزی در ایران. اقتصاد کشاورزی، ۲(۴): ۱-۱۹.
- شهنوازی، ع. ۱۳۹۵. بررسی آثار اقتصادی استفاده از دستگاه برداشت پیاز در استان آذربایجان شرقی. مجله تحقیقات اقتصاد کشاورزی، ۸(۱): ۱۲۸-۱۰۱.
- صباحی صابونی م. و احمدپور برازجانی م. ۱۳۹۱. برآورد تابع‌های تقاضای محصولات کشاورزی ایران با استفاده از روش برنامه‌ریزی ریاضی (کاربرد روش بیش‌ترین بی‌نظمی). اقتصاد کشاورزی، ۱: ۷۱-۹۱.
- کمیحانی ا.، نوری ک.، مقدسی ر. و گیلانپور ا. ۱۳۸۱. تحلیلی بر رابطه عرضه محصولات کشاورزی با سیاست‌های بازرگانی، ارزی و برآورد توابع عرضه، تقاضا

و واردات منتخبی از محصولات کشاورزی. فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، ۲۴: ۲۵-۱.

مظفری م. ۱۳۹۳. بررسی و تعیین پارامترهای مؤثر بر صدمات مکانیکی وارده به محصول در برداشت مکانیزه پیاز استان آذربایجان شرقی. مؤسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی. گزارش نهایی ۱۸-۸۹۰۱۴-۳۵-۲.

نجفی ب. و شجری ش. ۱۳۸۵. توزیع منافع حاصل از پیشرفت‌های تکنولوژیکی در تولید گندم در ایران. اقتصاد کشاورزی و توسعه، ۱۴(۵۶): ۱-۲۰.

وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۹۱. هزینه تولید محصولات کشاورزی: سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸. جلد سوم. نتایج محصولات عمده به تفکیک استان. معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی. مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات.

Alston J. M., Norton G.W. and Pardey P.G. 1995. Science under Scarcity: Principles and Practice for Agricultural Research Evaluation and Priority Setting. Ithaca/London: Cornell University Press.

Alston M. J. 1991. Research Benefits in a Multimarket Setting: A Review. Review of Marketing and Agricultural Economics, 59(1): 23-52.

Gotsch N. and Wohlgenant M. K. 2001. A Welfare Analysis of Biological Technical Change under Different Supply Shift Assumptions: The Case of Cocoa in Malaysia. Canadian Journal of Agricultural Economics, 49: 87-104.

Economic Analysis of Agricultural Policies

By:
Ali Shahnvazi, Ph.D.